



www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2026 – Numri: 80

Tiranë – E premte, 17 prill 2026

PËRMBAJTJA

	Faqe
Ligj nr. 37/2026, datë 9.4.2026	Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 9917, datë 19.5.2008, “Për parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit”, i ndryshuar..... 6651
Dekret i Presidentit nr. 230, datë 15.4.2026	Për shpallje ligji..... 6653
Urdhër i ministrit të Punëve të Brendshme nr. 79, datë 17.4.2026	Për delegim të kompetencave..... 6653
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 360, datë 1.4.2026	Për marrjen e masave kufizuese për parandalimin dhe kontrollin e sëmundjes së murtajës së ruminantëve të vegjël..... 6653
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 363, datë 2.4.2026	Për shfuqizimin e urdhrin nr. 935, datë 26.9.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Norvegjisë”; Urdhrit nr. 119, datë 6.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Rumanisë”; Urdhrit nr. 188, datë 23.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Sllovakisë”..... 6654
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 370, datë 3.4.2026	Për shfuqizimin e urdhrin nr. 609, datë 19.6.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes lisë së dhenve dhe të dhive, të shfaqur në shtetin e Rumanisë” 6655
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 371, datë 3.4.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në Mbretërinë e Bashkuar..... 6655
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 372, datë 3.4.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Mbretërisë së Bashkuar..... 6658

Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 373, datë 3.4.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë.....	6659
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 374, datë 3.4.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë.....	6660
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 380, datë 7.4.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë.....	6662
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 381, datë 7.4.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.....	6664
Vendim i Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut datë 25.11.2025	Çështja Selimi kundër Shqipërisë (<i>kërkesa nr. 37896/19</i>).....	6665
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 15, datë 17.2.2026	Me objekt shfuqizimin e neneve 1 dhe 2, pika 2, të ligjit nr. 33/2023, datë 25.5.2023, “Për një ndryshim në ligjin nr. 96/2016, ‘Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë’, të ndryshuar”, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	6683
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 24, datë 4.3.2026	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 11950, datë 15.12.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 1624, datë 1.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2024-4563, datë 13.11.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	6719
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 27, datë 10.3.2026	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 918, datë 25.6.2025, të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	6725
Urdhër i Agjencisë Shtetërore të Kadastrës nr. 330, datë 10.4.2026	Për delegim kompetence.....	6730
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 66, datë 2.3.2026	Mbi dhënien e autorizimit nga ERE për vendosjen e kuotave të shoqërisë “Sunny Side Energy” sh.p.k., si mjet për garantimin e detyrimit ndaj Intesa Sanpaolo Bank Albania sh.a.....	6730
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 67, datë 2.3.2026	Mbi zgjatjen e afatit të vendimmarrjes së Bordit të ERE-s, lidhur me shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “EZ-5 Energy” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin e aseteve të saj si mjet për garantimin e detyrimit ndaj të tretëve.....	6732
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 68, datë 2.3.2026	Mbi fillimin e procedurës për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “Dion Energji” sh.p.k., për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike.....	6734
Vendim i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës nr. (11-2025-6745) 1528, datë 10.12.2025	Për shpalljen të zhdukur shtetasit Kol Gjegja.....	6735
	Kërkesë për shpalljen të zhdukur të shtetasit Abdyl Zgura.....	6735



LIGJ
Nr. 37/2026

PËR DISA SHTESA DHE NDRYSHIME
NË LIGJIN NR. 9917, DATË 19.5.2008,
“PËR PARANDALIMIN E PASTRIMIT
TË PARAVE DHE FINANCIMIT
TË TERRORIZMIT”, I NDRYSHUAR

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Në ligjin nr. 9917, datë 19.5.2008, “Për parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit”, të ndryshuar, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

Neni 1

Pas pikës 4, të nenit 2, shtohet pika 4/1 me këtë përmbajtje:

“4/1. “Financimi i armëve të dëmtimit në masë” është ofrimi i fondeve apo shërbimeve financiare që përdoren për prodhimin, përvetësimin, posedimin, zhvillimin, eksportin, transportin, transportin ndërmjetësues, ndërmjetësimin, transferimin, grumbullimin apo përdorimin e armëve kimike, biologjike, radiologjike ose bërthamore, mjeteve të dorëzimit të tyre dhe materialeve të lidhura me to.”.

Neni 2

Nënndarja “v”, e shkronjës “ll”, të nenit 3 ndryshohet si më poshtë:

“v) vepron ose cakton dikë tjetër të veprojë si një aksionar përfaqësues për një person tjetër.”.

Neni 3

Shkronja “ç”, e nenit 4 ndryshohet si më poshtë:
“ç) në të gjitha rastet, pavarësisht nga limitet e raportimit, të parashikuara në këtë nen, kur ka dyshime për pastrim parash, financim të terrorizmit apo financim të armëve të dëmtimit në masë.”.

Neni 4

Fjalja hyrëse, e pikës 1, të nenit 6 ndryshohet si më poshtë:

“Subjektet duhet të zbatojnë politika dhe të marrin masat e duhura, sipas rastit, për identifikimin dhe vlerësimin e rrezikut të pastrimit të parave, financimit të terrorizmit apo financimit të armëve të dëmtimit në masë që lidhen me:”.

Neni 5

Në pikën 3, të nenit 8, pas togfjalëshit “organizata jofitimprurëse” shtohen fjalët “të konsideruara me rrezik të lartë”.

Neni 6

Në pikën 1, të nenit 11 bëhen këto ndryshime dhe shtesa:

1. Fjalja hyrëse e shkronjës “a” ndryshohet si më poshtë:

“Të hartojnë, të përditësojnë dhe të zbatojnë në mënyrë efektive rregulloret dhe/ose udhëzimet e brendshme, të cilat, në përpjesëtim me natyrën dhe përmasat e subjektit, parashikojnë marrjen e masave të përshtatshme për të kuptuar rrezikun e pastrimit të parave, financimit të terrorizmit apo financimit të armëve të dëmtimit në masë, që mund të lindë nga klientë ose transaksione, duke përfshirë, por jo duke u kufizuar në:”.

2. Në shkronjën “a/1” bëhen ndryshimi dhe shtesa e mëposhtme:

a) Fjalja hyrëse ndryshohet si më poshtë:

“Të identifikojnë, të vlerësojnë dhe të kuptojnë rreziqet e tyre të pastrimit të parave, financimit të terrorizmit apo financimit të armëve të dëmtimit në masë, për klientët, vendet apo zonat gjeografike, produktet, shërbimet, transaksionet apo kanalet e shpërndarjes. Për realizimin e këtij parashikimi kërkohet që subjektet:”;

b) Pas nënndarjes “v”, shtohet nënndarja “vi” me këtë përmbajtje:

“vi) të monitorojnë zbatimin e masave dhe kontrolleve të mësipërme, si dhe të zbatojnë masa shtesë, nëse është e nevojshme.”.

3. Shkronja “c” ndryshohet si më poshtë:

“c) të krijojnë një sistem të centralizuar përgjegjës për grumbullimin dhe analizimin e të dhënave, duke u siguruar për përditësimin e tij të vazhdueshëm, në përputhje me kërkesat e këtij ligji dhe akteve nënligjore përkatëse.”.



Neni 7

Në nenin 22 bëhen ndryshimet dhe shtesat e mëposhtme:

1. Në shkronjën “g” bëhen këto ndryshime:

a) Fjalja e parë, e shkronjës “g” ndryshohet si më poshtë:

“Urdhëron, kur ka arsye të bazuara në fakte dhe rrethana konkrete për pastrim parash, financim të terrorizmit apo financim të armëve të dëmtimit në masë, bllokimin ose ngrirjen e përkohshme të transaksionit ose të veprimit financiar për një periudhë jo më shumë se 72 orë;”;

b) Në fund të shkronjës “g” shtohet fjalja me këtë përmbajtje:

“Pas kalimit të afatit 72-orësh nga nxjerrja e urdhrit, në mungesë të një vendimi për sekuestrim ose të një mase tjetër kufizuese të vendosur nga prokuroria ose gjykata kompetente, urdhri pushon së prodhuari efekte juridike.”.

2. Pas shkronjës “g”, shtohet shkronja “g/1” me këtë përmbajtje:

“g/1) mekanizmi i përcaktuar në shkronjën “g” të këtij neni, me të njëjtat kushte, mund të aplikohet edhe në kuadër të bashkëpunimit ndërkombëtar;”.

3. Shkronja “ll” shfuqizohet.

4. Pas shkronjës “ll” shtohet shkronja “ll/1” me këtë përmbajtje:

“ll/1) kryen edhe analiza strategjike brenda fushës së veprimtarisë së vet. Për këtë qëllim përdor të dhëna të disponueshme dhe kërkon statistika dhe të dhëna nga subjektet, autoritetet mbikëqyrëse dhe autoritetet e tjera kompetente, sipas nevojës.”.

Neni 8

Në nenin 23 bëhen këto ndryshime:

1. Pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“1. Komiteti i Bashkërendimit të Luftës Kundër Pastrimit të Parave është përgjegjës për përcaktimin e drejtimeve të politikës së përgjithshme shtetërore në fushën e parandalimit dhe luftës kundër pastrimit të parave, financimit të terrorizmit dhe financimit të armëve të dëmtimit në masë.”.

2. Fjalja e parë, e pikës 3 ndryshohet si më poshtë:

“Komiteti mbledhet të paktën 1 herë në vit për të shqyrtuar dhe analizuar raportet për veprimtaritë e kryera nga autoriteti përgjegjës, si dhe raportet për dokumentet e përgatitura nga institucionet dhe organizmat ndërkombëtarë, që ushtrojnë veprimtaritë e tyre në fushën e luftës kundër

Faqe|6652

pastrimit të parave, financimit të terrorizmit dhe financimit të armëve të dëmtimit në masë.”.

3. Pika 4 ndryshohet si më poshtë:

“4. Në mbledhjet e komitetit mund të ftohen për të marrë pjesë ministra, deputetë, drejtues ose përfaqësues të institucioneve dhe ekspertë në fushën e parandalimit dhe luftës kundër pastrimit të parave, financimit të terrorizmit dhe financimit të armëve të dëmtimit në masë.”.

4. Pika 5 ndryshohet si më poshtë:

“5. Komiteti mund të krijojë grupe pune teknike dhe/ose operationale për të ndihmuar në kryerjen e funksioneve që ka, si dhe për studimin e tipologjive e të teknikave të pastrimit të parave, financimit të terrorizmit dhe financimit të armëve të dëmtimit në masë.”.

Neni 9

Pas nenit 23 shtohet neni 23/1 me këtë përmbajtje:

“Neni 23/1

Vlerësimi Kombëtar i Rrezikut

1. Institucionet anëtare të Komitetit të Bashkërendimit të Luftës Kundër Pastrimit të Parave, në përputhje me kompetencat e tyre ligjore, kontribuojnë në mënyrë periodike në vlerësimin e efektivitetit dhe frytshmërisë së sistemit kombëtar për parandalimin dhe luftën kundër pastrimit të parave, financimit të terrorizmit dhe financimit të përhapjes së armëve të dëmtimit në masë nëpërmjet hartimit të Vlerësimit Kombëtar të Rrezikut, si dhe planit përkatës të veprimit për zbutjen e rreziqeve të identifikuara.

2. Agjencia e Inteligjencës Financiare, në cilësinë e autoritetit përgjegjës, koordinon dhe bashkërendon procesin e hartimit të Vlerësimit Kombëtar të Rrezikut dhe të planit të veprimit.

Për këtë qëllim, Agjencia e Inteligjencës Financiare ka të drejtë të kërkojë dhe të marrë statistika, të dhëna dhe informacione nga:

a) subjektet e këtij ligji;

b) autoritetet mbikëqyrëse;

c) organet e administratës shtetërore dhe bazat përkatëse të të dhënave shtetërore;

ç) autoritetet e tjera kompetente të përfshira në parandalimin dhe luftën kundër pastrimit të parave, financimit të terrorizmit dhe financimit të armëve të dëmtimit në masë.



3. Vlerësimi Kombëtar i Rrezikut dhe plani përkatës i veprimt, i hartuar sipas pikës 2 të këtij neni, i paraqiten për miratim Komitetit të Bashkërendimit të Luftës Kundër Pastrimit të Parave nga Agjencia e Inteligjencës Financiare.

4. Vlerësimi Kombëtar i Rrezikut rishikohet jo më pak se çdo 4 vjet.

5. Rezultatet e Vlerësimit Kombëtar të Rrezikut u vihen në dispozicion organeve kompetente, në përputhje me funksionet e tyre, autoriteteve mbikëqyrëse dhe subjekteve të ligjit.”

Neni 10

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miraturar në datën 9.4.2026.

Shpallur me dekretin nr. 230, datë 15.4.2026, të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bajram Begaj.

DEKRET

Nr. 230, datë 15.4.2026

PËR SHPALLJE LIGJI

Në mbështetje të nenit 84, pika 1, dhe nenit 93 të Kushtetutës,

DEKRETOJ:

Shpalljen e ligjit nr. 37/2026, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 9917, datë 19.5.2008, ‘Për parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit’, i ndryshuar”.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

URDHËR

Nr. 79, datë 17.4.2026

PËR DELEGIM TË KOMPETENCAVE

Në mbështetje të nenit 102, pika 4, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; të

neneve 28 dhe 29, të ligjit nr. 44/2025, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”; të ligjit nr. 10 129, datë 11.5.2009, “Për gjendjen civile”, të ndryshuar; dhe të pikës 2, të nenit 11, të ligjit nr. 90/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e administratës shtetërore”,

URDHËROJ:

1. Delegimin e kompetencave të drejtorit të përgjithshëm të Gjendjes Civile, znj. Enkelejda Shpuza, me detyrë drejtor i Drejtorisë së Standardizimit të Shërbimeve të Gjendjes Civile.

2. Kompetencat e deleguara, sipas pikës 1 të këtij urdhri, të ushtrohen deri në emërimin e drejtorit të përgjithshëm të Gjendjes Civile.

3. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohet znj. Enkelejda Shpuza dhe Drejtoria e Përgjithshme e Gjendjes Civile.

4. Me njohjen dhe zbatimin e këtij urdhri ngarkohet Sektori i Arkiv-Protokollit në Drejtorinë e Shërbimeve Mbështetëse.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletore Zyrtare.

**MINISTËR I PUNËVE TË BRENDASHME
Besfort Lamallari**

URDHËR

Nr. 360, datë 1.4.2026

PËR MARRJEN E MASAVE KUFIZUESE PËR PARANDALIMIN DHE KONTROLLIN E SËMUNDJES SË MURTAJËS SË RUMINANTËVE TË VEGJËL

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, të shkronjës “b”, të pikës 1 dhe të pikës 2, të nenit 15, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e tregtimit të ruminantëve të vegjël në tregjet e kafshëve të gjalla, panairë dhe grumbullime të tjera në qarkun Dibër.

2. Ndalimi i lëvizjes së ruminantëve të vegjël dhe specieve të tjera të mbarështuara nga ferma në fermë në zonën e mbrojtur dhe zonën e mbikëqyrjes;



3. Intensifikimin e mbikëqyrjes së popullatave të ruminantëve të vegjël dhe inventarizimin e tyre në zonën e mbrojtur dhe zonën e mbikëqyrjes;

4. Forcimin e masave të biosigurisë;

5. Kafshët e llojit të imëta duhet të mbarështohen sipas kërkesave shëndetësore të mbarështimit të tyre, si dhe të jenë të izoluar nga kafshët e tjera në fermë dhe të kufizohet kontakti me kafshët e tjera.

6. Intensifikimin e fushatave të ndërgjegjësimit të fermerëve, transportuesve të kafshëve, veterinerëve privatë dhe shërbimit veterinar shtetëror.

7. Intensifikimin e mbikëqyrjes dhe kontrollit veterinar në fermat që mbarshojnë ruminantë të vegjël dhe tregjet e kafshëve të gjalla në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

8. Zbatimin e masave të tjera të përmendura në urdhrin nr. 802, datë 18.10.2025, “Për miratimin e Planit Kombëtar të Kontigjencës për Sëmundjen e Murtajes së Ruminantëve të Vegjël (PPR)”.

9. Masat e sipërcituara nga pika 2 deri në pikën 6 zbatohen në territorin e:

Nr.	RRETHI	NJËSIA ADMINISTRATIVE	FSHATI
3 km			
1.	Bulqizë	Gjoricë	Gjoricë e Epërme
2.	Bulqizë	Gjoricë	Gjoricë e Poshtme
3.	Bulqizë	Shupenzë	Okshatinë
4.	Bulqizë	Shupenzë	Shupenzë
5.	Bulqizë	Shupenzë	Homeshe
6.	Bulqizë	Shupenzë	Boçevë
7.	Bulqizë	Shupenzë	Vlashaj
8.	Bulqizë	Shupenzë	Topojan
9.	Bulqizë	Shupenzë	Kovashicë
10.	Dibër	Maqellarë	Podgorcë
10 km			
11.	Bulqizë	Shupenzë	Gjuras
12.	Dibër	Maqellarë	Majtare
13.	Bulqizë	Zerqan	Peladhi
14.	Bulqizë	Zerqan	Gotvi
15.	Bulqizë	Zerqan	Sofraçan
16.	Bulqizë	Zerqan	Tërbaç
17.	Bulqizë	Zerqan	Strikçan
18.	Dibër	Maqellarë	Çemenë
19.	Dibër	Maqellarë	Blatë e Sipërme
20.	Dibër	Maqellarë	Kërçisht
21.	Dibër	Maqellarë	Dovlan
22.	Dibër	Maqellarë	Erebare
23.	Dibër	Maqellarë	Herbel
24.	Dibër	Maqellarë	Burim
25.	Dibër	Maqellarë	Dovolan

10. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Autoriteti

Kombëtar të Ushqimit dhe Instituti i Sigurisë Ushqimore dhe Veterinarisë.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR Nr. 363, datë 2.4.2026

PËR SHFUQIZIMIN E URDHËRIT NR. 935, DATË 26.9.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E NORVEGJISË”;

URDHËRIT NR. 119, DATË 6.2.2026, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E RUMANISË”;

URDHËRIT NR. 188, DATË 23.2.2026, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E SLLOVAKISË”

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në pikën 3, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe në nenin 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e:

- Urdhrit nr. 935, datë 26.9.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Norvegjisë”;

- Urdhrit nr. 119, datë 6.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me



patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Rumanisë”;

- Urdhrit nr. 188, datë 23.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Sllovakisë”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri

URDHËR
Nr. 370, datë 3.4.2026

PËR SHFUQIZIMIN E URDHËRIT
NR. 609, DATË 19.6.2025,
“PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES LISË SË DHENVE DHE
TË DHIVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN
E RUMANISË”

Mbështetur në pikën 4 të nenit 102 të Kushtetutës, në pikën 3 të nenit 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe në nenin 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e urdhrit nr. 609, datë 19.6.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes lisë së dhenve dhe të dhive, të shfaqur në shtetin e Rumanisë”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri

URDHËR
Nr. 371, datë 3.4.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË GJUHËS BLU, TË
SHFAQUR NË MBRETËRINË
E BASHKUAR

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë;

b) spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e gjuhës blu, të shfaqur në Mbretërinë e Bashkuar, janë sipas ndarjeve administrative të tabelës së mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit të parë	Ndarja administrative e nivelit të dytë	Ndarja administrative e nivelit të tretë
England	Barnsley	Barnsley*
England	Bath and North East Somerset	Bath and North East Somerset*
England	Buckinghamshire	Buckinghamshire*
England	Bournemouth, Christchurch and Poole	Bournemouth, Christchurch and Poole*
England	Bracknell Forest	Bracknell Forest*
England	Bradford	Bradford*
England	Calderdale	Calderdale*
England	Cambridgeshire	East Cambridgeshire*
England	Cambridgeshire	South Cambridgeshire*
England	Central Bedfordshire	Central Bedfordshire*
England	Cheshire East	Cheshire East*
England	Cheshire West and Chester	Cheshire West and Chester*
England	Cornwall	Cornwall*



England	Derbyshire	Amber Valley*
England	Derbyshire	Bolsover*
England	Derbyshire	Derbyshire Dales*
England	Derbyshire	High Peak*
England	Derbyshire	North East Derbyshire*
England	Devon	East Devon*
England	Devon	Mid Devon*
England	Devon	Teignbridge*
England	Devon	South Hams*
England	Devon	West Devon*
England	Dorset	Dorset*
England	Gloucestershire	Stroud*
England	Gloucestershire	Cotswold*
England	East Riding of Yorkshire	East Riding of Yorkshire*
England	East Sussex	Rother*
England	East Sussex	Lewes*
England	East Sussex	Wealden*
England	Essex	Braintree*
England	Essex	Brentwood*
England	Essex	Chelmsford*
England	Essex	Colchester*
England	Essex	Epping Forest*
England	Essex	Maldon*
England	Essex	Harlow*
England	Essex	Tendring*
England	Greater London	Harrow*
England	Herefordshire, County of	Herefordshire, County of*
England	Hertfordshire	Dacorum*
England	Hertfordshire	East Hertfordshire*
England	Hertfordshire	Hertsmere*
England	Hertfordshire	Three Rivers*
England	Medway	Medway*
England	Milton Keynes	Milton Keynes*
England	Shropshire	Shropshire*
England	Kent	Ashford*
England	Kent	Canterbury*
England	Kent	Dover*
England	Kent	Gravesham*
England	Kent	Folkestone and Hythe*
England	Kent	Maidstone*
England	Kent	Sevenoaks*
England	Kent	Swale*
England	Kent	Tonbridge and Malling*
England	Kent	Tunbridge Wells*
England	Kirklees	Kirklees*
England	Isle of Wight	Isle of Wight*
England	Somerset	Somerset Council*
England	Suffolk	East Suffolk*
England	Suffolk	Babergh*
England	Suffolk	Mid Suffolk*
England	Suffolk	Waverley*
England	Suffolk	West Suffolk*
England	Surrey	Guildford*
England	Surrey	Runnymede*
England	Hampshire	Basingstoke and Deane*
England	Hampshire	East Hampshire*
England	Hampshire	Eastleigh*
England	Hampshire	Hart*
England	Hampshire	Test Valley*

England	Hampshire	New Forest*
England	Hampshire	Winchester*
England	Lancashire	Chorley*
England	Lancashire	Hyndburn*
England	Lancashire	Lancaster*
England	Lancashire	Ribble Valley*
England	Leicestershire	Charnwood*
England	Leicestershire	Harborough*
England	Leicestershire	Hinckley and Bosworth*
England	Leicestershire	North West Leicestershire*
England	Lincolnshire	East Lindsey*
England	Lincolnshire	West Lindsey*
England	Lincolnshire	South Kesteven*
England	Staffordshire	East Staffordshire*
England	Staffordshire	Newcastle-under-Lyme*
England	Staffordshire	Stafford*
England	Staffordshire	Staffordshire Moorlands*
England	Staffordshire	South Staffordshire*
England	Southampton	Southampton*
England	South Gloucestershire	South Gloucestershire*
England	Stockport	Stockport*
England	Norfolk	Breckland*
England	Norfolk	Broadland*
England	Norfolk	Great Yarmouth*
England	Norfolk	King's Lynn and West Norfolk*
England	Norfolk	South Norfolk*
England	Norfolk	North Norfolk*
England	North Yorkshire	North Yorkshire Council*
England	Nottinghamshire	Bassetlaw*
England	Nottinghamshire	Newark and Sherwood*
England	Oxfordshire	South Oxfordshire*
England	Oxfordshire	Vale of White Horse*
England	Tameside	Tameside*
England	Trafford	Trafford*
England	Thurrock	Thurrock*
England	York	York*
England	West Berkshire	West Berkshire*
England	Wiltshire	Wiltshire*
England	Wokingham	Wokingham*
England	Westmorland and Furness Council	Westmorland and Furness Council*
England	West Sussex	Arun*
England	West Sussex	Chichester*
England	West Sussex	Horsham*
England	West Sussex	Mid Sussex*
Isle of Man	Glenfaba	Patrick*
Isle of Man	Middle	Braddan*
Isle of Man	Rushen	Arbory*
Isle of Man	Rushen	Rushen*
Jersey	Saint Berlade	Saint Berlade*
Jersey	Saint John	Saint John*
Jersey	Saint Martin	Saint Martin*
Jersey	Saint Peter	Saint Peter*
Jersey	Saint Saviour	Saint Saviour*



United Kingdom Exclusive Economic Zone	Brightlingsea*	
United Kingdom Exclusive Economic Zone	Middleton*	
Wales	Denbighshire	Denbighshire*
Wales	Monmouthshire	Monmouthshire*
Wales	Powys	Powys*
Wales	Wrexham	Wrexham*
Northern Ireland	North Down and Ards	Ards*
Northern Ireland	Ards and North Down	North Down*
England	Wakefield	Wakefield*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Importi dhe tranzitimi nga ndarjet administrative, të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, lejohet vetëm nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që kafshët e gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e dërgesës; dhe

ii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 60 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës; ose

iii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 28 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë asaj periudhe i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrapat ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, të kryera të paktën 28 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët; ose

iv. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 14 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë kësaj periudhe i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes, me rezultate negative, të kryer të paktën 14 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët;

b) Janë:

i. vaksinuar, të paktën 60 ditë përpara dërgesës, kundër të gjithë serotipave të demonstruar të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ii. identifikuar si të vaksinuar; ose

iii. është demonstruar se kishte antitrapa për të paktën 60 ditë përpara dërgesës kundër të gjithë serotipeve të demonstruar se janë të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

c) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që meshkujt dhurues të spermës së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1 të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore për të paktën 60 ditë para fillimit dhe gjatë mbledhjes së spermës; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për zbulimin e antitrapave ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, midis 28 dhe 60 ditësh pas çdo grumbullimi për këtë ngarkesë; ose

iv. i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes në mostrat e gjakut të mbledhura në fillim dhe përfundim të, dhe të paktën çdo 7 ditë (testi i izolimit të virusit) ose të paktën çdo 28 ditë (testi PCR) gjatë mbledhjes së spermës për këtë ngarkesë, me rezultate negative;

v. sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

ç) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që femrat dhuruese të embrioneve *in vivo* së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, për të paktën 60 ditë përpara fillimit dhe gjatë mbledhjes së embrioneve; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrapat ndaj virusit të gjuhës blu midis 28 dhe 60 ditësh pas grumbullimit, me rezultate negative; ose



iv. i janë nënshtruar një testi për identifikimin e agjentit të sëmundjes në një kampion gjaku të marrë në ditën e mbledhjes së embrioneve, me rezultate negative;

v. embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.8., 4.9 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, sipas rastit;

vi. sperma e përdorur për fekondimin e ovociteve ishte në përputhje me nenin 8.3.9 ose nenin 8.3.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

4. Certifikata veterinare shëndetësore garanton origjinën e tyre sipas përcaktimeve në pikat 2 dhe 3 të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjitha subjektet importuese të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë, spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

6. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

7. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht, brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë, spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

8. Urdhri nr. 294, datë 17.3.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në Mbretërinë e Bashkuar”, shfuqizohet.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri

URDHËR

Nr. 372, datë 3.4.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E MBRETËRISË SË BASHKUAR

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- ç) materialit biologjik të shpendëve;
- d) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Mbretërisë së Bashkuar, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
1.	Northern Ireland	Derry and Strabane	Strabane*
2.	England	North Yorkshire	North Yorkshire Council*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Certifikata veterinare të garantojë origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.



5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara në pikën 2.

7. Urdhri nr. 283, datë 13.3.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Mbretërisë së Bashkuar”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Drejtoria e Politikave Veterinare, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri**

**URDHËR
Nr. 373, datë 3.4.2026**

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E POLONISË**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- ç) materialit biologjik të shpendëve;
- d) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve të shfaqur në shtetin e Polonisë, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3*
1	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Susz*
2	Warmińsko-Mazurskie	Kętrzyn	Reszel*
3	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Mikstat*
4	Wielkopolskie	Turek	Kawęczyn*
5	Wielkopolskie	Turek	Przykona*
6	Warmińsko-Mazurskie	Ostróda	Grunwald*
7	Wielkopolskie	Konin	Rzgów*
8	Warmińsko-Mazurskie	Węgorzewo	Pozezdrze*
9	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Ilawa (rural)*
10	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Zalewo*
11	Małopolskie	Tarnów	Wojnicz*
12	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Środa Wielkopolska*
13	Lubuskie	Międzyrzecz	Skwierzyna*
14	Warmińsko-Mazurskie	Bartoszyce	Bartoszyce (rural)*
15	Lubuskie	Sulęcín	Krzeszyce*
16	Mazowieckie	Białobrzegi	Stara Błotnica*
17	Kujawsko-Pomorskie	Inowrocław	Gniewkowo*
18	Opolskie	Namysłów	Pokój*
19	Kujawsko-Pomorskie	Chełmno	Lisewo*
20	Lubuskie	Świebodzin	Lubrza*
21	Lubuskie	Gorzów	Deszczno*
22	Wielkopolskie	Poznań	Mosina*
23	Warmińsko-Mazurskie	Nidzica	Janowiec Kościelny*
24	Warmińsko-Mazurskie	Węgorzewo	Węgorzewo*
25	Mazowieckie	Żuromin	Lutocin*
26	Pomorskie	Kartuzy	Somonino*
27	Łódzkie	Poddębice	Pęczniew*
28	Pomorskie	Słupsk	Kobylnica*
29	Wielkopolskie	Kalisz	Szczytniki*
30	Wielkopolskie	Kalisz	Koźminek*
31	Lubuskie	Żagań	Malomice*
32	Lubuskie	Gorzów	Bogdaniec*
33	Lubelskie	Parczew	Siemienin*
34	Lubelskie	Radzyń Podlaski	Wohrynin*
35	Lubelskie	Biała Podlaska	Międzyrzec Podlaski (rural)*



36	Podlaskie	Hajnówka	Narew*
37	Mazowieckie	Mława	Szydłowo*
38	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Zaniemyśl*
39	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Ostrów Wielkopolski (rural)*
40	Lubuskie	Gorzów	Lubiszyn*
41	Wielkopolskie	Wolsztyn	Przemęt*
42	Wielkopolskie	Turek	Budzew*
43	Wielkopolskie	Kalisz	Opatówek*
44	Pomorskie	Kartuzy	Sulęcyno*
45	Wielkopolskie	Śrem	Brodnica*
46	Śląskie	Pszczyna	Pszczyna*
47	Wielkopolskie	Turek	Władysławów*
48	Kujawsko-Pomorskie	Żnin	Rogowo*
49	Kujawsko-Pomorskie	Bydgoszcz	Koronowo*
50	Zachodniopomorskie	Stargard	Dobrzany*
51	Warmińsko-Mazurskie	Giżycko	Giżycko (rural)*
52	Dolnośląskie	Legnica	Prochowice*
53	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Grabów Nad Prosną*
54	Kujawsko-Pomorskie	Lipno	Lipno (rural)*
55	Kujawsko-Pomorskie	Inowrocław	Janikowo*
56	Warmińsko-Mazurskie	Giżycko	Giżycko (rural)*
57	Wielkopolskie	Chodzież	Margonin*
58	Kujawsko-Pomorskie	Inowrocław	Kruszwica*
59	Wielkopolskie	Nowy Tomysl	Lwówek*
60	Wielkopolskie	Leszno	Włoszakowice *
61	Łódzkie	Brzeziny	Jezów*
62	Mazowieckie	Żuromin	Biezuń*
63	Mazowieckie	Żuromin	Żuromin*
64	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Sieroszewice*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informon të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të

shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 334, datë 27.3.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri

URDHËR
Nr. 374, datë 3.4.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË PSEUDOPESTIT TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E POLONISË

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) mishit të freskët;
- ç) materialit biologjik të shpendëve të pashoqëruar me test diagnostik PCR të kryer 14 ditë përpara mbledhjes, që vërteton mosprezencën e virusit;

d) vezëve dhe produktet e vezëve të shpendëve, ku nuk është siguruar shkatërrimi i virusit të pseudopestit, përkatësisht në vezën e plotë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 55°C në 2,521 sekonda, në vezën e lëngshme nuk është bërë



trajtimi në 55°C në 2,278 sekonda, në të verdhën e vezës me 10% kriposje nuk është bërë trajtimi me temperaturë 55°C në 176 sekonda dhe në të bardhën e vezës së tharë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 57°C në 50.4 orë;

dh) produktet e mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht përkatësisht:

i. 65°C në 39.8 sekonda;

ii. 70°C në 3.6 sekonda;

iii. 74°C në 0.5 sekonda;

iv. 80°C në 0.03 sekonda;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e pseudopestit të shpendëve të shfaqur në shtetin e Polonisë janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
1	Małopolskie	Brzesko	Czechów*
2	Śląskie	Gliwice (City)	Gliwice*
3	Śląskie	Gliwice	Toszek*
4	Podlaskie	Siemiatycze	Nurzec-Stacja*
5	Podlaskie	Białystok	Łapy*
6	Małopolskie	Tarnów	Wojnicz*
7	Kujawsko-Pomorskie	Toruń	Chelmża (rural)*
8	Małopolskie	Bochnia	Bochnia*
9	Podkarpackie	Przemyśl	Krasieczyn*
10	Warmińsko-Mazurskie	Działdowo	Iłowo-Osada*
11	Podlaskie	Białystok	Supraśl*
12	Lubelskie	Łęczna	Ludwin*
13	Pomorskie	Nowy Dwór Gdański	Ostaszewo*
14	Świętokrzyskie	Jędrzejów	Sędziszów*
15	Mazowieckie	Wolomin	Thuszcz*
16	Podkarpackie	Przemyśl	Stubno*
17	Małopolskie	Bochnia	Nowy Wiśnicz*
18	Świętokrzyskie	Staszów	Staszów*
19	Podkarpackie	Przemyśl	Medyka*
20	Pomorskie	Malbork	Milordz*
21	Mazowieckie	Zuromin	Biezuń*
22	Mazowieckie	Zuromin	Zuromin*
23	Łódzkie	Piotrków	Wolbórz*
24	Łódzkie	Rawa	Rawa Mazowiecka (rural)*
25	Pomorskie	Kartuzy	Sierakowice*
26	Mazowieckie	Gostynin	Gostynin (rural)*
27	Mazowieckie	Sierpc	Szczutowo*
28	Mazowieckie	Sierpc	Rościszewo*
29	Podkarpackie	Mielec	Radomyśl Wielki*
30	Świętokrzyskie	Kielce	Mniów*
31	Podlaskie	Mońki	Goniądz*
32	Wielkopolskie	Wolsztyn	Wolsztyn*
33	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Nowe Skalmierzyce*
34	Kujawsko-Pomorskie	Aleksandrów	Zakrzewo*
35	Lubuskie	Wschowa	Wschowa*
36	Wielkopolskie	Poznań	Stęszew*
37	Wielkopolskie	Leszno	Wąjewo*
38	Zachodniopomorskie	Białogard	Białogard (rural)*
39	Podlaskie	Mońki	Knyszyn*
40	Podlaskie	Sokółka	Janów*
41	Opolskie	Opole	Niemodlin*
42	Warmińsko-Mazurskie	Olsztyn	Jonkowo*
43	Wielkopolskie	Wolsztyn	Przemęt*
44	Wielkopolskie	Wolsztyn	Siedlec*
45	Wielkopolskie	Nowy Tomysl	Miedzichowo*
46	Wielkopolskie	Rawicz	Miejska Górka*
47	Wielkopolskie	Grodzisk Wielkopolski	Grodzisk Wielkopolski*
48	Zachodniopomorskie	Gryfino	Gryfino*

49	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Sieroszewice*
50	Wielkopolskie	Nowy Tomysl	Opalenica*
51	Małopolskie	Dąbrowa	Olesno*
52	Podlaskie	Mońki	Krypnio*
53	Wielkopolskie	Szarnobród	Duszyniki*
54	Wielkopolskie	Poznań	Mosina*
55	Mazowieckie	Maków	Plonawy-Bramura*
56	Zachodniopomorskie	Koszalin	Sianów*
57	Wielkopolskie	Kalisz	Opatówek*
58	Wielkopolskie	Kalisz	Lisków*
59	Kujawsko-Pomorskie	Radziejów	Bytów*
60	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Nowe Miasto Nad Wartą*
61	Warmińsko-Mazurskie	Nowe Miasto	Kurzętnik*
62	Wielkopolskie	Kalisz	Ceków-Kolonia*
63	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Zaniemyśl*
64	Kujawsko-Pomorskie	Radziejów	Osiężyn*
65	Dolnośląskie	Milicz	Krośnice*
66	Wielkopolskie	Kalisz	Koźminiek*
67	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Lubawa (rural)*
68	Łódzkie	Skierniewice	Lipce Reymontowskie*
69	Łódzkie	Sieradz	Goszczanów*
70	Wielkopolskie	Śrem	Śrem*
71	Wielkopolskie	Leszno	Rydzyń*
72	Warmińsko-Mazurskie	Nowe Miasto	Biskupiec*
73	Łódzkie	Łowicz	Zduny*
74	Wielkopolskie	Szarnobród	Kaźmierz*
75	Wielkopolskie	Pleszew	Goluchów*
76	Mazowieckie	Płock (City)	Płock*
77	Lubuskie	Nowa Sól	Bytom Odrzański*
78	Zachodniopomorskie	Kamień	Golczewo*
79	Wielkopolskie	Gostyń	Poniec*
80	Śląskie	Dąbrowa Górnicza	Dąbrowa Górnicza*
81	Lubuskie	Nowa Sól	Kożuchów*
82	Wielkopolskie	Konin	Skulsk*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Importi dhe tranzitimi i shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, lejohet nga zona dhe kompartamente të shtetit të Polonisë, të cilat nuk kanë pasur njofim të sëmundjes së pseudopestit të shpendëve për 12 muajt e fundit.

4. Certifikata veterinarë garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrotjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrotjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve që vijnë nga zonat e sipërcituara sipas pikës 2 të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrotjes së Bimëve të informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh,



shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

7. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

8. Urdhri nr. 345, datë 31.3.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit, të shfaqur në shtetin e Polonisë”, shfuqizohet.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri

URDHËR
Nr. 380, datë 7.4.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË PSEUDOPESTIT TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E POLONISË**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) mishit të freskët;

ç) materialit biologjik të shpendëve të pashoqëruar me test diagnostik PCR të kryer 14 ditë përpara mbledhjes, që vërteton mosprezencën e virusit;

d) vezëve dhe produktet e vezëve të shpendëve, ku nuk është siguruar shkatërrimi i virusit të pseudopestit, përkatësisht në vezën e plotë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 55°C në 2,521 sekonda, në vezën e lëngshme nuk është bërë trajtimi në 55°C në 2,278 sekonda, në të verdhën e vezës me 10% kriposje nuk është bërë trajtimi me temperaturë 55°C në 176 sekonda dhe në të bardhën e vezës së tharë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 57°C në 50.4 orë;

dh) produktet e mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht përkatësisht:

- i. 65°C në 39.8 sekonda;
- ii. 70°C në 3.6 sekonda;
- iii. 74°C në 0.5 sekonda;
- iv. 80°C në 0.03 sekonda;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
1	Małopolskie	Brzesko	Czchów*
2	Śląskie	Gliwice (City)	Gliwice*
3	Śląskie	Gliwice	Toszek*
4	Podlaskie	Siemiatycze	Nurzec-Stacja*
5	Podlaskie	Białystok	Łapy*
6	Małopolskie	Tarnów	Wojnicz*
7	Kujawsko-Pomorskie	Toruń	Chelmska (rural)*
8	Małopolskie	Bochnia	Bochnia*
9	Podkarpackie	Przemyśl	Krasiczyn*
10	Warmińsko-Mazurskie	Działdowo	Iłowo-Osada*
11	Podlaskie	Białystok	Supraśl*
12	Lubelskie	Łęczna	Ludwin*
13	Pomorskie	Nowy Dwór Gdański	Ostaszewo*
14	Świętokrzyskie	Jędrzejów	Sędziszów*
15	Mazowieckie	Wolomin	Źłuszcz*
16	Podkarpackie	Przemyśl	Stubno*
17	Małopolskie	Bochnia	Nowy Wiśnicz*
18	Świętokrzyskie	Staszów	Staszów*
19	Podkarpackie	Przemyśl	Medyka*
20	Pomorskie	Malbork	Miloradz*
21	Mazowieckie	Żuromin	Bieżeń*
22	Mazowieckie	Żuromin	Żuromin*
23	Lódzkie	Piotrków	Wolbórz*
24	Lódzkie	Rawa	Rawa Mazowiecka (rural)*
25	Pomorskie	Kartuzy	Sierakowice*
26	Mazowieckie	Gostynin	Gostynin (rural)*
27	Mazowieckie	Sierpc	Szczutowo*
28	Mazowieckie	Sierpc	Rościszewo*
29	Podkarpackie	Mielec	Radomyśl Wielki*
30	Świętokrzyskie	Kielce	Mniów*
31	Podlaskie	Mońki	Goniadz*
32	Wielkopolskie	Wolsztyn	Wolsztyn*
33	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Nowe Skalmierzyce*
34	Kujawsko-Pomorskie	Aleksandrów	Zakrzewo*
35	Lubuskie	Wschowa	Wschowa*



36	Wielkopolskie	Poznań	Stęszew*
37	Wielkopolskie	Leszno	Wiejowo*
38	Zachodniopomorskie	Białogard	Białogard (rural)*
39	Podlaskie	Mońki	Knyszyn*
40	Podlaskie	Sokółka	Janów*
41	Opolskie	Opole	Niemodlin*
42	Warmińsko-Mazurskie	Olsztyn	Jonkowo*
43	Wielkopolskie	Wolsztyn	Przemęt*
44	Wielkopolskie	Wolsztyn	Siedlec*
45	Wielkopolskie	Nowy Tomysl	Miedzichowo*
46	Wielkopolskie	Rawicz	Miejska Górka*
47	Wielkopolskie	Grodzisk Wielkopolski	Grodzisk Wielkopolski*
48	Zachodniopomorskie	Gryfino	Gryfino*
49	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Sieroszewice*
50	Wielkopolskie	Nowy Tomysl	Opalenica*
51	Małopolskie	Dąbrowa	Olesno*
52	Podlaskie	Mońki	Kryno*
53	Wielkopolskie	Szamotuly	Duszniki*
54	Wielkopolskie	Poznań	Mosina*
55	Mazowieckie	Maków	Plonawy-Bramura*
56	Zachodniopomorskie	Koszalin	Sianów*
57	Wielkopolskie	Kalisz	Opatówek*
58	Wielkopolskie	Kalisz	Lisków*
59	Kujawsko-Pomorskie	Radziejów	Bytów*
60	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Nowe Miasto Nad Wartą*
61	Warmińsko-Mazurskie	Nowe Miasto	Kurzętnik*
62	Wielkopolskie	Kalisz	Ceków-Kolonia*
63	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Zaniemyśl*
64	Kujawsko-Pomorskie	Radziejów	Osiężyn*
65	Dolnośląskie	Młicz	Krośnice*
66	Wielkopolskie	Kalisz	Koźminek*
67	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Lubawa (rural)*
68	Łódzkie	Skierniewice	Lipce Reymontowskie*
69	Łódzkie	Sieradz	Goszczanów*
70	Wielkopolskie	Srem	Srem*
71	Wielkopolskie	Leszno	Rydzyń*
72	Warmińsko-Mazurskie	Nowe Miasto	Biskupiec*
73	Łódzkie	Łowicz	Zduny*
74	Wielkopolskie	Szamotuly	Kaźmierz*
75	Wielkopolskie	Pleszew	Goluchów*
76	Mazowieckie	Płock (City)	Płock*
77	Lubuskie	Nowa Sól	Bytom Odrzański*
78	Zachodniopomorskie	Kamień	Golczewo*
79	Wielkopolskie	Gostyń	Poniec*
80	Śląskie	Dąbrowa Górnicza	Dąbrowa Górnicza*
81	Lubuskie	Nowa Sól	Kożuchów*
82	Wielkopolskie	Konin	Skulsk*
83	Lubuskie	Zielona Góra	Nowogród Bobrzański*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Importi dhe tranzitimi i shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, lejohet nga zona dhe kompartamente të shtetit të Polonisë, të cilat nuk

kanë pasur njofim të sëmundjes së pseudopestit të shpendëve për 12 muajt e fundit.

4. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, që vijnë nga zonat e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

7. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuar para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

8. Urdhri nr. 374, datë 3.4.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit, të shfaqur në shtetin e Polonisë”, shfuqizohet.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri



URDHËR
Nr. 381, datë 7.4.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETET E BASHKUARA
TË AMERIKËS**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102 të Kushtetutës dhe pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- ç) materialit biologjik të shpendëve;
- d) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2
1.	Illinois	Saint Clair*
2.	Maryland	Caroline*
3.	Kansas	Grant*
4.	Kansas	Anderson*
5.	New Jersey	Burlington*
6.	Montana	Carbon*
7.	Iowa	Kossuth*
8.	Kansas	Pratt*
9.	Delaware	Kent*
10.	Colorado	Logan*
11.	Kentucky	Jessamine*
12.	California	Butte*
13.	Texas	Shelby*
14.	Kansas	Pottawatomie*
15.	Kansas	Nemaha*
16.	Arkansas	Prairie*
17.	Kansas	Jewell*
18.	Florida	Volusia*
19.	Indiana	Elkhart*
20.	Indiana	Noble*
21.	Tennessee	Obion*

22.	Kansas	Smith*
23.	Vermont	Orleans*
24.	Washington	Lewis*
25.	North Dakota	Stutsman*
26.	Pennsylvania	Lancaster*
27.	Indiana	Sullivan*
28.	Wisconsin	Jefferson*
29.	Wisconsin	Walworth*
30.	Michigan	Kent*
31.	Indiana	LaGrange*
32.	Indiana	Jay*
33.	New York	Queens*
34.	Maryland	Cecil*
35.	Maryland	Wicomico*
36.	Minnesota	Meeker*
37.	California	Sonoma*
38.	Illinois	Crawford*
39.	Illinois	Lawrence*
40.	Indiana	Crawford*
41.	Colorado	Weld*
42.	North Carolina	Hyde*
43.	Indiana	Daviess*
44.	Illinois	Perry*
45.	North Carolina	Wayne*
46.	South Carolina	Lee*
47.	Indiana	Boone*
48.	Mississippi	Amite*
49.	Kansas	Haskell*
50.	Georgia	Walker*
51.	Minnesota	Kandiyohi*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informon të gjithë subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të



shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 158, datë 17.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË
DHE ZHVILLIMIT RURAL
Fatmir Guri

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE
TË NJERIUT
SEKSIONI I TRETË

ÇËSHTJA SELIMI KUNDËR SHQIPËRISË
(Kërkesa nr. 37896/19)

VENDIM

Neni 6 § 1 (civil) – Gjykim i drejtë – Shkarkimi i gjyqtarit të Gjykatës së Lartë mbështetur në gjetjet e procedurave të rivlerësimit kalimtar (rivlerësimi/*vetting*-ut), që vlerësuan kontaktin e tij me persona të përfshirë në krimin e organizuar – Dështimi i organeve të rivlerësimit për ta informuar në mënyrë të mjaftueshme kërkuesin për elementet thelbësore faktike që janë baza e akuzave serioze kundër tij dhe për t’i dhënë atij akses te çdo dokument shtesë që kanë shqyrtuar këto organe – Mundësia e kërkuesit për të ngritur një mbrojtje të qëndrueshme dhe për të kundërshtuar besueshmërinë ose bazën e akuzave është kufizuar ndjeshëm. – Kufizime të pajustificuara të të drejtave procedurale të kërkuesit pa faktorë kundërbalancues të mjaftueshëm – Është cenuar thelbi i të drejtave procedurale të kërkuesit.

Përgatitur nga Regjistri. Nuk e detyron Gjykatën.

STRASBURG
25 nëntor 2025

Ky vendim do të bëhet i formës së prerë sipas rrethanave të parashikuara në nenin 44 § 2 të Konventës. Ai mund të bëhet subjekt i rishikimit redaktues.

Në çështjen Selimi kundër Shqipërisë,

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si një Dhomë e përbërë nga:

Ioannis Ktistakis, *kryetar*,
Peeter Roosma,
Darian Pavli,
Diana Kovatcheva,
Úna Ní Raifeartaigh,
Mateja Đurović,
Vasilka Sancin, *gjyqtarë*,
dhe Milan Blaško, *sekretar i Seksionit*,

Në lidhje me:

Kërkesën (nr. 37896/19) kundër Republikës së Shqipërisë paraqitur pranë Gjykatës në mbështetje të nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (“Konventa”) nga një shtetas shqiptar, z. Shkëlzen Kujtim Selimi (“kërkuesi”), më 8 korrik 2019;

Vendimin për të rrëzuar kërkesën e kërkuesit për përjashtimin e Darian Pavlit, gjyqtarit të zgjedhur për Shqipërinë, më 19 gusht 2021 (RREGULLI 28 i Rregullores së Gjykatës në fuqi në atë kohë);

Vendimin për të njoftuar qeverinë shqiptare (“Qeveria”) për ankesat në lidhje me të drejtat e kërkuesit për gjykim të drejtë dhe për respektimin e jetës private, dhe për të shpallur të papranueshme pjesën tjetër të kërkesës;

Vërejtjet e palëve,

Pasi diskutoi me dyer të mbyllura më 4 nëntor 2025,

Shpall vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua në të njëjtën datë.

HYRJE

1. Çështja konkrete ka të bëjë me shkarkimin e kërkuesit nga detyra e Gjyqtarit të Gjykatës së Lartë në procedurat e rivlerësimit kalimtar (*vetting*-ut) sipas ligjit nr. 84/2016 (“Ligji për Rivlerësimin Kalimtar”).

FAKTET

2. Kërkuesi ka lindur në vitin 1974 dhe jeton në Tiranë. Ai u përfaqësua nga z. A. Saccucci dhe znj.



G. Borgna, avokatë që ushtrojnë profesionin në Romë.

3. Qeveria u përfaqësua nga z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm i Shtetit.

4. Faktet e çështjes mund të përmbliidhen si në vijim.

I. INFORMACION MBI KONTEKSTIN KOHOR

5. Në vitin 2016, Shqipëria nisi zbatimin e reformave gjithëpërfshirëse në sistemin e saj të drejtësisë: Kushtetuta u ndryshua dhe u miratuan disa ligje – që kishin të bënin, ndër të tjera, me rivlerësimin kalimtar të të gjithë gjyqtarëve në detyrë (në vijim referuar si “procesi i rivlerësimit/ *vetting*-ut” (*vetting*-ut)). Procesi i rivlerësimit do të kryhej nga Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (“KPK”) në shkallë të parë dhe – në rast të ndonjë ankese – nga Kolegji i Posaçëm i Apelit (“KPA”) pranë Gjykatës Kushtetuese (të referuara së bashku si “organet e rivlerësimit/ *vetting*-ut” – shih *Xhoxhajt kundër Shqipërisë*, nr. 15227/19, §§ 4–7, 9 shkurt 2021).

II. PROCEDURAT E RIVLERËSIMIT NË LIDHJE ME KËRKUESIN

6. Kërkuesi, gjyqtar i gjykatës së rrethit midis viteve 1999 dhe 2011, u emërua në Gjykatën e Lartë të Shqipërisë në vitin 2011.

7. Në janar 2017, kërkuesi plotësoi dhe dorëzoi formularët standardë të mëposhtëm të deklarimit: një deklaratë për figurën, një deklaratë pasurie dhe një formular vetëvlerësimi profesional. Ai iu përgjigj negativisht pyetjes në formularin e deklaratës për figurën, ku pyetej nëse kishte pasur ndonjë kontakt me “persona të përfshirë në krimin e organizuar”, sipas interpretimit të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar (shih, në lidhje me atë formular deklarimi, *Thanza kundër Shqipërisë*, nr. 41047/19, § 64, 4 korrik 2023).

A. Raporti i DSIK-së

8. Drejtoria për Sigurinë e Informacionit të Klasifikuar (“DSIK”) – e cila ishte e lidhur me Zyrën e Kryeministrit dhe ndihmonte organet e rivlerësimit/ *vetting*-ut me vlerësimin e figurës së secilit gjyqtar – përgatiti raportin nr. 12112 të datës 2 nëntor 2017 dhe i dorëzoi një version të redaktuar të tij KPK-së. Ai iu shtua dosjes së rivlerësimit të kërkuesit si një dokument i klasifikuar (“Sekret shtetëror”).

9. Versioni i redaktuar i raportit përmban sa më poshtë:

“ ... 1. Duke iu referuar formularit të deklarimit të subjektit të rivlerësimit, Grupi i Punës shqyrtoi me kujdes dosjen e tij ... U vendos që të dërgohej një kërkesë për një kontroll të pastërtisë së figurës në Prokurorinë e Përgjithshme... dhe në Ambasadën e SHBA-së [redaktuar]. Ata raportuan, si më poshtë:

... [Kërkuesi] ka shprehur pasaktësi në formularin e deklarimit – përkatësisht, në pjesën 5 (c) ‘Të dhënat e sigurisë’ – duke mos deklaruar kontaktin e papërshtatshëm me personat e përfshirë në krimin e organizuar. Ky mosdeklarim e bën atë përgjegjës për fshehjen e një fakti dhe për plotësimin e pasaktë dhe të pavërtetë të formularit të deklarimit ... Informacionet e inteligjencës të mbledhura dhe informacione të tjera mund të ngrenë dyshime të arsyeshme për implikimin e tij ose kontaktin e papërshtatshëm me personat e përfshirë në krimin e organizuar.

Nga informacioni i dhënë nga autoritetet verifikuese, ne jemi bërë me dije, se: *disponohen të dhëna [redaktuar] ku ngrihen dyshime të arsyeshme për përfshirjen në veprimtari të kundërligjshme, shfaqur në formën e korrupsionit pasiv të gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës dhe ushtrimi i ndikimit të paligjshëm ndaj personave që ushtrojnë funksione publike.*”

Për më tepër, jemi informuar, se: “[redaktuar] ka pasur kontakt të papërshtatshëm [redaktuar]”.

Pasi kemi vlerësuar informacionin, ne gjykojmë se: [redaktuar]

2. Informacionet që disponohen në ngarkim të tij, për implikim në veprimin korruptiv të funksionarit të drejtësisë gjatë një periudhe kohore relativisht të gjatë dhe në më shumë se një rast – nëpërmjet premtimit ose kërkimit të drejtpërdrejtë ose të tërthortë të çdo lloji përfitimi të padrejtë, në këmbim të kryerjes ose moskryerjes së një veprimi që lidhet me detyrat zyrtare – sugjerojnë që [kërkuesi], në përputhje me nenin 37 (b) dhe (c) të [Ligjit të Rivlerësimit Kalimtar], [është] një person me tendenca për përfshirje në aktivitet kriminal dhe një individ i cili mund t’i nënshtrohet lehtësisht presionit nga strukturat kriminale.

3. Informacionet që disponohen në ngarkim të subjektit të rivlerësimit për veprimtari korruptive, evidentojnë rrethanat e konstatimit të faktit se ekziston kontakt i papërshtatshëm me një ose disa persona të përfshirë në krimin e organizuar, siç përcaktohet në nenin 3 (15) të këtij ligji, në formën e shkëmbimit të parave, favoreve ose dhuratave; kjo



është plotësisht e papajtueshme me detyrat [e kërkuarit].

Ekziston informacion nga autoritetet verifikuese se subjekti i rivlerësimit ka kontakt të papërshtatshëm, sipas interpretimit të nenit 38 (4) të ligjit, me [redaktuar].

[redaktuar]

[redaktuar]

[Kërkuar] është i papërshtatshëm për të qëndruar në detyrë.

Gjeni të bashkangjitur formularin e deklaramentit dhe letrën zyrtare nga autoritetet verifikuese.”

10. Në periudhën midis muajit dhjetor 2017 dhe prill 2018, KPK-ja i bëri disa kërkesa DSIK-së. KPK-ja kërkonte deklasifikimin e raportit të lartpërmendur (shih paragrafin 12 më poshtë). Gjithashtu, kërkonte deklasifikimin e informacionit: i. të klasifikuar si “Sekret shtetëror” të dërguar me anë të shkresave nr. 12310 të datës 2 nëntor 2017, nr. 12559 të datës 22 dhjetor 2017, nr. 852 të datës 23 janar 2018; dhe ii. të klasifikuar si “Konfidencial” të dërguar me shkresën nr. 1762/3 të datës 18 tetor 2017. Nuk është e qartë nëse DSIK-ja iu përgjigj ndonjëherë prej këtyre kërkesave.

B. Hetimi i KPK-së

11. Nga muaji shkurt i vitit 2018 e në vijim, gjatë fazës së hetimit të procedurave të rivlerësimit, KPK-ja i bëri kërkuar një sërë pyetjesh me shkrim, në lidhje me ndërveprimin e tij me disa persona (në vijim “F.D., I.C., A.D. dhe A.S.”). Në veçanti, KPK-ja pyeti nëse midis viteve 2010 dhe 2012 kërkuar kishte përdorur një automjet specifik në pronësi të A.S.; gjithashtu, i kërkonte kërkuar të shpjegonte marrëdhënien e tij me A.S. Kërkuar iu përgjigj se A.S. ishte i afërm i tij i largët dhe se bashkëshortja e tij herë pas here kishte përdorur automjetin e A.S. për të shkuar në punë në Fier (shih edhe paragrafët 13, 17, 19 dhe 20 më poshtë).

12. Në muajin maj 2018, DSIK-ja autorizoi një deklasifikim të pjesshëm të raportit të saj të datës 2 nëntor 2017, në mënyrë që ai t’i ofrohej kërkuar, në formë të redaktuar. Raporti përmendte informacione të caktuara të ofruara nga “autoritetet verifikuese”; ky informacion ishte bashkangjitur raportit, por nuk iu ofrua kërkuar.

13. Pak para përfundimit të hetimit, me anë të një shkrese të datës 4 korrik 2018, Operacioni Ndërkombëtar i Monitorimit (“ONM” – mandati i tij përshkruhet në paragrafin 31 më poshtë), i

paraqiti një “gjetje” KPK-së. Kjo shkresë (e cila u hartua në anglisht) përmban sa më poshtë:

“Bazuar në informacionin e dhënë me kusht nga burime konfidenciale të huaja qeveritare të sigurta dhe të besueshme, Vëzhguesit Ndërkombëtarë ofrojnë këtë gjetje, në përputhje me nenin 49.5 dhe nenin 49.10 të ligjit nr. 84/2016:

Ka prova që sugjerojnë fuqimisht se i rivlerësuar Shkëlzen Selimi është përfshirë në kontakte të papërshtatshme (neni 38.4 i ligjit nr. 84/2016), të drejtpërdrejta dhe të tërthorta, me një person [si] në emër të [A.I.], i njohur edhe si [BQ], i cili ishte i përfshirë në krimin e organizuar (siç parashikohet në nenin 3.15 të ligjit nr. 84/2016). Në gjysmën e parë të vitit 2015, Selimi u përpoq të ndërhynte në emër të [A.I.], me qëllim që të ndikonte në rezultatin e çështjes së [A.I.], që ishte pezull para gjykatave shqiptare, me anë të së cilës kërkohej ekstradimi i tij në Itali për t’u përballur me akuza penale. Si rezultat i mundshëm i kësaj ndërhyrjeje nga Selimi, në korrik 2015 kërkesa për ekstradimin e [A.I.] në Itali u refuzua dhe ai mbeti i lirë.”

14. Dokumente të tjera – me sa duket me origjinë nga autoritetet e huaja – iu dorëzuan KPK-së për, ose në lidhje me, konstatimin e lartpërmendur të ONM-së (siç është konfirmuar nga KPK-ja – shih paragrafin 21 më poshtë). Këto parashtrime nuk iu zbuluan kërkuar.

15. Në mbështetje të raportit të DSIK-së dhe përgjigjeve të kërkuar, KPK-ja kreu hetime dhe mori informacione dhe dokumente nga autoritetet shqiptare, duke përfshirë Shërbimin Informativ Shtetëror, Prokurorinë e Përgjithshme, Prokurorinë e Krimeve të Rënda dhe gjykatat.

C. Raporti i KPK-së për hetimin e tij

16. Pas përfundimit të hetimit të tij, KPK-ja hartoi një raport (“raporti i hetimit”); gjetjet e tij (veçanërisht në lidhje me A.I.) mund të përmbledhen si më poshtë:

a) ONM-ja kishte paraqitur informacion në lidhje me (përfshirjen në) ushtrimin e ndikimit të paligjshëm nga kërkuar mbi personat që ushtronin funksione publike. Raporti i DSIK-së pohonte se kishte informacione që ngrinin dyshime të arsyeshme, se kërkuar kishte qenë i përfshirë në aktivitete të paligjshme – konkretisht, korrupsion pasiv (domethënë, marrje rryshfeti) nga ana e një gjyqtari dhe ushtrimin e ndikimit të paligjshëm mbi personat që ushtronin funksione publike. Të dhënat e specifikuar më sipër u verifikuan dhe u arrit në



përfundimin se kërkuesi ishte “i njohur me” (*ka njohje me shtetasin*) A.I. – një person i përfshirë në krimin e organizuar. A.I. ishte subjekt i ndjekjeve penale në Itali me akuza për trafik ndërkombëtar të kokainës, dhe përgjithësisht ishte një fakt i njohur (brenda interpretimit të nenit 49 të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar) se A.I. ishte një kontakt i papërshtatshëm.

b) Nga policat e sigurimit të marra në lidhje me një makinë të regjistruar në emër të A.S. (i cili kishte një dënim për rezistencë ndaj oficerëve të zbatimit të ligjit) mund të shihej se kërkuesi e kishte përdorur atë makinë gjatë periudhës 2010-11 dhe gjatë periudhës 2011-12. A.S. ishte i njohur gjerësisht se punonte (ka punuar) si shofer i A.I. Kërkuesi pranoi se e kishte përdorur atë makinë dhe “se e njihnte atë person” (domethënë, me sa duket, A.S.), por ai nuk e kishte “deklaruar këtë fakt në pyetësin që i ishte dërguar në fillim të procesit të rivlerësimit” në dhjetor 2017.

c) Nga dosjet që lidhen me ekstradimin e A.I., konstatimi i ONM-së, raporti i DSIK-së dhe dokumentet mbështetëse të marra nga KPK-ja mund të shihej se kërkuesi mund të ketë ushtruar me sukses ndikimin e tij në atë rast.

d) Pasi kreu hetimin e saj, KPK-ja kishte “krijuar bindjen” se kërkuesi “[kishte] lidhje” me A.I., i cili “[ishte] i njohur dhe i provuar publikisht si i përfshirë në krimin e organizuar”. Kështu, kërkuesi e kishte njohur A.I. dhe nuk e kishte deklaruar atë si një kontakt të papërshtatshëm. Ai, gjithashtu, e kishte ndihmuar atë duke u angazhuar në veprime të paligjshme (të manifestuara në formën e korrupsionit pasiv nga ana e një gjyqtari gjatë ushtrimit të detyrës së tij) dhe duke ushtruar ndikim të paligjshëm mbi individë që mbanin funksione publike.

e) Kërkuesi kishte qenë, gjithashtu, anëtar i panelit që kishte shqyrtuar një kërkesë për zgjatjen e paraburgimit të A.I. në korrik 2014.

17. KPK-ja e kaloi barrën e provës mbi kërkuesin, dhe ai ishte i detyruar të hidhte poshtë gjetjet e bëra në raportin e hetimit të KPK-së. Konkretisht, raporti arrinte në përfundimet e mëposhtme:

“Sipas nenit Dh §§ 3 dhe 4 të aneksit të Kushtetutës, nëse subjekti i rivlerësimit ka kontakt të papërshtatshëm me individë të përfshirë në krimin e organizuar, supozohet se [subjekti i

rivlerësimit] duhet të shkarkohet nga detyra e tij; subjekti ka detyrimin të provojë të kundërtën.

Nëse subjekti i rivlerësimit përpiqet të bëjë deklarata të pasakta ose të fshehtë kontaktin me individë të përfshirë në krimin e organizuar, supozohet se [subjekti i rivlerësimit] duhet të shkarkohet nga detyra e tij; subjekti ka detyrimin të provojë të kundërtën.

Lidhur me gjetjen e dërguar nga [ONM], barra e provës bie mbi ju për të dhënë shpjegime për [konkluzionet e këtij hetimi] dhe nëse jeni të njohur me [A.I.] [*a njiheni ju me shtetasin*].”

18. Më 7, 11 dhe 24 korrik 2018, kërkuesi kërkoi që ose pjesët e redaktuara të raportit të DSIK-së të zbuloheshin, ose që informacioni i klasifikuar të shqyrtohej në procedura *ex parte* (nëse është e nevojshme, në mungesë të tij dhe me një përfaqësues të zgjedhur nga KPK-ja për të vepruar në emër të tij). Duket se këto kërkesa u refuzuan (në mënyrë implicite).

19. Kërkuesi i paraqiti KPK-së kundërshtimet e tij ndaj gjetjeve faktike dhe përfundimeve ligjore të përfshira në raportin e hetimit. Nuk rezulton se në atë fazë të procedurave ai të ketë bërë ndonjë deklaratë specifike nëse e njihnte personalisht A.I. ose nëse kishte pasur ndonjë takim ose kontakt të drejtpërdrejtë ose ndonjë lloj marrëdhënieje me të.

20. Kërkuesi sqaroi se A.S. ishte një i afërm i largët i tij nga Kruja (vendlindja e kërkuesit). A.S. banonte në Fier me gruan dhe fëmijët e tij dhe, në kohën përkatëse, kishte qenë i punësuar si shofer për drejtorin ekzekutiv të një kompanie të kontrolluar nga shteti me seli në Fier. Edhe pse lidhja e tij familjare me A.S. ishte e largët, marrëdhënia e tyre ishte bërë më e ngushtë, pasi gruaja e kërkuesit ishte emëruar gjyqtare në Gjykatën e Rrethit të Fierit. Arsyeja e vetme për lidhjen që u bë më e ngushtë ishte se ajo herë pas here kishte pasur nevojë për transport nga shtëpia e tyre në Vlorë në vendin e saj të punës në Fier. A.S. i ishte kërkuar herë pas here të siguronte këtë transport, kur makina e familjes kishte qenë jashtë funksionit ose kur kishte pasur mot të keq përgjatë rrugës. Ky kishte qenë i vetmi faktor që lidhte kërkuesin me A.S., dhe si rezultat, ata ishin takuar disa herë në Fier, Vlorë ose Tiranë. Këto takime të rastësishme nuk i kishin dhënë atij asnjë informacion mbi rrethin shoqëror të A.S. në Fier ose gjetkë, dhe as nuk i kishin dhënë mundësinë të njihje njerëz që A.S. mund të kishte takuar ose ndonjë çështje ligjore me të cilën mund të ishte



përballur. Ishte e pamundur për kërkuesin të dinte nëse A.S. njihej ose ishte i lidhur me A.I., apo nëse ai kishte ndonjë problem ligjor. Ndërveprimet e kërkuesit me A.S. – e cila, gjithsesi, kishte qenë e kufizuar në mënyrë strikte – në thelb kishte marrë fund në vitin 2011, kur kërkuesi ishte zhvendosur në Tiranë për të shërbyer në Gjykatën e Lartë. Pas zhvendosjes, ndërveprimet e tyre me njëri-tjetrin ishin kufizuar në takime të rastësishme gjatë ngjarjeve familjare.

D. Vendimi i KPK-së

21. KPK-ja mbajti një seancë dëgjimore me dyer të hapura. Me një vendim të datës 30 korrik 2018 (korrigjuar me një vendim të datës 17 shtator 2018), KPK-ja vendosi si më poshtë. Edhe pse DSIK-ka kreu në secilin rast një vlerësim të pastërtisë së figurës së subjektit të rivlerësimit, KPK-ja, megjithatë duhej të kryente hetimin e vet të thelluar dhe të verifikonte informacionin e paraqitur nga DSIK-ja. KPK-ja e kishte bërë këtë në rastin e kërkuesit; në veçanti, kishte kërkuar informacione shtesë nga autoritetet publike. Disa fakte dhe prova në dosje përbënin një sekret shtetëror që nuk mund të “bëhej publik” (*nuk bëhet publik*) sipas interpretimit të nenit 39 të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar. Konstatimi i ONM-së ishte shoqëruar me informacione konfidenciale që nuk mund të “bëheshin publike” – ky kishte qenë një kusht i vendosur nga një qeveri e huaj; zbulimi i atij informacioni mund të rrezikonte burimin e tij. Ky informacion konfidencial ishte shqyrtuar së bashku me provat e tjera të përfshira në dosjen e çështjes. Moszbulimi i informacionit të klasifikuar në rrethana të tilla nuk shkelte të drejtat themelore të subjektit të rivlerësimit.

22. KPK-ja e shkarkoi kërkuesin nga detyra e tij, në përputhje me nenin 61 (2) dhe (3) të Ligjit të Rivlerësimit, në veçanti, për shkak se nuk kishte deklaruar në deklaratën e tij të rivlerësimit kontaktin e tij të papërshtatshëm me A.I. dhe, për shkak se kishte pasur kontakt të papërshtatshëm me A.I., duke deklaruar, si më poshtë.

a) Konstatimi i ONM-së (shih paragrafin 13 më sipër) pohonte se kërkuesi kishte qenë i përfshirë në ushtrimin e ndikimit të paligjshëm mbi personat që ushtronin funksione publike. Ky konstatim përbënte prova që vërtetonte një fakt, rrethanë ose standard ligjor që kishte ekzistuar ose kishte ndodhur, sipas interpretimit të Ligjit për Rivlerësimin. Konstatimi ishte i besueshëm dhe

mjaftueshëm në përputhje me provat e tjera. Ai shoqërohej me informacion konfidencial që nuk mund të “bëhej publik”. Ky ishte një kusht i vendosur nga një qeveri e huaj; zbulimi i atij informacioni mund të rrezikonte burimin e tij. Nga shqyrtimi i dosjes së ekstradimit në lidhje me A.I. dhe materialit mbështetës “konfidencial” të marrë nga Gjykata e Lartë, mund të shihej se kërkuesi kishte ushtruar me sukses ndikim në lidhje me atë rast. Për më tepër, kërkuesi kishte qenë pjesë e panelit, i cili, më 2 korrik 2014, kishte shqyrtuar kërkesën e prokurorit për zgjatjen e paraburgimit të A.I. (shih paragrafin 27 më poshtë). Gjithashtu, një vendim gjykate i huaj i paraqitur nga ONM-ja konstatonte se A.I. përballej me procedura penale pezull në Itali, në lidhje me pretendimin për pjesëmarrjen e tij në një organizatë kriminale dhe në trafikimin e drogës.

b) KPK-ja ishte e bindur se kërkuesi njihej me A.I. (kontakt jo i rastësishëm). Rezultonte se kërkuesi e kishte ndihmuar atë, përmes veprimeve të paligjshme në formën e korrupsionit pasiv nga ana e një gjyqtari dhe ndikimit të paligjshëm mbi persona të tjerë që ushtronin funksione publike.

c) Kërkuesi nuk e kishte deklaruar A.I. si një kontakt të papërshtatshëm. Ai nuk e kishte deklaruar as njohjen e tij me A.I.

d) Nga policat e sigurimit të marra në lidhje me makinën e A.S. mund të shihej se gjatë periudhës 2010-11 dhe përsëri gjatë periudhës 2011-12 kërkuesi e kishte përdorur atë makinë. A.S. njihej përgjithësisht si shoferi i A.I. Kërkuesi nuk e kishte deklaruar përdorimin e makinës në pyetësorin që i ishte dërguar në fillim të procesit të rivlerësimit në vitin 2017. Ai e kishte pranuar një përdorim të tillë vetëm pasi u pyet për këtë nga KPK-ja.

e) Kërkuesi nuk kishte specifikuar nëse e njohte A.I., apo nëse ata kishin pasur ndonjë kontakt ose komunikim jo të rastësishëm. KPK-ja shqyrtoi shpjegimet e kërkuesit në lidhje me përdorimin e makinës së A.S. dhe arriti në përfundimin se ato nuk e kundërshtonin gjetjen e ONM-së.

23. KPK-ja, gjithashtu: i. e akuzoi kërkuesin për “kontakt të papërshtatshëm” me një person tjetër, F.D., dhe mosdeklarimin e atij kontakti; dhe ii. kishte dyshime të arsyeshme se ai mund të vihej lehtësisht nën presion nga njerëz “të përfshirë në krimin e organizuar” sipas interpretimit të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar.



24. Kërkuesi apeloj në KPA. Ai iu referua “*mungesës së vullnetshme të njohjes*” me A.I. Ai argumentoi, se: i. nuk i ishte bërë asnjë pyetje në lidhje me A.I. gjatë hetimit; dhe ii. nuk kishte qenë në gjendje të ushtronte të drejtat e tij të mbrojtjes, pasi gjetjet në lidhje me A.I. ishin bazuar në të dhëna konfidenciale (duke përfshirë të dhëna në lidhje me vendin dhe metodën e përpjekjes së supozuar për ndikim të paligjshëm në dobi të A.I.). Ishte e pasigurt nëse besueshmëria e akuzave ishte verifikuar: për shembull, nuk ishte vërtetuar nëse burimi (një person tjetër) kishte ndonjë konflikt interesi, apo thjesht kishte dashur të hakmerrej ndaj kërkuesit. Për më tepër, kërkuesi shtonte se, nëse akuza për korrupsion kishte të bënte me punën e gruas së tij në Gjykatën e Rrethit Fier, ajo nuk kishte qenë e përfshirë në çështjen e A.I., dhe për këtë arsye nuk mund të kishte vepruar në mënyrë të papërshtatshme në lidhje me këtë aspekt.

E. Vendimi i KPA-së

25. Me një vendim të datës 7 shkurt 2019 (korrigjuar me anë të një vendimi të datës 19 prill 2019), Gjykata e Lartë mbështeti shkarkimin e kërkuesit nga detyra. Ajo gjykante si më poshtë në lidhje me aspektet e përgjithshme procedurale të çështjes së rivlerësimit.

a) Kërkuesi kishte pasur informacion të mjaftueshëm në lidhje me hetimin e KPK-së. Gjatë hetimit, KPK-ja e kishte pyetur atë më shumë se dhjetë herë dhe ai kishte dhënë shpjegime ose kishte ngritur kundërshtime në lidhje me çështjet e ngritura nga KPK-ja. KPA-ja vendosi se duke i bërë pyetje kërkuesit në lidhje me individë të caktuar (dhe çështje që lidhen me këta individë, të cilat në fund të fundit ishin përmendur si arsye për shkarkimin e tij nga detyra), KPK-ja kishte zbuluar, në një nivel të mjaftueshëm dhe të arsyeshëm, rrethanat dhe identitetet e personave përkatës për të cilët barra e provës i kishte kaluar më pas kërkuesit dhe mbi të cilën ishte vendosur përfundimisht masa disiplinore e shkarkimit nga detyra. Teksa mbronte sekretet shtetërore – në përputhje me ligjin nr. 8457 i vitit 1999 dhe angazhimet e Shqipërisë me partnerët ndërkombëtarë sipas nenit 39 (2) të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar – KPK-ja e kishte informuar kërkuesin (në një fazë të hershme të hetimit) për ato rrethana që më vonë do ta ngarkonin atë me përgjegjësi disiplinore sipas interpretimit të nenit Dh të aneksit të Kushtetutës dhe nenit 61 (2) dhe (3) të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar.

b) Raporti i DSIK-së, në pjesën e tij të deklasifikuar, tregonte se kërkesat i ishin dërguar agjencive të zbatimit të ligjit dhe shteteve të huaja. Kështu, kërkuesi ishte informuar mjaftueshëm për rrethanat përkatëse dhe burimin e informacionit mbi të cilin ishin bazuar gjetjet e KPK-së. Në çdo fazë të procedurave para KPK-së, kërkuesi kishte pasur mundësinë të jepte shpjegime dhe të ushtronte të drejtat e tij të mbrojtjes, në lidhje me përfshirjen e tij në ngjarje të caktuara dhe me individë të identifikuar si kontakte të papërshtatshme. KPK-ja e kishte gjetur të saktë raportin e DSIK-së dhe kishte nxjerrë përfundimet e veta në bazë të atij raporti, hetimit të KPK-së dhe shpjegimeve të kërkuesit.

c) Vendimi i KPK-së për të kufizuar aksesin e kërkuesit në dokumentet e klasifikuara “sekrete” kishte qenë proporcional dhe nuk kishte shkelur thelbin e së drejtës së tij për t’u informuar për faktet që i atribuohen atij dhe për burimet e tyre. Edhe pse ai nuk kishte pasur akses në dokumentet e klasifikuara, ai ishte informuar për faktet thelbësore të nxjerra prej tyre. Ai ishte ftuar të jepte shpjegime në lidhje me këto fakte, të cilat më vonë u përdorën për shkarkimin e tij nga detyra – konkretisht, lidhja e tij me dy individë të konsideruar si kontakte të papërshtatshme. Kërkuesi ishte informuar, gjithashtu, për burimet nga të cilat KPK-ja kishte marrë atë informacion – domethënë, agjencitë e zbatimit të ligjit dhe shtetet e huaja. Këto burime u konsideruan si “*burime të njohura*” sipas interpretimit të nenit 49 (4) të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar (shih paragrafin 35 më poshtë). Kërkuesit i ishte dhënë aq informacion nga dokumentet e klasifikuara sa ishte e arsyeshme dhe e nevojshme për të garantuar të drejtat e tij të mbrojtjes. KPK-ja kishte të drejtë të mos jepte akses në dokumentet e klasifikuara, pasi nëse do të kishte bërë këtë, do të kishte kompromentuar sigurinë kombëtare dhe do të kishte zbuluar aktivitetet e agjencive të zbatimit të ligjit që vepronin përmes metodave të fshehta, dhe mund të kishte rrezikuar jetën dhe shëndetin e njerëzve të tjerë dhe integritetin e marrëdhënieve partnere midis Shqipërisë dhe Shteteve të tjera.

d) KPK-ja kishte pasur akses të plotë në të gjitha dokumentet e klasifikuara nga të cilat ishin nxjerrë faktet për të cilat kërkuesi ishte informuar. KPK kishte kryer analizën e vet të të dhënave. KPA-së i ishte dhënë i njëjti nivel aksesi dhe ai kishte kryer një shqyrtim dhe analizë gjithëpërfshirëse të secilit prej këtyre dokumenteve të klasifikuara. Si rezultat,



KPA-ja ishte i bindur se të gjitha faktet që i atribuoheshin kërkuesit ishin provuar mjaftueshëm.

e) Kërkuesit i ishin dhënë njohuri të mjaftueshme për faktet dhe individët përkatës të zbuluar nga të dhënat sekrete. Përfundimi i KPA-së në këtë aspekt u mbështet nga të dhëna të tjera të marra nga burime të hapura dhe zyrtare që i dhanë kontekst ngjarjeve ose materialit të klasifikuar, duke i siguruar gjithashtu kërkuesit kuptim të mjaftueshëm të tyre.

26. Sa u përket rrethanave faktike që lidhen konkretisht me A.I., KPA-ja vendosi, si më poshtë.

a) A.I. ishte ndjekur penalisht në Itali për pjesëmarrje në një organizatë kriminale të përfshirë në trafikimin e drogës. Kjo ishte një vepër penale e listuar sipas nenit 3 (1) të ligjit nr. 10192 të vitit 2009; ai ishte kështu “një person i përfshirë në krimin e organizuar” sipas interpretimit të nenit 3 (15) të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar.

b) Gjatë gjithë procedurave të rivlerësimit, kërkuesi nuk kishte arritur të deklaronte qartë nëse kishte pasur ndonjë marrëdhënie ose kontakt specifik ose të drejtpërdrejtë me A.I. Ky qëndrim i pasinqertë dukej se përbënte një përpjekje për të fshehur marrëdhënien e tij me A.I. duke shmangur pohimet ose mohimet e drejtpërdrejta, duke mbajtur kështu një pozicion të paqartë.

c) Natyra e marrëdhënies së tyre ishte përcaktuar nga “gjetja” e ONM-së (shih paragrafin 13 më sipër), e cila kishte pasur vlerën provuese të një raporti eksperti – domethënë përbënte provë që do të ishte e vështirë për çdo organ gjyqësor ta kundërshtonte, për shkak të natyrës së saj dhe besueshmërisë së burimit të saj. Besueshmëria, integriteti, paanshmëria dhe profesionalizmi i burimit – të kombinuara me metodën shumë specifike të përdorur për të mbledhur informacionin në fjalë – i kishin dhënë asaj peshë të veçantë provuese (*vlerë të veçantë*). Sipas gjetjes së ONM-së, kërkuesi kishte mbajtur kontakt të qëndrueshëm (*lidhje të qëndrueshme*) me A.I. dhe kishte përdorur ndikimin e tij brenda sistemit të drejtësisë (si përmes vendimeve të tij, ashtu edhe duke ndikuar zyrtarë të tjerë) për të siguruar që përpjekjet për të siguruar ekstradimin e A.I. në Itali do të dështonin.

d) Ndërsa kërkuesi argumentoi se nuk mund ta dinte që i afërmi i tij i largët, A.S., kishte qenë shoferi i A.I., një dosje penale kundër A.I. (*një procedurë penale në ngarkim të shtetit A.I.*) tregonte se A.S. ishte identifikuar si shoferi personal i A.I.

e) Në vitin 2014, kërkuesi kishte qenë relatori në një panel të Gjykatës së Lartë që kishte anuluar një vendim gjyqësor në rastin e A.I. dhe ia kishte kthyer çështjen një gjyqësor tjetër të shkallës më të ulët (shih paragrafin 27 më poshtë). Në vijim, Gjykata e Lartë e kishte pranuar pjesërisht ankesën e A.I. dhe kishte dhënë një vendim në favor të tij. Ky vendim kishte ndikuar përfundimisht në vendimin e vitit 2015 për të mos autorizuar ekstradimin e A.I. Sa i përket gjetjes së ONM-së në lidhje me ndikimin e paligjshëm që kërkuesi kishte ushtruar mbi zyrtarët publikë për të parandaluar ekstradimin e A.I., të dhënat e pasqyruara në këto prova ishin konfirmuar dhe mbështetur nga hetimi i KPK-së. Historia procedurale e çështjes së ekstradimit (shih paragrafët 27 dhe 28 më poshtë), dhe ndikimi i ushtruar nga kërkuesi në lidhje me të, kishin konfirmuar rrethanat e përshkruara në konstatimin e ONM-së. Duke pasur parasysh këto rrethana, vlera e saj provuese ishte bërë edhe më e rëndësishme dhe kishte ndikuar me të drejtë në bindjen e KPA-së se A.I. ishte një kontakt i papërshtatshëm për kërkuesin dhe se ai ishte përpjekur të ushtronte ndikimin e tij me qëllim që të minonte procesin e ekstradimit. Parashtrimet e kërkuesit në lidhje me punën e gruas së tij në Fier nuk kishin lidhje me çështjen. Mosdeklarimi i marrëdhënies së kërkuesit me A.I. në formularin e tij të deklaratës së rivlerësimit në vitin 2017 kishte shkelur nenin Dh të aneksit të Kushtetutës dhe e kishte bërë deklaratën e tij të pamjaftueshme; kjo kishte përbërë bazë për shkarkimin e tij nga detyra.

III. Procedura të tjera

27. Në mars të vitit 2014, A.I. u arrestua në Shqipëri dhe u ndalua me qëllim ekstradimin e tij në Itali. Më 7 prill 2014, Gjykata e Rrethit të Tiranës ia zgjati paraburgimin. Pas një apelimi nga A.I., ky vendim u la në fuqi më 30 prill 2014. Më 2 korrik 2014, trupi gjyqësor i Gjykatës së Lartë – i përbërë nga gjyqtari A.M. si kryetar (kryesues) dhe relatori dhe katër gjyqtarë të tjerë (përfshirë kërkuesin) – e rrëzoi atë vendim, duke vendosur se çështja e paraburgimit të A.I. duhej të ishte shqyrtuar nga Gjykata e Rrethit të Fierit; për rrjedhojë, Gjykata e Lartë e mbajti A.I. në paraburgim në pritje të rishqyrtimit të çështjes nga Gjykata e Rrethit Fier. Më 10 korrik 2014, Gjykata e Rrethit Fier e zgjati paraburgimin e A.I. Më 15 korrik 2014, Gjykata e Rrethit (me praninë e gjyqtarit I.H.) rrëzoi një kërkesë të mëtejshme të paraqitur nga prokurori për zgjatjen përsëri të paraburgimit të A.I., sepse A.I.



nuk mund të mbahej ligjërisht në paraburgim përtej periudhës maksimale të parashikuar nga Kodi i Procedurës Penale. Prokurori apeloj kundër këtij vendimi. Rezultoi se A.I. mbeti në paraburgim. Vendimi i lartpërmendur u la në fuqi më pas në apel dhe më 2 tetor 2014 nga një trup gjykues i Gjykatës së Lartë i përbërë nga gjyqtari E.I. si kryetar, gjyqtari T.N. si relator dhe tre gjyqtarë të tjerë (përfshirë kërkuesin). Gjyqtari I.H. urdhëroi lirimin e A.I. dhe vendosjen e tij në arrest shtëpiak. Ky vendim u konfirmua në apel dhe më 20 nëntor 2014 nga një trup gjykues i Gjykatës së Lartë i përbërë nga gjyqtari A.M. si kryetar, gjyqtari E.I. si relator dhe tre gjyqtarë të tjerë (përfshirë kërkuesin).

28. Ndërkohë, në maj 2014, Gjykata e Rrethit të Tiranës urdhëroi ekstradimin e A.I. në Itali. Në korrik 2014, ky vendim u rrëzua në apel sepse çështja duhej të ishte vendosur nga Gjykata e Rrethit të Fierit. Në mars të vitit 2015, ajo gjykatë (me praninë e gjyqtarit M.Sh.) e rrëzoi kërkesën për ekstradim dhe i hoqi arrestin shtëpiak A.I. Ky vendim u konfirmua në apel në korrik 2015 dhe më 13 tetor 2015 nga një trup gjykues i Gjykatës së Lartë i përbërë nga gjyqtari E.I. si kryetar, T.N. si relator dhe tre gjyqtarë të tjerë (përfshirë kërkuesin).

29. Në vitin 2022, kundër kërkuesit u ngritën procedura në mbështetje të nenit 257/a § 2 të Kodit Penal, në lidhje me deklarinimin ose justifikimin e pasurive të tij. Ai u shfaqësua nga gjykata e shkallës së parë në korrik 2025.

KORNIZA DHE PRAKTIKA PËRKATËSE LIGJORE

30. Për një përmbledhje të ligjit të brendshëm në fuqi dhe referencave të tjera, shih vendimet e cituara më sipër në *Xhoxhaj*, §§ 93-209, dhe *Thanza*, §§ 53–73. Dispozitat, të cilat janë veçanërisht të rëndësishme për rastin në fjalë, mund të përmbledhen si më poshtë.

31. Neni B i aneksit të Kushtetutës së Shqipërisë parashikon, si më poshtë:

“1. Operacioni Ndërkombëtar i Monitorimit do të mbështesë procesin e rivlerësimit nëpërmjet monitorimit dhe mbikëqyrjes së gjithë procesit. Ky operacion përfshin partnerët në kuadër të procesit të integritetit evropian dhe bashkëpunimit euroatlantik dhe udhëhiqet nga Komisioni Evropian.

2. Operacioni Ndërkombëtar i Monitorimit i ushtron detyrat e veta sipas marrëveshjeve ndërkombëtare. Operacioni Ndërkombëtar i Monitorimit emëron vëzhguesit ndërkombëtarë pas

njoftimit të Këshillit të Ministrave. Vëzhguesit emërohen nga radhët e gjyqtarëve ose prokurorëve me jo më pak se 15 vjet eksperiencë në sistemin e drejtësisë së vendeve të tyre përkatëse...

3. Vëzhguesi ndërkombëtar ushtron këto detyra: ...

b) paraqet gjetje dhe mendime mbi çështje që shqyrtohen nga Komisioni dhe nga Kolegji i Apelit, si dhe kontribuon për kontrollin e figurës sipas nenit DH. Lidhur me këto gjetje, vëzhguesi ndërkombëtar mund të kërkojë që Komisioni ose Kolegji i Apelit të marrë në shqyrtim prova ose të paraqesë prova të marra nga organet shtetërore, entitetet e huaja ose personat privatë, sipas ligjit...”.

32. Neni Ç i aneksit të Kushtetutës parashikon që KPK-ja dhe/ose KPA-ja (sipas rastit) – përmes stafit të tyre përkatës – do të shqyrtojnë deklaratat e subjekteve të rivlerësimit, në lidhje me të kaluarën e tyre dhe do të bashkëpunojnë me institucionet vendëse ose të huaja për të verifikuar vërtetësinë dhe saktësinë e këtyre deklaratave. KPK-ja dhe KPA-ja kanë qasje të drejtpërdrejtë në bazat e të dhënave përkatëse qeveritare (përveç atyre të klasifikuara si “Sekret shtetëror”).

33. Sipas nenit 38 të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar, vlerësimi i të dhënave duhet të shënojë rrethanat që mbështesin një gjetje, si dhe çdo rrethanë lehtësuese. Një vlerësim i të dhënave që nuk merr në konsideratë rrethanat mbështetëse dhe lehtësuese është i paplotë. Neni 38 rendit: i. shembuj të situatave që dëshmojnë kontakt të papërshtatshëm (siç është komunikimi jo i rastësishëm me një person të përfshirë në krimin e organizuar); ii. shembuj të rrethanave lehtësuese (siç është kur subjekti i rivlerësimit argumenton në mënyrë të besueshme se ai ose ajo nuk ishte në dijeni se personi në fjalë ishte i përfshirë në krimin e organizuar, ose është distancuar nga ai person); iii. shembuj të situatave ku mund të konkludohet se deklarata e të dhënave nuk është plotësuar plotësisht dhe me vërtetësi (si një situatë në të cilën: a) nuk është deklaruar një kontakt i cili është vërtetuar nga informacionet përkatëse dhe të besueshme të inteligjencës, dhe i cili është konfirmuar ose konsideruar i besueshëm; dhe b) subjekti i rivlerësimit ka pasur një kontakt që është deklaruar nga subjekti i rivlerësimit ose është vërtetuar ndryshe, ose ka prova të tjera të një përfitimi, veprimi ose pasoje nga ai kontakt që krijojnë një dyshim të arsyeshëm se informacioni i marrë përbën



të vetmin shpjegim të besueshëm); dhe iv. rrethana ose faktorë të mëtejshëm lehtësues që mund të konsiderohen se përbëjnë një shpjegim të besueshëm për një kontakt të caktuar ose mosdeklarim të një kontakti.

34. Sipas nenit 39 të Ligjit të Rivlerësimit, DSIK-ja duhet t'i paraqesë KPK-së një raport që përcakton nëse një subjekt rivlerësimi e ka plotësuar deklaratën e tij/saj të të dhënave në mënyrë të plotë dhe të vërtetë, dhe nëse ka informacion në atë deklaratë të të dhënave ose diku tjetër që tregon se ai/ajo ka kontakt të papërshtatshëm me persona të përfshirë në krimin e organizuar. Raporti duhet të ofrojë një përshkrim të këtyre kontakteve, së bashku me elemente që mbështesin ose zbutin gjetjen e kontaktit të papërshtatshëm. Një informacion i tillë nuk duhet të bëhet publik nëse rrezikon sigurinë e një burimi ose nëse një mosdeklarim i tillë është një kusht i vendosur nga një qeveri e huaj.

35. Neni 49 i Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar parashikon, si më poshtë:

“... 3. Faktet e njohura për Komisionin ose faktet e njohura botërisht, si dhe faktet e prezumuara nga ligji nuk kanë nevojë për prova të mëtejshme.

4. Komisioni dhe Kolegji i Apelit e bazojnë vendimin e tyre vetëm në dokumentet nga burime të njohura, në prova të besueshme ose që janë në pajtueshmëri të dukshme me provat e tjera. Ata kanë të drejtë të çmojnë, sipas bindjes së tyre të brendshme, çdo indicie në tërësi lidhur me rrethanat e çështjes.

5. Dokumentet dhe të dhënat e marra nga burimet e shteteve të tjera, në përputhje me këtë ligj, vlerësohen nga Komisioni dhe Kolegji i Apelit.

...

10. Gjetja, e paraqitur në formën e një deklaratë, dokumenti ose raporti të dhënë nga vëzhguesi ndërkombëtar përbën provë që dëshmon një fakt, rrethanë ose standard ligjor, i cili ekziston ose ka ndodhur. Gjetja parashtron rrethanat për konstatimin e bërë. Komisioni ose Kolegji i Apelit e çmon gjetjen si të barasvlershme me mendimin e dhënë nga një ekspert. Refuzimi i gjetjes bëhet me vendim të arsyetuar të Komisionit ose të Kolegjit të Apelit.

11. Një mendim me shkrim i dhënë nga vëzhguesit ndërkombëtarë konsiderohet një përfundim i dhënë për një rrethanë konkrete gjatë procesit të rivlerësimit ose që rezulton nga faktet në çështje të veçanta. Mendimi mund të ndikojë në

vendimmarrjen e Komisionit ose të Kolegjit të Apelit, por nuk ka vlerën e provës ...”

36. Sipas nenit 50 të Ligjit për Vlerësimin Kalimtar, KPK-ja, KPA-ja dhe vëzhguesit ndërkombëtarë bashkëpunojnë me institucionet shtetërore, individët ose personat juridikë (vendës ose të huaj) për të verifikuar vërtetësinë dhe saktësinë e deklaratave të bëra nga një subjekt i rivlerësimit. Ata kanë akses të plotë në të gjitha bazat e të dhënave dhe kanë të drejtë të kërkojnë bashkëpunim ndërkombëtar brenda kuadrit të traktateve ndërkombëtare dhe kanaleve diplomatike.

LIGJI

SHKELJE E PRETENDUAR E NENIT 6 § 1 TË KONVENTËS

37. Kërkuesi u ankua se nuk kishte pasur gjykim të drejtë në procedurat e rivlerësimit, në shkellje të nenit 6 § 1 të Konventës, pjesa përkatëse e të cilit parashikon, si më poshtë:

“1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht ... në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ...”

A. Pranueshmëria

38. Është e pakontestueshme dhe Gjykata konstaton, se pjesa civile e nenit 6 § 1 të Konventës ishte e zbatueshme për çështjen e rivlerësimit të kërkuesit (shih *Xboxhaj kundër Shqipërisë*, nr. 15227/19, § 288, 9 shkurt 2021).

39. Gjykata vëren se kjo ankesë nuk është as haptazi e pabazuar dhe as e papranueshme për ndonjë arsye tjetër të listuar në nenin 35 të Konventës. Prandaj, ajo duhet të shpallet e pranueshme.

B. Meritat

1. Parashtrimet e palëve

a) Kërkuesi

40. Kërkuesi argumentoi se organet e rivlerësimit nuk kishin deklaruar faktet dhe provat që qëndronin në themel të vendimeve të tyre – veçanërisht në lidhje me përfshirjen e tij të dyshuar në korrupsionin gjyqësor që përfshinte A.I. Raporti i redaktuar i DSKI-së kishte përmendur episode dhe individë të paspecifikuar; të gjitha detajet kryesore ishin hequr nga raporti. Informacioni i bashkangjitur nga autoritetet verifikuese ishte mbajtur i fshehur. Letrës së ONM-së i mungonin detaje specifike dhe KPA-ja i ishte referuar në mënyrë të paqartë “burimeve të hapura dhe zyrtare” – pa i identifikuar ato ose pa sqaruar rëndësinë e tyre. Provat e vetme të



deklaruara – siguracioni për makinën e A.S. dhe dosja e ekstradimit të A.I. – nuk kishin ofruar asnjë interpretim të akuzave.

41. Akuza e vetme ishte se kërkuesi kishte keqpërdorur pozicionin e tij për të penguar ekstradimin e A.I. përmes ndikimit të drejtpërdrejtë ose të tërthortë. Asnjë fakt specifik nuk ishte zbuluar në materialet ose vendimet e dosjes së çështjes. Kjo e kishte privuar atë nga aftësia për të ngritur një mbrojtje efektive. Autoritetet i kishin formuluar akuzat në mënyrë jokonsistente: ONM-ja kishte deklaruar se ai ishte përpjekur të ndikonte në çështjen e A.I.; nga ana tjetër, KPK-ja kishte parashtruar se ai e kishte bërë këtë me sukses.

42. Kërkuesi vuri në dukje se edhe pse gjetjet përkatëse të DSIK-së dhe ONM-së kishin qenë thelbësore për përfundimin se kishte pasur “kontakt të papërshtatshëm” dhe korrupsion, provat themelore të klasifikuara nuk i ishin paraqitur atij. Dokumentet e pakta që i ishin paraqitur nuk kishin vërtetuar se kishte pasur ndonjë kontakt midis kërkuesit dhe A.I.; as nuk kishin sugjeruar se ndonjë kontakt i tillë – nëse kishte ekzistuar si i tillë – kishte qenë i papërshtatshëm ose i paligjshëm.

43. Nuk ishin zbatuar masa mbrojtëse procedurale kompensuese. Organet e rivlerësimit nuk kishin vlerësuar nëse siguria kombëtare kërkonte vërtet mosbërje publike; as nuk kishin marrë në konsideratë alternativa të tilla, si redaktimi i informacionit sensitiv, procedurat me akses të kufizuar ose caktimi i një përfaqësuesi të miratuar për kërkuesin. Referenca e KPA-së ndaj nenit 39 të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar kishte nënkuptuar thjesht ekzistencën e arsyeve për mosbërje publike – por pa i shpjeguar ose vlerësuar ato. Vendimet e DSIK-së mbi konfidencialitetin nuk kishin qenë të hapura për shqyrtim ose apelim, dhe organet e rivlerësimit nuk kishin pasur autoritetin për t'i kundërshtuar ato.

44. Organet e rivlerësimit, gjithashtu, kishin pranuar pa kritikë argumentin e ONM-së që justifikonte mosbërjen publike – pavarësisht paqartësisë së tij. ONM-ja kishte deklaruar thjesht se provat në fjalë ishin dhënë “me kusht” (pa asnjë shpjegim në lidhje me atë kusht ose ndonjë rrezik për burimet nëse informacioni në fjalë do të zbulohet). Vendimet e rivlerësimit nuk kishin përmbajtur asnjë tregues se këto justifikime ishin shqyrtuar ose se ishin shqyrtuar opsione lehtësuese.

45. Kërkuesi pohoi se materiali i klasifikuar në fjalë nuk ishte shqyrtuar nga vetë organet e rivlerësimit. Neni Ç i aneksit të Kushtetutës u mohonte këtyre organeve qasje në sekretet shtetërore dhe asgjë në dosje nuk tregonte se ata kishin parë ndonjëherë materiale të paredaktuara të DSIK-së. Vendimet e tyre nuk i ishin referuar ndonjë shqyrtimi thelbësor të këtyre provave. KPK-ja nuk kishte deklaruar kurrë se kishte akses, dhe referencës së mëvonshme të KPA-së i mungonin detajet.

46. Edhe nëse organet e rivlerësimit do ta kishin shqyrtuar materialin e klasifikuar, kjo nuk do ta kishte kompensuar kërkuesin për mungesën e qasjes në të. Një mbrojtje e drejtë kërkonte dijeni për akuzat e bëra dhe provat që i mbështesnin ato. Kërkuesit nuk i ishte dhënë mundësia të merrte ndonjë dijeni të tillë dhe për këtë arsye i ishte mohuar mundësia për të kundërshtuar akuzat ose për të dhënë ndonjë përgjigje kuptimplotë; procedura së cilës ai i ishte nënshtruar, për këtë arsye, nuk i kishte përmbushur standardet minimale të drejtësisë dhe procesit të rregullt ligjor.

b) Qeveria

47. Qeveria përsëriti argumentet e KPA-së, duke theksuar se kërkuesi ishte informuar për bazën faktike për barrën e provës që i ishte ngarkuar – konkretisht, pretendimin se ai kishte ushtruar ndikimin e tij për të siguruar lirimin e A.I. nga paraburgimi. Ky pretendim kishte rrjedhur nga informacioni i dhënë nga autoritetet italiane përmes ONM-së, të cilat kishin paraqitur materiale në lidhje me përfshirjen e kërkuesit në rastin e A.I. dhe kishin kërkuar që ky material të mbetej konfidencial me frikën se në të kundërt do të përbënte rrezik për jetën e të tjerëve. Pavarësisht këtyre kufizimeve, kërkuesi, i cili kishte shërbyer si gjyqtar në rastin e A.I., kishte pasur qasje në dosjen e ekstradimit.

48. Përveç shqyrtimit të dokumenteve të marra nga autoritetet e tjera, KPK-ja kishte kryer hetimin e vet të pavarur, i cili kishte përfshirë kryerjen e hetimeve me autoritetet vendëse dhe të huaja. Organet e rivlerësimit kishin pasur qasje të plotë në të gjitha dokumentet e klasifikuara dhe i kishin shqyrtuar ato, në një mënyrë të ekuilibruar, së bashku me provat e bëra publike. Qeveria deklaroi se kërkuesi kishte pasur akses në pjesë të deklasifikuara të materialit të klasifikuar dhe i ishte lejuar të paraqiste prova. Gjatë gjithë procesit, ai ishte mbajtur i informuar për faktet thelbësore dhe



burimet e akuzave – edhe kur shqetësimet për sigurinë kombëtare dhe detyrimet ndaj partnerëve të huaj kishin kufizuar zbulimin e plotë.

49. Edhe pse disa materiale kishin mbetur të klasifikuara, Qeveria pohoi se kjo kishte qenë e ligjshme dhe proporcionale. Kërkuesi ishte njoftuar për natyrën e akuzave, individët e përfshirë dhe rrethanat kryesore (duke përfshirë kontaktin e tij të dyshuar me persona të lidhur me krimin e organizuar). Si KPK-ja ashtu edhe KPA-ja kishin pasur akses të plotë në të dhënat e klasifikuara, të cilat i kishin verifikuar në mënyrë të pavarur. Vendimet e tyre ishin bazuar jo vetëm në burime të klasifikuara, por edhe në materiale me burim të hapur, të dhëna gjyqësore dhe të dhëna të tjera. Kur bërja publike kishte qenë e kufizuar, mbrojtjet procedurale, vendimet e arsyetuara dhe e drejta e kërkuesit për t'u përgjigjur kishin garantuar drejtësi.

50. Në qendër të çështjes ishte marrëdhënia e pretenduar e kërkuesit me A.I. (i cili ishte identifikuar si i përfshirë në krimin e organizuar). Qeveria përmendi disa gjetje: rolin e kërkuesit në panelin gjyqësor që kishte bllokuar ekstradimin e A.I.; indikacionet e një lidhjeje midis tij dhe një makine në pronësi të A.S. (për shembull, pagesa për siguracionin e makinës); dhe mosdeklarimit nga ana e tij të këtyre lidhjeve në deklaratën e tij mbi pastërtinë e figurës. Për më tepër, vëzhguesit ndërkombëtarë dhe autoritetet italiane kishin deklaruar se kërkuesi ishte përpjekur të ndikonte në rezultatin e procedurave të ekstradimit. Kjo gjetje e klasifikuar ishte përmbledhur dhe i ishte komunikuar atij, dhe ai ishte ftuar të përgjigjej.

51. KPK-ja e kishte zhvendosur barrën e provës mbi kërkuesin vetëm pas një hetimi të plotë që kishte mbledhur prova të qëndrueshme nga institucionet vendëse, partnerët e huaj dhe bazat e të dhënave të siguracioneve. Kërkuesi ishte njoftuar për këto gjetje dhe i ishte dhënë mundësia t'i kundërshtonte ato. Qeveria argumentoi më tej se besueshmëria e kërkuesit ishte dëmtuar nga mospërputhjet midis (nga njëra anë) pohimit të tij se shkalla e njohjes së tij me A.S. ishte i kufizuar dhe (nga ana tjetër) veprimet e tij – të tilla si: duke i besuar atij për udhëtimet familjare dhe përdorimi i makinës së tij për dy vjet.

52. Në fund, KPA-ja e kishte lënë në fuqi qasjen e KPK-së, duke arritur në përfundimin se kërkuesi ishte informuar mjaftueshëm për faktet dhe ishte kishte pasur mundësi t'i kundërshtonte ato

(pavarësisht aksesit të tij të kufizuar në raportet e klasifikuara). KPA-ja konstatoi se kufizimet e lartpërmendura mbi bërjen publike nuk kishin shkelur parimin e kundërshtimit, pasi ato nuk kishin dëmtuar vetë thelbin e të drejtave të mbrojtjes së kërkuesit. Si KPA-ja, edhe KPK-ja, ishin mbështetur në burime të shumta të konfirmuara në vend të një dokumenti të vetëm vendimtar të klasifikuar. Procesi i rivlerësimit kishte përfshirë mbrojtje procedurale që kishin përmbushur standardet e drejtësisë.

2. Vlerësimi i Gjykatës

53. Kërkuesi, një gjyqtar karriere që shërbente në Gjykatën e Lartë, ishte palë në procedura që ishin të ngjashme me një proces disiplinor. Këto procedura kishin të bënin me kontekstin specifik të një vlerësimi të figurës, dhe kishin për qëllim përcaktimin e çdo lidhjeje që kërkuesi mund të kishte me krimin e organizuar. Ato bazoheshin në gjetje paraprake (lidhur me pikat përkatëse të fakteve dhe ligjit) që u arritën fillimisht nëpërmjet një hetimi që u përmbyll me një raport. Kërkuesi duhej të hidhte poshtë këto gjetje, dhe nëse ai nuk do të mund t'i kundërshtonte ato, ai mund të shkarkohej nga detyra – gjë që do të sillte edhe një ndalim të përhershëm për rihyrjen e tij në sistemin e drejtësisë. Hetimi dhe gjetjet faktike dhe përfundimet ligjore që rezultuan në shkarkimin e kërkuesit nga detyra u bënë nga KPK-ja dhe më vonë u konfirmuan nga KPA-ja – të cilat ishin “trupa gjyqësore”, sipas interpretimit të nenit 6 § 1 të Konventës (shih *Xboxhaj*, i cituar më sipër, §§ 282 dhe 288).

54. Kërkuesi u ankua se nuk ishte informuar për faktet thelbësore të përdorura kundër tij dhe as nuk i ishte dhënë qasje në provat mbi të cilat ishte bazuar shkarkimi i tij nga detyra.

55. Garancitë e “gjykimit të drejtë” nuk janë domosdoshmërisht të njëjta në procedurat penale siç janë në procedurat që bien nën pjesën civile të nenit 6 § 1. Shtetet kanë liri veprimi më të madhe kur merren me çështjet civile. Megjithatë, Gjykata ka treguar më parë se, kur është e përshtatshme, ajo mund të “frymëzohet” – kur shqyrton drejtësinë e procedurave në lidhje me përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve civile (përfshirë procedurat disiplinore) – nga disa parime të përcaktuara në pjesën penale të nenit 6 (shih *López Ribalda dhe të tjerë kundër Spanjës* [GC], nr. 1874/13 dhe 8567/13, § 152, 17 Tetor 2019; *Pelexi kundër Greqisë*, nr. 69291/12, §§ 55 dhe 56, 5 mars 2020; dhe *Cavca kundër Republikës*



së *Moldavisë*, nr. 21766/22, §§ 45, 46 dhe 57, 9 janar 2025). Në këtë drejtim, nënparagrafët (a) dhe (b) të nenit 6 § 3 të Konventës janë të lidhur dhe e drejta për t'u informuar për natyrën dhe shkakun e akuzës duhet të merret në konsideratë, duke pasur parasysh të drejtën e të akuzuarit për të përgatitur mbrojtjen e tij ose të saj (shih, ndër të tjera, *Leka kundër Shqipërisë*, nr. 60569/09, § 64, 5 mars 2024).

56. Procedurat disiplinore (ose, si në rastin konkret, procedurat e rivlerësimit) mund të kenë pasoja të rënda për jetën dhe karrierën e një individi, veçanërisht kur rezultojnë në shkarkim nga detyra – një rezultat i rëndë që mbart stigmë të konsiderueshme (shih *Thanza kundër Shqipërisë*, nr. 41047/19, § 121, 4 korrik 2023, me referenca të mëtejshme). Mënyra se si zhvillohen procedurat gjyqësore duhet të jetë e përshtatshme për objektin e mosmarrëveshjes. Kjo konsideratë është edhe më kritike, kur procedura të tilla zhvillohen kundër gjyqtarëve, të cilët duhet të ruajnë respektin e nevojshëm për të kryer detyrat e tyre. Parimi i sundimit të ligjit përfshin garancinë e pandryshueshmërisë gjatë mandatit të një gjyqtari. Kur një shtet ndërmerr procedura të tilla, besimi i publikut në funksionimin dhe pavarësinë e gjyqësorit është në rrezik. Në një shtet demokratik, një besim i tillë është thelbësor për vetë ekzistencën e shtetit të së drejtës (*ibid.*).

57. Edhe pse neni 6 § 3 nuk zbatohet në rastin e kërkuarit (shih *Xboxhaj*, cituar më sipër, § 246), sipas pjesës civile të nenit 6 § 1 në lidhje me “të drejtat dhe detyrimet e tij civile”, atij duhet t'i jepej një mundësi e përshtatshme për të kundërshtuar gjetjet dhe për të mbrojtur çështjen e tij në një mënyrë efektive (shih *Thanza*, § 97, dhe *Xboxhaj*, §§ 326 dhe 328, të dy cituar më sipër).

a) Parime të përgjithshme në lidhje me bërjen publike të provave që lidhen me sigurinë kombëtare

58. Koncepti i një gjykimi të drejtë në nenin 6 § 1 të Konventës përfshin të drejtën për procedura kundërshtuese, sipas së cilës palët duhet të kenë mundësinë të bëjnë të ditura çdo provë të nevojshme që pretendimet e tyre të kenë sukses, por edhe të kenë dijeni (dhe të komentojnë) mbi të gjitha provat e paraqitura ose vërejtjet e paraqitura, me qëllim që të kenë ndikim në vendimin e gjykatës (shih *Vegotex International S.A. kundër Belgjikës* [DHM], nr. 49812/09, § 134, 3 nëntor 2022). Palët në procedurë duhet të kenë mundësinë të njihen me

provat e paraqitura ose të marra nga gjykata, si dhe mundësinë për të komentuar mbi përmbajtjen dhe vërtetësinë e tyre (shih *Vorotnikova kundër Letonisë*, nr. 68188/13, § 22, 4 shkurt 2021; *Colloredo Mannsfeld kundër Republikës Çeke*, nr. 15275/11 dhe 76058/12, § 33, 15 dhjetor 2016; dhe *Krémár dhe të tjerë kundër Republikës Çeke*, nr. 35376/97, § 42, 3 mars 2000).

59. Mund të ketë interesa konkurrues – të tillë si siguria kombëtare ose nevoja për të mbrojtur dëshmitarët në rrezik hakmarrjeje ose për të mbajtur sekret metodat e hetimit të krimit nga policia – të cilat duhet të peshohen kundrejt të drejtave të palës në procedurë. Megjithatë, vetëm masat që kufizojnë ato të drejta, që nuk ndikojnë në vetë thelbin e këtyre të drejtave, janë të lejueshme sipas nenit 6 § 1. Që të jetë ky rasti, çdo vështirësi që i shkaktohet palës nga një kufizim i të drejtave të saj duhet të balancohet në mënyrë të mjaftueshme nga procedurat e ndjekura nga autoritetet gjyqësore (shih *Regner kundër Republikës Çeke* [DHM], nr. 35289/11, §§ 148 dhe 151, 19 shtator 2017, dhe *Thanza*, i cituar më sipër, § 112).

60. Lidhur me provat e mbajtura të pazbuluara për arsye të interesit publik, Gjykata duhet të shqyrtojë procedurën e vendimmarrjes për të siguruar që, për aq sa është e mundur, ajo të jetë në përputhje me kërkesat për të siguruar procedurat kundërshtare dhe barazinë e armëve dhe të ketë përfshirë mbrojtje të mjaftueshme për të mbrojtur interesat e personit në fjalë (*ibid.* shih, gjithashtu, *Corneschi kundër Rumanisë*, nr. 21609/16, §§ 86–89, 11 janar 2022).

61. Brenda këtij konteksti, është, gjithashtu, e rëndësishme të merren në konsideratë llojet e ndryshme të ndërhyrjes në të drejtat e tjera të Konventës, që mund të rrezikohen në procedurat gjyqësore (shih, brenda kontekstit të mbrojtjeve procedurale sipas nenit 8 të Konventës, *Pişkin kundër Turqisë*, nr. 33399/18, §§ 214 dhe 227, 15 dhjetor 2020; *Starkevič kundër Lituanisë*, nr. 7512/18, § 92, 29 mars 2022; dhe *Mirzoyan kundër Republikës Çeke*, nr. 15117/21 dhe 15689/21, §§ 74–75 dhe 81–83, 16 maj 2024).

b) Zbatimi i parimeve në çështjen konkrete

62. Procedurat e rivlerësimit në lidhje me kërkuarin u përqendruan vetëm në komponentin e dytë të procesit të rivlerësimit (vlerësimi i kontaktit të tij me persona të përfshirë në krimin e organizuar) dhe shkarkimi i kërkuarit nga detyra u bazua në atë vlerësim.



63. Elementet kryesore faktike dhe ligjore të atij vlerësimi lidheshin me një person, A.I. – dhe me akuzat serioze se kërkuesi ishte përfshirë në aktivitete korruptive (dhe korruptuese) në dobi të A.I. Është e qartë se gjetjet e KPA-së, në lidhje me këto aktivitete, ishin thelbësore në rastin e kërkuesit dhe vendimtare në mbështetjen e shkarkimit të tij nga detyra.

64. KPK-ja dhe KPA-ja morën dokumente nga të paktën një shtet i huaj: ONM, DSIK dhe autoritete të tjera kombëtare (shih paragrafët 9, 10, 12 dhe 14 më sipër). Këto dokumente përmbanin elementet faktike të mbajtura kundër kërkuesit dhe/ose i mbështesnin ato në aspektin e provave. Këto dokumente mbështetëse lidheshin me raportin e DSIK-së drejtuar KPK-së, dhe me parashtrimin e ONM-së drejtuar KPK-së. Të paktën disa dokumente kishin të bënin me pretendimet e lartpërmendura në lidhje me A.I.

65. Çështja se çfarë informacioni saktësisht u mor nga organet e rivlerësimit (dhe nuk iu zbulua kërkuesit), ose nëse ata kishin qasje në versionin e paredaktuar të raportit të DSIK-së, janë çështje mosmarrëveshjeje midis palëve. Sidoqoftë, organet e rivlerësimit vendosën që, edhe pse siguria kombëtare dhe faktorë të tjerë i penguan ata të zbulonin disa informacione të kërkuesit, provat në dispozicion të tyre ishin të mjaftueshme për të justifikuar shkarkimin e tij nga detyra.

66. Për këtë arsye, Gjykata do të zbatojë parimet e përgjithshme të përmbledhura më sipër, për aq sa ato janë relevante për rrethanat e çështjes para saj. Gjykata, së pari do të shqyrtojë ankesat që lidhen me gjetjet në lidhje me korrupsionin e pretenduar (shih paragrafët 69–87 më poshtë). Meqenëse nuk është e qartë nëse elementet e tjera të vërejtur nga KPA-ja, në lidhje me kontaktin me A.I. përbënin një bazë të veçantë për shkarkimin e kërkuesit nga detyra, apo nëse këto elemente shërbyen thjesht për të vërtetuar gjetjet në lidhje me çështjen e ekstradimit të A.I., Gjykata do t'i vlerësojë ato, gjithashtu, në lidhje me shkëlqen e pretenduar të së drejtës së kërkuesit për gjykim të drejtë dhe ndikimin në rregullsinë e përgjithshme të procedurave (shih paragrafët 89–93 më poshtë).

67. Çështja kryesore në rastin konkret është nëse kërkuesit iu dha mundësia për të marrë dijeni të mjaftueshme, të paktën, për elementet thelbësore faktike të përdorura kundër tij (krahaso *Peleti*, cituar më sipër, § 69).

i. Pretendimi për korrupsion dhe pengimi i drejtësisë në vitet 2014 dhe 2015

68. Gjykata do të shqyrtojë natyrën dhe fushëveprimin e kufizimeve të të drejtave procedurale të kërkuesit, nëse këto kufizime ishin të nevojshme dhe nëse autoritetet vendëse morën masa kundërbalancuese (shih *Corneschi*, të cituar më sipër §§ 92–97).

α) Limitime ndaj/kufizime për të drejtat procedurale të kërkuesit

69. Kërkuesit iu dha një version i redaktuar i raportit të DSIK-së (shih paragrafin 9 më sipër). Ky version i redaktuar i referohej “aktiviteteve të tij të paligjshme, siç demonstrohen në formën e korrupsionit pasiv [nga ana e] një gjyqtari gjatë ushtrimit të detyrës së tij dhe ndikimit të paligjshëm mbi persona [të tjerë] që ushtrojnë funksione publike”. Kërkuesit nuk iu dha qasje në dokumentet që shoqëronin atë raport (shih paragrafët 10 dhe 12 më sipër).

70. Kërkuesit iu dha, gjithashtu, parashtrimi i ONM-së drejtuar KPK-së (shih paragrafin 13 më sipër). ONM-ja pretendonte se ai ishte përfshirë në kontakt të papërshtatshëm (si të drejtpërdrejtë ashtu edhe të tërthortë) me një person ose persona në emër të A.I. Më konkretisht, “në gjysmën e parë të vitit 2015” kërkuesi dyshohet se ishte përpjekur të ndërhynte në emër të A.I. për të ndikuar në rezultatin e çështjes së ekstradimit të këtij të fundit; si rezultat i mundshëm i kësaj ndërhyrjeje, kërkesa për ekstradim ishte refuzuar. ONM-ja iu referua “burimeve konfidenciale të qeverisë së huaj, të sigurta dhe të besueshme”, të paspecifikuara dhe “provave të forta” të paspecifikuara. Këto prova iu dorëzuan organeve të rivlerësimit, por nuk iu paraqitën kërkuesit (shih paragrafët 14 dhe 21 më sipër).

71. Raporti i hetimit të KPK-së pretendonte – duke iu referuar dosjes së ekstradimit, gjetjes së ONM-së, raportit të DSIK-së dhe dokumenteve të paspecifikuara të marra nga KPK-ja – se kërkuesi “mund të kishte ushtruar me sukses ndikimin e tij në atë rast” dhe kishte ndihmuar A.I. duke u angazhuar në veprime të paligjshme (në formën e marrjes së rryshfetit) gjatë ushtrimit të detyrës së tij dhe duke ushtruar ndikim të paligjshëm mbi persona të paspecifikuar që ushtronin funksione publike (shih paragrafin 21 më sipër). Gjithashtu, ky raport tregonte se ai kishte qenë anëtar i panelit që kishte



shqyrtuar një kërkesë të paraqitur në korrik 2014 për zgjatjen e paraburgimit të A.I.

72. KPK-ja dhe më pas KPA-së e shkarkuan kërkesin nga detyra mbështetur në gjetjet e lartpërmendura dhe materialit të pabërë publik të përdorur si provë.

73. Gjykata vëren se kërkesi gjykoj në disa grupe procedurash në lidhje me kërkesën për ekstradimin e A.I.; për rrjedhojë në vitin 2014 ai duhet të ketë qenë në dijeni të akuzave në lidhje me përfshirjen e atij personi në “krimin e organizuar”, sipas interpretimit të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar.

74. Mbetet çështja se KPK-ja dhe KPA-ja nuk e informuan mjaftueshëm kërkesin për elementet thelbësore faktike të përdorura kundër tij. Veçanërisht, ndërsa konstatimi i ONM-së sugjeroi se dyshohet se kishin ndodhur aktivitete korruptive dhe ishte ushtruar ndikim i padrejtë në “gjysmën e parë të vitit 2015”, nuk rezulton se kjo periudhë është paraqitur në procedurat pasuese para KPK-së dhe KPA-së; përkundrazi, fokusi u vu në procedurat që kishin të bënin me ndalimin e A.I. në vitin 2014 dhe (siç u nënvizua nga KPA-ja) në funksionin zyrtar të kërkesit në ato procedura, si dhe në aktivitetet e tij të dyshuara të paligjshme në lidhje me to. Organet e rivlerësimit mbajtën një qëndrim të paqartë në lidhje me numrin aktual dhe funksionet e personave që dyshohet se ishin shënjestruar (ndikuar) nga aktivitetet e kërkesit ose ishin përfshirë në to me kërkesin. Gjithashtu, këto organe as nuk përcaktuan vazhdimisht thelbin e këtyre aktiviteteve, përtej referimit të natyrës pasive të korrupsionit.

75. Kërkesi nuk u informua për elementet më themelore faktike që qëndronin në themel të akuzave serioze kundër tij, dhe as nuk iu dha akses në ndonjë nga dokumentet shitesë të marra dhe të shqyrtuara nga organet e rivlerësimit (të cilat, siç u nënvizua nga KPA-ja, me sa duket i mbështetën ato akuza). Rezultati i këtyre procedurave kishte të bënte me të drejtën e kërkesit për respektimin e jetës së tij private (shih paragrafin 61 më sipër dhe paragrafin 105 më poshtë). Ai ishte dukshëm i kufizuar në aftësinë e tij për të ngritur një mbrojtje të qëndrueshme dhe për të kundërshtuar besueshmërinë ose bazën e akuzave (duke përfshirë identitetin e personave ndaj të cilëve dyshohet se ai donte të kishte ndikim dhe rrethanat përkatëse).

76. Gjykata tani duhet të përcaktojë nëse këto kufizime ishin të nevojshme dhe nëse në rastin e verifikimit u zbatuan masat kundërbalancuese.

β) Nëse kufizimet në të drejtat procedurale të kërkesit ishin të justifikuara/të nevojshme

77. Procesi i verifikimit kalimtar në sistemin e drejtësisë në Shqipëri dhe shkarkimi mbi këtë bazë i një gjyqtari nga detyra e tij ose e saj mund të konsiderohet se ndjek, ndër të tjera, interesat e sigurisë kombëtare (shih *Xhoxhaj*, cituar më sipër, § 393). Sigurimi i integritetit të gjyqësorit, veçanërisht në nivelin e tij më të lartë, është një interes i rëndësishëm shtetëror. Gjithashtu, A.I. ishte hetuar dhe ndjekur penalisht më parë për akuza që lidhen me krimin e organizuar dhe trafikimin e drogës (shih paragrafët 27 dhe 28 më sipër); prandaj mund të pranohet se siguria e burimeve konfidenciale mund të ketë qenë në rrezik.

78. Në të njëjtën kohë, arsyetimi i KPA-së nuk sugjeron që ai ka marrë në konsideratë nëse shqetësime të tilla me interes publik, duke përfshirë mbrojtjen e burimeve (personave) specifike, mund të adresoheshin – ose ishin adresuar tashmë mjaftueshëm për sa i përket raportit të DSIK-së – duke hequr identitetet ose elemente të tjera, që mund të zbulonin identitetin e burimit, ose përmes shqyrtimit në procedurat *ex parte* që përfshijnë, për shembull, forma të veçanta të përfaqësimit (krahaso *Corneschi*, cituar më sipër, §§ 105–08).

79. Në mënyrë të ngjashme – sa i përket referencës së Gjykatës së Apelit për mbrojtjen e metodave të fshehta të hetimit – duke pasur parasysh mungesën e arsytimit të saj, Gjykata nuk është në gjendje të përcaktojë: i. nëse këto metoda ishin përdorur për të marrë informacionin e paraqitur në ndonjë nga ato dokumente që u morën nga organet e rivlerësimit, por që nuk ia zbuluan kërkesit; ose ii. nëse ishte e pamundur të zbuloheshin provat pa zbuluar domosdoshmërisht metodat hetimore që ishin përdorur. KPA-ja nuk shqyrtoi nëse zbulimi i pjesshëm dhe/ose i redaktuar i dokumenteve ose ofrimi i përmbledhjeve të këtyre dokumenteve mund t'i kishte dhënë kërkesit akses në elementet përkatëse faktike (thelbin e akuzave kundër tij), duke ruajtur njëkohësisht materialin e mbrojtur (krahaso *UAB BRAITIN kundër Lituanisë*, nr. 13863/19, § 65, 13 qershor 2023).

80. Së fundmi, një qeveri e huaj i dha dokumente ONM-së me kushtin e dukshëm që zbulimi i tyre duhet të kufizohej vetëm në panelet e KPK-së dhe



KPA-së që shqyrtonin çështjen e kërkuarit. KPA-ja e vlerësoi këtë provë si shumë të besueshme, duke pasur parasysh origjinën e saj, por nuk dha ndonjë arsyetim specifik për të mbështetur atë vlerësim. KPK-ja dhe KPA-ja e konsideruan veten të detyruar nga ky kusht përkundrejt kërkuarit, për qëllime të ruajtjes së integritetit të marrëdhënieve partnere me shtetin tjetër. Nuk duket se KPK-ja, KPA-ja, apo ndonjë autoritet tjetër shqiptar kanë kërkuar të negociojnë një përjashtim nga ky kusht (nëse është e nevojshme, me masat mbrojtëse të përmendura më sipër).

y) Nëse u zbatuan masat kundërbalancuese

81. Gjykata tani do të shqyrtojë pikat e ngritura nga Qeveria, për atë që ato kishin për qëllim të tregojnë se kufizimet mbi të drejtat procedurale të kërkuarit ishin kundërbalancuar në mënyrë adekuate.

82. Së pari, KPA-ja theksoi se ajo dhe KPK-ja kishin pasur akses në të gjitha dokumentet e klasifikuara. Gjykata pranon se akses i tyre i plotë dhe i pakufizuar në dokumente të tilla – në veçanti, ato parashtrime mbështetëse nga ONM-ja ose DSIK-ja – ishte i nevojshëm për të justifikuar mbështetjen në ato parashtrime dhe, në përgjithësi, për të siguruar një shqyrtim të plotë dhe të duhur të çështjes. Megjithatë, ky akses, në vetvete, nuk kompensoi mosinformimin e kërkuarit për faktet thelbësore me të cilat lidheshin provat ose të cilat synonin të vërtetonin.

83. Së dyti, Qeveria vuri në dukje se KPK-ja kishte ndërmarrë hetimin e vet – duke përfshirë kryerjen e kërkimeve tek autoritete të ndryshme, në vend që thjesht të pranonte parashtrimet e paraqitura nga ONM-ja dhe DSIK-ja (shih edhe paragrafin 15 më sipër). Për më tepër, provat e zbuluara u konsideruan nga KPK-ja dhe KPA-ja, si të një rëndësie të barabartë me atë të provave të pabëra publike.

84. Nuk është roli i Gjykatës, sipas nenit 6 § 1, të përcaktojë në parim nëse shkarkimi i kërkuarit nga detyra ishte i ligjshëm apo i justifikuar. Pyetja që duhet të marrë përgjigje është nëse procedurat ishin të drejta (shih, si një autoritet i kohëve të fundit, *Yüksel Yalçınkaya kundër Turqisë* [DHM], nr. 15669/20, § 303, 26 shtator 2023). Në rastin aktual, provat e bëra publike përbëheshin nga dosja e çështjes së ekstradimit dhe gjetja e ONM-së. Dosja thjesht përshkruante historinë procedurale të çështjes së ekstradimit dhe nuk dukej se vërtetonte

ose mbështeste drejtpërdrejt akuzat për korrupsion kundër kërkuarit. Gjetja e ONM-së bazohej në prova që nuk ishin bërë publike. KPA-ja deklaroi se ky konstatim përbënte prova që do të ishte e vështirë për çdo organ gjyqësor ta kundërshtonte, për shkak të burimit të tyre (domethënë, për shkak të natyrës, saktësisë, besueshmërisë, integritetit, paanshmërisë dhe nivelit të profesionalizmit – të kombinuara me metodën shumë specifike të mbledhjes së informacionit, për të cilën nuk u dhanë detaje specifike). Konstatimit të ONM-së iu dha “peshë e veçantë provuese” (shih paragrafin 26 më sipër).

85. Duke qenë se i mungojnë të gjitha informacionet në lidhje me elementet thelbësore faktike dhe në lidhje me provat e pazbuluara, Gjykata nuk mund të përcaktojë se çfarë shkalle shqyrtimi ka aplikuar KPA-ja në verifikimin e vërtetësisë, besueshmërisë dhe bazueshmërisë së akuzave të paraqitura në organet e rivlerësimit nga ONM-ja dhe autoritetet e huaja/kombëtare (krahasoni *Kurkut dhe të tjerë kundër Turqisë*, nr. 58901/19 dhe 6 të tjerë, §§ 106–07, 25 qershor 2024, dhe *Corneschi*, cituar më sipër, § 112), ose nëse këto prova janë vlerësuar në mënyrë të barabartë me provat e zbuluara. Nuk është provuar bindshëm se vlerësimi i të gjitha provave përbën një faktor të mjaftueshëm kundërbalancues për refuzimin për të informuar kërkuarin për elementet thelbësore faktike të akuzave në rastin konkret.

86. Parashtrimet e mbetura – përkatësisht, se kërkuari ishte ftuar t’u përgjigjej pyetjeve gjatë hetimit dhe ishte informuar për burimin e tyre (ONM, DSIK), dhe se ai mund të kishte kundërshtuar elementet e vërejtura në raportin e hetimit të KPK-së – nuk përbënin masa të mjaftueshme kundërbalancuese në këtë drejtim, duke pasur parasysh mungesën e çfarëdo mundësie për kërkuarin për të ngritur një mbrojtje kuptimplotë kundër këtyre akuzave.

8) Përfundimi në lidhje me pretendimin për korrupsion

87. Gjykata vëren rëndësinë e veprimeve që i ngarkohen kërkuarit, një gjyqtar i lartë, në parashtrimet nga disa agjenci kombëtare dhe të huaja. Në të njëjtën kohë, duke pasur parasysh natyrën dhe objektin e procedurave në fjalë (shih paragrafin 56 më sipër), qasja e organeve të verifikimit ndaj vlerësimit të së kaluarës ngre shqetësime serioze në lidhje me parimin e procedurës kundërshtuese dhe, në përgjithësi, me



kërkesat e një gjykimi të drejtë sipas aspektit civil të nenit 6 § 1 të Konventës.

ii) Elemente të tjera të “kontaktit të papërshtatshëm” me A.I. dhe mosdeklarimi i tyre nga kërkuesi

88. KPA-ja, gjithashtu, iu referua ndërveprimet personal të kërkuesit me A.I. dhe rrethanave në lidhje me përdorimin e automjetit të A.S.

89. Lidhur me këtë element të parë, Gjykata vëren se, për qëllimet e procesit të rivlerësimit, të pasurit e “kontaktit të papërshtatshëm” me një person të përfshirë në krimin e organizuar – ose mosdeklarimi i një kontakti të tillë – mund të përbëjë arsye të mjaftueshme për shkarkim nga detyra. KPK-ja deklaroi se kërkuesi dhe A.I. kishin ndërvepruar “në një mënyrë jo të rastësishme”. KPA-ja pohoi se kërkuesi ishte “njohur me” A.I. dhe mbështeti qëndrimin e ONM-së se ata kishin pasur “kontakt të qëndrueshëm” (shih paragrafin 26 më sipër).

90. Gjykata vëren se asnjë element tjetër faktik nuk iu paraqit kërkuesit në mënyrë që të mbështeste pohimin se – me sa duket, para gjykimit të tij dhe përfshirjes së supozuar në aktivitete korruptive në dobi të A.I. – ai ishte njohur personalisht me A.I. – “një person i përfshirë në krimin e organizuar”. Organet e rivlerësimit nuk i paraqitën kërkuesit asnjë provë që mbështeste këtë pohim – për shembull, prova në lidhje me datat, vendet ose kontekstin. Ndërsa formulimi i vendimeve të organeve të rivlerësimit sugjeron se ato prova u morën dhe u mbajtën në konsideratë, ato vendime nuk përmbanin asnjë përmbledhje të këtyre provave. Pavarësisht qëndrimit të KPA-së, vihet re se teksti i konstatimit të ONM-së nuk përmbante asgjë në këtë drejtim. Prandaj, Gjykata gjykon se edhe të drejtat procedurale të kërkuesit nën këtë kategori ishin kufizuar ndjeshëm dhe se nuk u zbatuan masa kundërbalancuese.

91. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se kërkuesit i është ngarkuar një barrë e tepërt, nëse jo e pamundur, për të hedhur poshtë një pohim të paqartë se ai kishte qenë i njohur me A.I. (krahaso *Thanza*, cituar më sipër, § 115). Kërkuesi nuk ishte në gjendje të kundërshtonte as atë pohim dhe as klasifikimin e tij ligjor sipas Ligjit të Rivlerësimit, ose të përmendte ndonjë rrethanë lehtësuese në lidhje me “njohjen” personale të pretenduar (shih paragrafin 33 më sipër).

92. Përveç kësaj, Gjykata vlerëson se pohimi i KPA-së dukej se bazohej deri diku në qëndrimin e

kërkuesit (gjatë procedurave të rivlerësimit), në lidhje me faktin nëse ai kishte qenë i njohur apo jo me A.I. KPA-ja e konsideroi atë qëndrim si të paqartë dhe nxori një përfundim të kundërt prej tij. Në vitin 2017, kërkuesi plotësoi formularin standard të deklarimit për figurën për qëllimet e procesit të rivlerësimit dhe, në thelb, mohoi të kishte pasur kontakt të papërshtatshëm me ndonjë person të përfshirë në krimin e organizuar. Kur ia kaloi barrën e provës kërkuesit, në lidhje me pretendimet se ai kishte pasur një njohje personale me A.I. dhe se nuk e kishte deklaruar këtë gjë, KPK nuk e informoi kërkuesin për asnjë bazë faktike për këto akuza. KPK-ja nuk i paraqiti kërkuesit as ndonjë provë që i vërtetonte ose i mbështeste ato. Kërkuesi duhet të ketë qenë në dijeni – më së voni pas vendimit të KPK-së në rastin e tij – se qëndrimi i tij i paqartë për këtë çështje mund të përdorej kundër tij (shih edhe paragrafin 17 më sipër). Parashtrimi e tij gjatë apelimit të tij të lartpërmendur në KPA mund të konsiderohet, në thelb, si mohim i kontaktit të qëllimshëm me A.I. (shih paragrafin 24 më sipër).

93. Duke pasur parasysh elementet e mësipërme, Gjykata vlerëson se qasja e organeve të rivlerësimit ndaj këtij aspekti të çështjes ngre shqetësime serioze, në lidhje me përmbushjen e kërkesave për një gjykim të drejtë në rrethanat e çështjes.

94. Së fundmi, sa i përket përdorimit të automjetit të A.S., nuk rezulton se A.S. është konsideruar si “person i përfshirë në krim të organizuar”, ose se ndërveprimet e kërkuesit me të, në vetvete, përbënin “kontakt të papërshtatshëm”. Megjithatë, kërkuesi u informua, se: i. ai dhe/ose gruaja e tij kishin përdorur automjetin e A.S. midis viteve 2010 dhe 2012 dhe ishin të listuar në policat e sigurimit për atë periudhë si përdorues të atij automjeti (shih paragrafin 20 më sipër); ii. A.S. kishte qenë shoferi personal i A.I.; iii. kërkuesi duhej ta ketë ditur këtë; dhe iv. kështu, kërkuesi kishte pasur “kontakt të papërshtatshëm” me A.I.

95. Nuk rezulton se kërkuesit i është mohuar ndonjë element tjetër faktik për këtë çështje. Kështu, duket se “kontakti” i tij me A.I., si “një person i përfshirë në krimin e organizuar” (dhe natyra “e papërshtatshme” e atij kontakti sipas interpretimit të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar) u nënkuptua, të paktën pjesërisht, nga një fakt i padiskutueshëm – domethënë, përdorimi i automjetit të A.S. (shih paragrafin 90 më sipër). Kështu, kërkuesi u përball, në fazën e KPK-së të procedurave, me një



përfundim të kundërt (shih edhe paragrafin 92 më sipër). Ky përfundim u bazua në një supozim fakti (konkretisht, në lidhje me dijeninë e tij të supozuar për A.S. që vepronte si shofer personal i A.I.), dhe ky fakt u trajtua si një “fakt i njohur përgjithësisht”, që nuk kërkon prova të mëtejshme. Duke mbajtur në konsideratë këtë element, ishte detyrë e organeve të rivlerësimit të tregonin kujdes të veçantë për të siguruar që e drejta e kërkuarit për gjykim të drejtë sipas pjesës civile të nenit 6 § 1 të Konventës të mbrohej mjaftueshëm.

96. Nga ana tjetër, për sa i përket një gjykimi penal, neni 6 § 2 vendos kërkesa në lidhje me barrën e provës dhe prezumimet ligjore të faktit dhe ligjit (shih *Busuttil kundër Malitë*, nr. 48431/18, §§ 46–48, 3 qershor 2021). Teksa Konventa nuk i trajton prezumime të tilla me indiferencë, ato nuk janë të ndaluara në parim, me kusht që shtetet të mbeten brenda kufijve të arsyeshëm, duke i kushtuar vëmendje rëndësisë së asaj që është në rrezik dhe duke ruajtur të drejtat e mbrojtjes. Mjetet e përdorura duhet të jenë në përpjesëtim të arsyeshëm me qëllimin legjitim që kërkohej të arrihet (*ibid.*, § 47; shih, gjithashtu, *mutatis mutandis*, *Telbis dhe Viziten kundër Rumanisë*, nr. 47911/15, §§ 76 dhe 78, 26 qershor 2018).

97. Duke iu kthyer çështjes aktuale, së pari nuk duket se KPA-ja e ka trajtuar në mënyrë të qartë arsyetimin e KPK-së se fakti që A.S. ishte shoferi i A.I. ishte një fakt “i njohur përgjithësisht”, sipas interpretimit të Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar (shih paragrafët 21 dhe 35 më sipër). Sidoqoftë, në vendimin e saj, KPA-ja deklaroi se ky fakt ishte mbështetur nga të dhënat që kishin të bënin me “procedurat penale kundër A.I.” (krahaso *UAB BRAITIN*, cituar më sipër, §§ 24 dhe 67). Megjithatë, Gjykata vëren se kërkuarit nuk iu dha mundësia të kundërshtonte atë linjë arsyetimi (shesë ose alternative). Nuk u specifikua se për çfarë bëhej fjalë në atë dosje, çfarë ajo përcaktoi për sa i përket marrëdhënies së A.S. me A.I., ose pse mund të pritej në mënyrë të arsyeshme që kërkuari të kishte pasur qasje në një material të tillë.

98. Së dyti, neni 6 i Konventës kërkon që gjykatat vendëse të deklarojnë në mënyrë të mjaftueshme arsyet mbi të cilat bazohen vendimet e tyre (shih *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë* [DHM], nr. 55391/13 dhe 2 të tjera, § 185, 6 nëntor 2018). Ky detyrim supozon që një palë në procedurat gjyqësore mund të presë një përgjigje

specifike dhe të shprehur për ato parashtrime që janë vendimtare për rezultatin e procedurave në fjalë (*ibid.*). Nuk është roli i Gjykatës sipas nenit 6 të rivlerësorë nëse besueshmëria e deklaramit të kërkuarit – se ai ose gruaja e tij e përdorën makinën e A.S. vetëm në raste të jashtëzakonshme – ishte vërtet e dëmtuar nga fakti se ata ishin të listuar në policën e sigurimit të makinës për dy vjet rresht. Megjithatë, ajo që është e rëndësishme është se, pavarësisht argumenteve të kërkuarit, Gjykata e Lartë nuk paraqiti arsye bindëse për të konsideruar se kërkuari duhet të kishte qenë në dijeni se i afërmi i tij i kishte ofruar shërbimet e drejtimit të automjetit një personi (A.I.), i cili do të klasifikohej si “person i përfshirë në krimin e organizuar”, sipas Ligjit për Rivlerësimin Kalimtar.

99. Në këtë mënyrë, është e diskutueshme nëse qasja e KPA-së ndaj çështjeve që kanë të bëjnë me përdorimin e automjetit të A.S. përputhej me kërkesat e një gjykimi të drejtë, duke pasur parasysh rrethanat e çështjes. Sidoqoftë, Gjykata nuk është e bindur se aspektet e lartpërmendura të çështjes u trajtuan në një mënyrë të tillë që të zbutnin ose të kompenzonin pengesat për mbrojtjen.

iii. Përfundim i përgjithshëm

100. Duke marrë në konsideratë gjetjet e lartpërmendura në mënyrë kumulative, Gjykata arrin në përfundimin se kërkuari, pjesërisht, nuk ishte informuar mjaftueshëm për akuzat kundër tij, dhe pjesërisht nuk iu dha një mundësi e mjaftueshme për t'i kundërshtuar ato dhe për të mbrojtur çështjen e tij në një mënyrë efektive. Qasja e organeve të rivlerësimit ndaj vlerësimit të komponentit të dytë të procesit të rivlerësimit (i cili rezultoi në gjetje të gjera që konsideroheshin të mjaftueshme për të justifikuar shkarkimin e tij nga detyra) ndikoi në vetë thelbin e të drejtave procedurale të kërkuarit dhe nuk përmbushi kërkesën e rregullsisë të nenit 6 § 1 të Konventës në rastin aktual.

101. Për këtë arsye, nuk është e nevojshme të shqyrtohen argumentet e mbetura të kërkuarit (përfshirë ato që lidhen me aspektet e tjera të çështjes së tij të rivlerësimit).

102. Për këtë arsye, është shkelur neni 6 § 1 të Konventës.

103. Kërkuari u ankua, gjithashtu, se ishte shkelur neni 8 i Konventës, për shkak të shkarkimit të tij nga detyra, duke pasur parasysh gjetjet dhe



përfundimet e organeve të rivlerësimit dhe shkeljet serioze procedurale në rastin e tij.

104. Qeveria argumentoi se ankesa ishte haptazi e pabazuar.

105. Duke pasur parasysh faktet e çështjes dhe parashtrimet e palëve, dhe mbështetur në të gjithë materialin në zotërim të saj, si dhe gjetjet e mbivendosura sipas nenit 6 § 1 të Konventës, Gjykata vlerëson se ankesa në lidhje me ndërhyrjen e pretenduar në të drejtën e kërkuarit për respektimin e jetës së tij private është e pranueshme. Megjithatë, duke pasur parasysh natyrën dhe fushëveprimin e kësaj ankese dhe gjetjet e Gjykatës sipas nenit 6 § 1 në rastin aktual, nuk ka nevojë të jepet një vendim i veçantë për të (shih, *mutatis mutandis*, Ömer Güner kundër Turqisë, nr. 28338/07, § 44, 4 shtator 2018).

III. ZBATIMI I NENEVE 46 DHE 41 TË KONVENTËS

A. Neni 46 i Konventës

106. Neni 46 i Konventës parashikon:

“1. Palët e Larta Kontraktuese marrin përsipër të respektojnë vendimin e formës së prerë të Gjykatës në çdo çështje ku ato janë palë.

2. Vendimi i formës së prerë i Gjykatës i përcillet Komitetit të Ministrave, i cili mbikëqyr ekzekutimin e tij.”

107. Kërkuesi i kërkoj Gjykatës që t'i kërkojë Qeverisë së paditur të miratojë masa individuale dhe argumentoi se e vetmja zgjidhje e përshtatshme do të ishte rikthimi i tij në detyrë si gjyqtar i Gjykatës së Lartë. Meqenëse kishte mangësi strukturore në procesin e rivlerësimit, një rihapje e çështjes së rivlerësimit nuk do të ofronte zgjidhje të përshtatshme. Sistemi vendës nuk ofronte garanci të përshtatshme kundër abuzimit dhe keqpërdorimit të masave disiplinore në dëm të pavarësisë gjyqësore. Nuk kishte arsye për të supozuar se çështja e tij do të rigjykohej në përputhje me Konventën. Rasti aktual zbuloi, gjithashtu, një problem sistematik që kërkonte masa me karakter të përgjithshëm.

108. Qeveria nuk u pajtua.

109. Gjykata shqyrtoi, për herë të dytë, një ankesë sipas nenit 6 § 1 të Konventës, në lidhje me vlerësimin e figurës gjatë procesit të rivlerësimit në Shqipëri (shih, gjithashtu, *Thanza*, cituar më sipër, §§ 123 dhe 170) dhe ka konstatuar një shkelje të atij neni, për shkak të disa mangësive që rrjedhin në lidhje me faktet specifike të çështjes aktuale. Duke pasur parasysh parimet e përgjithshme në lidhje me

detyrimet e shtetit të paditur, sipas nenit 46 (*ibid.*, § 169), dhe duke pasur parasysh juridiksionin e tij dhe natyrën dhe fushëveprimin e shkeljes së konstatuar, Gjykata refuzon kërkesën e kërkuarit që Gjykata t'i kërkojë Qeverisë ta rikthejë atë në detyrë dhe nuk e konsideron të përshtatshme të caktojë përfundimisht ndonjë masë të përgjithshme.

B. Neni 41 i Konventës

110. Neni 41 i Konventës parashikon:

“Kur Gjykata konstaton se ka pasur një shkelje të Konventës ose të protokolleve të saj dhe, nëse e drejta e brendshme e Palës së Lartë Kontraktuese lejon të bëhet vetëm një ndreqje e pjesshme, Gjykata, kur është e nevojshme, i akordon shpërblim të drejtë palës së dëmtuar.”

1. Dëmshpërblimi

111. Kërkuesi kërkoj 150,000 euro për dëmin jopasuror.

112. Qeveria e kundërshtoi kërkesën.

113. Gjykata ka konstatuar shkelje të së drejtës së kërkuarit për gjykim të drejtë sipas nenit 6 § 1 të Konventës. Ajo vlerëson se ky konstatim përbën në vetvete një shpërblim të drejtë të mjaftueshëm në lidhje me dëmet jopasurore në rastin aktual (shih *Thanza*, cituar më sipër, § 174).

2. Kostot dhe shpenzimet

114. Kërkuesi kërkoj 12,896 euro për tarifat e avokatëve të tij të bëra para Gjykatës dhe 2,600 euro për përkthimin nga shqipja në anglisht të dokumenteve mbështetëse të paraqitura në Gjykatë në vitin 2019.

115. Qeveria i kundërshtoi pretendimet.

116. Një kërkues ka të drejtë për rimbursim të kostove dhe shpenzimeve vetëm për aq sa është provuar se këto janë bërë në të vërtetë dhe domosdoshmërisht dhe janë të arsyeshme për sa i përket aspektit të sasisë. Duke pasur parasysh dokumentet në zotërim të saj dhe jurisprudencën e saj (shih *Thanza*, cituar më sipër, § 177), Gjykata akordon 6,500 euro për kostot dhe shpenzimet sipas të gjithë zërave, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet kërkuarit.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, NË MËNYRË UNANIME:

1. *I shpall* të pranueshme ankesat në lidhje me të drejtat e kërkuarit për gjykim të drejtë dhe për respektimin e jetës private;

2. *Gjykon* se është shkelur neni 6 § 1 i Konventës;

3. *Gjykon* se nuk është e nevojshme të shqyrtohet ankesa sipas nenit 8 të Konventës;



4. *Gjykon* se konstatimi i një shkeljeje përbën në vetvete një shpërblim të drejtë të mjaftueshëm për çdo dëm jopasurur të pësuar nga kërkuesi;

5. *Gjykon*:

a) se Shteti i paditur duhet t'i paguajë kërkuesit, brenda tre muajve nga data në të cilën vendimi bëhet i formës së prerë në përputhje me nenin 44 § 2 të Konventës, 6,500 euro (gjashtë mijë e pesëqind euro), plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet kërkuesit, për kostot dhe shpenzimet, të cilat duhet të konvertohen në monedhën e shtetit të paditur me kursin e zbatueshëm në datën e pagesës;

b) se nga përfundimi i tre muajve të lartpërmendur deri në shlyerje, interesi i thjeshtë do të paguhet mbi shumën e mësipërme me një normë të barabartë me normën marginale të huadhënies së Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mospagesës, plus tre pikë përqindjeje;

6. *Rrëzon* pjesën tjetër të pretendimit të kërkuesit për shpërblim të drejtë.

Hartuar në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 25 nëntor 2025, në mbështetje të rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Milan Blaško
SEKRETAR

Ioannis Ktistakis
KRYETAR

VENDIM

Nr. 15, datë 17.2.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	kryetare;
Marsida	anëtare;
Xhaferllari,	
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahimimi,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Asim Vokshi,	anëtar;
Sonila Bejtja,	anëtare,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 20.1.2026, mori në shqyrtim në seancë plenare publike çështjen nr. 3 (U) 2025 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Unioni i Gjyqtarëve të Shqipërisë, përfaqësuar nga Genti Dokollari dhe Sokol Pina, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga Mimoza Arbi dhe Ervina Domi, me autorizim.

Këshilli i Ministrave, përfaqësuar nga Herald Jonuzaj, Vangel Duni, Enkela Dudushi, Gentian Opre dhe avokatja e shtetit Irma Qosja, me autorizim.

Këshilli i Lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga Maela Alicantaj, me autorizim.

Shoqata Kombëtare e Gjyqtarëve të Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga kryetari Engert Pëllumbi dhe Erion Bani, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i neneve 1 dhe 2, pika 2, të ligjit nr. 33/2023, datë 25.5.2023, "Për një ndryshim në ligjin nr. 96/2016, 'Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë', të ndryshuar", si të papajftueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 7, 15, 17, 18, 116, 124, 125, 131, pika 1, shkronja "a", 134, pika 1, shkronja "h", 138 dhe 145 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sonila Bejtja, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuesit, Unionit të Gjyqtarëve të Shqipërisë (*Unioni ose kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjekteve të interesuara, Kuvendit të Republikës së Shqipërisë (*Kuvendi*) dhe Këshillit të Ministrave, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, parashtrimet e subjekteve të interesuara, Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGF*) dhe Shoqatës Kombëtare të Gjyqtarëve të Republikës së Shqipërisë (*Shoqata e Gjyqtarëve*), që kanë kërkuar pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në vitin 2016, Kuvendi ka miratuar ndryshimet kushtetuese të reformës në drejtësi, me



synimin për të siguruar integritetin, llogaridhënien dhe efikasitetin në dhënien e drejtësisë për qytetarët, në përputhje me standardet më të mira evropiane. Pjesë e kësaj pakete ligjore është edhe ligji nr. 96/2016, datë 6.10.2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (*Ligji për Statusin e Magjistratëve*), i cili ka për objekt përcaktimin e statusit të magjistratëve, të drejtat e detyrimit e tyre, rregullat për pranimin dhe emërimin, zhvillimin e karrierës dhe mbarimin e mandatit, vlerësimin etik dhe profesional, përgjegjësinë disiplinore etj.

2. Në kreun III, të pjesës II, të këtij ligji (nenet 11–22) rregullohen paga dhe përfitimet e tjera financiare dhe shoqërore. Paga e magjistratëve caktohet sipas parashikimeve të nenit 12 të ligjit, i cili në pikën 5 përcakton si elemente përbërëse të pagës mujore bruto: pagën referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë (shkronja “a”); shtesën për pagën në grup (shkronja “b”); shtesën për vjetërsi (shkronja “c”); shtesën për pozicionin drejtues (shkronja “ç”) dhe shtesën për vështirësi pune (shkronja “d”). Shkronja “a” në formulimin e saj fillestar parashikonte se paga referuese bazë ishte e njëjtë me “pagën për funksion” të punonjësve të shërbimit civil të kategorisë së parë, klasa e tretë, në pozicionin e drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose me çdo pozicion tjetër të barasvlershëm me të.

3. Sipas nenit 173, pika 3, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, zbatimi i kësaj skeme filloi pas datës 1.1.2019. Në vitin 2021 Kontrolli i Lartë i Shtetit (KLSH), në përfundim të auditimit tematik të përputhshmërisë pranë KLGJ-së, ka rekomanduar që për të gjithë magjistratët paga referuese bazë të përllogaritet mbi bazën e plotë të pagës së drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri, e cila përbëhet nga paga e grupit plus shtesën e pagës dhe jo vetëm mbi shtesën për pozicion, siç ishte përllogaritur deri në atë moment.

4. Në datën 23.3.2021, Kuvendi ka miratuar ligjin nr. 50/2021, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 96/2016, ‘Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë’, të ndryshuar” (*ligji nr. 50/2021*), i cili, mes të tjerash, ka ndryshuar edhe shkronjën “a”, të pikës 5, të nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, duke përcaktuar se paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë është e njëjtë me “vlerën e elementit ‘shtesa për pozicion’ të pagës mujore të pozicionit

drejtor i drejtorisë së përgjithshme apo të çdo pozicioni tjetër të barasvlershëm me të në Kryeministri.”

5. Në datën 1.7.2022, Unioni i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me kërkesë për shfuqizimin edhe të shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, për shkak se binte ndesh me garancitë e parashikuara në nenin 138 të Kushtetutës, për sa kohë kishte ndryshuar me efekt negativ pagën dhe përfitimet e tjera që buronin nga statusi i magjistratit. Gjykata, me vendimin nr. 35, datë 22.11.2022 (*vendimi nr. 35/2022*), ka vendosur shfuqizimin e kësaj dispozite si të papajtueshme me Kushtetutën. Sipas Gjykatës, formulimi i normës ligjore objekt i gjykimit kushtetues, edhe pse synimi i pretenduar ishte qartësimi i përmbajtjes së saj, në fakt ka sjellë ndryshim të dukshëm të kësaj përmbajtjeje, me pasojë uljen në vlerë të “pagës referuese bazë” e, në këtë kuptim, uljen e pagës bruto mujore të magjistratit, duke vepruar kështu ligjvënësi në kushtet e ndalimit të parashikuar në nenin 138 të Kushtetutës. Ky vendim ka hyrë në fuqi, në përputhje me parashikimet e nenit 132, pika 2, të Kushtetutës, ditën e botimit në Fletoren Zyrtare nr. 3, datë 9.1.2023.

6. Në datën 25.5.2023, Kuvendi ka miratuar ligjin nr. 33/2023, “Për një ndryshim në ligjin nr. 96/2016, ‘Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë’, të ndryshuar” (*Ligji Ndryshues*). Neni 1 i këtij ligji ka ndryshuar shkronjën “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve në këtë mënyrë: “a) Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë, e cila është e njëjtë me shumëzimin e koeficientit 0.36 me pagën e Presidentit të Republikës. Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë indeksobet me vendim të Këshillit të Ministrave jo më vonë se dy vjet nga indeksimi i fundit. Niveli i indeksimit në çdo rast nuk kalon një pikë përqindjeje mbi nivelin e targetuar të inflacionit nga Banka e Shqipërisë.”. Neni 2 i Ligjit Ndryshues (dispozita tranzitore) parashikon: “1. Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë indeksobet për herë të parë nga Këshilli i Ministrave jo më herët se data 1.1.2026. 2. Për vitin 2023 paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë përllogaritet sipas këtij ligji nga data 1 prill, duke u bazuar, për efekt të përllogaritjes, në pagën e Presidentit të Republikës me vlerë 425.000 lekë.”. Ky ligj është shpallur me dekreten nr. 73, datë 29.5.2023, të Presidentit të Republikës (*Presidenti*) dhe është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 82, datë 30.5.2023.



7. Në datën 20.3.2025, Unioni i është drejtuar sërish Gjykatës me kërkesë për kundërshtimin e përmbajtjes së neneve 1 dhe 2, pika 2, të Ligjit Ndryshues, e cila, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar më 3.4.2025. Kolegji i Gjykatës, me vendimin e datës 11.4.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare publike, duke përcaktuar edhe subjektet e interesuara që do të thirren në gjykim.

II

Procesi në gjykimin kushtetues

8. Në datën 17.11.2025, Shoqata e Gjyqtarëve i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për të ndërhyrë në këtë gjykim në cilësinë e subjektit të interesuar, duke parashtruar se objekti i mosmarrëveshjes kushtetuese e prek drejtpërdrejt atë, për sa kohë që qëllimi i kësaj shoqate është mbrojtja e statusit të gjyqtarëve, ndër të cilët statusi material që përfshin edhe atë financiar. Mbledhja e Gjyqtarëve, në kuptim të përmbajtjes së nenit 39 të Ligjit Organik të Gjykatës, duke pasur parasysh objektin e çështjes konkrete në shqyrtim dhe shkaqet e parashtruara nga kërkuuesi, si dhe në këndvështrim të misionit dhe qëllimit të Shoqatës së Gjyqtarëve, referuar aktit të themelit dhe statutit, vlerësoi se është në interes të gjykimit kushtetues thirrja e saj për t'u dëgjuar si subjekt i interesuar. Për rrjedhojë, me vendimin e datës 20.11.2025, Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur pranimin e kërkesës dhe thirrjen për të marrë pjesë në gjykim, në cilësinë e subjektit të interesuar, të Shoqatës së Gjyqtarëve.

9. Në datën 30.12.2025, subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, i është drejtuar Gjykatës me dy kërkesa procedurale. Kërkesa e parë ka për objekt shqyrtimin e nevojës për heqjen dorë nga gjykimi të dy gjyqtarëve të Gjykatës, për shkak se janë anëtarë dhe themelues të kërkuessit dhe njëri prej tyre ka qenë anëtar edhe i Shoqatës së Gjyqtarëve, çka përfshihet në kuptimin e "lidhjeve të tjera me pjesëmarrësit në gjykim", sipas shkronjës "c", të pikës 1, të nenit 36, të Ligjit Organik të Gjykatës. Kërkesa e dytë ka për objekt revokimin e vendimit të Mbledhjes të Gjyqtarëve të datës 20.11.2025, për thirrjen në gjykim, në cilësinë e subjektit të interesuar, të Shoqatës së Gjyqtarëve, për shkak se nga informacioni i dërguar më 12.12.2025, nga Drejtoria Rajonale Tatimore, Tiranë, ajo nuk figuron

e regjistruar në sistemin tatimor, për rrjedhojë nuk figuron si subjekt i identifikuar pranë administratës tatimore dhe as nuk ka paraqitur kërkesë për këtë qëllim, ndaj, në kuptim të përmbajtjes së pikës 5, të nenit 50, të ligjit nr. 80/2021, "Për regjistrimin e organizatave jofitimprurëse" (ligji nr. 80/2021), duhet të çregjistrohet nga regjistri i organizatave jofitimprurëse. Shoqata e Gjyqtarëve, sipas subjektit të interesuar, për efekt të ligjit, është një subjekt që nuk ekziston më në kuptimin substancial dhe nuk ka më personalitet juridik, ndaj nuk mund të jetë palë në gjykimin kushtetues. Në alternativë, subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka kërkuar pezullimin e gjykimit të kësaj çështjeje në kuptim të pikës 2 të nenit 1 të Ligjit Organik të Gjykatës dhe nenit 297, shkronja "a", të Kodit të Procedurës Civile (KPC), derisa Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë të kryejë çregjistrimin e Shoqatës së Gjyqtarëve nga regjistri i organizatave jofitimprurëse.

10. Në datën 15.1.2026, edhe subjekti tjetër i interesuar, Kuvendi, pasi është njohur me përmbajtjen e kërkesave të paraqitura nga Këshilli i Ministrave, si dhe me dokumentacionin e paraqitur nga subjektet e interesuara, i është drejtuar Gjykatës me kërkesa me të njëjtin objekt dhe për të njëjtat shkaqe, duke kërkuar, si vlerësimin e ekzistencës së kushteve ligjore për heqjen dorë nga gjykimi të dy anëtarëve të saj, ashtu edhe revokimin e vendimit të Mbledhjes së Gjyqtarëve për thirrjen në gjykim, në cilësinë e subjektit të interesuar, të Shoqatës së Gjyqtarëve ose në alternativë pezullimin e gjykimit deri në sqarimin përfundimtar të statusit juridik të këtij subjekti.

11. Me vendimet e datave 12.1.2026 dhe 16.1.2026, Mbledhja e Gjyqtarëve mori në shqyrtim kërkesat e paraqitura nga subjektet e interesuara, Këshilli i Ministrave dhe Kuvendi, për shqyrtimin e nevojës për heqjen dorë nga gjykimi të dy anëtarëve të saj, të cilat, në thelb, referuar shkaqeve në përmbajtje të tyre, përbëjnë kërkesa për përjashtimin e këtyre gjyqtarëve nga ky gjykim. Mbledhja e Gjyqtarëve, në kuptim të përmbajtjes së neneve 36, pika 1 dhe 37, të Ligjit Organik të Gjykatës, në linjë edhe me qëndrimin e mbajtur më parë për kërkesën për heqje dorë të paraqitur nga njëri prej këtyre gjyqtarëve në gjykimin e mëparshëm kushtetues për kontrollin e kushtetutshmërisë së nenit 12, pika 5, shkronja "a", të Ligjit për Statusin e Magjistratëve (vendimi nr. 35/2022), vendosi rrëzimin e kërkesave



për përjashtim. Në vlerësimin e Mbledhjes së Gjyqtarëve, që nga koha e paraqitjes së kërkesës, asnjë nga gjyqtarët në fjalë nuk rezulton të ketë qenë anëtar i organeve drejtuese të shoqatës kërkuese dhe as që të jetë përfshirë në vendimarrjen për ngritjen e çështjes përpara kësaj Gjykate. Për më tepër, në vlerësimin e Mbledhjes së Gjyqtarëve, në kuptim të nenit 36, pika 2, të Ligjit Organik të Gjykatës, kur objekt shqyrtimi është një ligj ose akt normativ, i cili mund të ketë efekte edhe për gjyqtarin e Gjykatës, heqja dorë ose kërkesa për përjashtim për këtë shkak nuk pranohet. Ndalimi ligjor i parashikuar në këtë dispozitë është bazuar në parimin e funksionalitetit të Gjykatës, në kuptim të të cilit ajo duhet të vazhdojë të funksionojë si një institucion demokratik, i pavarur dhe duhet të evitohet mundësia e bllokimit të saj për të ushtruar kontrollin e kushtetutshmërisë së ligjit të kundërshtuar (*shih vendimet nr. 2, datë 18.1.2017; nr. 9, datë 23.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Në praktikën e Gjykatës Supreme të Shteteve të Bashkuara të Amerikës ky trajtohet si parimi i domosdoshmërisë, sipas të cilit gjyqtari, edhe kur ka interes në çështje, ka detyrimin ta shqyrtojë atë në rast se në të kundërt çështja do të mbetej pa u gjykuar, duke mbizotëruar ushtrimi i detyrës mbi përjashtimin e tij nga gjykimi (*shih Shtetet e Bashkuara kundër Will, 449 U.S. 200 (1980)*).

12. Në datën 16.1.2026, Shoqata e Gjyqtarëve, e njohur me kërkesën e subjekteve të interesuara për shfuqizimin e vendimit të Mbledhjes së Gjyqtarëve për thirrjen e saj në gjykim si subjekt i interesuar, i është drejtuar Gjykatës duke parashtruar se ajo e ka fituar personalitetin juridik me regjistrimin në Regjistrin e Organizatave Jofitimprurëse pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë (ish-Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë) dhe se është në fazën e ndjekjes së procedurave për regjistrimin e saj në administratën tatimore. Sipas Shoqatës së Gjyqtarëve, mosregjistrimi ka ardhur si pasojë e inaktivitetit të veprimtarisë për shkak të procesit të rivlerësimit kalimtar të gjyqtarëve, veprimtari që ka rifilluar më 31.10.2025, me ripërtëritjen e organeve drejtuese të shoqatës. Shoqata e Gjyqtarëve ka parashtruar edhe se është regjistruar sipas dispozitave të Kodit Civil, i cili, bazuar në parimin e hierarkisë së akteve ligjore, prevalon mbi parashikimet e ligjit nr. 80/2021.

13. Në seancën plenare publike të datës 20.1.2026, subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë paraqitur sërish përpara

Gjykatës kërkesat paraprake me objekt dhe shkaqe si më sipër. Po kështu, Këshilli i Ministrave ka paraqitur edhe kërkesë për pushimin e gjykimit të çështjes për shkak se Unioni, referuar të dhënave të regjistrat elektronik të organizatave jofitimprurëse, të verifikuara edhe përmes informacionit zyrtar të dërguar nga Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, rezulton në statusin “i pezulluar”, çka, sipas ligjit, nënkupton pezullim të tagrave të shoqatës, pra të vet zotësisë juridike për të vepruar, që do të thotë edhe të mundësisë për të vënë në lëvizje Gjykatën me kërkesën kushtetuese në shqyrtim. Sipas subjektit të interesuar, edhe pse kjo gjendje ka ekzistuar edhe në momentin e paraqitjes së kërkesës, Unioni nuk e ka njoftuar Gjykatën për këtë fakt. Për rrjedhojë, sipas Këshillit të Ministrave, kërkesa e paraqitur nga Unioni është e pavlefshme dhe, nga ana tjetër, nëse do të hiqet masa e pezullimit të statusit të shoqatës, kërkesa kushtetuese do të ishte jashtë afatit 2-vjeçar për vënien në lëvizje të Gjykatës. Po kështu, në plotësim të kërkesës për revokimin e vendimit për thirrjen në gjykim si subjekt të interesuar të Shoqatës së Gjyqtarëve, subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka parashtruar si shkak edhe se duhej të ishte marrë në shqyrtim respektimi i afatit 2-vjeçar, sipas nenit 50, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi edhe pse formalisht është thirrur si subjekt i interesuar, ka të njëjtën pozitë procedurale sikurse kërkuesi, për sa kohë ka mbajtur qëndrimin se tërheq të njëjtat interesa që mbrohen edhe nga kërkuesi, ndaj legjitimitimi procedural edhe në këtë rast duhej t’u ishte nënshtruar të njëjtave kriterë.

14. Në lidhje me këto kërkesa paraprake, kërkuesi ka prapësuar se, për sa i përket kërkesës për përjashtimin e dy gjyqtarëve nga gjykimi, edhe pse kanë figuruar formalisht si anëtarë të Unionit, ata janë shkëputur nga aktivitetet e shoqatës prej një periudhe të gjatë kohore, shkak për të cilin, me vendimin e datës 12.1.2026, asambleja e Unionit, bazuar në dispozitat e statutit të shoqatës, ka vendosur konstatimin e mbarimit të anëtarësisë së tyre. Për sa i përket kërimit tjetër për pushimin e gjykimit për shkak të statusit të tij “i pezulluar”, Unioni ka parashtruar se nuk ka pasur njoftim nga organet tatimore për detyrime të prapambetura dhe se, menjëherë me marrjen dëni, janë kryer veprimet përkatëse për shlyerjen e detyrimeve. Megjithatë, sipas kërkuetit, ky fakt nuk vë në dyshim personalitetin juridik të shoqatës dhe nuk e cenon



ose kushtëzon atë, për rrjedhojë as legjitimitetin për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues. Mbi të njëjtat argumente është konsideruar nga kërkuesi i pabazuar edhe kërkimi për revokimin e vendimit të Mbledhjes së Gjyqtarëve për thirrjen në gjykim si subjekt të interesuar të Shoqatës së Gjyqtarëve. Nga ana e saj, Shoqata e Gjyqtarëve është shprehur se kërkesat paraprake janë të pabazuara. Në lidhje me kërkesën për revokimin e vendimit për thirrjen e këtij subjekti në gjykim, është parashtruar se nuk ka vendim gjyqësor për çregjistrimin ose shpërndarjen e kësaj shoqate sipas ligjit dhe se ajo është duke kryer veprimet përkatëse në organet e administratës tatimore. Sipas saj, mospërmbushja e një teknikaliteti administrativ nuk mund të ketë pasoja në personalitetin e shoqatës dhe kjo është një çështje që nuk mund të zgjidhet në këtë gjykim kushtetues. Për sa i përket afatit 2-vjeçar për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues, sipas Shoqatës së Gjyqtarëve, ajo nuk i është drejtuar Gjykatës si kërkuese, duke qenë e vetëdijshme për humbjen e këtij afati, por si person i tretë, ndaj legjitimiteti si subjekt i interesuar nuk lidhet me respektimin e këtij afati kohor. Në lidhje me kërkesën për pezullimin e gjykimit, Shoqata e Gjyqtarëve është shprehur se Ligji Organik i Gjykatës ka parashikuar rastet specifike se kur merret një masë e tillë, për rrjedhojë këto rregullime të posaçme përjashtojnë zbatimin e nenit 297 të KPC-së.

15. Gjykata, pasi mori në shqyrtim kërkesat paraprake të paraqitura në seancë plenare nga subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, vlerësoi se janë të pabazuara. Në lidhje me kërkesën për përjashtimin e gjyqtarëve u vlerësua se ajo përbën gjë të gjykuar, për sa kohë që bazohet mbi të njëjtat shkaqe të vlerësuara të pabazuara me vendimet e Mbledhjes së Gjyqtarëve të datave 12.1.2026 dhe 16.1.2026. Gjykata konstatoi edhe se këto dy subjekte të interesuara, pavarësisht se janë njohur paraprakisht me qëndrimin e Mbledhjes së Gjyqtarëve, kanë përsëritur të njëjtat kërkesa, por pa parashtruar ndonjë shkak të ri që do të mund të lejonte rishqyrtimin e tyre. Për sa i përket kërkesës për pushimin e gjykimit për shkak të pezullimit të zotësisë juridike të kërkuesit, Gjykata vlerësoi se Unioni nuk rezulton të mos gëzojë personalitet juridik si në momentin e zhvillimit të këtij gjykimi, ashtu edhe në momentin e paraqitjes së kërkesës kushtetuese, për sa kohë personaliteti juridik i organizatave jofitimprurëse fillon nga regjistrimi i

tyre në gjykatë, sipas parashikimeve të neneve 26 dhe 29, të Kodit Civil dhe nenit 13, të ligjit nr. 8788, datë 7.5.2001, “Për organizatat jofitimprurëse”, të ndryshuar. Për më tepër, në jurisprudencën kushtetuese janë legjitimuar edhe grupe interesi, në kuptim të nenit 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pra anëtarë të një grupi që preket drejtpërdrejt nga legjislacioni i kundërshtuar, pavarësisht se nuk kanë pasur personalitet juridik për shkak të mungesës së organizimit në formën e një organizate, në kuptim shkronjës “h” të po kësaj dispozite, për sa kohë kanë provuar interesin e tyre të drejtpërdrejtë për nisjen e gjykimit kushtetues (*shih vendimin nr. 1, datë 25.1.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Për të njëjtat shkaqe, Gjykata vlerësoi të pabazuar edhe kërkesën për revokimin e vendimit të Mbledhjes së Gjyqtarëve për thirrjen në gjykim, në cilësinë e subjektit të interesuar, të Shoqatës së Gjyqtarëve.

16. Për sa i përket shkakut tjetër, që lidhet me mosrespektimin nga subjekti i interesuar, Shoqata e Gjyqtarëve, të afatit 2-vjeçar sipas nenit 50, pika 1, të Ligjit të saj Organik, Gjykata vëren se ky subjekt është legjitimuar në këtë gjykim në cilësinë e subjektit të interesuar, me qëllim që të kontribuojë në shqyrtimin e çështjes konkrete dhe se për shkak të kësaj cilësie Ligji Organik nuk parashikon ndonjë afat për këto subjekte për paraqitjen e kërkesës për të marrë pjesë në gjykim ose për përfshirjen e tyre në gjykim edhe kryesisht.

III

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

17. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmblodhur, ka pretenduar se janë cenuar:

17.1 *Neni 138 i Kushtetutës* që parashikon vetëm tre kriteret të cilat justifikojnë uljen e pagës dhe përfitimeve të tjera të gjyqtarëve. Nga dy mënyrat e sugjeruara nga Gjykata në vendimin nr. 35/2022, për të plotësuar vakumin ligjor, Kuvendi zgjodhi variantin e dytë, duke anashkaluar rezervën e përcaktuar në atë vendim për respektimin e nenit 138 të Kushtetutës. Për të respektuar formalisht vendimin e Gjykatës, Kuvendi, pasi pjesëtoi pagën bazë të konkluduar në vendimin nr. 35/2022, me pagën e re të Presidentit, përcaktoi një pagë bazë të magistratëve me koeficientin 0.36, duke pretenduar se orientimi i Gjykatës ishte tejkaluar dhe se ishte përmirësuar statusi financiar i magistratëve.



Ndërkohë, për shkak të rritjes ekonomike të vendit kanë pësuar rritje të ndjeshme jo vetëm paga e Presidentit, por e të gjithë administratës shtetërore nga 20–40%, kurse për magistratët formula e përzgjedhur e ka parandaluar këtë rritje.

17.2 Garancia e vendosur nga neni 138 i Kushtetutës mbron pagën e gjyqtarëve nga ulja absolute dhe relative e saj. Në *terma absolute* Kushtetuta nuk ka synuar të mbrojë vetëm uljen, por të kufizojë çdo ndërhyrje që krijon ulje faktike, pra jo vetëm kur paga afektohet për shkak të një veprimi që e ndryshon negativisht, por edhe në rastet e mosveprimit për mbrojtjen e saj nga zhvleftësimi faktik në treg, ndër to inflacioni, rritja e ofertës së parasë, politikat fiskale etj., që afektojnë vlerën reale të shumës së përfituar si pagë. Paga e drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri, kategoria I, aktualisht është 217.000 lekë dhe duke shtuar shtesën e vlerës së kualifikimit 14.000 lekë vlera është 231.000 lekë, dukshëm më e lartë se paga e referencës sipas Ligjit Ndryshues. Nëse Kuvendi nuk do të kishte ndërhyrë, paga e referencës do të ishte 78.000 lekë më e lartë. Kjo ndërhyrje përbën një ulje *faktike* të pagës, pavarësisht se formalisht paga nuk është ulur, madje është rritur me 570 lekë. Në *terma relative* ulja i referohet ngushtimit të diferencës ndërmjet pagës së gjyqtarit dhe asaj të funksionarëve të tjerë. Përmes ndryshimeve në sistemin e përgjithshëm të pagave të nëpunësve dhe funksionarëve publikë, diferenca ndërmjet pagës së gjyqtarëve me atë të funksionarëve të tjerë është zvogëluar. Paga në administratën shtetërore është rritur me rreth 40% të pagës mesatare buxhetore në vitin 2023 dhe 2024, ndërsa ajo e Presidentit me 50%. Ndërkohë, paga e gjyqtarëve ka mbetur e pandryshuar, pasi rritja prej 0.192% që ka pësuar, referuar shumës 570 lekë që i është shtuar pagës së referencës, nuk mund të konsiderohet rritje page, pasi si në aspektin logjik, ashtu edhe juridik, kjo rritje ulet *de facto* nga inflacioni.

17.3 Reforma në drejtësi mundësoi respektimin e detyrimit kushtetues për të miratuar paga dhe trajtim financiar të gjyqtarëve të dallueshme nga funksionet e tjera publike dhe që i korrespondojnë dinjitetit të profesionit e të detyrës dhe përgjegjësive kushtetuese të dhënies së drejtësisë nga gjyqtarë të pavarur, në një pushtet gjyqësor të pavarur. Rritja e pagave në nivel dukshëm më të lartë se funksionarët e tjerë u bë edhe me qëllim justifikimin e procesit të rivlerësimit kalimtar. Diferenca që propozoi reforma

fillestare justifikohet nga shkalla e gjerë e kufizimeve që zbatohen ndaj gjyqtarëve, të cilat nuk zbatohen për funksionarët e tjerë, ku bëjnë pjesë pamundësia për të kryer veprimtari të tjera profesionale ose tregtare, kufizimet në jetën private ose edhe formimi profesional i ndryshëm. Këto kufizime dhe detyrime ndaj funksionit, shtetit dhe popullit nuk mund të justifikohen nëse magistratët paguhet me paga të ngjashme me ato të funksionarëve të tjerë, të cilët nuk e kanë një nivel të tillë kufizimesh.

17.4 *Parimi i shtetit të së drejtës*, pasi nuk u ruajt trajtimi i diferencuar në pagë i synuar nga Ligji për Statusin e Magistratëve në raport me zyrtarët e tjerë në shërbimin civil, që garantonte edhe se çdo rritje e pagës së këtyre të fundit do të reflektohej automatikisht në rritjen e pagave të magistratëve. Kuvendi miratoi, njëkohësisht, disa ndryshime në ligjin nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj” (*Ligji për Pagat e Funksionarëve*), ku raportet e pagave, sipas funksioneve, fillojnë nga koeficienti 0.925, duke vijuar më tej në rend zbritës. Për disa funksione ky raport është 0.45, pra dukshëm më i lartë se koeficienti 0.36 për magistratët. Nëse rregullimi ligjor do të ishte ai i përcaktuar nga Ligji për Statusin e Magistratëve, i sqaruar përfundimisht në vendimin nr. 35/2022, të Gjykatës, pagat e magistratëve do të ishin minimalisht 30% më të larta se ato që marrin aktualisht.

17.5 *Parimi i pavarësisë së pushtetit gjyqësor*, pasi mbrojtja e pagave dhe e garancive sociale të gjyqtarëve përbën një garanci më tepër për të siguruar këtë parim. Nëse preken këto garanci edhe administrimi i drejtësisë është i cenuar.

17.6 *Parimi i sigurisë juridike*, pasi janë cenuar pritshmëritë e ligjshme të magistratëve dhe besimi i tyre se paga/komponentët e saj, pra statusi i tyre nuk mund të cenohet, përveçse në raste të parashikuara shprehimisht nga norma kushtetuese, që konkretisht nuk ekzistojnë. Nëse ligjvënësi nuk do të kishte ndërhyrë me Ligjin Ndryshues, paga bazë referuese e magistratëve do të ishte 231.000 lekë, dukshëm më e lartë se ajo aktuale 153.000 lekë.

17.7 *Parimi i barazisë përpara ligjit*, për shkak të trajtimit në mënyrë të njëjtë të funksionarëve që janë në kushte të ndryshme. Diferenca ndërmjet pagave të gjyqtarëve dhe funksionarëve të tjerë të lartë shtetërorë duhet të përfshihet në nocionin e



përfitimeve të tjera sipas nenit 138 të Kushtetutës, të cilat nuk mund të ulen. Cenimi i këtij parimi vjen jo vetëm për shkak të zvogëlimit të diferencës në vetvete, por për shkak të mbetjes të pandryshuara të pagave të gjyqtarëve, në ndryshim nga kategoritë e tjera të funksionarëve publikë.

17.8 *E drejta e pronës private*, pasi paga, në kuptim të nenit 41 të Kushtetutës dhe nenit 1, të Protokollit nr. 1, të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ), përfshihet në nocionin e pasurisë dhe mbrohet njësoj si pasuria ekzistuese. Magjistratët kishin pritsmëri legjitime për shtim të pasurisë së tyre, e drejtë që u cenua nga Kuvendi, i cili ndërhyri drejtpërdrejt duke parandaluar rritjen e pagës së tyre.

18. Subjekti i interesuar, Kuvendi, ka prapësuar si vijon:

18.1 Pretendimet e kërkuarit nuk janë ngritur në nivel kushtetues. Ligji Ndryshues nuk cenon parimet kushtetuese dhe është nxjerrë në përputhje me sistemin e pagave sipas Ligjit për Pagat e Funksionarëve dhe në zbatim të drejtpërdrejtë të vendimit nr. 35/2022, të Gjykatës. Të dyja kushtet e vendosura nga Gjykata janë respektuar: i. bazuar në diskrecionin e tij Kuvendi ka zgjedhur formulën më të qëndrueshme, më të përshtatshme për nivelin e lartë të funksionit të magjistratit dhe më të qartë në përllogaritjen e pagës referuese, duke shmangur keqzbatimet me sistem referimi në pagat e shërbimit civil; ii. është garantuar që formula e re, e përllogaritur në vlerë monetare, të mos jetë më e ulët se standardi i vendosur nga Gjykata. Paga referuese që përftohet nga koeficienti 0,36 i pagës bruto të Presidentit është në vlerën 153.000 lekë, për rrjedhojë nuk është ulur vlera e saj referuar vendimit nr. 35/2022. Ky sistem referimi është përzgjedhur si më i përshtatshëm në krahasim me sistemet e tjera: i. për ta bërë më të lehtë në llogaritje dhe më të qartë në zbatim pagën e magjistratëve, duke qenë se paga e Presidentit është një vlerë e vetme dhe përcaktimi i pagës referuese bazë është i lehtë, rrjedhimisht shmangen paqartësitë që kanë shoqëruar sistemin e mëparshëm të referimit; ii. për t'i dhënë rëndësinë dhe dinjitetin e nevojshëm magjistratëve, duke i vendosur në të njëjtin sistem referimi me pagën e Presidentit si kryetar i shtetit, e cila është paga më e lartë në institucionet e administratës publike; iii. sistemi i referimit mbrohet përmes instrumentit të indeksimit çdo dy vjet nga indeksimi i fundit që garanton edhe të drejtën e mbrojtur nga Gjykata.

Referimi në këtë sistem është mbështetur edhe në mendimin me shkrim të KLGJ-së për projektligjin.

18.2 Ligji Ndryshues ka përcaktuar vetëm koeficientin 0.36 mbi pagën e Presidentit, që përbën njërin element të pagës tërësore (pagën referuese bazë), ndërkohë që sipas Ligjit për Statusin e Magjistratëve paga e magjistratit përbëhet edhe nga elemente të tjera, si shtesat për pagën e përkatësisë në grup, për vjetërsi, për pozicionin drejtues dhe për vështirësi pune. Tre nga katër elementet e pagës së administratës publike ndryshojnë nga një individ tek tjetri, ndaj referimi tek ajo pagë solli probleme në zbatimin në praktikë, çka çoi në shfuqizimin e formulës nga Gjykata. Formula e re sjell garanci të shtuar, duke referuar tek një funksion i qëndrueshëm dhe i pandryshueshëm, pagë që nuk ka elemente përbërëse si ato të strukturës së pagës në shërbimin civil (paga e grupit, paga për pozicion, shtesa për vjetërsi dhe ajo për kushte pune), të cilat janë të ndryshueshme dhe individuale dhe sjellin vështirësi në zbatim. Kërkuari ka pranuar vetë se nuk ka një ulje formale të pagës, madje ka rritje të lehtë të saj. Ai nuk u referohet elementeve të tjera të pagës së magjistratit, sipas nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, por vetëm pagës referuese bazë edhe pse paga totale bruto në të gjithë komponentët e saj është dukshëm më e lartë se pagat e nëpunësve civilë në tërësi. Kërkuari konfondon interpretimin që i bën “uljes së pagës” me atë të “mosrritjes së pagës” në një periudhë të caktuar kohore, interpretim që nuk gjen mbështetje as në nenin 138 të Kushtetutës, as në praktikën gjyqësore. Mungesa e rritjes nuk barazohet me zbritje/ulje, çka është dallimi thelbësor në funksionin e dispozitës kushtetuese.

18.3 I pabazuar është edhe pretendimi për *cenimin e parimit të pavarësisë të pushtetit gjyqësor*, pasi formula nuk prek ushtrimin funksional të detyrës dhe nuk vendos kritere selektive ose diskriminuese, por siguron shmangien nga çdo ndikim politik dhe përcaktim financiar sipas vullnetit të ekzekutivit. Nëse paga do të mbetej me të njëjtin përcaktim, garancitë kushtetuese të pavarësisë funksionale dhe institucionale të gjyqësorit do të lëkundeshin nëpërmjet akteve nënligjore të Këshillit të Ministrave, pasi paga do të ishte e ndikueshme, madje e varur nga aktet e pushtetit publik.

18.4 Pretendimi për *cenimin e parimit të sigurisë juridike* është i pabazuar, pasi ligji nuk sjell pasiguri, nuk ka efekte prapavepruese dhe nuk shkakton dëm



real. Asnjë pritshmëri e ligjshme nuk është thyer për sa kohë magjistratët kanë të rregulluar që prej vitit 2023 elementin e pagës referuese me atë të pagës së Presidentit. Kjo pritshmëri nuk mbështetet në ndonjë akt ligjor konkret për rritje page. Ligji Ndryshues nuk privon gjyqtarët nga përfitimet që i kanë gëzuar përpara këtyre ndryshimeve, pasi nuk prek/ul sistemin e pagave të tyre, madje paga referuese bazë ka pësuar rritje të lehtë. Ligji Ndryshues ka parashikuar indeksim të detyrueshëm çdo dy vjet, çka garanton zhvillim të pagës së magjistratëve edhe nëse nuk rritet paga e Presidentit ose e punonjësve të tjerë. Nuk është e ndaluar nga Kushtetuta që paga e një punonjësi civil të rritet në vlerë nominale për shkak të reformave strukturore dhe kjo nuk mund të përkthehet në ulje të pagës së gjyqtarëve, për sa kohë trajtimi i tyre mbetet brenda një standardi të veçantë dhe të përcaktuar sipas statusit kushtetues.

18.5 I pabazuar është edhe pretendimi për *cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi në rastin konkret jemi përpara subjekteve që ndodhen në kushte të ndryshme. Nuk mund të pranohet qasja e kërkuarit se hendeku i madh diferencial dhe preferencial i pagave midis magjistratëve dhe pjesës tjetër të administratës dhe funksionarëve të lartë publikë duhet të ruhet i paprekur, me qëllim ruajtjen e pavarësisë së ushtrimit të detyrës prej tyre.

18.6 Për sa më sipër, i pabazuar është edhe pretendimi për *cenimin e pronës private*, pasi edhe pse paga përfshihet në nocionin e pasurisë, duhet provuar cenimi real dhe pritshmëritë legjitime të konkretizuara, jo thjesht shpresa për rritje pagash.

19. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar si vijon:

19.1 Pretendimet për cenimin e *garancive të parashikuara nga neni 138 i Kushtetutës* janë të pabazuara. Të dhënat e paraqitura në kërkesë janë pjesore, nuk tregojnë realitetin e pagës bruto dhe janë përdorur nga kërkuari në mënyrë spekulative për të krijuar imazhin e diskriminimit të gjyqtarëve në raport me funksionarët e tjerë dhe punonjësit e administratës publike. Kërkuari i referohet vetëm elementit “pagë referuese”, ndërkohë që paga bruto, sipas nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, përbëhet edhe nga komponentë të tjerë. Kërkesa nuk bazohet në standarde kushtetuese, por në disa elemente të tilla si e drejta e gjyqtarëve për të pasur një diferencë/hendek të pazvogëlueshëm në pagë në raport me punonjësit e administratës dhe

funksionarët e tjerë ose detyrimi i Këshillit të Ministrave dhe Kuvendit që sa herë të synojnë të rrisin pagat e punonjësve të administratës dhe funksionarëve të tjerë, të rrisin edhe pagat e magjistratëve. Qëllimi i kërkuarit është rritja e pagës dhe imponimi i rregullit të rritjes progresive, çka përbën tejkalim në raport me nenin 138 të Kushtetutës, i cili ndalon vetëm uljen e pagës. Paga e gjyqtarëve nuk është ulur dhe as nuk ka rënë nën standardin e përcaktuar në vendimin nr. 35/2022. Pretendimi për ruajtje të diferencës/hendekut dhe të çdo përfitimi që do të vinte si “efekt zinxhir” nga sistemi referues i mëparshëm përbën prishje të balancës ndërmjet pushteteve dhe ndërhyrje në kompetencën e diskrecionin e Këshillit të Ministrave dhe të Kuvendit për të vendosur për politikën e pagave. Kjo do të përbente imponim ndaj Këshillit të Ministrave që në çdo rast kur do të merrte nisma për rritje të pagave të aparatit administrativ, do të duhej të merrte në konsideratë efektin kolosal buxhetor të shtuar për shkak të detyrimit për të rritur edhe pagat e gjyqtarëve. Në rast se Këshilli i Ministrave do të synonte të rriste pagën për vetëm tre drejtorët e departamenteve në Kryeministri në masën 50.000 lekë, krahas efektit bazë prej rreth 1.800.000 lekësh në vit, do të duhej të përballohej edhe efekti shtesë prej miliarda lekësh në vit nga rritja e pagave të gjyqtarëve. Për rrjedhojë, kërkesa është edhe e paarsyeshme dhe joproporcionale.

19.2 Thelbi i mosmarrëveshjes lidhet me kuptimin e togfjalëshit “nuk mund të ulen” në nenin 138 të Kushtetutës dhe për sa kohë Kushtetuta dhe ligji nuk japin përkufizimin e termit “ulen”, përmbajtja dhe kuptimi i tij është i njëjtë me atë të zakonshëm gjuhësor. Bazuar në kuptimin real të këtij termi pretendimet e kërkuarit nuk qëndrojnë, pasi neni 138 i Kushtetutës nuk imponon dhe as nuk mund të interpretohet si një detyrim pozitiv për rritjen e pagave të gjyqtarëve në çdo rast kur ndonjë kategori tjetër përfiton rritje dhe as nuk garanton zhvillimin progresiv të pagës, por përbën garanci negative për uljen e saj. Vetëm nëse paga e një gjyqtari do të zbriste në mënyrë konkrete në krahasim me atë që përfitonte më parë do të kishim “ulje” në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës. Konceptet “rritje”, “ngritje” ose “shtim” i pagës nuk mund të përzihen me ndalimin kushtetues të “uljes” së pagës, ndaj mungesa e rritjes nuk barazohet me zbritje/ulje. Pretendimi se mospërfshirja në një skemë të përgjithshme rritjeje për kategori të tjera



përbën ulje relative të pagës së gjyqtarëve është një formë argumentimi e gabuar në logjikën kushtetuese. Nëse do të shkohej në mekanizmin e mëparshëm të referencës, do të kishte zhbërje sistematike të garancive kushtetuese që lidhen me pavarësinë funksionale dhe institucionale të gjyqësorit, ku paga e gjyqtarëve do të ishte e ndikueshme, madje e varur nga aktet e pushtetit ekzekutiv. Parashikimi i detyrimit për indeksim çdo dy vjet përbën element thelbësor në arkitekturën e garancive të pavarësisë materiale të gjyqësorit, duke siguruar mbrojtje jo vetëm nga ndërhyrjet e jashtme, por edhe nga inflacioni.

19.3 Pretendimi për cenimin e *parimit të shtetit të së drejtës* lidhet në mënyrë të pandarë me pretendimin për nenin 138 të Kushtetutës. Ligji Ndryshues nuk krijon mekanizëm automatik të uljes së pagës së magistratëve dhe nuk parashikon ulje në varësi të ndryshimit të pagës së Presidentit, por shërben si referencë për të siguruar që paga të qëndrojë në nivel të krahasueshëm me funksionet më të larta kushtetuese. Kjo forcon mbrojtjen e pagës së këtyre funksionarëve duke e lidhur me një funksion të qëndrueshëm dhe me rëndësi të lartë kushtetuese, Presidentin, duke rritur qartësinë dhe standardin institucional.

19.4 I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e *parimit të pavarësisë së pushtetit gjyqësor* për të njëjtat argumente si më sipër. Ligji Ndryshues ka qëllim trajtimin e duhur të pagës së magistratëve, duke kontribuar në përmirësimin e nivelit të jetesës, rritjen e pavarësisë së sistemit të drejtësisë, thellimin e luftës kundër korrupsionit dhe vazhdimin e reformës në drejtësi, duke siguruar në çdo rast pavarësinë e tyre dhe të sistemit gjyqësor në tërësi, në mënyrë që ndërhyrja në Ligjin për Statusin e Magistratëve të ishte konform parashikimeve të nenit 138 të Kushtetutës dhe në përputhje me vendimin nr. 35/2022, të Gjykatës (paragrafi 104). Në kushtet kur paga e magistratëve nuk ka pësuar ulje konkrete dhe reale edhe ky pretendim nuk qëndron.

19.5 Në lidhje me pretendimin për *cenimin e parimit të sigurisë juridike*, parimi i pritshmërive të ligjshme kërkon që vendimet e organit shtetëror të kenë pasur efekt mbi personin, duke e privuar nga ndonjë përfitim të cilin: i. ose e ka gëzuar në të kaluarën dhe mund të presë në mënyrë legjitime që ta gëzojë në të ardhmen; ii. ose ka marrë sigurinë nga shteti se ky përfitim nuk do të hiqet pa i dhënë më

parë mundësinë të paraqesë arsye për kundërshtimin e tij. Ligji Ndryshues nuk privon gjyqtarët nga përfitimet që i kanë gëzuar përpara këtyre ndryshimeve, pasi nuk prek pagën në drejtim të uljes. Paprekshmëria e pagës së gjyqtarit garantohet nga Kushtetuta dhe nuk lejon detajim të mëtejshëm të kësaj garancie nga ligjvënësi.

19.6 I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit*. Dispozitat ligjore garantojnë pagë më të lartë për magistratët që ushtrojnë funksionin pranë gjykatave të posaçme, për shkak të vështirësisë në punë dhe kontrollit që këta të fundit i nënshtrohen. Pjesa tjetër e magistratëve u nënshtrohet të njëjtave dispozita kontrolli dhe verifikimi të cilave u nënshtrohen edhe zyrtarët e tjerë shtetërorë, sipas legjislacionit në fuqi, që kanë të bëjnë me kontrollin dhe verifikimin e pasurisë ose konfliktin e interesave, ashtu edhe kufizimet në ushtrimin e veprimtarive të tjera profesionale.

20. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka parashtruar si vijon:

20.1 Në KLGJ është përcjellë për mendim nga Ministria e Drejtësisë projektligji për ndryshimet në Ligjin për Statusin e Magistratëve, i cili i është përcjellë për mendim e vlerësim të gjitha gjykatave. Këshilli, pasi është njohur me projektligjin dhe relacionin shoqërues, ka shprehur dakordësinë përderisa propozimi është konform nivelit të përcaktimeve të vendimit nr. 35/2022, të Gjykatës, referuar parashikimit të nenit 138 të Kushtetutës. Në qëndrimin e tij Këshilli ka theksuar se projektligji nuk duhej të miratohej pa hyrë në fuqi ndryshimi i nenit 13 të ligjit nr. 84/2022, “Për buxhetin e vitit 2023” (*Ligji për Buxhetin*) që përcaktonte pagën e Presidentit. Gjithashtu, duke qenë se magistratët kanë fituar të drejtën për indeksimin e pagës referuese sipas indeksimit të pagave në shërbimin civil, ndërkohë që paga e Presidentit ndryshohet vetëm me ndryshimin e ligjit për buxhetin e shtetit, është vlerësuar që projektligji të parashikonte detyrimin për indeksim të pagës sa herë dhe në të njëjtën mënyrë me atë të punonjësve të administratës. Në qëndrimin e KLGJ-së është theksuar edhe se projektligji nuk i jepte zgjidhje situatës dhe problematikave të konstatuara nga Gjykata për pagat e magistratëve për periudhën 1.1.2019 deri më 9.1.2023, çështje që duhej të zgjidhej me dispozitë tranzitore.



21. *Subjekti i interesuar, Shoqata e Gjiqtarëve*, ka parashtruar si vijon:

21.1 Dispozitat e Ligjit Ndryshues vijnë në kundërshtim me garancitë e nenit 138 të Kushtetutës për statusin financiar të gjyqtarëve. Edhe pse në pamje të parë duket sikur është respektuar standardi i vendosur nga Gjykata, për shkak se paga referuese sipas formulës së re është formalisht më e lartë, Kuvendi ka vepruar me keqbesim dhe në kundërshtim me standardet e vendimit nr. 35/2022. Miratimi i Ligjit Ndryshues u bë më 25.5.2023, me efekte financiare nga data 1.4.2023. Në të njëjtën datë u miratua edhe ligji nr. 34/2023, “Për disa ndryshime në ligjin nr. 9584, datë 17.7.2006, ‘Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj’, të ndryshuar” (ligji nr. 34/2023), me efekte financiare nga data 1.4.2023. Në datën 31.5.2023, u miratua VKM-ja nr. 325, “Për miratimin e strukturës së pagave, niveleve të pagave dhe shtesave të tjera mbi pagë të zëvendësministrit, funksionarëve të kabinetëve, prefektit, nënprefektit, nëpunësve civilë dhe nëpunësve në disa institucione të administratës publike” (VKM-ja për Strukturën e Pagave), po me efekte financiare nga data 1.4.2023. Kjo do të thotë se Kuvendi i kishte marrë tashmë masat me buxhetin e vitin 2023 për të përballuar rritjen e pagave në sektorin publik, përfshirë ato të magistratëve. Vendimi nr. 35/2022 ka hyrë në fuqi më 9.1.2023, pasi është miratuar Ligji për Buxhetin, i cili i ka sjellë efektet financiare që nga data 1.1.2023. Në këtë historik të akteve ligjore dhe gjyqësore, nëse do të mungonte vendimi nr. 35/2022 i Gjykatës, me skemën e vjetër të pagave magistratët do të pësonin një rritje të konsiderueshme të pagës referuese në raport me rritjen që do të kishte kategoria përkatëse e pagës referuese. Nëse gjyqtarët nuk do të kërkonin të drejtën e tyre kushtetuese për të pasur një pagë të përlogaritur sipas interpretimit kushtetues të ligjit, sot, sipas formulës së përlogaritur nga Kuvendi, do të kishin një pagë më të lartë se ajo aktuale, me një shtesë në pagën referuese prej 52.000 lekësh (kategoria 1, klasa 1–3) ose 34%, si pasojë e miratimit të VKM-së për Strukturën e Pagave.

21.2 Në të njëjtin përfundim do të arrihej edhe po të shihej raporti mes pagës referuese të gjyqtarëve me pagën e Presidentit përpara miratimit të ligjeve që ndryshuan Ligjin për Statusin e Magistratëve dhe Ligjin për Pagat e Funksionarëve. Përpara miratimit

të tyre paga e Presidentit ishte 257.000 lekë, kurse paga e gjyqtarëve, sipas përlogaritjes së bërë nga Kuvendi, 126.300 lekë (49% e pagës së Presidentit), ndërsa sipas përlogaritjes së Gjykatës 152.700 lekë (59% e pagës së Presidentit). Pas miratimit të këtyre ligjeve paga referuese e gjyqtarëve është 36% e pagës së Presidentit. Vendimi nr. 35/2022, nuk përcaktoi thjesht një vlerë absolute të pagës referuese të gjyqtarëve, por edhe një raport të saj si me pagat e shërbimit civil, ashtu edhe me ato të funksionarëve të tjerë shtetërorë. Për sa kohë paga ose përfitimet i jepen në mënyrë të ligjshme gjyqtarit, pavarësisht natyrës së aktit, ato marrin statusin e benefitit kushtetues dhe mbrohen nga neni 138 i Kushtetutës. Referenca në kategorinë e pagave të nëpunësve publikë nuk cenon pavarësinë e gjyqtarëve dhe vet ajo formulë nuk ka sjellë konfuzion, por qëndrimi antikushtetues i Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave në zbatimin e saj.

21.3 Me miratimin e VKM-së për Strukturën e Pagave raporti i drejtë i përcaktuar më parë sipas nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magistratëve që referonte në pagat e administratës publike u prish, pasi pagat e kësaj të fundit u rritën në një mënyrë të konsiderueshme. Paga e referencës e pagës së magistratëve sipas formulës së mëparshme u rrit me 78.300 lekë, ndërkohë që me formulën e re paga referuese ka mbetur thuajse e pandryshuar. Indeksimi i pagës në periudha periodike, sikurse parashikohet në Ligjin për Statusin e Magistratëve, përbën një mekanizëm të mirëpritur që synon të zbusë në njëfarë mënyre efektet e inflacionit, por është i pamjaftueshëm për të ndjekur rritjen ekonomike dhe atë të nivelit të përgjithshëm të pagave. Rritja e pagave në sektorin publik u bë për dy arsye: i. rritja e lartë e shkallës së inflacionit për shkak të ngjarjeve ndërkombëtare, si pandemia e shkaktuar nga pandemia COVID-19 dhe lufta në Ukrainë; ii. rritja e ndjeshme e ekonomisë, me reflektim në rritjen e buxhetit të shtetit. Megjithatë, këto arsye nuk u reflektuan në rritjen e pagave të magistratëve. Edhe pse me miratimin e strukturës dhe nivelit të ri të pagave të magistratëve, pjesë e paketës së Reformës në Drejtësi, u prish hierarkia e pagave në vend, pasi ato tejkaluan pagat e funksionarëve më të lartë, kjo mund të ndreqej duke rritur pagat e këtyre të fundit dhe jo duke ulur *de facto* pagat e magistratëve. Dimensionet e nenit 138 të Kushtetutës përmbajnë edhe të drejtën e gjyqtarëve për të pasur një nivel page të diferencuar në raport



me shërbimin civil, çka u realizua me dispozitat e mëparshme ligjore. Kjo përbën një të drejtë të fituar që nuk mund të zhbëhet.

21.4 Për sa u përket efekteve financiare që do të sillte pranimi i kërkesës së Unionit, me një rritje të fondit të pagave vjetore për të gjitha institucionet e prekura nga kjo rritje në një vlerë prej 3.700.875.000 lekë, kjo nuk mund të konsiderohet një gropë në buxhetin e shtetit, pasi vlera të ngjashme ose shumë më të mëdha kanë qenë pothuajse çdo vit të llogaritura si dëm ekonomik dhe efekte financiare negative në këtë buxhet. Nga ana tjetër, pushteti gjyqësor është një prodhues të ardhurash për buxhetin e shtetit, ku mjafton të përmenden shifrat e pasurive të konfiskuara si të lidhura me vepra të ndryshme penale ose veprimtaritë kriminale. Me miratimin e Ligjit Ndryshues ligjvënës praktikisht ka ulur pagat e magistratëve, si në vlerë absolute me atë që kishte parashikuar në buxhetin e vitit 2023, ashtu edhe në vlerë relative, në raport me pagat e tjera në sektorin publik, duke përbërë kjo diskriminim për magistratët. Në këtë rast nuk jemi përpara situatës përjashtimore të parashikuar nga shkronja “a”, e nenit 138 të Kushtetutës, ndaj masa e ndërmarrë nga ligjvënësia është antikushtetuese.

IV

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkesës

22. Çështjen e legjitimitimit Gjykata e ka vlerësuar si një ndër aspektet kryesore që lidhen me nisjen e procesit kushtetues. Në gjykime të kontrollit të kushtetutshmërisë së normës, subjektet iniciuese që parashikohen në nenin 134, pika 2, të Kushtetutës kanë detyrimin për të provuar interesin që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë ligjore që ato kryejnë dhe çështjes kushtetuese të ngritur (*shih vendimet nr. 32, datë 27.10.2021; nr. 14, datë 21.3.2014, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, këto subjekte duhet të provojnë legjitimitimin e tyre si në aspektin procedural, ashtu edhe në atë substancial.

23. Gjykata vëren se Unioni është subjekt juridik i regjistruar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr. 2171, datë 4.2.2008, për rrjedhojë përfshihet në rrethin e subjekteve që përcakton neni 134, pika 1, shkronja “h”, i Kushtetutës, pasi është krijuar si shoqatë dhe gëzon personalitet juridik në përputhje me kërkesat e ligjit. Për sa i përket legjitimitimit substancial të Unionit, i kuptuar si

interesi i tij për të vënë në lëvizje gjykimin kushtetues, Gjykata, bazuar në aktin e themelimit dhe statutin e tij, vëren se ky subjekt kontribuon në mbrojtjen e interesave profesionalë, shoqërorë, intelektualë e materialë të gjyqtarëve. Duke qenë se qëllimi i kërkesës është mbrojtja e të drejtave dhe interesave të gjyqtarëve, është e drejta e tij që në çdo rast kur konstaton se një normë cenon interesat e tyre, në tërësi ose në veçanti, t'i drejtohet Gjykatës me kërkesë për shfuqizimin e normës konkrete (*shih vendimet nr. 35, datë 22.11.2022; nr. 11, datë 6.3.2014, të Gjykatës Kushtetuese*). Edhe në rastin konkret, në mënyrë të njëjtë me praktikën e kësaj Gjykate për legjitimitimin e këtij subjekti, interesi kushtetues i Unionit përlligjet duke qenë se dispozitat e kundërshtuara sjellin ndryshime në elementet e pagës bruto, rregullime që zbatohen dhe prekin drejtpërdrejt e në mënyrë të njëjtë të gjithë magistratët, pra edhe anëtarët e kësaj shoqate, ndaj çështja kushtetuese ka të bëjë me të drejta dhe interesa që që përputhen me misionin dhe qëllimin e veprimtarisë së kërkesës. Për rrjedhojë, kërkesi plotëson kriterin e legjitimitimit *ratione personae*.

24. Kërkesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të nenit 50 të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi ligji objekt kërkesë është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 82, datë 30.5.2023, kurse kërkesa kushtetuese është paraqitur në Gjykatë në datën 20.3.2025, pra brenda afatit 2-vjeçar nga hyrja në fuqi e atij akti.

25. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Unioni ka parashtruar se përmbajtja e dispozitave ligjore të kundërshtuara cenon garancitë kushtetuese të parashikuara në *nenin 138 të Kushtetutës*, parimet e *shtetit të së drejtës*, të *pavarësisë së pushtetit gjyqësor*, të *sigurisë juridike* në drejtim të të drejtave të fituara, të *barazisë përpara ligjit*, si dhe të *drejtën e pronës private*. Gjykata, bazuar në argumentet e parashtruara në mbështetje të këtyre pretendimeve, vlerëson se, pavarësisht mënyrës sesi janë formuluar ato, në thelb, kanë të bëjnë me respektimin e garancive që burojnë nga përmbajtja e nenit 138 të Kushtetutës, që ndalojnë uljen e pagës dhe të përfitimeve të tjera të gjyqtarit, në këndvështrim të mënyrës sesi vetë Gjykata i ka zbatuar këto garanci në vendimin e saj nr. 35/2022. Për rrjedhojë, edhe në rastin konkret, parashikimet e kundërshtuara ligjore do të verifikohen në këndvështrim të pajtueshmërisë me këtë dispozitë kushtetuese. Duke qenë se këto garanci janë të rregulluara drejtpërdrejt në nivel kushtetues nga neni 138 i Kushtetutës, Gjykata ka



vlerësuar se në kontrollin kushtetues të respektimit të pagës dhe përfitimeve që rrjedhin nga statusi i gjyqtarëve nuk është e nevojshme analiza e veçantë e kritereve të kufizimit të nenit 17 të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 35, datë 22.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e nenit 138 të Kushtetutës

26. Sipas kërkuetit, Unionit, Ligji Ndryshues bie ndesh me nenin 138 të Kushtetutës, pasi nuk respekton detyrimin kushtetues për të miratuar paga dhe trajtim financiar të dallueshme nga funksionet e tjera publike, që i korrespondojnë dinjitetit të profesionit e të detyrës dhe përgjegjësi kushtetuese të dhënies së drejtësisë nga gjyqtarë të pavarur, në një pushtet gjyqësor të pavarur. Ligji objekt kërkesë nuk respekton trajtimin e diferencuar në pagë për magistratët, i synuar nga Ligji për Statusin e Magistratëve, në raport me zyrtarët e tjerë në shërbimin civil, që garantonte edhe se çdo rritje e pagës së këtyre të fundit do të reflektohej automatikisht në rritjen e pagës së magistratëve. Sipas kërkuetit, ndërsa pagat në administratën shtetërore janë rritur me rreth 40% të pagës mesatare buxhetore në vitin 2023 dhe 2024, ndërsa ajo e Presidentit me 50%, paga e magistratëve ka mbetur e pandryshuar, pasi rritja prej 0.192% që ka pësuar, referuar shumës 570 lekë që i është shtuar pagës së referencës, nuk mund të konsiderohet si rritje page. Sipas tij, janë cenuar pritshmëritë e ligjshme të magistratëve dhe besimi i tyre se paga/komponentët e saj, pra statusi i tyre nuk mund të cenohet, përveçse në rastet e parashikuara shprehimisht nga norma kushtetuese, që në rastin konkret nuk ekzistojnë. Nëse ligjvënësi nuk do të kishte ndërhyrë me Ligjin Ndryshues, ka parashtruar kërkueti, paga referuese bazë e magistratëve do të ishte 231.000 lekë, dukshëm më e lartë se ajo aktuale 153.000 lekë.

27. *Subjekti i interesuar, Kuvendi*, ka prapësuar se Ligji Ndryshues nuk cenon parimet kushtetuese dhe respekton kushtet e vendosura në vendimin nr. 35/2022, të Gjykatës. Në zbatim të këtij vendimi Kuvendi, bazuar në diskrecionin e tij, ka zgjedhur formulën më të qëndrueshme, më të përshtatshme dhe më të qartë për nivelin e lartë të funksionit të magistratit, duke garantuar edhe që formula e re, e përllogaritur në vlerë monetare, të mos jetë më e ulët se standardi i vendosur nga Gjykata. Sipas tij, paga referuese sipas Ligjit Ndryshues, e cila përftohet nga

koeficienti 0,36 i pagës bruto të Presidentit, është në vlerën 153.000 lekë, për rrjedhojë nuk është ulur vlera e pagës referuar vendimit nr. 35/2022. Ky sistem referimi e bën më të lehtë në llogaritje dhe më të qartë në zbatim pagën e magistratëve, pasi paga e Presidentit është një vlerë e vetme, si dhe i jep rëndësinë dhe dinjitetin e nevojshëm magistratëve, duke i vendosur në të njëjtin sistem referimi. Po sipas Kuvendit, paga referuese bazë për funksion indekssohet me vendim të Këshillit të Ministrave jo më vonë se dy vjet nga indeksimi i fundit. Sipas tij, kërkueti konfondon interpretimin që i bën “uljes së pagës” me atë të “mosrritjes së pagës” në një periudhë të caktuar kohore, interpretim që nuk gjen mbështetje në nenin 138 të Kushtetutës. Po sipas Kuvendit, ligji objekt kërkesë nuk privon gjyqtarët nga përfitimet që i kanë gëzuar përpara këtyre ndryshimeve, pasi nuk prek/ul sistemin e pagave të tyre, madje paga referuese bazë ka pësuar rritje të lehtë.

28. *Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave*, ka prapësuar se kërkesa nuk bazohet në standarde kushtetuese, por në disa elemente të tilla si e drejta e magistratëve për të pasur një diferencë/hendek të pazvogëlueshëm në pagë në raport me punonjësit e administratës dhe funksionarët e tjerë ose detyrimi i Këshillit të Ministrave dhe Kuvendit që sa herë të synojnë të rrisin pagat e punonjësve të administratës dhe funksionarëve të tjerë, të rrisin edhe pagat e magistratëve. Qëllimi i kërkuetit është rritja e pagës dhe imponimi i rregullit të rritjes progresive, çka përbën tejkalim në raport me nenin 138 të Kushtetutës, i cili ndalon vetëm uljen e pagës. Sipas këtij subjekti, paga e gjyqtarëve nuk është ulur dhe as nuk ka rënë nën standardin e përcaktuar në vendimin nr. 35/2022, të Gjykatës. Këshilli i Ministrave ka prapësuar se neni 138 i Kushtetutës nuk imponon dhe as nuk mund të interpretohet si një detyrim pozitiv për rritjen e pagave të gjyqtarëve në çdo rast kur ndonjë kategori tjetër përfiton rritje dhe as nuk garanton zhvillimin progresiv të pagës, por përbën garanci negative për uljen e saj. Vetëm nëse paga e një gjyqtari do të zbriste në mënyrë konkrete në krahasim me atë që përfitonte më parë, do të kishim “ulje” në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës. Parashikimi i detyrimit për indeksim çdo dy vjet, sipas subjektit të interesuar, siguron mbrojtje jo vetëm nga ndërhyrjet e jashtme, por edhe nga erozioni ekonomik gradual që shkakton inflacioni.



29. *Subjekti i interesuar, KLGJ-ja*, ka parashtruar se ka shprehur dakordësinë përderisa propozimi për projektligjin ka qenë konform përcaktimeve të vendimit nr. 35/2022, të Gjykatës, referuar parashikimit të nenit 138 të Kushtetutës. Po sipas KLGJ-së, në mendimin e saj për projektligjin është theksuar se ai nuk duhet të miratohet pa hyrë në fuqi ndryshimi i nenit 13 të Ligjit për Buxhetin që përcakton pagën e Presidentit, si dhe se duhej të parashikohej detyrimi për indeksimin e pagës së magjistratëve sa herë dhe në të njëjtën mënyrë që indeksohet paga e punonjësve të administratës.

30. *Subjekti i interesuar, Shoqata e Gjyqtarëve*, ka parashtruar se dispozitat e Ligjit Ndryshues vijnë në kundërshtim me garancitë e parashikuara në nenin 138 të Kushtetutës. Edhe pse duket sikur është respektuar standardi i vendosur nga Gjykata në vendimin nr. 35/2022, për shkak se paga referuese sipas formulës së re është formalisht më e lartë se e mëparshmeja, Kuvendi ka vepruar me keqbesim dhe në kundërshtim me standardet e vendosura në atë vendim. Sipas këtij subjekti, aktualisht është prishur raporti i drejtë i përcaktuar më parë sipas nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve që referonte në pagat e administratës publike, pasi pagat e kësaj të fundit u rritën në një mënyrë të konsiderueshme, kurse me formulën e re paga referuese e magjistratëve ka mbetur thuajse e pandryshuar. Po sipas këtij subjekti, edhe pse indeksimi i pagës në periudha periodike përbën një mekanizëm të mirëpritur, është i pamjaftueshëm për të ndjekur rritjen ekonomike dhe atë të nivelit të përgjithshëm të pagave. Dimensionet e nenit 138 të Kushtetutës përmbajnë edhe të drejtën për të pasur një nivel page të diferencuar në raport me shërbimin civil, çka u realizua me dispozitat e mëparshme ligjore, e drejtë kjo e fituar që nuk mund të zhbëhet. Në këtë rast, sipas Shoqatës së Gjyqtarëve, nuk jemi përpara situatës përjashtimore të parashikuar nga shkronja “a”, e nenit 138 të Kushtetutës.

31. Neni 138 i Kushtetutës parashikon se: *“Paga dhe përfitimet e tjera të gjyqtarit nuk mund të ulen [...]”,* përveç rasteve të përcaktuara shprehimisht nga kjo dispozitë dhe që kanë të bëjnë: i. me nevojën për masa të përgjithshme ekonomiko-financiare që lidhen me situata të vështira financiare të vendit ose emergjenca të tjera kombëtare; ii. kur gjyqtari kthehet në detyrën para emërimit; si dhe iii. kur i jepet një masë disiplinore ose vlerësohet i pamjaftueshëm profesionalisht. Kjo normë

kushtetuese përcakton një nga elementet përbërëse të statusit të gjyqtarit, pikërisht trajtimin financiar, pa të cilin nuk mund të garantohet ushtrimi i pavarur i funksionit. Paprekshmëria e pagës dhe e përfitimeve të tjera janë ngritur në nivel kushtetues, me qëllim që të drejtat/përfitimet, të cilat burojnë nga ushtrimi i funksionit të gjyqtarit, të mos ndryshohen me efekt negativ (*shih vendimet nr. 35, datë 22.11.2022; nr. 78, datë 12.12.2017; nr. 34, datë 10.4.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Garancitë që parashikon neni 138 i Kushtetutës u njohin gjyqtarëve një trajtim specifik jo vetëm në pagë, por edhe në elemente të tjera që burojnë nga ushtrimi i funksionit dhe që përfshijnë tërësinë e të drejtave që gjyqtarët gëzojnë në funksion të ushtrimit të detyrës së tyre (*shih vendimet nr. 34, datë 10.4.2017; nr. 31, datë 2.12.2009, të Gjykatës Kushtetuese*). Këto garanci janë pjesë integrale e statusit të tyre dhe, si të tilla, i shërbejnë pavarësisë së pushtetit gjyqësor (*shih vendimin nr. 23, datë 24.4.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Ndonëse norma kushtetuese (neni 138) ndodhet në pjesën e nëntë të Kushtetutës “Gjykatat” dhe u referohet shprehimisht gjyqtarëve, për sa i takon kontrollit kushtetues të parashikimeve ligjore që rregullojnë pagën dhe përfitimet e tjera që përfshihen në këtë koncept kushtetues, Gjykata vëren se ligjvënësi, duke zgjedhur të barazojë me ligj (Ligji për Statusin e Magjistratëve) statusin e gjyqtarit me atë të prokurorit, i ka zbatuar këto garanci kushtetuese në mënyrë të njëjtë për këto kategori. Për këtë qëllim Gjykata, në trajtimin e kësaj çështjeje i referohet konceptit të magjistratit, por gjithmonë duke pasur parasysh garancitë kushtetuese të statusit të gjyqtarit sipas nenit 138 të Kushtetutës.

32. Në funksion të analizës që do u bëhet pretendimeve të kërkuarit dhe atyre të subjekteve të interesuara, Gjykata do të japë fillimisht: i. një vështrim historik të ndryshimeve ligjore në lidhje me llogaritjen e pagës së magjistratëve; për të vijuar me ii. standardet kushtetuese që zbatohen në përcaktimin e pagës së magjistratëve; iii. standardet ndërkombëtare në këtë fushë; iv. analizën e konceptit “diskrecion i ligjvënësit” në rregullimin e pagës së magjistratëve; dhe në fund v. zbatimin e të gjitha këtyre në rastin konkret objekt gjykimi.

B.1.1 Vështrim historik i ndryshimeve ligjore të pagës së magjistratëve

33. Përcaktimi i një shpërblimi të përshtatshëm dhe dinjitoz me funksionin që kryejnë magjistratët ishte pjesë e paketës së reformës në drejtësi të vitit



2016, e cila përfshiu, mes të tjerash, edhe rishikimin domethënës të sistemit të pagave, përfitimeve dhe shpërblimeve të tjera, me qëllim përmirësimin e trajtimit në përputhje me përvojën në punë, zhvillimin e karrierës dhe shkallën e vështirësive në përmbushjen e detyrës. Sipas relacionit që ka shoqëruar miratimin e Ligjit për Statusin e Magjistratëve, paga dhe trajtimi financiar i mëparshëm nuk mbanin parasysh në masë të mjaftueshme dinjitetin e detyrës e të profesionit, natyrën e përgjegjësive të funksionit gjyqësor, shkallën e vështirësive në përmbushjen e tij, numrin e lartë të papajtueshmërive dhe ndalimeve të posaçme për të kryer veprimtari të tjera që sjellin të ardhura, nevojën për ta mbrojtur nga presionet dhe ndikimet në veprimtarinë e tij gjyqësore e në sjelljen e tij në tërësi, si dhe nevojat e integritetit social të tij dhe të familjes në shoqëri. Kuadri i ri kushtetues e ligjor, duke parashikuar rritjen domethënëse të përfitimeve të magistratit, synoi të ofrojë një skemë reale dhe dinjitoze të shpërblimit të magistratit dhe garantimin e një page që i korrespondon dinjitetit të profesionit dhe përgjegjësive të detyrës (*shih vendimet nr. 35, datë 22.11.2022; nr. 34, datë 10.4.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Nenet 11–22 (kreu III, i pjesës II), të Ligjit për Statusin e Magjistratëve rregullojnë pagën dhe përfitimet e tjera financiare dhe shoqërore të magistratëve. Sipas pikës 1, të nenit 11, të këtij ligji, paga e magistratit duhet të jetë në përputhje me dinjitetin e detyrës së tij dhe e përshtatshme për të garantuar pavarësinë dhe mbrojtjen nga ndërhyrjet e jashtme në ushtrim të funksionit. Në pikën 2 të këtij neni janë renditur si kritere mbi bazën e të cilave caktohet paga e magistratit: a) shkalla e gjykatës ose prokurorisë ku magistrati ushtron funksionin; b) vjetërsia në ushtrimin e funksionit; c) fusha e veçantë e kompetencës lëndore në të cilën magistrati ushtron funksionin; ç) pozicioni drejtues. Sipas pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, elementet përbërëse të pagës mujore bruto janë: a) paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë; b) shtesa për pagën në grup, cila është shuma që rezulton nga shumëzimi i pagës referuese bazë me koeficientin në përqindje, sipas funksionit që magistrati ushtron, referuar pikës 2 të këtij neni, përkatësisht: i. G1 90 për qind; ii. G2 98 për qind; iii. G3 106 për qind; c) shtesa për vjetërsi, e llogaritur mbi pagën referuese bazë, sipas pikave 3 dhe 4 të këtij neni; ç) shtesa për pozicionin

drejtues, e përcaktuar sipas parashikimeve të nenit 14 të këtij ligji; d) shtesa për vështirësi pune, sipas parashikimeve të ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e institucioneve për të luftuar korrupsionin dhe krimin e organizuar”.

35. Në parashikimin e saj fillestar shkronja “a”, e pikës 5, të nenit 12, përcaktonte se paga referuese është e njëjtë me “pagën për funksion” të punonjësve të shërbimit civil të kategorisë së parë, klasa e tretë, në pozicionin e drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri, ose me çdo pozicion tjetër të barasvlershëm me të, sipas përcaktimeve të vendimit të Këshillit të Ministrave. Gjatë zbatimit të kësaj formule, “paga referuese bazë” u përllogarit nga organet financiare të shtetit sipas pikës 2, të VKM-së nr. 187, datë 8.3.2017, “Për miratimin e strukturës dhe niveleve të pagave të nëpunësve civilë/nëpunësve, zëvendësministrit dhe nëpunësve të kabineteve në Kryeministri, aparatet e ministrive të linjës, administratën e Presidentit, Kuvendit, Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, Gjykatën e Lartë, Prokurorinë e Përgjithshme, disa institucioneve të pavarura, institucionet në varësi të Kryeministrit, institucionet në varësi të ministrave të linjës dhe administratën e prefektit” (VKM-ja nr. 187/2017), konkretisht me vlerën 118.100 lekë, që përkon me elementin e pagës “shtesë për pozicion”, për kategorinë II-a, në lidhjen nr. 1, të kësaj VKM-je.

36. Duhet theksuar se në vitin 2016, në kohën e miratimit të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, ishte në fuqi VKM-ja nr. 142, datë 12.3.2014, “Për përshkrimin dhe klasifikimin e pozicioneve të punës në institucionet e pavarura të administratës shtetërore dhe institucionet e pavarura”, e cila përfshinte në klasën e tretë të kategorisë së parë pozicionin e “drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri”. Si pozicione të barasvlershme me të, në klasën e tretë VKM-ja përcaktonte, ndër të tjera, pozicionin e sekretarit të përgjithshëm në njësitë e qeverisjes vendore. Nga ana tjetër, VKM-ja nr. 545, datë 11.8.2011, “Për miratimin e strukturës dhe të niveleve të pagave të nëpunësve civilë/nëpunësve, zëvendësministrit dhe nëpunësve të kabineteve, në Kryeministri, aparatet e ministrive të linjës, administratën e Presidentit, Kuvendit, Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, Gjykatën e Lartë, Prokurorinë e Përgjithshme, disa institucione të pavarura, institucionet në varësi të Këshillit të Ministrave/Kryeministrit, institucionet në varësi të



ministrave të linjës dhe administratën e Prefektit”, rregullonte strukturën dhe nivelin e pagave edhe për nëpunësit civilë në Kryeministri, si dhe përcaktonte strukturën e pagave për nëpunësit civilë në institucionet pjesë e fushës së veprimit të kësaj VKM-je që bazohet mbi klasifikimin në klasa, që më tej ndaheshin në kategori.

37. Në datën 1.1.2019, kur filluan të zbatohen dispozitat e Ligjit për Statusin e Magjistratëve, kishte hyrë në fuqi VKM-ja nr. 187/2017, në bazë të së cilës u bë përlllogaritja e pagës referuese bazë sipas klasifikimit të këtij akti nënligjor, pra sipas kategorisë së dytë, klasa e parë (II-a), që referuar lidhjes nr. 4 të këtij akti nënligjor përfshinte pozicionin “drejtor i drejtorisë së përgjithshme”. Për rrjedhojë, për shkak të mënyrës së zbatimit të normës ligjore paga e magjistratëve pësoi ulje nga vlera që duhej të ishte përfituar sipas formulës së saj.

38. Në vitin 2021 KLSH-ja, mbi bazën e kërkesës së KLGJ-së, kreu pranë kësaj të fundit një auditim tematik të përputhshmërisë, të ushtruar në bazë të autorizimit për verifikimin e përlllogaritjes së pagave, me fokus të veçantë, ndër të tjera, vjetërsinë në punë (për anëtarët joqytarë të KLGJ-së), si dhe kuadrin ligjor e rregullator mbi të cilin mbështetet përlllogaritja. Në raportin përfundimtar KLSH-ja rekomandoi që, për sa i përket llogaritjes së pagës së magjistratëve: “Për të gjithë magjistratët, pavarësisht nga pozicioni i tyre i punës (kategoritë G1, G2 dhe G3), paga referuese bazë të përlllogaritet mbi bazën e plotë të pagës së drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri, e cila përbëhet nga paga e grupit plus shtesën e pagës (14.000 lekë + 118.100 lekë = 132.100 lekë) dhe jo siç përlllogaritet aktualisht, vetëm mbi shtesën për pozicion (118.100 lekë). Pagesa duhet të bëhet duke filluar nga momenti i hyrjes në fuqi të Ligjit për Statusin e Magjistratëve (ose i emërimit për personat e punësuar pas kësaj date) dhe të përlllogaritet për të gjithë periudhën, bashkë me të gjitha shtesat dhe pakësimet.”. Në vijim, institucionet përkatëse morën masat për zbatimin e formulës ligjore në përputhje me rekomandimet e KLSH-së. Për rrjedhojë, zbatimi i formulës për llogaritjen e pagës referuese të magjistratëve u korrigjua, me pasojë rritjen e saj.

39. Në datën 23.3.2021, Kuvendi miratoi ligjin nr. 50/2021, i cili, mes të tjerash, ndryshoi edhe shkronjën “a” të pikës 5 të nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, si vijon: “a) Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë, e cila është e njëjtë me vlerën e elementit “shtesa për pozicion” të pagës mujore të pozicionit drejtor i drejtorisë së përgjithshme apo të

çdo pozicioni tjetër të barasvlershëm me të në Kryeministri. “Shtesa për pozicion” është elementi bazë i pagës mujore të nëpunësve civilë, nëpërmjet së cilës caktohet vlera e çdo vendi pune në shërbimin civil, pa u diktuar nga ndryshimet e pagës që shkaktohen nga rrethanat e posaçme ose individuale të vet nëpunësit civil si vjetërsia apo shtesa për kushte pune. Për qëllimet e caktimit të pagës referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë, “shtesa për pozicion” është i njëjti element i pagës si edhe elementi “paga bazë e kategorisë”, sipas përcaktimeve të ligjit për nëpunësin civil, apo me çdo lloj emërtimi tjetër që cakton elementin bazë të pagës mujore të pozicionit drejtor i drejtorisë së përgjithshme apo të çdo pozicioni tjetër të barasvlershëm me të në Kryeministri. Referimi i pagës mujore bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë me vlerën e elementit “shtesa për pozicion” ose “paga bazë e kategorisë” sipas përcaktimeve të mësipërme, nuk ka si qëllim të përcaktojë vlerën relative të funksioneve gjyqësore dhe të prokurorisë me pozicionet e punës në shërbimin civil ose të mundësojë klasifikimin e tij në kategorinë ose klasën përkatëse.”. Ky ligj u kundërshtua në Gjykatë nga Unioni me kërkesën e datës 1.7.2022, pasi ulte pagën e magjistratëve duke e barazuar atë me vlerën fillestare të përfituar nga zbatimi i gabuar i normës së mëparshme ligjore.

40. Në datën 22.11.2022, Gjykata, me vendimin nr. 35, vendosi shfuqizimin e kësaj dispozite, duke vlerësuar se ishte e papajtueshme me nenin 138 të Kushtetutës. Megjithatë, ky vendim hyri në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare, në datën 9.1.2023. Me qëllim arritjen e një përfundimi të drejtë, Gjykata krahasoi rezultatin që neni 12, pika 5, shkronja “a”, i Ligjit për Statusin e Magjistratëve jepte në formulimin fillestar në raport me rezultatin që jepte sipas formulimit të kundërshtuar. Në referim të legjislacionit për nëpunësin civil në kohën e miratimit të ndryshimeve ligjore të vitit 2016, Gjykata vlerësoi se elementi “pagë referuese bazë” i pagës mujore bruto të magjistratit sipas shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve i referohej pagës për pozicion të punonjësve të shërbimit civil të kategorisë së parë, klasa e tretë, në pozicionin e drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose çdo pozicion tjetër të barasvlershëm me të, që përfshin “shtesën për pozicion” dhe “pagën në grup” sipas grupit 1 të diplomave universitare për këto funksione. Ndërkohë që ndryshimet e bëra nga ligjvënësi me ligjin nr. 50/2021 i referoheshin vlerës së “shtesës për pozicion” që i përkiste pagës mujore të pozicionit drejtor i drejtorisë së përgjithshme ose të



çdo pozicioni tjetër të barasvlershëm me të në Kryeministri. Duke krahasuar formulimet ligjore (atë në kohën e miratimit të nenit 12, në vitin 2016 dhe atë sipas ligjit nr. 50/2021), Gjykata konstatoi diferenca të dukshme në referencat në drejtim të përcaktimit të elementit të pagës bruto mujore të magjistratit, pikërisht të “pagës referuese bazë”, për shkak se formulimi i ri kishte hequr kategorizimin “kategoria e parë, klasa e tretë”, ndërkohë që zëvendësimi i pozicionit të punës kishte ulur referencën në rang hierarkik referuar VKM-së nr. 187/2017.

41. Gjykata konstatoi se ishte mënyra e gabuar e zbatimit të shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve (jo përmbajtja e saj) që kishte prodhuar të njëjtin rezultat në vlera financiare me atë sipas formulimit me ligjin nr. 50/2021. Në kushtet kur norma në formulimin fillestar nuk mbarte paqartësi që sillnin nevojën e ndërhyrjes për sqarimin e përmbajtjes së saj dhe diktonte një mënyrë tjetër llogaritjeje të pagës referuese bazë të magjistratit, Gjykata vlerësoi se ligji nr. 50/2021 kishte sjellë një rezultat, në terma financiare, më të ulët sesa ai që magjistratët do të përfitonin nga zbatimi korrekt i normës origjinale, pra kishte sjellë uljen në vlerë të “pagës referuese bazë” e në këtë kuptim uljen e pagës bruto mujore të magjistratit. Për rrjedhojë, u vlerësua se ligjvënësi kishte vepruar në kushtet e ndalimit të parashikuar në nenin 138 të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 35, datë 22.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

42. Ndërkohë, në datën 25.11.2022, pra përpara se të hynte në fuqi vendimi nr. 35/2022, i Gjykatës, Kuvendi miratoi Ligjin për Buxhetin, projektligj që ishte paraqitur në Kuvend në datën 17.10.2022, përpara shpalljes së atij vendimi. Sipas akteve të procedurës parlamentare, projektbuxheti i vitit 2023 reflektonte politikat për rritjen, mes të tjerash, të pagave për administratën publike, si dhe synonte edhe mbështetjen financiare të mëtejshme të reformave të nisura në sektorët kyçë të ekonomisë, si reforma në drejtësi, reforma e administratës publike dhe reforma e menaxhimit të financave publike. Sipas nenit 11, paragrafi i tetë, të këtij ligji, fondi prej 2.300 milionë lekësh përdorej për politika të reja pagash, sipas përcaktimeve që miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave. Ky parashikim ligjor i përgjigjej edhe formulës së kohës për pagat e magjistratëve, e cila referonte në pagën e nëpunësve përkatës civilë, sipas përcaktimeve të bëra me

vendim të Këshillit të Ministrave. Sipas nenit 13 të Ligjit për Buxhetin, paga e Presidentit ishte në vlerën 257.000 lekë.

43. Pas hyrjes në fuqi të këtyre akteve, në datën 25.5.2023, Kuvendi miratoi Ligjin Ndryshues, objekt gjykimi, i cili, në nenin 1 të tij ka ndryshuar shkronjën “a”, të pikës 5, të nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve si vijon: “*Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë, e cila është e njëjtë me shumëzimin e koeficientit 0.36 me pagën e Presidentit të Republikës. Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë indeksobet me vendim të Këshillit të Ministrave jo më vonë se dy vjet nga indeksimi i fundit. Niveli i indeksimit në çdo rast nuk kalon një pikë përqindjeje mbi nivelin e targetuar të inflacionit nga Banka e Shqipërisë.*” Në nenin 2 (dispozita tranzitore) Ligji Ndryshues ka parashikuar: “1. *Paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë indeksobet për herë të parë nga Këshilli i Ministrave jo më herët se data 1.1.2026.* 2. *Për vitin 2023 paga referuese bazë për funksionet gjyqësore dhe të prokurorisë përllogaritet sipas këtij ligji nga data 1 prill, duke u bazuar, për efekt të përllogaritjes, në pagën e Presidentit të Republikës me vlerë 425.000 lekë.*” Me dekretin nr. 73, datë 29.5.2023, Presidenti shpalli Ligjin Ndryshues dhe njëkohësisht dha pëlqimin për hyrjen e tij në fuqi menjëherë, në referencë të pikave 1 dhe 4 të nenit 84 të Kushtetutës.

44. Në relacionin shoqërues të projektligjit është referuar se zgjidhja e ligjvënësit, pra referimi në sistemin e pagave të nëpunësve civilë, sipas Gjykatës (vendimi nr. 35/2022) ka garantuar dy të drejta të fituara për magjistratët: i. vlera e pagës referuese bazë, që në datën e vendimit të Gjykatës ishte 152.700 lekë; ii. sistemi i referimit. Sipas këtij relacioni, Gjykata nuk ka përcaktuar se është një e drejtë e fituar e magjistratëve që të kenë gjithnjë dyfishin e pagës së nëpunësve civilë të nivelit të lartë, por që të sigurohet një sistem referimi i pagës së tyre të funksionarët publikë, ndërkohë që po sipas vendimit nr. 35/2022, qartazi Kuvendi ka të drejtë të zgjedhë sistemin e referencës në shërbimin publik ose në çdo funksionar tjetër publik. Po sipas këtij relacioni, në kushtet kur referimi i pagës së magjistratëve në pagën e nëpunësve civilë ka sjellë probleme me zbatimin në praktikë të saj, çka solli shfuqizimin e normës nga Gjykata, dhe duke pasur në konsideratë se ajo pagë përbëhet nga disa elemente të ndryshme, të ndryshueshme varësisht nga pozicioni ose kushtet e punës, referimi në këto paga do të sillte sërish probleme në zbatimin në



praktikë, pra do të krijonte potencialisht rrezikun për cenimin e statusit të magistratëve.

45. Po referuar relacionit të projektligjit, duke vlerësuar se aktualisht ka gjashtë sisteme të ndryshme të pagave të funksionarëve publikë, është konsideruar më i përshtatshëm ai për funksionarët e lartë shtetërorë, që referon në pagën e Presidentit, për shkak se: i. paga e Presidentit është një vlerë e vetme, ndaj nuk do të sjellë probleme në zbatimin në praktikë; ii. ky referim në pagën e kryetarit të shtetit i jep rëndësinë dhe dinjitetin e duhur magistratëve, duke i vendosur në të njëjtin sistem referimi si dhe funksionarët e lartë publikë. Nga ana tjetër, në relacion është konsideruar se ky sistem referimi në pagën e Presidentit, që sipas Ligjit për Pagat e Funksionarëve është paga më e lartë në institucionet e administratës publike, mbrohet edhe nëpërmjet një instrumenti tjetër të posaçëm, që është indeksimi i pagës referuese të magistratëve çdo dy vjet. Kjo garanton që edhe nëse legjislativi ose ekzekutivi nuk do të indeksojnë asnjëherë pagën e Presidentit, indeksimi do të bëhet për magistratët sa herë që do të ketë indeksime të pagave të tjera të funksionarëve publikë, duke siguruar edhe këtë të drejtë që është kërkuar të mbrohet nga Gjykata. Të njëjtat argumente gjenden edhe në raportin e Komisionit për Çështjet Ligjore, Administratën Publike dhe të Drejtat e Njeriut.

46. Po në të njëjtën datë Kuvendi miratoi ligjin nr. 34/2023 për disa ndryshime në Ligjin për Pagat e Funksionarëve, i cili i shtrin efektet financiare nga data 1.4.2023 (neni 4). Ky ligj në nenin 3 të tij ndryshoi edhe nenin 13 të Ligjit për Buxhetin, dispozitë që i referohet pagës së Presidentit, konkretisht duke zëvendësuar fjalët “257.000 lekë në muaj” me fjalët “425.000 lekë në muaj”. Në vijim, me aktin normativ nr. 5, datë 18.10.2023, u ndryshua sërish (ndonëse njësoj siç ishte ndryshuar më herët nga neni 3, i ligjit nr. 34/2023) neni 13 i Ligjit për Buxhetin, duke parashikuar se paga e Presidentit “nga 257.000 lekë në muaj bëhet 425.000 mijë lekë në muaj”. Me dekretin nr. 74, datë 29.5.2023, Presidenti shpalli ligjin nr. 34/2023 dhe njëkohësisht dha pëlqimin për hyrjen e tij në fuqi menjëherë, në referencë të pikave 1 dhe 4 të nenit 84 të Kushtetutës.

47. Në datën 31.5.2023, në mbështetje të Ligjit për Pagat e Funksionarëve, të ndryshuar, u miratua VKM-ja për Strukturën e Pagave që përcaktonte strukturën e pagave në administratën publike,

nivelet e pagave dhe shtesat e tjera mbi pagë të nëpunësve në institucionet e administratës publike, po me efekte financiare nga data 1.4.2023.

48. Sipas kronologjisë së pasqyruar më lart, me aktet e mësipërme ligjore të miratuara pas hyrjes në fuqi të vendimit nr. 35/2022, të Gjykatës u ndryshua sistemi i referencës së pagës referuese bazë të magistratëve, nga kategoria përkatëse e mëparshme e lidhur me një nivel të caktuar nëpunësish të lartë drejtues të administratës publike në pagën e Presidentit. Për shkak të ndryshimit të këtij sistemi reference, paga e kategorive të nëpunësve civilë ku referonte formula e parë ligjore, sikundër paga e Presidentit ku referon formula aktuale, u rritën në mënyrë domethënëse brenda një viti buxhetor, edhe pse jo në mënyrë të njëkohshme (e para më 31.5.2023, pas ndryshimit të sistemit të referencës, ndërsa e dyta më 25.5.2023, në të njëjtën kohë me ndryshimin e sistemit të referencës). Në ndryshim nga këto dy kategori pagash, paga e magistratëve mbeti praktikisht e njëjtë. Nga ana tjetër, kërkuesi ka parashtruar edhe se planifikimi buxhetor për vitin 2023, i propozuar dhe miratuar përpara shpalljes dhe hyrjes në fuqi të vendimit të Gjykatës, duke parashikuar fond rritjeje për pagat, krijoi pritshmëri të ligjshme edhe për rritjen e pagave të magistratëve, si pasojë e rritjes së pritshme të pagave të referencës, shkak për të cilin ai ka pretenduar edhe cenim të parimit të sigurisë juridike.

49. Gjykata, duke krahasuar rezultanten e prodhuar nga formula e mëparshme për përllogaritjen e pagës referuese bazë të magistratëve sipas formulimit fillestar të shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magistratëve, sipas mënyrës se si zbatohet ajo referuar vendimit nr. 35/2022, me atë të prodhuar sipas formulës aktuale të përcaktuar nga dispozita e kundërshtuar, ashtu edhe siç pranohet nga të gjitha palët në këtë gjykim kushtetues, konstaton se vlera absolute e pagës referuese bazë për funksionet gjyqësore është shtuar me 570 lekë, e cila, siç rezultoi në seancë plenare, ishte për efekt të rrumbullakosjes shifrore dhe nuk përbënte rritje të synuar.

50. Për sa më sipër, Gjykata vëren se, ndonëse ligjvënësi në vitin 2016 miratoi një pagë në përputhje me dinjitetin e funksionit dhe të përshtatshme për të garantuar pavarësinë në ushtrimin e tij, skema e pagës ka pësuar disa ndërhyrje, me rezultat uljen e saj dhe që janë bërë objekt i disa mosmarrëveshjeve kushtetuese. Ndërhyrjet lidheshin jo vetëm me



zbatimin e gabuar të ligjit, por edhe me ndryshimet e mëtejshme ligjore të propozuara nga Këshilli i Ministrave dhe të miratuara nga Kuvendi. Ndryshimi ligjor i fundit, objekt i këtij gjykimi kushtetues, ka lëvizur referencën në formulën e përlogaritjes së pagës së magistratëve dhe ka shkaktuar *de facto* ngrirjen e shënjestruar të pagës, pavarësisht se të dyja pagat referenciale, e mëparshmeja dhe aktualja, janë rritur në mënyrë domethënëse.

B.1.2 Standardet kushtetuese të pagës së magistratëve

51. Gjykata thekson, fillimisht se, sipas nenit 7 të Kushtetutës, sistemi i qeverisjes në Republikën e Shqipërisë bazohet në ndarjen dhe balancimin ndërmjet pushteteve ligjvënës, ekzekutiv dhe gjyqësor. Në zbatim të parimit bazë të shtetit të së drejtës dhe atij të ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, kushtetutëbërësi ka përcaktuar, për secilin nga organet që përfaqësojnë këto pushtete, kompetencat që i përgjigjen qëllimit të tij. Sipas këtij parimi, asnjë organ, në përbërje ose jo të një prej tri pushteteve, nuk mund të ndërhyjë në trajtimin dhe zgjidhjen e çështjeve që sipas rastit do të përbënin objektin qendror të veprimtarisë së organeve ose institucioneve të tjera kushtetuese (*shih vendimet nr. 41, datë 16.5.2017; nr. 23, datë 24.4.2015; nr. 24, datë 9.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka theksuar se Kuvendi, në ushtrimin e funksionit kryesor të tij, mbështetet, së pari, te dispozitat kushtetuese, sepse ligjet që miraton duhet të nxirren në bazë dhe për zbatim të tyre (*shih vendimet nr. 9, datë 1.3.2021; nr. 19, datë 3.5.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

52. Edhe pse përcaktimi i politikave shtetërore dhe nismave ligjvënës i përket ekzekutivit dhe legjislativit, gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre kushtetuese këto pushtete nuk duhet të cenojnë thelbin e shtetit të së drejtës dhe pavarësinë e pushtetit gjyqësor (*shih vendimin nr. 11, datë 6.4.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Në kuptim të këtij parimi, i sanksionuar në nenin 145 të Kushtetutës, gjykatat kanë të drejtën ekskluzive për dhënien e drejtësisë, funksion që përcakton vendin e gjyqësorit në sistemin e institucioneve të pushtetit shtetëror dhe statusin e gjyqtarëve (*shih vendimin nr. 11, datë 2.4.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Pavarësia e pushtetit gjyqësorit, si një ndër vlerat demokratike mbi të cilat ndërtohet një shtet i së drejtës, përfshin një gamë të gjerë aspektesh, të cilat, të marra së bashku, krijojnë kushtet e nevojshme që gjykatat të përmbushin rolin dhe detyrat e tyre, me qëllim që, ndërsa ushtrojnë

funksionin e drejtësisë, të sigurojnë zbatimin e normave kushtetuese dhe të akteve të tjera ligjore për të garantuar shtetin e së drejtës dhe mbrojtjen e të drejtave dhe lirive të njeriut (*shih vendimin nr. 19, datë 3.5.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

53. Pavarësia e pushtetit gjyqësor kuptohet si *pavarësi substanciale*, që do të thotë “liri e gjykatave për të dhënë vendime bazuar në Kushtetutë dhe ligji, të cilat nuk bazohen në ndikimin e ndonjë dege tjetër të pushtetit”; *pavarësi strukturore*, që lidhet me parashikimin në Kushtetutë ose në ligj të ekzistencës së institucionit, të mënyrës së formimit të përbërjes së tij; *pavarësi organizative* që përfshin strukturimin e brendshëm administrativ të gjykatave; *pavarësi financiare*, që nënkupton autonomi në hartimin e buxhetit nga vetë institucioni dhe miratimin nga legjislativi, si një zë i veçantë i buxhetit të shtetit, fonde të përshtatshme e të mjaftueshme për të realizuar qëllimin dhe detyrat e institucionit e sovranitet në lidhje me administrimin e fondeve të akorduara; *pavarësi personale*, që kërkon emërim në bazë të kriterëve objektive, imunitet, garanci ekonomike, garanci për karrierën, sistem të transferimit dhe një sistem disiplinor (*shih vendimin nr. 11, datë 6.4.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Nuk mund të ndërtohen gjykata të pavarura pa pajisur gjyqësorin me të gjitha garancitë kushtetuese që mund t’i shërbejnë atij për të pasur një pavarësi të qartë financiare, veçanërisht nga ekzekutivi. Pavarësia financiare duhet kuptuar si një financim i tillë i organeve dhe institucioneve kushtetuese, i cili duhet t’u mundësojë atyre të ushtrojnë normalisht veprimtarinë për përmbushjen e funksioneve që Kushtetuta u ka ngarkuar, pa ndërhyrjen ose ndikimin e qeverisë, të politikës ose të faktorëve të tjerë të jashtëm në këtë veprimtari, gjë që do të cenonte rëndë ushtrimin e kompetencave të tyre (*shih vendimet nr. 11, datë 6.4.2010; nr. 19, datë 3.5.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

54. Vlerësimi i sistemit të garancive, si dhe pavarësia e gjyqtarëve dhe gjykatave janë ngushtësisht të ndërlidhura ndërmjet tyre (*shih vendimin nr. 11, datë 2.4.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Kjo pavarësi, e parë në kontekstin e parimit kushtetues të shtetit të së drejtës, nuk është privilegj, por një nga detyrimet më të rëndësishme të gjyqtarëve dhe gjykatave që buron nga të drejtat e garantuara kushtetutshmërisht individit që pretendon cenimin e të drejtave dhe lirive të tij, për të pasur një arbitër të paanshëm të



mosmarrëveshjes, që do e zgjidhë atë në themel me paanësi sipas Kushtetutës dhe ligjeve, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Garancitë kushtetuese që lidhen me palëvizshmërinë e gjyqtarëve, si dhe me paprekshmërinë e pagës e të përfitimeve të tjera, për shkak të funksionit, kanë ndikimin e tyre që gjyqtari të ushtrojë funksionin e tij në mënyrë të pavarur (*shih vendimet nr. 35, datë 22.11.2022; nr. 26, datë 24.7.2009; nr. 11, datë 2.4.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjyqtari, i cili është i detyruar të marrë në shqyrtim konfliktet që ngrihen ndërmjet individëve, si dhe mes tyre dhe shtetit, jo vetëm që duhet të ketë kualifikimet më të larta profesionale dhe një reputacion të mirë, por duhet, gjithashtu, të jetë edhe financiarisht i pavarur (*shih vendimin nr. 26, datë 24.7.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

55. Gjykata ka theksuar se paga duhet të jetë në raport të drejtë me rëndësinë kushtetuese të funksionit dhe duhet të sigurojë pavarësi ekonomike reale për sa kohë që trajtimi financiar është një nga elementet përbërëse të statusit të gjyqtarit, pa të cilin nuk mund të garantohej ushtrimi i pavarur i funksionit (*shih vendimin nr. 35, datë 22.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Shteti ka detyrimin të vendosë paga të tilla, të cilat jo vetëm të jenë në përputhje me statusin e gjyqtarit dhe atë të vetë pushtetit gjyqësor, funksionet e ushtruara dhe përgjegjësitë përkatëse, por edhe t'i mbrojnë gjyqtarët nga presionet që synojnë të influencojnë vendimet e tyre dhe, më në përgjithësi, sjelljen e tyre brenda juridiksionit të cilit i përkasin. Niveli i pagës duhet të jetë i mjaftueshëm për të siguruar një pavarësi të vërtetë ekonomike dhe nuk duhet të varet nga rezultatet e punës e nuk mund të ulet gjatë qenies në detyrë. Siguria në lidhje me pagën dhe me ushtrimin e qëndrueshëm të detyrës krijon kushtet e nevojshme që gjyqtarët të zbatojnë ligjin në mënyrë të drejtë e të paanshme (*shih vendimet nr. 35, datë 22.11.2022; nr. 26, datë 24.7.2009; nr. 11, datë 2.4.2008, të Gjykatës Kushtetuese*).

56. Gjithashtu, parimet dhe garancitë e nenit 138 të Kushtetutës nuk përjashtojnë veprimin e parimit të sigurisë juridike, i cili nënkupton, ndërmjet të tjerash, garantimin e besueshmërisë së individit të shteti, institucionet e tij dhe tek aktet që ato nxjerrin. Besueshmëria ka të bëjë me bindjen e individit se nuk duhet të shqetësohet vazhdimisht ose të jetojë me frikë për ndryshueshmërinë dhe pasojat negative të akteve juridike, të cilat mund të cenojnë jetën e tij private ose profesionale dhe të përkeqësojnë një gjendje të vendosur me akte të mëparshme. Parimi i

sigurisë juridike nuk shfaqet asnjëherë si i tillë në vetvete, por shoqërohet me mbrojtjen e të drejtave të fituara, vazhdimësinë ligjore, qartësinë dhe përcaktueshmërinë në normimin e marrëdhënieve juridike, si dhe respektimin e pritshmërive legjitime (*shih vendimet nr. 9, datë 27.2.2024; nr. 11, datë 21.4.2022; nr. 10, datë 29.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

57. Gjykata, bazuar në standardet e mësipërme dhe duke marrë shkas nga rasti konkret thekson se paprekshmëria e pagës dhe e përfitimeve të tjera të gjyqtarëve, në kuptim të parimit të pavarësisë sipas nenit 145 të Kushtetutës, janë drejtpërdrejt të lidhura si me pavarësinë funksionale, ashtu edhe atë financiare. Shpërblimi financiar, si një nga garancitë thelbësore për pavarësinë e gjyqtarëve, ashtu edhe atë të vet pushtetit gjyqësor, parim ky i lidhur pandashmërisht me atë të shtetit të së drejtës dhe ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, duhet t'i përgjigjet rëndësisë së funksioneve që ata kryejnë dhe të sigurojë që të mos ulen përfitimet ose garancitë e fituara tashmë, përfshirë këtu edhe uljet e fshehta. Në këtë kuptim, çdo rregullim ligjor që prek ose sjell efekte negative edhe në konceptin e “përshtatshmërisë” së pagës së gjyqtarit konsiderohet se bie ndesh me garancitë kushtetuese të nenit 138 të Kushtetutës, nëse nuk verifikohet ndonjë prej rasteve të përcaktuara shprehimisht në këtë dispozitë kushtetuese që lejon uljen e pagës dhe të përfitimeve të tjera.

58. Për rrjedhojë, qëllimi i kushtetutëbërësit, duke parashikuar në nenin 138 të Kushtetutës një ndalim të tillë të posaçëm vetëm për gjyqtarët, ka qenë që të garantojë një shpërblim të përshtatshëm me rëndësinë dhe dinjitetin e funksionit dhe të mjaftueshëm për të siguruar atë mbështetje financiare të nevojshme që lejon ushtrimin e lirë të funksionit dhe ofron mirëqenien ekonomike dhe sociale që i përshtatet funksionit publik, gjithnjë me qëllim të garantimit të një gjyqësori të pavarur që jep drejtësi sipas parashikimeve kushtetuese e ligjore. Pavarësia e pushtetit gjyqësor është thelbësore për shtetin e së drejtës. Një pushtet gjyqësor i pavarur garanton që askush, përfshirë organet publike, të mos jetë mbi ligjin. Kjo siguron kontrollin e pushtetit legjislativ dhe ekzekutiv, duke mbrojtur të drejtat themelore të individit.

59. Për sa më sipër, si dhe duke pasur parasysh se “në rendin e përgjithshëm të natyrës njerëzore, pushteti mbi burimet e jetesës së një personi



përkthehet, në thelb, në kontroll mbi vullnetin e tij” (shih *Hamilton, Letra e Federalistit nr. 79, Pushteti gjyqësor, cituar tek Shtetet e Bashkuara kundër Will, 449 U.S. 200 (1980)*), Gjykata vlerëson se në vijim të garancive të tjera që lidhen me statusin e gjyqtarit, garancia kushtetuese e mosuljes së pagës, e lidhur kjo me pavarësinë e gjyqtarit dhe të vet pushtetit gjyqësor, synon të kufizojë ndërhyrjen e pushteteve të tjera për të ulur ose përkeqësuar kushtet, nivelin dhe standardin e jetesës.

60. Në përmbledhje të sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se standardet kushtetuese të pagës së gjyqtarëve përmbajnë karakteristikat vijuese: i. rregullimi i posaçëm kushtetues i parashikuar në nenin 138 të Kushtetutës parashikon shprehimisht mosuljen e pagës dhe përfitimeve të tjera të gjyqtarëve të fituara tashmë, përtej rasteve të parashikuara shprehimisht në Kushtetutë; ii. garancia e nenit 138 të Kushtetutës synon të garantojë pavarësinë financiare të gjyqësorit dhe personale të gjyqtarit, si pjesë e konceptit themelor kushtetues të pavarësisë së gjykatave; iii. pavarësia e gjykatave nuk është privilegj i tyre, por garanci për personat që i drejtohen gjykatave për të marrë drejtësi, të cilët duhet të gjykohen nga gjykata të pavarura dhe të paanshme; iv. paprekshmëria e pagës synon të mbrojë gjyqtarët nga presionet dhe korrupsioni, që mund të synojnë të influencojnë vendimet e tyre; v. paga e gjyqtarëve duhet të jetë e përshtatshme për t'i mbrojtur ata nga presionet ose influencat e pushteteve të tjera apo kujtdo tjetër; vi. paprekshmëria e pagës lidhet edhe me parimin kushtetues të sigurisë juridike; vii. niveli i pagës së gjyqtarëve duhet t'i përgjigjet rëndësisë së funksioneve që ata kryejnë dhe të mos shënjestrohet me ulje të fshehta.

B.1.3 Vështrim krahasues i standardeve ndërkombëtare

61. Gjykata, duke pasur parasysh rëndësinë e standardeve ndërkombëtare të zbatueshme për garantimin e statusit të magjistratëve, vlerëson të ndalet edhe në këndvështrimin krahasues që ofron praktika dhe aktet ndërkombëtare në raste të ngjashme. Kjo pasi çështja e garancive financiare të gjyqtarëve, si pjesë e pavarësisë reale të tyre, në funksion të garancisë së gjykimit të drejtë, është ndeshur edhe në sisteme të tjera juridike, të bazuara në parimet e shtetit të së drejtës dhe të ndarjes së pushteteve, ku gjykatat kushtetuese ose gjykatat e larta është nevojitur të shprehen në mbrojtje të pagës së gjyqtarëve.

62. Garancitë me natyrë ekonomike kanë gjetur shprehje specifike që nga lindja e konstitucionalizmit, duke qenë e parashikuar që me Kushtetutën e vitit 1787 të Shteteve të Bashkuara të Amerikës, në nenin III, seksioni 1, se gjyqtarët duhet të gëzojnë “[...] një shpërblim i cili nuk do të zvogëlohet gjatë vazhdimit të detyrës”. Gjykata Supreme e Shteteve të Bashkuara është shprehur disa herë në lidhje me këtë dispozitë, duke e përfshirë aspektin financiar midis garancive që mbrojnë autonominë dhe pavarësinë e gjyqësorit (shih *Shtetet e Bashkuara kundër Will, 449 U.S. 200 (1980)*; *O'Malley kundër Woodrough, 307 U.S. 277 (1939)*; *Miles kundër Graham, 268 U.S. 501 (1925)*; *Evans kundër Gore, 253 U.S. 245 (1920)*). Paga e përshtatshme e gjyqtarëve nuk është vetëm në funksion të garantimit të pavarësisë dhe mbrojtjes nga ndërhyrjet e jashtme në ushtrimin e funksionit, por mbrojtja e pagës i shërben edhe garantimit të kandidatëve për gjyqtarë, që kur të braktisin karrierën e tyre private, e cila shpesh është më fitimprurëse se ajo që vjen nga të qenit gjyqtar, pagesa e tyre në detyrën e re nuk do të pakësohet. Pa dyshim që kjo garanci shërben për të tërhequr juristë të zotë në gjyqësor, duke rritur kështu cilësinë e drejtësisë (shih *Shtetet e Bashkuara kundër Will, 449 US 200 (1980)*).

63. Edhe gjykata të tjera homologe kanë shprehur parime të ngjashme me qëllim mbrojtjen e pavarësisë dhe autonomisë së gjyqësorit, që janë në përputhje me parimin e ndarjes së pushteteve. Kështu, sipas Gjykatës Kushtetuese Federale të Gjermanisë, parimet tradicionale të shërbimit civil, që sipas Kushtetutës gjermane duhet të respektohen nga ligjet për shërbimet publike, përfshijnë parimin e alimentacionit (mbështetjes financiare) (*Alimentationsprinzip*), i cili zbatohet edhe ndaj pagave të gjyqtarëve dhe prokurorëve dhe kërkon që këta të fundit, sikundër familjet e tyre, të mbështeten nga shteti në mënyrë të përshtatshme përgjatë jetës, si dhe t'u sigurohet një jetesë e përshtatshme me pozicionin, përgjegjësinë e detyrës dhe rëndësinë që ka vetë pushteti gjyqësor ndaj publikut. Kjo jetesë duhet të korrespondojë me zhvillimet e përgjithshme ekonomike dhe financiare dhe të standardit të jetesës dhe e lidh shpërblimin me situatën e të ardhurave dhe shpenzimeve të të gjithë popullsisë, ashtu edhe me aftësinë financiare të shtetit, çka tregohet nga fondet publike. Sipas asaj gjykate, në përmbushjen e këtij detyrimi ligjvënës duhet të marrë parasysh se sa tërheqëse është detyra



e gjyqtarit/prokurorit për punonjësit potencialë me kualifikime mbi mesataren, reputacionin publik të kësaj detyre dhe arsimin e trajnimit të kërkuar për këta funksionarë, sikundër ngarkesën e punës.

64. Sipas asaj gjykate, për të përcaktuar nëse korniza ligjore që rregullon shpërblimin është kushtetuese duhet të ndiqet një test me disa faza: në *fazën e parë* të testit verifikohen disa elemente/parametra: i. nëse ka një mospërputhje të qartë midis zhvillimit të shpërblimit të gjyqtarëve dhe prokurorëve dhe atij bazuar në pagat në shërbimin civil; ii. nëse ka një mospërputhje të qartë midis zhvillimit të shpërblimit të gjyqtarëve dhe prokurorëve dhe indeksit të pagës mesatare, i cili njihet si tregues i zhvillimit të të ardhurave dhe pasurisë; iii. nëse ka një devijim të konsiderueshëm të zhvillimit të shpërblimeve të gjyqtarëve dhe prokurorëve nga zhvillimi i indeksit të çmimeve të konsumit; iv. çfarë rezulton nga krahasimi në nivel të brendshëm i shpërblimeve, e lidhur kjo me natyrën e pozicionit dhe hierarkisë së tyre e të pagave; v. çfarë rezulton nga krahasimi i kryqëzuar me pagat në nivel federal dhe landi. Në analizën krahasimore duhet të mbahet parasysh që paga më e ulët e grupit përkatës të ketë një distancë minimale të nevojshme me pagesën bazë të sistemit të sigurisë sociale. Në *fazën e dytë* analiza e rezultateve që dalin nga faza e parë duhet të kombinohet me kriteret e tjera për shpërblimin në një vlerësim të përgjithshëm. Nëse vërtetohet se ekzistojnë të paktën tre elemente/parametra nga ato të renditura më sipër, prezumohet se paga është nën nivelin kushtetues. Nëse vërtetohet se çdo element/parametër nuk e prek kufirin e përcaktuar më sipër, atëherë prezumohet se shpërblimi është i përshtatshëm. Nëse vlerësimi i përgjithshëm tregon se shpërblimi është i ulët në mënyrë jokushtetuese, në *fazën e tretë* duhet të shqyrtohet nëse kjo mund të justifikohet në raste të jashtëzakonshme. Gjykata Kushtetuese Federale e Gjermanisë ka vlerësuar se Kushtetuta është e përmbajtur në përcaktimin e një shume të saktë që konsiderohet si shpërblim i përshtatshëm, por vlerësimi nëse ligjvënësia e ka përmbushur detyrimin për të përshtatur mbështetjen financiare me kushtet e përgjithshme ekonomike dhe financiare mund të bëhet vetëm duke krahasuar zhvillimin afatgjatë të shpërblimit, nga njëra anë, me kriteret e referimit, nga ana tjetër, gjatë një periudhe të konsiderueshme kohore (*shih vendimet e Gjykatës Kushtetuese Federale të Gjermanisë, datë*

4 maj 2020 (2 BvL 4/18) dhe datë 5 maj 2015 (2 BvL 17/09)).

65. Sipas Gjykatës Kushtetuese të Italisë, parimi i pavarësisë gjyqësore nuk është vetëm një tipar strukturor i funksionit gjyqësor, por është edhe një nga gurët themelore të shtetit të së drejtës. Është e nevojshme të shmangen nga ana e pushteteve të ndryshme të shtetit kufizime të papërshtatshme, si edhe përpjekjet për të marrë nga hapësirat respektive të funksionit. Në strukturën kushtetuese, rëndësia e një gjyqësori të pavarur mund të kuptohet vetëm duke e lidhur kryesisht me nevojën për një garanci të plotë dhe efektive të të drejtave dhe interesave që normat e rendit juridik (duke filluar nga ato kushtetuese) mbrojnë, si në planin individual, ashtu edhe kolektiv. Edhe rregullat në lidhje me shpërblimin nuk mund të përjashtohen nga një vlerësim që merr parasysh parashikimet e parimit kushtetues të pavarësisë, për sa kohë që aspekti ekonomik është e vështirë të konsiderohet i ndarë, në të njëjtin nivel rregullator, nga një garanci adekuate dhe efektive e gjykatës së pavarur (*shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese të Italisë nr. 135, të vitit 2025*).

66. Në Gjykatën Kushtetuese të Çekisë parashikimet ligjore që rregullojnë pagat e gjyqtarëve janë shqyrtuar më shpesh vitet e fundit në drejtim të kushtetutshmërisë së tyre. Në mënyrë të përsëritur ajo gjykatë ka shprehur qëndrimin se veprimet e pushtetit legjislativ dhe atij ekzekutiv duhet të jenë të pajtueshme me kërkesat kushtetuese që kufizojnë diskrecionin e ligjvënësit për të ndërhyrë në pagat e gjyqtarëve. Ajo gjykatë ka rrëzuar kërkesën për papajtueshmërinë me Kushtetutën të ngrirjes së pagave gjatë periudhës së pandemisë COVID-19, duke vlerësuar se ndërhyrja legjislative nuk synonte të prekte pavarësinë gjyqësore dhe se kjo periudhë konsiderohet si një rast përjashtimor, i paprecedentë në historinë e vendit, me pasoja ekonomike domethënëse në shoqëri, që kërkoj miratimin e një sërë masash të jashtëzakonshme me natyrë kufizuese nga qeveria dhe që kërkonte që edhe gjyqtarët të mbanin barrën e kufizimeve të pagës në solidaritet me të gjithë shoqërinë (*shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese të Çekisë nr. Pl. ÚS 4/23*). Në rastin e ngrirjes së pagave në vitin 2022 në nivelin e atyre të periudhës 2020–2021, gjykata e gjeti jokushtetuese ngrirjen, duke vlerësuar se dispozitat ligjore u miratuan pa u konsultuar paraprakisht pushteti gjyqësor dhe në një procedurë emergjence



legjislative. Sipas saj, mënyra e përcaktimit të pagave dhe parimet e zbatueshme sigurojnë që gjyqtarët të “marrin frymë” me shoqërinë në kohë të mira dhe të këqija dhe në atë rast qeveria dhe parlamenti nuk vepruan në përputhje me kriteret e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese për ndërhyrjen në pagat e gjyqtarëve (*shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese të Çekisë nr. Pl. ÚS 15/22*). Në vitin 2024 ajo gjykatë e gjeti jokushtetuese ndërhyrjen legjislative për ndryshimin e formulës së përlogaritjes së pagës bazë, duke u njohur gjyqtarëve edhe pagat e prapambetura (*shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese të Çekisë nr. Pl. ÚS 5/24*).

67. Gjykata Evropiane e Drejtësisë (GJED), me vendimin e datës 25.2.2025, e vënë në lëvizje me dy kërkesa për vendim paraprak, të paraqitura nga një gjykatë polake dhe një gjykatë lituaneze, për interpretimin e dispozitave të Traktatit të Bashkimit Evropian dhe të Kartës për të Drejtat Themelore të Bashkimit Evropian në lidhje me shpërblimin e gjyqtarëve, ka theksuar se koncepti i pavarësisë së gjykatave supozon, në veçanti, që organi përkatës të ushtrojë funksionet e tij gjyqësore në mënyrë tërësisht autonome, pa iu nënshtruar ndonjë kufizimi hierarkik ose pa iu nënshtruar ndonjë organi tjetër dhe pa marrë urdhra ose udhëzime nga asnjë burim, duke qenë kështu i mbrojtur nga ndërhyrjet ose presioni i jashtëm që mund të dëmtojë gjykimin e pavarur të anëtarëve të tij dhe të ndikojë në vendimet e tyre. Ashtu si mbrojtja nga shkarkimi nga detyra i anëtarëve të atij organi, marrja e një niveli shpërblimi në përputhje me rëndësinë e funksioneve që ata kryejnë përbën një garanci thelbësore për pavarësinë gjyqësore. Në përputhje me parimin e ndarjes së pushteteve që karakterizon funksionimin e shtetit të së drejtës, pavarësia e gjyqësorit duhet të sigurohet në lidhje me legjislativin dhe ekzekutivin. Megjithatë, thjesht fakti që këta të fundit janë të përfshirë në përcaktimin e shpërblimit të gjyqtarëve nuk është i tillë që të krijojë, në vetvete, varësi të gjyqtarëve nga dy pushtetet e tjera dhe as të nxisë dyshime për pavarësinë ose paanshmërinë e tyre.

68. Sipas GJED-së, shtetet anëtare gëzojnë diskrecion të gjerë kur hartojnë buxhetet e tyre dhe vendosin midis zërave të ndryshëm të shpenzimeve publike. Ky diskrecion i gjerë përfshin përcaktimin e metodës së llogaritjes së këtyre shpenzimeve dhe, në veçanti, të shpërblimit të gjyqtarëve. Legjislativi dhe ekzekutivi janë në pozicionin më të mirë për të

marrë parasysh kontekstin e veçantë socio-ekonomik të shtetit anëtar në të cilin duhet të hartohet ai buxhet dhe të garantohet pavarësia gjyqësore. Megjithatë, mbetet fakti se rregullat kombëtare për shpërblimin e gjyqtarëve nuk duhet të krijojnë dyshime të arsyeshme, në mendjet e individëve, për paprekshmërinë e gjyqtarëve nga faktorë të jashtëm dhe për neutralitetin në lidhje me interesat që shfaqen përpara tyre. Sipas asaj gjykate, parimi i pavarësisë gjyqësore, i lexuar së bashku me parimin e sigurisë ligjore, kërkon që rregullat e hollësishme për përcaktimin e shpërblimit të gjyqtarëve të jenë objektive, të parashikueshme, të qëndrueshme dhe transparente, në mënyrë që të përjashtojnë çdo ndërhyrje arbitrare nga legjislativi dhe ekzekutivi. Po kështu, marrja nga gjyqtarët e shpërblimit në një nivel proporcional me rëndësinë e funksioneve që ata kryejnë përbën një garanci thelbësore për pavarësinë e tyre. Niveli i shpërblimit të gjyqtarëve duhet të jetë mjaftueshmërisht i lartë, në këndvështrim të kontekstit socio-ekonomik të shtetit anëtar në fjalë, në mënyrë që t'u sigurojë atyre atë pavarësi ekonomike që i mbron nga çdo ndërhyrje ose presion i jashtëm që mund të rrezikojë asnjanshinë e vendimeve gjyqësore që ata marrin. Pra, niveli i atij shpërblimi duhet të jetë i tillë që të mbrojë gjyqtarët nga rreziku i korrupsionit.

69. Në përfundim, në përgjigje të çështjeve të shtruara përpara saj, GJED-ja vlerësoi se parimi i pavarësisë gjyqësore nuk përjashton, nga njëra anë, ligjvënësin dhe ekzekutivin nga përcaktimi i shpërblimit të gjyqtarëve për sa ai nuk përfshin ushtrimin e një pushteti arbitrar, por bazohet në rregulla të hollësishme të cilat: janë të parashikuara me ligj; janë objektive, të parashikueshme, të qëndrueshme dhe transparente; sigurojnë që gjyqtarët të marrin një nivel shpërblimi në përputhje me rëndësinë e funksioneve që ata kryejnë, duke pasur parasysh situatën ekonomike, sociale e financiare të shtetit anëtar në fjalë dhe pagën mesatare në atë shtet; mund t'i nënshtrohen shqyrtimit gjyqësor efektiv në përputhje me rregullat procedurale të përcaktuara nga ligji i atij shteti anëtar. Nga ana tjetër, ky parim nuk përjashton ligjvënësin dhe ekzekutivin që të shmangen nga legjislacioni kombëtar, i cili përcakton në mënyrë objektive rregullat e hollësishme për përcaktimin e shpërblimit të gjyqtarëve, duke vendosur ta rrisin atë shpërblim me më pak se sa parashikohet nga ai legjislacion ose edhe ta ngrijnë ose ulin shumën e atij shpërblimi, për



aq sa një masë e tillë deroguese nuk përfshin ushtrimin e një pushteti arbitrar, por parashikohet me ligj; përcakton rregulla të hollësishme për shpërblimet që janë objektive, të parashikueshme dhe transparente; justifikohet nga një objektivi me interes të përgjithshëm i ndjekur në kontekstin e masave, të cilat, në varësi të rrethanave të jashtëzakonshme të justifikuara siç duhet, nuk synojnë posaçërisht gjyqtarët, por ndikojnë, në përgjithësi, në shpërblimin e kategorive të tjera të zyrtarëve ose nëpunësve publikë; është e nevojshme dhe në mënyrë strikte proporcionale me arritjen e atij objektivi, gjë që supozon që masa deroguese të mbetet e jashtëzakonshme dhe e përkohshme dhe të mos dëmtojë natyrën përpjesëtimore të shpërblimit të gjyqtarëve me rëndësinë e funksioneve që ata kryejnë; mund t'i nënshtrohet shqyrtimit gjyqësor efektiv në përputhje me rregullat procedurale të përcaktuara nga ligji i shtetit anëtar në fjalë.

70. Këto parime gjenden edhe në deklaratat ose rezolutat ndërkombëtare, siç janë Parimet Bazë për Pavarësinë e Gjyqësorit të Kombeve të Bashkuara të vitit 1985, të cilat në nenin 7 përcaktojnë se “është detyrë e çdo shteti anëtar që të sigurojë burime të përshtatshme për t'i mundësuar gjyqësorit të kryejë siç duhet funksionet e tij”. Edhe sipas Komisionit Evropian për Efikasitetin e Drejtësisë (CEPEJ) (studimi i datës 9.10.2014), vendosja e shpërblimit në një shumë të përshtatshme siguron që gjyqtarët të jenë në gjendje të marrin vendime të pavarura në përputhje me ligjin dhe ndërgjegjen e tyre. Ndaj ligjvënësi, në procedurën legjislative, duhet të japë arsyet për miratimin e një formule ose niveli të caktuar të pagës, që përfshin parametrat dhe parimet kushtetuese që janë pasur në konsideratë dhe mënyrën sesi janë balancuar ato.

71. Në përmbledhje të sa më sipër, referuar standardeve ndërkombëtare në lidhje me pagat e gjyqtarëve, të ngjashme me standardet që parashikon Kushtetuta jonë, Gjykata thekson se parimi i pavarësisë së pushtetit gjyqësor, i lidhur me ato të shtetit të së drejtës dhe sigurisë juridike, kërkon që paga e gjyqtarit të caktohet nga ligjvënësi me rregulla objektive, të parashikueshme, të qëndrueshme dhe transparente, si dhe duke ndjekur një proces efektiv konsultimi. Paga e përshtatshme e gjyqtarit është garanci thelbësore e pavarësisë së tij, sepse e mbron atë (gjyqtarin) nga çdo ndikim i parregullt në dhënien e vendimeve dhe nga rreziku i korrupsionit, pra siguron që gjyqtari të jetë në

gjendje të marrë vendime të pavarura në përputhje me ligjin dhe ndërgjegjen e tij. Po ashtu, paga e gjyqtarit i shërben edhe cilësisë së drejtësisë, sepse tërheq në sistem juristë të aftë profesionalisht. Niveli i pagës së gjyqtarit duhet të jetë në raport të drejtë me rëndësinë e funksionit dhe mjaftueshëm i lartë, sipas kontekstit socio-ekonomik të vendit dhe standardit të jetesës, duke pasur parasysh edhe aftësinë financiare të shtetit. Kjo do të thotë se shteti duhet të mbështesë gjyqtarin dhe familjen e tij në mënyrën e duhur, duke i siguruar jetesë të përshtatshme për pozicionin, përgjegjësinë e detyrës dhe rëndësinë që ka vetë pushteti gjyqësor për publikun/ qytetarin.

B.1.4 Kufijtë kushtetues të ushtrimit të diskrecionit të ligjvënësit

72. Në vendimin e saj nr. 35/2022, Gjykata theksoi se ligjvënësi, në plotësimin e kuadrit ligjor, duhet të mbajë parasysh përcaktimet e nenit 138 të Kushtetutës, duke garantuar, në çdo rast, që paga dhe përfitimet e tjera që vijnë si rrjedhojë e zbatimit të sistemit të referencës së pagave të mos ulen nën standardin e analizuar në atë vendim. Sipas saj, për formulimin e normës së re ligjore për pagën e magjistratit, ligjvënësi, brenda hapësirës së tij normuese, ka diskrecionin t'i referohet formulës aktuale të referencës në shërbimin civil ose çdo formulë tjetër që referon në legjislacionin në fuqi për pagat e funksionarëve publikë, duke qenë kjo një çështje që i përket oportunitetit të tij.

73. Gjykata vëren se qëndrimi i saj në paragrafin 104 të vendimit nr. 35/2022, është lexuar ndryshe nga palët në procesin kushtetues dhe ato kanë pasur qasje të ndryshme për sa i përket mënyrës sesi duhej të ishte zbatuar ai nga Kuvendi. Sipas kërkesës, Unionit, dhe subjekteve të interesuara, Shoqatës së Gjyqtarëve dhe KLGJ-së, standardi i përcaktuar nga Gjykata kishte të bënte me mosuljen e garancive të përcaktuara në atë vendim, duke vlerësuar se qëllimi i sistemit të ri të pagës së referencës ishte përmbysja e piramidës së pagave të funksionarëve publikë dhe krijimi i një difference me këta të fundit që lidhej me garantimin e një shpërblimi dinjitoz për magjistratët. Nga ana tjetër, sipas subjekteve të interesuara, Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave, ligjvënësi ka vepruar në përputhje me diskrecionin e tij, në zbatim të vendimit të Gjykatës, në zgjedhjen e sistemit të referencës për të rregulluar pagën e magjistratëve pas shfuqizimit të dispozitave të mëparshme dhe se qëllimi i ligjvënësit në miratimin e formulës fillestare



nuk ka qenë përmbysja e piramidës së pagave, e cila ka në krye të saj Presidentin, dhe as ruajtja e ndonjë raporti të diferencuar mes pagave të magistratëve dhe atyre të funksionarëve të tjerë.

74. Gjykata thekson se Kuvendi si organ ligjvënës ka të drejtë të zbatojë ose konkretizojë politika të caktuara për përmirësimin e qeverisjes dhe zhvillimin e vendit në tërësi, ose t'u përgjigjet prioritetëve ose problemeve të ndryshme të vendit. Megjithatë, ligjet ose dispozitat të veçanta të tyre, të miratuara nga ligjvënësi për këtë qëllim, nuk duhet të vijnë në kundërshtim me dispozitat e Kushtetutës (*shih vendimin nr. 29, datë 31.5.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Nuk është në funksionin e Gjykatës të kontrollojë synimet, objektivat dhe efektivitetin e zgjedhjeve legjislative të zbatuara nga ana e ligjvënësit. Detyrë e kësaj Gjykate është të vlerësojë nëse këto rregullime legjislative respektojnë parimet, standardet dhe rregullat e Kushtetutës (*shih vendimin nr. 16, datë 25.7.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Në vlerësimin e kushtetutshmërisë së ligjeve kjo Gjykatë niset nga prezumimi i pajtueshmërisë së tyre me Kushtetutën. Kjo do të thotë se lidhur me jokushtetutshmërinë e pretenduar duhet të parashtrihen argumente bindëse për t'i dhënë mundësi Gjykatës të vlerësojë nëse zgjidhjet ligjore të aplikuara shkelin normat dhe vlerat kushtetuese (*shih vendimet nr. 37, datë 13.6.2012; nr. 29, datë 31.5.2010; nr. 16, datë 25.7.2008, të Gjykatës Kushtetuese*).

75. Gjykata vlerëson të theksojë se në rastin konkret nuk vihet në diskutim, në kuptim të diskrecionit të tij kushtetues, kompetenca e ligjvënësit për përcaktimin e mënyrës së llogaritjes së pagës së magistratëve, por mënyra e ushtrimit të këtij diskrecioni në raport me ndalimin kushtetues që rrjedh nga neni 138 i Kushtetutës, ai i mosuljes së hapur ose të fshehur të pagës/përfitimeve të gjyqtarëve. Në thelb, paga e gjyqtarit nuk është thjesht çështje matematike ose e politikës buxhetore, por një garanci kushtetuese e pavarësisë së gjyqtarit dhe vetë pushtetit gjyqësor, në raport me pushtetet e tjera shtetërore. Ndonëse përzgjedhja e modelit të formulës së përcaktimit të pagës është një çështje që i përket diskrecionit të ligjvënësit, pra është e drejtë e tij që në përmbushje të kompetencave të veta kushtetuese, në funksion të qëllimit për përcaktimin e nivelit dhe referencës së pagave të magistratëve, të zgjedhë midis modeleve të ndryshme ligjore të caktimit të formulës për llogaritjen e pagës, mënyra

sesi ushtrohet ky diskrecion në raport me parimet kushtetuese është një çështje që i përket vlerësimit të Gjykatës. Gjatë ushtrimit të këtij kontrolli Gjykata nuk vlerëson nëse formula e miratuar është më e drejta ose më e arsyeshmja, pra nëse i përshtatet më mirë qëllimit të synuar, por verifikon nëse ligjvënësi ka vepruar në mënyrë arbitrare, duke pasur parasysh se ushtrimi i pushtetit diskrecionar përfshin edhe respektimin e parimit të proporcionalitetit dhe të të drejtave e parimeve kushtetuese, si dhe nuk duhet të përkeqësojë përfitimet e caktuara tashmë gjyqtarëve. Në këtë këndvështrim, sa më i rëndësishëm është parimi, garancia, e drejta ose interesi kushtetues që preket nga ushtrimi i diskrecionit parlamentar, aq më i fortë është kontrolli kushtetues. Për këtë qëllim, Gjykata vlerëson të ndalet në ato parime dhe standarde nga të cilat duhet të udhëhiqet ligjvënësi në rastin konkret në miratimin/përcaktimin e formulës së pagave të magistratëve, të cilat vlejné në të njëjtën mënyrë edhe për formatimin/ndryshimin e tyre.

76. Në kuptim të sa më sipër, Gjykata vlerëson të rendisë standardet ose kriteret që duhet të mbahen në konsideratë nga ligjvënësi sa herë që miraton ose përcakton formulën e pagës së magistratëve. Kështu, *kriteri i parë* është që rregullat themelore të pagës duhet të përcaktohen “me ligj”, jo me vendime diskrecionale subjektive e të ndryshueshme, pa shkak të justifikuar, sipas nenit 138 të Kushtetutës të ndonjërit prej pushteteve të tjera. Garancitë e nenit 138 të Kushtetutës, të cilat mbrojnë magistratët nga ulja në pagë, ku përfshihet edhe çdo ndërhyrje që mund të sjellë një efekt çfarëdo negativ mbi pagën, kërkojnë përcaktimin e kriterëve të qarta dhe objektive ligjore, si mënyra e vetme për të ndaluar çdo formë ndërhyrje me akte të tjera me natyrë diskrecionale. Parimi i shtetit të së drejtës dhe i sigurisë juridike kërkon, në aspektin formal, që elementet dhe parimet që lidhen me sistemin e pagave të magistratëve të përcaktohen me ligj të miratuar nga Kuvendi, përmes një procedure transparente, kurse në aspektin substancial, që parashikimet ligjore të jenë objektive, të parashikueshme, të qëndrueshme dhe transparente, për të përjashtuar ndërhyrje arbitrare të pushtetit ligjvënës ose ekzekutiv gjatë zbatimit të tyre. Kjo nënkupton edhe që gjatë shqyrtimit dhe miratimit të propozimeve ligjore që prekin drejtpërdrejt garancitë kushtetuese të magistratëve, ku përfshihen pagat e tyre, procesi ligjvënës duhet të



përfshijë një analizë tërësore dhe të detajuar të qëllimit të synuar dhe pasojave të pritshme, sikundër duhet të sigurojë edhe pjesëmarrjen aktive të vet gjyqtarëve/magjistratëve ose grupimeve që i përfaqësojnë ata. Ky konsultim duhet të jetë, mbi të gjitha, edhe efektiv.

77. Kjo është mënyra e vetme për të kufizuar diskrecionin e pushteteve të tjera për të ulur ose ngrirë pagën e gjyqtarëve rast pas rasti, varësisht preferencave të momentit që nuk lidhen me rastet e parashikuara nga neni 138 i Kushtetutës. Ky parim, në vlerësimin e Gjykatës, garanton pavarësinë e vet pushtetit gjyqësor dhe mbrojtjen nga ndërhyrjet arbitrare të pushteteve të tjera, duke ndaluar “ndëshkimet financiare” ose “shpërblimin” e gjyqtarëve për vendimet e tyre, ose çfarëdolloj presioni tjetër të tërthortë ndaj vendimmarrjes gjyqësore. Mungesa e kriterëve të qarta dhe objektive të ndërhyrjes krijon pasiguri juridike dhe sjell rrezikun e ndërhyrjes arbitrare.

78. *Kriteri i dytë* lidhet me verifikimin e situatave që u përkasin rasteve përjashtimore të parashikuara nga neni 138 i Kushtetutës, përtej të cilave ligjvënasi nuk mund të ndërhyjë me rregullime ligjore që çojnë në uljen e pagës dhe mund të përdoren si mjet presioni ndaj gjyqtarëve. Për të zbërthyer këtë kriter Gjykata vlerëson të analizojë në vijim nenin 138 të Kushtetutës në atë pjesë që lidhet me konceptin/kuptimin e termi “ulje page”. Neni 138 i Kushtetutës përveçse njeh dhe garanton në nivel kushtetues elementet më të rëndësishme financiare të statusit të gjyqtarit, ka përcaktuar në mënyrë shteruese tre raste të vetme që justifikojnë uljen e pagës dhe përfitimeve të tjera, ku rasti i parë nuk lidhet me vullnetin ose sjelljen e gjyqtarit, rasti i dytë është për shkak të ligjit (mbarimi i mandatit *ipso lege*), kurse rasti i tretë lidhet ngushtësisht me sjellje/situata të tilla që përbëjnë shkelje disiplinore ose me cilësitë profesionale të magjistratit (pamjaftueshmëria profesionale) (*shih vendimin nr. 34, datë 10.4.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Kjo dispozitë, jo vetëm që përcakton në mënyrë shteruese rastet e uljes së pagës dhe përfitimeve të tjera të gjyqtarit, por, për më tepër, në shkronjën “a” të saj e përkufizon në mënyrë të shprehur arsyen publike të uljes së pagës dhe përfitimeve, duke e lidhur me nevojën e marrjes së masave të përgjithshme ekonomiko-financiare për të shmangur situata të vështira financiare të vendit ose emergjenca të tjera kombëtare.

79. Si rregull, ndalohet ulja e pagës dhe përfitimeve të tjera, por ky rregull ka përjashtimet e veta. Me fjalë të tjera, është e lejueshme të ulet paga e gjyqtarëve në raste përjashtimore, që të merren masa ligjore që ndjekin një politikë të përgjithshme të uljes së pagave në sektorin publik, e cila është kushtetutshmërisht e justifikuar nëse respektohen kriteret e nenit 138, shkronja “a”, të Kushtetutës dhe zbatohet mbi rregulla objektive dhe të qarta, jo shënjestruese dhe të mirëpërcaktuara në terma kohorë. Norma kushtetuese nuk parashikon delegim të shprehur për ligjvënësin për rregullimin e rasteve të tjera dhe as për arsyen publike të uljes së pagave dhe përfitimeve të tjera të gjyqtarit, si masë të përgjithshme, që do të thotë se këto dy çështje i përkasin rezervës absolute kushtetuese. Në këtë kontekst, në dallim, për shembull, nga Shtetet e Bashkuara të Amerikës, ku Kushtetuta (neni 3, paragrafi 1) nuk lejon uljen e pagës gjatë qëndrimit në detyrë të gjyqtarit në asnjë lloj rrethane (as në kriza ekonomike të përgjithshme), ligjvënësi kushtetues shqiptar e ndryshoi formulën kushtetuese në vitin 2016 (parashikim që përpara reformës ishte i ngjashëm me atë të Kushtetutës së Shteteve të Bashkuara të Amerikës) dhe parashikoi mundësinë e uljes së pagës edhe për gjyqtarët, në rastin e lindjes së nevojës për marrjen e masave të përgjithshme ekonomiko-financiare për të shmangur situata të vështira financiare të vendit ose emergjenca të tjera kombëtare.

80. Përveç rasteve të parashikuara në nenin 138 të Kushtetutës, asnjë ndërhyrje tjetër e ligjvënësit që prek me efekt negativ pagën ose përfitimet e tjera të gjyqtarëve nuk është kushtetutshmërisht e lejueshme. Në këtë këndvështrim, Gjykata thekson se neni 138 i Kushtetutës nuk garanton thjesht uljen e dukshme numerike të pagës, pra të vlerës absolute të saj, por edhe ato ulje të synuara ose të shënjestruara, që vijnë nga përdorimi i instrumenteve me “elemente diskrecionale” e me karakter subjektiv. Në këto raste bëhet fjalë për ndërhyrje që synojnë “uljen e fshehtë” ose “ngrirjen” e pagës bazë ose thënë ndryshe stacionimin e saj në parametra të pandryshuar për një kohë të konsiderueshme, duke mosgarantuar kështu standardin kushtetues të përshtatshmërisë së saj me detyrën dhe dinjitetin e funksionit. Kjo nënkupton ato raste kur paga, pavarësisht se nuk ndryshon në vlerë nominale, në mënyrë graduale dhe jo të drejtpërdrejtë nuk është më e aftë të ofrojë të njëjtin standard jetese dhe as



nuk përshtatet më me rëndësinë e funksionit. Për rrjedhojë, Gjykata e gjen të pabazuar pretendimin e subjektit të interesuar, Këshillit të Ministrave, se për sa kohë Kushtetuta dhe ligji nuk japin përkufizimin e termit “ulen”, përmbajtja dhe kuptimi i tij janë të njëjtë me atë të zakonshëm gjuhësor dhe në këtë sens, vetëm nëse paga e një gjyqtari do të zbriste në mënyrë shifrore në krahasim me atë që përfitonte më parë, do të kishim “ulje” në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës.

81. Gjykata thekson se politikat e përgjithshme që synojnë shmangien e situatave të vështira me natyrë financiare ose emergjenca të tjera kombëtare janë të lejueshme nëse: i. nuk synojnë posaçërisht magjistratët (nuk janë ndëshkim ose presion ndaj tyre), por prekin njëtrajtshmërisht dhe kategoritë e tjera të të punësuarve që paguhen nga buxheti i shtetit dhe ku referon paga referuese bazë e magjistratëve; ii. kanë arsyetim legjitim (e lidhur kjo me situatën e vështirë ose emergjencën që kërkohet të përballohet); iii. zbatohen mbi rregulla objektive dhe të barabarta (jo selektive) e të paracaktuara; iv. janë proporcionale; v. nuk e ulin ose e lënë të pandryshuar (të ngrirë) pagën në një nivel që cenon dinjitetin e funksionit; vi. janë të kufizuara në kohë (nuk kthehen në një gjendje “normale” të përhershme). Formula e pagës nuk duhet të krijojë hapësira që të lejojnë mundësinë e ndikimit të magjistratit përmes saj. Në këtë drejtim parashikimi i kritereve dhe garancive të qarta synon që paga të mos përdoret si mjet presioni, pra të mos ulet ose të mos ndryshohet në mënyrë të synuar ndaj gjyqtarëve.

82. Në kuptim të sa më sipër, Gjykata vëren se “ngrirja e pagës” në një kontekst të caktuar mund të përbëjë “ulje të fshehtë të pagës”, përtej rasteve të parashikuara shprehimisht në nenin 138 të Kushtetutës, e cila mund të shfaqet në disa forma. E tillë është edhe ngrirja e pagës si pasojë e pandryshueshmërisë së pagës bazë të magjistratëve, ndërkohë që ndryshojnë pagat e funksionarëve të tjerë. Madje, ndryshimi i këtyre pagave të fundit ndodh duke ndryshuar me ligj referencën e pagës së gjyqtarëve.

83. *Kriteri i tretë* që duhet të mbahet në konsideratë nga ligjvënësi është që formula ligjore nuk duhet të lërë pagën të “ngrirë” në kushtet e inflacionit, sidomos për periudha të gjata sepse përbën një formulë tjetër të uljes. Në drejtim të inflacionit, si një kriter i veçantë vlerësimi, kërkohet që ligjvënësi të

kujdeset për miratimin e dispozitave ligjore që caktojnë mekanizmin e rritjes/indeksimit të pagës për këtë shkak, me qëllim që ajo të ruajë vlerën reale sipas kostos së jetesës. Gjykata vlerëson se inflacioni i qëndrueshëm/i vazhdueshëm, nëse nuk kompensohet nga rritja e pagave, funksionon si një ulje *de facto* e tyre, gjë që mund të minojë pavarësinë e gjyqtarëve. Inflacioni i lartë e shndërron një pagë të caktuar në një të ardhur që po zvogëlohet, duke e bërë më të vështirë për gjyqtarët të ruajnë standardin e tyre të jetesës. Pavarësisht formulës së zgjedhur nga ligjvënësi në këtë drejtim, që mund të jetë përmes rritjes periodike të detyrueshme ose çdo mënyrë tjetër, formula ligjore duhet të sigurojë që paga të përshtatet periodikisht me koston e jetesës, në mënyrë që të shmanget vonesa e zgjatur e rishikimit të saj dhe gërryerja e ndjeshme e vlerës reale e shkaktuar nga inflacioni. Për këtë qëllim është i nevojshëm miratimi i mekanizmave ligjorë të indeksimit ose rishikimit periodik, që të ofrojnë mbrojtjen kundër uljes së vlerës reale të pagës për shkak të kostos së jetesës (inflacionit), duke mos e lënë të “ngrirë” atë sidomos për periudha të konsiderueshme kohore.

84. Gjykata vlerëson në këtë drejtim se ligjvënësi, si kur bën rregullime strukturore në ligjin e pagave, ashtu edhe kur synon të përshtatë masën e pagës përgjatë viteve, duhet të mbajë në konsideratë se ajo duhet të përcaktohet në një mënyrë të tillë që të mos jetë e mbyllur ndaj efekteve të rritjes së kostos së përgjithshme të jetesës dhe duhet të garantojë ruajtjen e standardit të jetesës për shkak të humbjes së fuqisë blerëse. Për këtë qëllim, ligjvënësi duhet të mbajë parasysh zhvillimin e të ardhurave të magjistratëve me zhvillimin e përgjithshëm mesatar të çmimeve për mallrat dhe shërbimet, sipas indeksit të çmimeve të konsumit në një periudhë të caktuar kohore, njëloj siç vepron për kategoritë e tjera të punonjësve shtetërorë.

85. Kriteret dhe standardet e sipërpërmendura, nga të cilat duhet të udhëhiqet ligjvënësi në ushtrimin e diskrecionit për përcaktimin e pagës së magjistratëve, të cilat përbëjnë, njëkohësisht, edhe kufijtë e atij diskrecioni, synojnë, ndër të tjera: i. të ndalojnë uljen, të drejtpërdrejtë ose të fshehur, të shënjestruar të pagave dhe të sigurojnë mbrojtjen ndaj instrumenteve që përmbajnë “elemente diskrecionale” subjektive me përmbajtje negative; ii. që paga të jetë e mjaftueshme dhe në përpjesëtim me dinjitetin dhe rëndësinë e detyrës dhe funksionit; iii.



të ndalojnë ose kufizojnë uljen e pagës dhe/ose të caktojnë mekanizmin e rritjes/indeksimit të pagës për shkak të inflacionit, me qëllim që ajo të ruajë vlerën reale sipas kostos së jetesës.

86. Në këto kushte, në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës, garancitë e të cilit duhej të respektoheshin nga ligjvënësi në miratimin e formulës së re ligjore në përputhje me vendimin e saj nr. 35/2022, Gjykata do të vlerësojë nëse në zgjedhjen e formulës aktuale të pagave të magistratëve ligjvënësi ka ushtruar diskrecionin e tij në përputhje me kriteret si më sipër që burojnë nga norma kushtetuese dhe nëse ndryshimi i sistemit të referencës së pagës referuese bazë të magistratëve ka sjellë, në thelb, një ulje të fshehtë të saj.

B.1.5 Vlerësimi i Gjykatës në rastin konkret

87. Gjykata vëren, fillimisht, se vlerësimi i përshtatshmërisë së pagës së magistratëve, nuk kufizohet vetëm te “paga referuese bazë”, por merr parasysh pagën në tërësinë e saj (totali i pagës dhe elementet e tjerë). Në këtë drejtim, Gjykata vlerëson të theksojë se diferenca mes pagës së gjyqtarëve të gjykatave të posaçme për gjykimin e veprave penale të korrupsionit dhe krimin të organizuar me ato të gjyqtarëve të gjykatave të tjera të të njëjtit nivel, sikundër vlera e asaj page edhe në raport me funksionarin më të lartë publik, Presidentin, nuk mund të përdoret si pikë referimi e analizës së saj. Ajo përbën një pagë atipike, e caktuar në bazë të një reforme kushtetuese për krijimin e një juridiksioni gjyqësor të specializuar për dhënien e drejtësisë në rastet e profilin të lartë dhe të korrupsionit, për të çrrënjësuar kulturën e pandëshkueshmërisë. Për këtë arsye, vlera e saj në formulën dhe elementet përbërëse të pagës së gjyqtarit ndikohet nga shkalla e vështirësisë në punë, e njohur në mënyrë të posaçme kësaj kategorie.

88. Duke iu rikthyer çështjes konkrete, Gjykata vëren se ndonëse paga referuese bazë është një nga elementet e pagës së magistratëve, sipas shkronjës “a” të pikës 5 të nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magistratëve, ndryshimi i formulës së pagës referuese bazë prek në tërësi pagën mujore të magistratëve, për rrjedhojë analiza vijuese, ndonëse ndalet në pagën referuese, synon në fakt pagën bruto mujore në tërësinë e elementeve të saj.

89. Në kuptim të standardeve dhe kriterëve të mësipërme, Gjykata vëren se neni 11 i Ligjit për Statusin e Magistratëve ka përcaktuar parimet dhe kriteret e caktimit të pagës dhe përfitimeve

financiare të magistratit, kurse neni 12 i tij ka përcaktuar se paga e magistratëve caktohet sipas përkatësisë së magistratit në grupin dhe nivelin e pagave, duke përcaktuar kjo normë grupet e pagave, elementet e pagës mujore bruto, si dhe mënyrën e llogaritjes së shtesës për vjetërsi në ushtrimin e funksionit ashtu edhe të shtesës për pagën në grup etj. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se duket se është plotësuar *kriteri i parë* i nevojshëm, sepse rregullat dhe parimet e caktimit të pagës së magistratëve duket se përmbushin kriteret e caktimit të tyre me ligj, duke mos lënë vend kështu për ndërhyrje me vendime diskrecionale.

90. Për sa i përket *kriterit të dytë*, në mënyrë që t'i japë përgjigje pyetjes nëse zgjedhja e formulës aktuale është bërë në përputhje me qëllimin dhe objektivin e synuar dhe në raport të drejtë me nevojën që e ka diktuar atë, Gjykata vlerëson të ndalet në vlerësimin nëse formula e re e përlllogaritjes së pagës, e ndryshme nga formula fillestare e miratuar në vitin 2016, respekton në të njëjtën mënyrë garancitë e nenit 138 të Kushtetutës në drejtim të parimit të përshtatshmërisë së pagës me detyrën dhe ndalimit të uljeve të fshehta të saj. Gjykata, duke respektuar diskrecionin e ligjvënësit në këtë çështje, për qëllime të vlerësimit të garancive kushtetuese që burojnë nga neni 138 i Kushtetutës, çmon se shqyrtimi i saj duhet të kufizohet në vlerësimin nëse ligjvënësi, ndërsa ka përcaktuar një formulë të re reference të pagës referuese bazë, ka përmbushur detyrimin për të marrë në konsideratë edhe ata faktorë që ndalojnë “uljen e fshehtë të pagës”.

91. Formula ligjore e përzgjedhur që në vitin 2016 sipas vullnetit të ligjvënësit synonte ruajtjen e dinjitetit të funksionit dhe pavarësisë së tij, në mënyrë që të ulëj rreziku i presioneve ose ndikimeve të jashtme, siç mund të jetë, për shembull, varësia financiare, korrupsioni ose ndërhyrjet e jashtme. Formula fillestare e shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magistratëve, jo pa qëllim e lidhte pagën referuese bazë me kategorinë e nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues, pasi ishte në funksion të qëllimit të reformës në drejtësi për rritjen e pavarësisë së magistratëve, krahas shtimit të kufizimeve të tyre, si dhe rritjes së llogaridhënies. Edhe pse kushtetutshmëria e përmbajtjes së asaj norme ligjore nuk është vënë në dyshim nga Gjykata, për sa kohë nuk është kundërshtuar ndonjëherë, por, siç është parashtruar më lart,



antikushtetutshmëria e konstatuar lidhej me zbatimin e normës, në funksion të interpretimit të saj në kah ulës nga organet financiare të shtetit dhe jo me përmbajtjen e vet formulës, e cila u konstatua se ishte e qartë në vetvete. Duke e referuar pagën referuese bazë të magjistratëve në atë të kategorisë së nëpunësve civilë, ligjvënësi, në miratimin e reformës në drejtësi, duket se synoi ta shkëpusë referencën nga funksionet politike, paga e të cilave është më e lehtë të kufizohet ose të ngrihet në kohë, për shkaqe që lidhen me arsyet politike. Pikërisht duke referuar në kategorinë e nëpunësve civilë, ligjvënësi duket se synoi të lidhte grupin relativisht të vogël të magjistratëve me atë relativisht të madh të nëpunësve civilë, të cilët bëjnë pjesë në një kategori nëpunësish, paga e të cilëve është zakonisht më e lëvizshme në kohë në kah rritës, për shkak të arsyeve që lidhen me garantimin e mirëqeverisjes dhe luftën kundër korrupsionit në administratën publike.

92. Gjykata vëren se në vitin 2016 piramida e pagave u thye me vetëdije, pikërisht për shkak të nevojës për reformimin e thellë të organeve të drejtësisë, duke u parashikuar dhe pranuar që në atë kohë se kjo formulë e re do të passillte nevojën e rritjes së pagave edhe të magjistratëve, sa herë që do të krijoheshin kushtet që do të lejonin rritjen e pagave të nëpunësve civilë në të cilët referonte paga e tyre referuese bazë. Formula e referencës në një kategori tjetër nëpunësish civilë presupozon që në rast rritjeje të pagave të këtyre të fundit, të rriten njëkohësisht edhe pagat e magjistratëve, në të njëjtën mënyrë siç mund të ulen pagat kur ekziston rrethana e parashikuar nga neni 138, shkronja “a”, i Kushtetutës, për shkak po të uljes së pagës së referencës. Në këtë drejtim, Gjykata vlerëson të theksojë edhe se thelbi i sistemit të referencës është që paga, në parim, të ndjekë fatin e pagës në të cilën ajo është referuar, pasi në të kundërt, bazuar në parimin e solidaritetit shoqëror, i sanksionuar në Preambulën e Kushtetutës, do të kishim të bënim me një barrë të shpërpjesëtuar që i ngarkohet vetëm një kategori të caktuar nëpunësish/funksionarësh publikë. Në këto kushte, Gjykata e gjen të pabazuar edhe pretendimin e subjekteve të interesuara, Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave, se standardi i pretenduar nga kërkuesi i ruajtjes së diferencës së pagave përkthehet në detyrim për rritjen e pagave të magjistratëve dhe se qëllimi real i kërkesës kushtetuese është rritja e pagave të magjistratëve dhe imponimi i rritjes progresive të saj.

93. Gjykata vëren se nuk ka dyshim që paga e magjistratëve është rritur ndjeshëm në vitin 2016, me efekt nga viti 2019, në krahasim me zyrtarët e tjerë të shtetit, porse ajo është shoqëruar edhe me kufizime të forta që rrjedhin prej statusit të magjistratëve. Siç është konstatuar edhe më sipër, kjo ka qenë zgjedhje e ligjvënësit në kuadër të reformës në drejtësi. Fakti që kishte rritje në vitin 2019 për magjistratët dhe jo rritje të ndjeshme edhe për nëpunësit civilë ose Presidentin, nuk do të thotë se kur të rriten pagat e dy kategorive të mësipërme, të ndryshohet referenca e formulës së llogaritjes së pagës së magjistratëve në atë mënyrë që ajo të mbetet e pandryshuar dhe pagat e referencës para dhe pas ndryshimeve ligjore të pësojnë rritje të konsiderueshme. Në rast se ndryshimet ligjore të vitit 2023 do të konsideroheshin në pajtim me nenin 138 të Kushtetutës, pra nuk do të konsideroheshin “ulje e fshehtë”, kjo do të legjitimonte ndryshimin e herëpashershëm në kah rritës të pagave të të gjithë funksionarëve shtetërorë tek të cilët referohet paga referuese e magjistratëve dhe mbajtjen në vend të pagave të këtyre të fundit. Kjo do të lejonte rritjen paraprakisht të pagës së një kategorie të ardhshme reference dhe më pas referimin e pagës së magjistratëve tek kjo kategori, në një koeficient që do të mbante të pandryshuar vlerën nominale të pagës së magjistratëve dhe, në vijim, rritjen e pagës referuese të mëparshme. Kështu, kjo teknikë legislative do të përsëritej sipas nevojës, duke sjellë mbajtjen të pandryshuar, në mënyrë të shënjestruar, të pagës së magjistratëve, me arsyetimin se, nga njëra anë ajo nuk po ulët, e, nga ana tjetër, as nuk po rritet (dhe magjistratët nuk kanë të drejtë rritjeje të pagës, por vetëm mosulje).

94. Nëse formula që përbënte përfitim të fituar tashmë nga magjistratët ndryshohet në atë mënyrë që pagat e nëpunësve civilë ose publikë, me të cilët është bërë referenca, të rriten, por pagat e magjistratëve jo, për shkak të ndryshimit nga ligjvënësi të vendit të referencës, kjo përbën ulje të fshehtë të pagës, në kuptim të ndalimit kushtetues të parashikuar nga neni 138 i Kushtetutës. Po në këndvështrim të kësaj dispozite kushtetuese, parimi i përshtatshmërisë së pagës kërkon që ajo të jetë në atë masë që të sigurojë një nivel të përshtatshëm me detyrën dhe funksionin, për rrjedhojë kërkon edhe që paga të zhvillohet dhe të ecë në të njëjtën linjë me zhvillimet ekonomike e financiare dhe vetë



standardin e jetesës në vend, por sigurisht, duke u përshtatur edhe me situatën financiare të shtetit.

95. Gjykata vëren se, duke konsideruar si të drejtë të fituar në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës, vlerën e pagës referuese bazë në masën 152.700 lekë, që rezultoi nga formula e shkronjës “a” të pikës 5 të nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, sipas interpretimit të saj me vendimin nr. 35/2022, në miratimin e formulës së re ekzekutivi dhe ligjvënësi janë përpjekur të ruajnë të njëjtën vlerë të pagës referuese, duke e përshtatur atë matematikisht sipas koeficientit që rezultonte nga kjo vlerë në raport me pagën e re të Presidentit (0.36). Ndërkohë, me ndryshimet e miratuara në Ligjin për Pagat e Funkionarëve me ligjin nr. 34/2023, në vijim të të cilit u miratua edhe VKM-ja nr. 325/2023, niveli i pagave të kategorisë në të cilën referonte formula fillestare e vitit 2016 ka pësuar një rritje të konsiderueshme, duke arritur në një nivel të krahasueshëm edhe me pagat për funksionet gjyqësore. Nga ana tjetër, edhe paga e re e referencës (e Presidentit) ka pësuar një rritje të konsiderueshme. Pavarësisht rritjes së pagës së referencës si sipas formulës fillestare, ashtu edhe asaj aktuale, duket se paga e magjistratëve qëllimisht u la në nivelin e pagës që rezultoi sipas interpretimit të normës së mëparshme ligjore nga Gjykata, që ajo, po në dukje, të mos të ulej në vlerë absolute, pra që ajo të ngrinte në mënyrë të shënjestruar, çka, në thelb, sikurse u theksua më sipër (*shih paragrafët 80–82*) përbën ulje të fshehtë.

96. Në analizë të akteve të paraqitura në këtë gjykim kushtetues, Gjykata nuk konstaton që formula e re e caktimit të pagës referuese bazë të magjistratëve (me referencë te paga e Presidentit) të ketë rezultuar nga ndonjë analizë e raportit hierarkik ose çfarëdolloj raporti tjetër mes nivelit të ri të pagave të miratuara me ligjin nr. 34/2023. Ndërkohë, është lehtësisht e evidentueshme se koeficienti i përdorur është rezultat i raportit mes pagës së re të Presidentit dhe pagës referuese bazë të magjistratëve që rezultonte nga zbatimi i duhur i formulës së mëparshme ligjore, e cila është konsideruar nga Këshilli i Ministrave dhe Kuvendi si një e drejtë e fituar dhe pragu minimal i pagës së re. Po kaq lehtësisht e evidentueshme është edhe se, nëse Kuvendi do të kishte mbajtur formulimin fillestar të shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, duke iu referuar pagës për funksion brenda shërbimit civil, paga e magjistratëve

do të kishte pësuar një rritje të konsiderueshme në raport me të njëjtën rritje të pagës së referencës, pra atë të nëpunësve të shërbimit civil. Gjykata në këtë pikë vlerëson të theksojë se nuk është e pranueshme qasja e subjekteve të interesuara, Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave, se formula e mëparshme do të sillte vështirësi në zbatimin e atij sistemi referimi për shkak të elementeve të ndryshme që përmban paga e nëpunësve civilë. Në kundërshtim nga sa pretendojnë këto subjekte, Gjykata rithekson se ajo, në vendimarrjen për përmbajtjen e shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magjistratëve, nuk ka vënë asnjëherë në diskutim formulën e zgjedhur nga ligjvënësi në vitin 2016, e cila filloi të zbatohet më 1.1.2019, duke vlerësuar se ishte zbatimi në praktikë i normës dhe jo përmbajtja e saj që solli rezultatin jokushtetues në drejtim të mënyrës së përlllogaritjes së pagës së magjistratëve. Ajo formulë, në vlerësimin e Gjykatës, arrinte një rezultat kushtetutshmërisht të kënaqshëm, pasi garantonte një nivel pagash që i korrespondonte funksionit dhe detyrës së gjyqtarit. Po kështu, nuk qëndron as pretendimi tjetër i këtyre subjekteve se magjistratët kërkojnë të kenë gjithnjë pagë më të lartë se nëpunësit civilë, për sa kohë që kjo ka qenë zgjedhja e ligjvënësit, i cili ua ka njohur magjistratëve përfitimin e lidhjes së pagës referuese me nëpunësit civilë dhe shtimin ndaj pagës referuese bazë të shtesave të tjera të parashikuara në ligj. Kjo është një garanci që nuk mund të zhbëhet pa një qëllim legjitim që të lërë pa fuqi qëllimin që kishte reforma në drejtësi ose ndryshimin e nenit 138 të Kushtetutës.

97. Referuar akteve të procedurës parlamentare, ndryshimi i formulës së re ligjore të pagës është justifikuar me diskrecionin e Kuvendit sipas paragrafit 104, të vendimit nr. 35/2022, të Gjykatës, kurse si argument është përdorur fakti se paga e Presidentit është një vlerë e vetme, për rrjedhojë nuk sjell probleme gjatë zbatimit të saj në praktikë dhe se ky sistem referimi është i njëjtë me atë të funksionarëve të lartë publikë (kryesisht me natyrë politike). Po sipas akteve të procedurës parlamentare, është konsideruar si e drejtë e fituar vetëm vlera nominale e pagës e rezultuar nga formula e mëparshme sipas interpretimit që i ka dhënë asaj Gjykata. Ndërsa referimi fillestar i pagës së magjistratëve tek ajo e nëpunësve civilë do të passillte rritjen e saj sa herë që do të rritej paga referuese, duke përbërë kështu një përfitim të



garantuar, në aktet parlamentare mungon analiza e pasojave në rast se do të ruhej formulimi i mëparshëm, pra nëse Gjykata nuk do të ishte investuar për shfuqizimin e asaj norme. Po kështu, mungon analiza edhe në drejtim të përshtatshmërisë së pagës sipas formulës së re në raport me zhvillimet ekonomike e financiare që prej vitit 2016, kur është miratuar fillimisht ajo.

98. Gjatë procedurës parlamentare nuk rezultojnë të jetë dëgjuar as mendimi i gjyqtarëve/prokurorëve në lidhje me ndryshimet e reja ligjore. Gjatë seancës plenare përfaqësuesit e kërkuarit dhe subjektit të interesuar, KLGJ-së, u shprehën se disa grupe gjyqtarësh, individualisht ose nëpërmjet gjykatave kanë shprehur mendimet e tyre për ndryshimet ligjore, por se nuk kanë qenë pjesë e grupit të punës dhe as të thirrur nga komisionet përkatëse. Edhe pse KLGJ-ja, siç është shprehur në parashtrimet e saj drejtuar Gjykatës, ka shprehur dakordësinë për projektligjin, ajo ka evidentuar disa çështje që duhej të gjenin reflektim, për të cilat në aktet parlamentare nuk jepet shpjegim përse nuk janë pranuar. Ndërsa në mbledhjet e komisioneve (atij të Çështjeve Ligjore dhe të Ekonomisë) përveç përfaqësuesve të Ministrisë së Drejtësisë dhe të Ministrisë së Financave dhe Ekonomisë, që kanë mbrojtur propozimin e tyre sipas projektligjit, nuk ka pasur përfaqësues të organeve të drejtësisë ose të vetë grupeve të interesit. Prandaj, në vlerësimin e Gjykatës, procesi i konsultimit, nga pikëpamja kushtetuese, nuk ka rezultuar të ketë qenë efektiv.

99. Gjykata, bazuar në të dhëna nga burime të besueshme zyrtare, konstaton se pas vitit 2016 ekonomia e vendit është rritur në vijim, të ardhurat në buxhetin e shtetit janë rritur, janë rritur ndjeshëm çmimet për shkak të fenomeneve globale, që kanë të bëjnë me pandeminë e shkaktuar nga COVID-19 dhe lufta në Ukrainë. Referuar të dhënave të marra nga Instituti i Statistikave (INSTAT) për listën e çmimeve mesatare të disa artikujve kryesorë të konsumit vërehet se në një hark kohor 10-vjeçar (2016–2025) ka pasur një rritje të konsiderueshme të tyre. Ndërkohë që, referuar të dhënave nga i njëjti burim, për të njëjtën periudhë kohore, niveli i të ardhurave dhe i jetesës ka ardhur gjithnjë e në rritje. Bazuar edhe në faktorët si më sipër, autoritetet kanë ndërmarrë politika shtetërore për rritjen e pagave në sektorin publik dhe privat. Po sipas të dhënave të INSTAT-it, për të përballuar rritjen e kostove të jetesës, është rritur edhe paga mesatare në sektorin

publik dhe privat, si edhe paga minimale. Referuar këtyre të dhënave për periudhën 2016 deri në vitin 2023, kur janë miratuar ndryshimet ligjore, rezultojnë se paga minimale zyrtare është rritur nga 22.000 lekë në 40.000 lekë; paga mesatare në sektorin privat është rritur nga 43.662 lekë në 65.566 lekë; paga mesatare në sektorin shtetëror është rritur nga 54.488 lekë në 81.887 lekë; paga mesatare mujore bruto është rritur nga 47.552 lekë në 70.539 lekë. Ndërkohë, referuar po këtyre të dhënave, këto paga kanë vijuar rritjen e tyre edhe në vitet në vijim. Po ashtu, siç u konstatua edhe më sipër, paga e Presidentit, e cila pothuajse nuk kishte ndryshuar substancialisht për një periudhë të gjatë kohore, u rrit ndjeshëm në vitin 2023, sikundër edhe paga e kategorive përkatëse të nëpunësve civilë ku bënte referencë formula e mëparshme e pagës referuese bruto të magjistratëve.

100. Në paketën ligjore të miratuar për rregullimin e nivelit të ri të pagave në administratën shtetërore, me qëllim rregullimin dhe zbutjen e pasojave të shkaktuara nga faktorë ekonomikë, është përfshirë edhe Ligji Ndryshues që solli ndryshime vetëm në formulën e pagës së magjistratëve (sistemin e referimit të saj), duke e lënë atë të pandryshuar në vlerë në dallim nga paga e nëpunësve të shërbimit civil (referenca e vjetër e formulës) dhe ajo e Presidentit (referenca e re e formulës), të cilat kanë pësuar një rritje domethënëse, që sipas kërkuarit shkon midis 40% deri në 50%. Referuar akteve nënligjore që përcaktojnë vlerën e pagës për pozicion të kategorisë së nëpunësit civil në të cilin bënte referencë Ligji për Statusin e Magjistratëve, rezultojnë se në periudhën nga fillimi i zbatimit të ligjit (viti 2019) dhe deri në vitin 2023, kur u miratuan ndryshimet ligjore të kundërshtuara, ajo është rritur me afërsisht 44%. Për sa i përket pagës së Presidentit, që për një periudhë të gjatë kohore kishte ndryshuar me vlera të vogla, ajo është rritur me afërsisht 65%. Në ndryshim nga këto, pavarësisht kohës së gjatë që ka kaluar nga miratimi i Ligjit për Statusin e Magjistratëve dhe pavarësisht rritjes që ka pësuar paga e referencës sipas secilës formulë, paga e magjistratit ka ngelur e pandryshuar substancialisht, duke u ngrirë. Ndërkohë, në vendimin e saj të mëparshëm, Gjykata nuk ka garantuar vlerën nominale të pagës, por zbatimin e drejtë të formulës së llogaritjes së saj.

101. Në ndryshim nga kuadri që përftohet nga këto të dhëna zyrtare, paga e magjistratit nuk ka



pësuar ndryshime prej pothuajse 10 vjetësh. Ajo u miratua në vitin 2016 dhe filloi të zbatohet në vitin 2019. Në pamje të parë, fakti i mosndryshimit të pagës së gjyqtarit, i analizuar në mënyrë të izoluar nuk përbën *per se* shkelje kushtetuese. Mirëpo, mosndryshimi i pagës së gjyqtarit nuk është një ngjarje e izoluar. Jo vetëm që koha gjatë së cilës ajo nuk ka ndryshuar është e konsiderueshme, por edhe konteksti socio-ekonomik i vendit ka pësuar ndryshime të ndjeshme, në kuptimin që janë rritur standardi i jetesës, fondet publike dhe pagat e punonjësve të tjerë. Këto të dhëna të analizuar së bashku me faktin që referenca e pagës së gjyqtarit ndryshoi në mënyrë të tillë, që të dyja pagat zyrtare referenciale (ajo e administratës publike dhe e Presidentit) u ndryshuan në mënyrë domethënëse përmes spostimit në kohë të miratimit të ndryshimeve ligjore përkatëse (*shih paragrafët 46–48 të vendimit*), nxjerrin përfundimin se mosndryshimi i pagës së gjyqtarit përbën ulje të fshehtë të shënjestruar, që bie ndesh me nenin 138 të Kushtetutës.

102. Gjykata rithekson se parimi kryesor nga i cili duhet të nisët ligjvënësi në ushtrimin e diskrecionit të tij për miratimin e rregullimeve ligjore që prekin pagën e magjistratëve, është që të garantohej pavarësia e gjyqtarëve dhe e gjykatës nëpërmjet përshtatshmërisë së saj me dinjitetin e detyrës dhe rëndësinë e funksionit, si dhe moscenimi, tej rasteve të përcaktuara nga neni 138 i Kushtetutës, i përfitimeve që magjistratët kanë marrë nga formula fillestare e miratuar në vitin 2016 nëpërmjet miratimit të Ligjit për Statusin e Magjistratëve. Nga interpretimi i nenit 138 të Kushtetutës, sipas parimit të pavarësisë në raport me rëndësinë e funksionit gjyqësor, Gjykata arrin në përfundimin se paga e gjyqtarit përshkohet nga parimi i përshtatshmërisë së saj me funksionin. Nuk është e rastit që një garanci e tillë kushtetuese për mosuljen e pagës dhe përfitimeve të tjera parashikohet ekskluzivisht për gjyqtarin. Ndonëse norma kushtetuese nuk përcakton pragun/kufirin ose kriteret treguese për të vlerësuar përshtatshmërinë e nivelit të pagës, ligjvënësi ka detyrimin për të përshtatur pagën me zhvillimin e kushteve të përgjithshme ekonomike të vendit, në një periudhë kohore të caktuar dhe në raport edhe me zhvillimin e pagave të referencës ashtu edhe të funksionarëve të tjerë publikë.

103. Sipas kërkuesit, Unionit dhe subjektit të interesuar, Shokatës së Gjyqtarëve, me miratimin e

ligjit të buxhetit të shtetit për vitin 2023, që planifikonte edhe rritjen e pagave të administratës publike, ku përfshiheshin edhe pagat e pozicioneve me referencë të Ligji për Statusin e Magjistratëve, Kuvendi i kishte marrë masat për të përballuar rritjen e pagave në sektorin publik, duke përfshirë edhe pagat e magjistratëve për shkak të referencës në pagat e administratës publike. Për rrjedhojë, sipas tyre, nëse në historikun e akteve ligjore dhe gjyqësore do të mungonte vendimi nr. 35/2022 i Gjykatës, sipas skemës së vjetër të pagave, në vitin 2023 magjistratët do të përfitonin rritje të konsiderueshme të pagës referuese në raport me rritjen e kategorisë përkatëse që i korrespondon drejtorit të drejtorisë së përgjithshme në Kryeministri ose çdo pozicioni të barasvlershëm me të, pra në vlerën 231.000 lekë, që do të thotë 30% më e lartë. Ndërkohë, sipas subjektit të interesuar, Këshilli të Ministrave, nuk është e vërtetë që ky fond ishte parashikuar në ligjin e buxhetit, i cili është ndryshuar në tetor të vitit 2023 për të plotësuar efektin financiar shtesë, sepse nuk ishte parashikuar në ligjin e buxhetit për muajt e fundit të vitit.

104. Gjykata vëren se metoda e përdorur në vitin 2023 përbën jo “mosrritje” page siç pretendojnë subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, por “ulje të fshehtë” të pagës, në cenim të garancive kushtetuese, për sa i përket përfitimit që rrjedh nga formulimi origjinal i nenit 12 të Ligjit për Statusin e Magjistratëve. Sipas nenit 138 të Kushtetutës magjistratët mund të thirren në sakrificë kur janë kushtet e shkronjës “a”, me pasojë uljen e pagës, por nuk janë të përjashtuar edhe nga kahu i kundërt, pra kur kushtet ekonomike të vendit sjellin rritje të përgjithshme të pagave, edhe magjistratët duhet të përfitojnë proporcionalisht me kategoritë e tjera të pagave të nëpunësve/funksionarëve publikë. Kjo pikërisht sepse paga e tyre nuk është një shumë fikse parash e shënuar në ligjin për buxhetin e shtetit, por del nga një formulë që kishte dhe duhet të ketë për referencë një kategori page që i përshtatet zhvillimit ekonomik të vendit dhe ndryshon në kohë.

105. Në këtë kuptim, ndonëse rezultati në vlerë financiare absolute i pagës së magjistratëve, i prodhuar nga formula e re sipas ligjit objekt shqyrtimi, nuk është numerikisht ose matematikisht më i ulët sesa ai i prodhuar nga formula e mëparshme, formula e kundërshtuar, në raport me rritjen ekonomike dhe rritjen e çmimeve, përbën në



vetvete një ulje të fshehur dhe të shënjestruar të pagës, duke e ngrirë atë për gati 10 vjet që prej vitit 2016, kur është miratuar për herë të parë, deri në vitin 2026, kur u bë indeksimi i parë. Për sa kohë që në procedurën parlamentare nuk është vënë në diskutim përshtatshmëria e formulës, si garanci kushtetuese, e lidhur me konsiderata që kanë të bëjnë me konsolidimin e buxhetit të shtetit ose masën e shpenzimeve publike, Gjykata vlerëson se nuk ndodhet përpara asnjërit prej rasteve përjashtimore sipas nenit 138 të Kushtetutës, ndaj çmon se nuk ka asnjë arsye për të vënë në diskutim një qëllim të ndryshëm në miratimin e kësaj formule në rastin konkret. Për rrjedhojë, arrihet në përfundimin se ka një mospërputhje midis zhvillimit të pagave të magistratëve dhe zhvillimit të pagave të tjera në shërbimin civil publik, çka përkthehet në ulje të fshehtë dhe të shënjestruar të pagës së magistratëve.

106. Për sa i përket *kriterit të tretë*, që ka të bëjë me respektimin nga ligjvënësi të garancive për mbrojtjen e uljes së pagës për shkak të rritjes së inflacionit, Gjykata vëren se në Ligjin Ndryshues ligjvënësi ka miratuar formulën/mekanizmin që garanton indeksimin e pagës referuese bazë me vendim të Këshillit të Ministrave jo më vonë se dy vjet nga indeksimi i fundit, duke parashikuar edhe indeksimin për herë të parë, jo më herët se data 1.1.2026. Një rregull i tillë ka munguar dhe rregulli aktual e indeksion pagën duke konsideruar si moment caktimi të saj as vitin 2016, as vitin 2019, por vitin 2023 kur u ndryshua sistemi i referencës. Në këtë drejtim, Gjykata vlerëson se ky është një kriter tjetër që siguron që paga të ruajë vlerën reale sipas kostos së jetesës dhe të jetë e pajtueshme me garancitë e pavarësisë ekonomike.

107. Thënë sa më sipër, Gjykata rithekson se në vendimarrjet e mëparshme të saj për kontrollin e kushtetutshmërisë së shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të Ligjit për Statusin e Magistratëve nuk është vënë asnjëherë në diskutim formula e zgjedhur nga ligjvënësi me referencë në pagat e nëpunësve civilë, por vetëm mënyra e zbatimit të saj. Megjithatë, ashtu siç është theksuar edhe në vendimin nr. 35/2022, është kushtetutshmërisë e lejueshme dhe e pranueshme që ligjvënësi, brenda hapësirës normuese dhe diskrecionit të tij, të zgjedhë atë formulë reference që vlerëson se i përgjigjet më mirë prioriteteve të vendit, por duke garantuar, në përputhje me nenin 138 të Kushtetutës, që paga dhe

përfitimet e tjera, që vijnë si rrjedhojë e zbatimit të sistemit të referencës së pagave, të mos ulen nën standardin e përcaktuar nga Gjykata. Ndonëse rezultati në vlera financiare i prodhuar nga formula e re nuk është më i ulët se ai i prodhuar nga formula e mëparshme (përpara rritjes së pagës referuese në vitin 2023), madje ka sjellë një rritje shumë të vogël të pagës referuese, formula e kundërshtuar nuk respekton parimin e përshtatshmërisë së pagës, që kërkon që shpërblimi financiar i magistratëve, në kontekstin e situatës ekonomike, sociale dhe financiare të vendit, të garantojë atë pavarësi ekonomike të pajtueshme me përgjegjësitë e detyrës dhe dinjitetin e funksionit për t'i mbrojtur ata nga çdo ndërhyrje ose presion i jashtëm gjatë ushtrimit të detyrës, i konsideruar si një nga elementet kyçe në luftën kundër korrupsionit.

108. Gjykata vlerëson se edhe pse është kushtetutshmërisë e lejueshme që ligjvënësi të parashikojë sisteme të ndryshme të pagave mes magistratëve dhe funksionarëve të tjerë publikë apo që të ndryshojë formulën e llogaritjes së pagës së magistratëve, mbrojtja kushtetuese që ofron neni 138 i Kushtetutës nuk lejon, në thelb, asnjë rregullim që sjell rënie të fshehur të vlerës reale të pagës gjyqësore ose ngrirjen e shënjestruar të saj. Gjykata vlerëson se për të realizuar një formulë sa më të drejtë në respektim të standardeve kushtetuese, referencia e pagës së magistratëve duhet të mbështetet te paga e një funksionari që rritet herë pas here dhe indeksohet në drejtim të përmirësimit të kostove të jetesës dhe jo te një pagë që ndryshon rrallë ose është përcaktuar në vlerë të plotë të pastrukturuar në elemente përbërëse, siç ka rezultuar të jetë ajo e Presidentit. Në këtë drejtim mbahet në konsideratë edhe fakti se paga të tilla si ajo e Presidentit ose e funksionarëve të tjerë të lartë lidhen me pozicione që shoqërohen edhe me shpërblime dhe përfitime të tjera për përballimin e kostove të jetesës, të cilat nuk u ofrohen në të njëjtën mënyrë magistratëve në përgjithësi dhe nuk garantojnë statusin e tyre. Përkundrazi, ky status shoqërohet me një sërë kufizimesh që nuk janë të zbatueshme për kategoritë e tjera të funksionarëve publikë, kufizime që kanë të bëjnë edhe me përfitimin e të ardhurave nga veprimtari të tjera, me përjashtim të atyre me natyrë akademike e mësimdhënëse, që, nga ana tjetër, nuk mund të ushtrohen nga çdo magistrat, por kërkojnë plotësimin e kriterëve të veçanta, gjë që tkurr rrethin e mundësive për të siguruar burime të



tjera të ligjshme me qëllim përmirësimin e gjendjes ekonomike, duke e bërë pagën, si rregull, burimin e vetëm të të ardhurave të tyre financiare.

109. Në përfundim, në përputhje me qëndrimin e mbajtur në vendimin e saj nr. 35/2022, Gjykata vlerëson se i takon Kuvendit të miratojë ndryshimet ligjore të nevojshme, sipas arsytimit të këtij vendimi, që të shmangë uljen e fshehur dhe ta përshtatë pagën e magistratëve në raport të drejtë me rritjet e tjera dhe detyrën e funksionin, gjë e cila duhet të realizohet brenda datës 31.7.2026. Kuvendi mund të zgjedhë të përshtatë formulën e re në mënyrë që të riparojë uljen e fshehtë ose duke iu referuar ndryshimit që pësoi kategoria e nëpunësve civilë në të cilët referonte formula e vjetër ose ndryshimit që pësoi paga e Presidentit, ose çdo zgjidhjeje tjetër të krahasueshme me ndryshimet e kategoritë e mësipërme dhe brenda limiteve të tyre, gjithnjë në respektim të garancive të nenit 138 të Kushtetutës, duke mbajtur në vëmendje edhe faktin që inflacioni dhe situata ekonomike kanë efekt të njëjtë mbi të gjitha kategoritë e punonjësve, pavarësisht detyrës dhe funksionit që kryejnë.

110. Gjithashtu, duke konsideruar se Ligji Ndryshues parashikon rregullim prapaveprues, pasi formula e re përllogaritej nga data 1.4.2023, Gjykata vlerëson se efektet financiare të ligjit të ri duhet të llogariten po nga data 1.4.2023, duke përcaktuar një skemë të arsyeshme përshtatjeje për pagesat e prapambetura për periudhën nga data 1.4.2023 deri në hyrjen në fuqi të ligjit të ri. Ndërkohë, nëse nuk bëhen ndryshimet ligjore deri në datën 31.7.2026, llogaritja e pagesave të prapambetura do të bëhet me formulën që i referohet funksionarit të administratës së lartë publike, sipas referencës së analizuar në vendimin nr. 35/2022, të kësaj Gjykate.

111. *Së fundmi*, në vlerësimin e përshtatshmërisë së pagës së magistratëve Gjykata nuk kufizohet vetëm te “paga referuese bazë”, por merr parasysh pagën e magistratit në tërësinë e saj (*shih paragrafin 8,7 të vendimit*), si dhe pagën sipas sistemit të hierarkisë gjyqësore, i cili duhet të jetë në përputhje me dinjitetin e funksionit. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren edhe se në raportin e vitit 2023 të auditimit financiar dhe të përputhshmërisë për veprimtarinë e Gjykatës së Lartë, KLSH-ja ka gjetur se pagat e gjyqtarëve të asaj gjykate, ndonëse i përkasin gjyqtarëve që ushtrojnë detyrën në të

njëjtën gjykatë, janë të ndryshme dhe konstatohen tre nivele, duke rekomanduar marrjen e masave për hartimin e ndryshimeve ligjore për trajtimin e tyre financiar sa më drejt dhe në masë sa më të përafërt, pavarësisht se nga cila gjykatë ose karrierë profesionale vijnë (*shih raportin e KLSH-së të publikuar në faqen e saj zyrtare: <https://klsb.org.al/raporti-perfundimtar-i-auditimit-mbi-veprimtarine-e-gjykes-se-larte/>*). Ky rekomandim është për t’u konsideruar nga ligjvënësi në lidhje me modalitetet e nevojshme të ndërhyrjes, me qëllim rregullimin e kësaj situate, në respekt edhe të parimit të hierarkisë së pagave brenda sistemit gjyqësor dhe duke garantuar, edhe në këtë rast, standardin kushtetues të mosuljes së pagës sipas nenit 138 të Kushtetutës.

112. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e nenit 138 të Kushtetutës është i bazuar, sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa pranohet pjesërisht.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “a” dhe 134, pika 1, shkronja “h”, të Kushtetutës, si dhe neneve 49, pika 3, shkronja “d”, 51, 51/a dhe 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
2. Shfuqizimin e fjalisë së parë, të shkronjës “a”, të nenit 1, si dhe të pikës 2, të nenit 2, të ligjit nr. 33/2023, datë 25.5.2023, “Për një ndryshim në ligjin 96/2016, ‘Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë’, të ndryshuar”, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
3. Detyrimin e Kuvendit të miratojë ndryshimet ligjore të nevojshme, sipas arsytimit të këtij vendimi, brenda datës 31.7.2026.
4. Efektet e shfuqizimit sa më lart hyjnë në fuqi ditën e hyrjes në fuqi të ndryshimeve ligjore dhe, në çdo rast, jo më vonë se data 31.7.2026.



Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 17.2.2026

Shpallur më 15.4.2026

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini, Ilir Toska, Sonila Bejtja, Asim Vokshi

Anëtar kundër: Genti Ibrahim

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes nr. 3 (U) 2025, me kërkesë Unionin e Gjyqtarëve të Shqipërisë dhe me objekt shfuqizimin e dispozitave të ligjit nr. 33/2023, me të cilin është ndërhyrë në dispozitat e ligjit nr. 96/2016 që përcaktojnë elementet e pagës së magistratëve, ndaj qëndrim të ndryshëm nga shumica, pasi, në vlerësimin tim, në rastin konkret Kuvendi ka vepruar në përputhje me vendimin nr. 35/2022 të Gjykatës, pra brenda kufijve të diskrecionit të tij kushtetues, si edhe në respektim të garancive të parashikuara në nenin 138 të Kushtetutës.

2. Në vendimin e saj shumica ka paraqitur në mënyrë të zgjeruar të gjitha garancitë që zbatohen ndaj gjyqtarëve në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës, të elaboruara vazhdimisht edhe në jurisprudencën kushtetuese, garanci që zbatohen në të njëjtë mënyrë edhe në verifikimin e kushtetutshmërisë së dispozitave ligjore që rregullojnë pagën dhe përfitimet e tjera të magistratëve. Në të tilla çështje sigurisht që nuk vihet në diskutim se Kushtetuta e mbron pagën e gjyqtarit duke ndaluar uljen e saj dhe të përfitimeve të tjera që i janë njohur këtij funksionari publik, sikundër as arsyet e parashikimit, nga kushtetutëbërësi, të një regjimi të tillë garancish kushtetuese. Megjithatë, referuar parashtrimeve të kërkesës dhe të subjekteve të tjera të interesuara, KLGJ-së dhe Shoqatës së Gjyqtarëve, duket se kuptimi që ata i kanë dhënë kësaj mbrojtjeje kushtetuese nuk është ai *semplis*, pra që ndalon vetëm uljen e pagës në vlerë absolute, por e kanë shtrirë interpretimin e tyre edhe mbi vetë sistemin e referencës së pagës, pra në ruajtjen/garantimin e raportit të pagës së gjyqtarëve me pagat e tjera në sistemin e pagave të krijuar për shkak të miratimit të paketës të reformës në drejtësi. Sipas tyre, kjo

përbën një të drejtë të fituar, për rrjedhojë është garanci që buron nga statusi i magistratit dhe se parashikimi fillestar i normës ligjore në vitin 2016, që përcaktonte referimin në pagën e nëpunësve të lartë civilë, reflekton edhe vetë vlerësimin kushtetues të rëndësisë relative të këtyre funksioneve në atë kohë, që çoi edhe në miratimin e asaj formule page, e cila, në vlerësimin e këtyre subjekteve, është konsideruar si dinjitoze dhe që plotësonte qëllimin e synuar.

3. Në vendimin e saj nr. 35/2022, Gjykata, në kuptim të përmbajtjes së nenit 138 të Kushtetutës, konstatoi se mënyra e zbatimit të shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të ligjit nr. 96/2016 (jo përmbajtja e normës) kishte prodhuar të njëjtin rezultat në vlera financiare me atë sipas formulimit me ligjin nr. 50/2021. Por, në kushtet kur norma në formulimin fillestar nuk mbartte paqartësi që sillte nevojën e ndërhyrjes për sqarimin e përmbajtjes së saj dhe diktonte një mënyrë tjetër llogaritjeje të pagës referuese bazë të magistratit, Gjykata vlerësoi se ligji nr. 50/2021 kishte sjellë një rezultat, në terma financiarë, më të ulët sesa ai që magistratët do të përfitonin nga zbatimi korrekt i normës origjinale, pra kishte sjellë uljen në vlerë të “pagës referuese bazë” e në këtë kuptim uljen e pagës bruto mujore të magistratit. Për rrjedhojë, Gjykata vlerësoi se ligjvënësi kishte vepruar në kushtet e ndalimit të parashikuar në nenin 138 të Kushtetutës. Po kështu, Gjykata vlerësoi se brenda hapësirës së tij normuese, në formulimin e normës së re ligjore për pagën e magistratit, ligjvënësi ka diskrecionin t’i referohet formulës aktuale të referencës në shërbimin civil ose çdo formule tjetër që referon në legjislacionin në fuqi për pagat e funksionarëve publikë, duke qenë kjo një çështje që i përket oportunitetit të tij. Sipas Gjykatës, në ushtrim të kompetencave të tij për plotësimin e kuadrit ligjor, ligjvënësi duhet të mbajë parasysh përcaktimet e nenit 138 të Kushtetutës, duke garantuar, në çdo rast, që paga dhe përfitimet e tjera që vijnë si rrjedhojë e zbatimit të sistemit të referencës së pagave, të mos ulen nën standardin e analizuar në këtë vendim, përveçse kur verifikohet përjashtimi i nenit 138, shkronja “a”, të Kushtetutës (*shih paragrafin 104, të vendimit nr. 35/2022*).

4. Në rastin konkret, pavarësisht konsideratave që kanë të bëjnë me formulën dhe mënyrën e përzgjedhjes së saj nga ligjvënësi, të cilat ashtu si dhe më parë nuk janë vënë në diskutim dhe nuk mund të bëhen objekt i kontrollit kushtetues, unë jam i qëndrimit se ligjvënësi ka vepruar jo vetëm brenda



diskrecionit të tij kushtetues, por edhe duke respektuar garancitë dhe parimet sikundër detyrimet që përmban neni 138 i Kushtetutës. Duke pasur parasysh vendimin e Gjykatës nr. 35/2022 dhe përcaktimet e tij, është e qartë se ajo çka vihet në diskutim nuk është kompetenca e ligjvënësit për të vepruar në rastin konkret, por mënyra e ushtrimit të diskrecionit të tij vetëm në drejtim të pasojave të rregullimit/formulës së re, në të njëjtën mënyrë siç Gjykata veçoi në vendimin e mëparshëm të saj, ku u ndal në vlerësimin/analizën e rezultatit të prodhuar nga secila formulë ligjore për të vlerësuar nëse ajo kishte prodhuar një rezultat në vlerë më të ulët se rezultati i formulës së mëparshme.

5. Siç ka vërejtur edhe shumica, formula e re e përlllogaritjes së pagës së magistratëve nuk ka sjellë ulje në pagën referuese bazë në vlerë absolute, pra në pagën bruto mujore të magistratit, përkundrazi ka sjellë një rritje të lehtë të saj në raport me rezultatin e përfituar nga mënyra e zbatimit të formulës së mëparshme. Formula e re ka rezultuar se është miratuar në kuadër të një reforme më të gjerë në sistemin e pagave, shpërblimeve dhe strukturave të institucioneve, duke prekur dhe ndryshuar edhe pagat e disa funksionarëve të tjerë të institucioneve kushtetuese dhe institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj, me referim në pagën e Presidentit, e cila, sipas nenit 3 të Ligjit për Pagat e Funksionarëve, është paga më e lartë në institucionet e administratës publike, buxhetore dhe jobuxhetore, në Republikën e Shqipërisë.

6. Edhe pse në vendimmarrjen e mëparshme të Gjykatës për kontrollin e kushtetutshmërisë së shkronjës “a”, të pikës 5, të nenit 12, të ligjit nr. 96/2026 nuk është vënë në diskutim formula e zgjedhur nga ligjvënësi me referencë në pagat e nëpunësve civilë, siç është theksuar në vendimin nr. 35/2022, nuk është përjashtuar mundësia e zgjedhjes së një page tjetër reference, duke qenë kjo kushtetutshmërisë e lejueshme dhe e pranueshme nëse respektohen kërkesat e nenit 138 të Kushtetutës. Për rrjedhojë, për sa kohë që nuk vihet në diskutim se niveli i pagës që përfitonin magistratët sipas formulës së mëparshme ligjore nuk ka pësuar ulje, vetëm ndryshimi i referencës ligjore nuk mund të vërë në diskutim përputhshmërinë e saj me natyrën e detyrës dhe të funksionit.

7. Diferenca që solli në krye të herës formula e miratuar në vitin 2016 dhe e zbatuar në vitin 2019

në raport me pagat e funksionarëve të tjerë ose të administratës publike, nuk gëzon si e tillë mbrojtje kushtetuese as nga neni 138 i Kushtetutës dhe as nga mënyra e interpretimit të kësaj norme nga Gjykata, ndaj as një pretendim i tillë nuk mund të gjejë mbrojtje kushtetuese dhe të përbëjë premisë/shkak për të kundërshtuar formulën e ligjore të miratuar me Ligjin Ndryshues. Neni 138 i Kushtetutës nuk përmban detyrimin e ligjvënësit për të vendosur ose ruajtur një raport të caktuar/diferencë në nivelin e pagave të magistratëve në raport me ato të funksionarëve të tjerë publikë ose të administratës shtetërore. Pavarësisht premisave dhe arsyeve që sollën rritjen e pagave të magistratëve në vitin 2016, ato janë tërësisht të ndryshme nga premisat që çuan aktualisht në reformimin e sistemit të pagave të administratës, me pasojë rritjen e konsiderueshme të nivelit të tyre. Edhe pse është i dëshirueshëm garantimi i një standardi të lartë në trajtimin financiar të magistratëve, për sa kohë që neni 138 i Kushtetutës nuk përmban një detyrim për rritjen në çdo kohë të pagës së gjyqtarëve, kjo nuk mund të përbëjë detyrim kushtetues për ligjvënësin. Nga ana tjetër, parashikimi i detyrimit për indeksimin e pagës së magistratëve, sipas nenit 1 të Ligjit Ndryshues, jo më vonë se dy vjet nga indeksimi i fundit, duket se është një instrument që garanton mbrojtjen e kësaj page nga ulja e vlerës së saj për shkak të inflacionit.

8. Në këtë kuptim, unë nuk i bashkohem shumicës në vlerësimin e çështjes prej saj dhe arrijten në përfundimin se ndryshimi i referencës ligjore së pagës së magistratëve ka shkaktuar *de facto* ngrirjen e shënjestruar të pagës. Në qëndrimin tim ky përfundim nuk gjen bazë kushtetuese, por mbështetet vetëm në faktin e ndryshimit më të favorshëm të pagave të referencës sipas secilës formulë (asaj të mëparshme dhe asaj aktuale) dhe vetëm në faktin e mosndryshimit të pagës së magistratëve në terma absolutë.

9. Po kështu, vlerësoj se shumicës i mungon analiza edhe në drejtim të përfundimit se paga e re nuk plotëson në të njëjtën mënyrë kërkesën e pajtueshmërisë dhe mjaftueshmërisë me detyrën dhe funksionin e magistratëve. Vetëm konsideratat se që prej vitit 2016 janë rritur ekonomia e vendit, të ardhurat në buxhetin e shtetit, çmimet mesatare të disa artikujve kryesorë të konsumit, niveli i të ardhurave dhe i jetesës ka ardhur gjithnjë e në rritje, nuk janë argument kushtetues për sa kohë që në këtë vlerësim mungon analiza me natyrë financiare në



drejtim të pasojave reale të kësaj rritjeje në raport me vetë pagën e magjistratëve. Duke pasur parasysh garancitë e nenit 138 të Kushtetutës, por edhe sa shprehet shumica në vendimin e saj, vlerësimi i përshtatshmërisë së pagës së magjistratëve nuk kufizohet vetëm te “paga referuese bazë”, por merr parasysh pagën e magjistratit në tërësinë e saj (totali i pagës dhe elementet e tjera) (*shih paragrafin 87 të vendimit*). Për rrjedhojë, analiza e shkëputur e vendimit vetëm në një element të pagës së magjistratëve (ajo referuese bazë) nuk jep një pasqyrë të drejtë të trajtimit financiar të kësaj kategorie funksionarësh publikë në raport me ata në të cilën bën referim formula ligjore.

10. Në vlerësimin tim, ashtu siç kanë prapësuar edhe subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, ruajtja/garantimi i një difference/hendeku në pagë ndërmjet pagave të magjistratëve dhe atyre të administratës publike (sipas formulimit fillestar të normës) nuk është një garanci kushtetuese që përfshihet në “përfitimet e tjera” sipas nenit 138 të Kushtetutës dhe as mund të nxirret nga interpretimi i kësaj norme, për sa kohë që kushtetutëbërësi nuk duket të ketë pasur si qëllim vendosjen si standard kushtetues të ruajtjes së një difference të pagave të magjistratëve me ato të funksioneve të tjera shtetërore, pavarësisht se cila do të ishte ajo (paga e referencës). Përkundrazi, duket se arritja në një përfundim të kundërt do të përkthehej në një detyrim pozitiv për rritjen e pagës së gjyqtarëve sa herë që rriten pagat në administratën publike, për rrjedhojë do të përbënte një interpretim të kundërt me atë të normës kushtetuese që garanton vetëm ndalimin për uljen e pagës. Kjo, në vlerësimin tim, duket se do të sillte, në të kundërt, një ndërhyrje në ushtrimin e diskrecionit të Kuvendit, duke e detyruar atë t'i përmbahet një formule të caktuar dhe duke ndërhyrë në vlerësimin prej tij të atyre elementeve që përbëjnë ushtrim të diskrecionit kushtetues në miratimin dhe rregullimin e një çështjeje të veçantë.

11. Neni 138 i Kushtetutës sanksionon një ndalim të qartë për uljen e pagës dhe përfitimeve të tjera ekonomike të gjyqtarëve, me përjashtim të vetëm tre rasteve të përcaktuara në mënyrë të qartë dhe shteruese. Për sa kohë që në rastin konkret as nuk është pretenduar dhe as nuk është konstatuar se ndodhemi përpara ndonjërit nga këto raste, atëherë analiza e shumicës, në vlerësimin tim, duket se ka shkuar përtej kuptimit të normës kushtetuese, duke

vendosur standarde që nuk rezultojnë dhe as nuk mund të konkludohen prej saj, siç është edhe ai që duket se çon drejt një forme detyrimi të rritjes/zhvillimit progresiv të pagës. Në këtë drejtim e gjej të drejtë edhe sa pretendojnë subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, se mosrritja e pagës së magjistratëve edhe në situatën e rritjes së pagave të funksionarëve të tjerë, e realizuar në kuadër të një reforme të thellë të pagave të administratës publike, nuk barazohet me zbritje ose ulje në kuptim të nenit 138 të Kushtetutës. Vetëm një rezultat që përkthehet në ulje konkrete dhe të drejtpërdrejtë të pagës përbën “ulje” në kuptimin e normës kushtetuese.

12. Unë i bashkohem shumicës në lidhje me qëndrimin se në fakt ishte zbatimi në praktikë i normës ligjore të mëparshme dhe jo përmbajtja e saj që solli rezultatin jokushtetues të konstatuar në vendimin nr. 35/2022, në drejtim të mënyrës së përlllogaritjes së pagës së magjistratëve. Megjithatë, duke pasur në vëmendje qëndrimin e Gjykatës lidhur me diskrecionin e ligjvënësit për të ndërhyrë në rastin konkret, unë e gjej të drejtë edhe qasjen e subjektit të interesuar, Këshillit të Ministrave, se formula e mëparshme ligjore, me referim në një pagë, struktura dhe niveli së cilës përcaktohen me vendime politike dhe diskrecionare të pushtetit (VKM), mund të mos respektojë elementin e garancisë së miratimit të saj vetëm me ligj, me formula të qarta, transparente, të parashikueshme dhe jodiskrecionare, duke e bërë atë më lehtë dhe më shpesh objekt ndryshimi në varësi të vendimmarrjeve të pushtetit ekzekutiv mbi pagat e referencës (kriteri i parë i evidentuar nga shumica si kufizues i diskrecionit të ligjvënësit).

13. Nga ana tjetër, unë vlerësoj se dispozitat e kundërshtuara të Ligjit Ndryshues kanë respektuar edhe detyrimin për indeksimin e pagës çdo dy vjet, në mënyrë që të sigurohet mbrojtja ndaj inflacionit, duke ndaluar kështu uljen e vlerës reale të saj në kohë. Ky parashikim siguron që paga të ruajë vlerën reale sipas kostos së jetesës dhe të jetë e pajtueshme me garancitë e pavarësisë ekonomike të magjistratëve, si një element thelbësor në arkitekturën e garancive të pavarësisë materiale të tyre, duke siguruar që gjatë ushtrimit të detyrës ata të jenë të mbrojtur jo vetëm nga ndërhyrjet e jashtme, por edhe që të garantohet mbrojtja e standardit të jetesës nga erozioni ekonomik gradual që shkakton inflacioni.



14. Po kështu, vlerësoj të rëndësishme të theksoj se gjatë procedurës për hartimin dhe miratimin e projektligjit organet përfaqësuese të pushtetit gjyqësor, sikundër gjyqtarët, janë njohur me projektligjin dhe kanë pasur të gjitha mundësitë për të dhënë mendimin e tyre. Vetë KLGJ-ja në parashtrimet e saj ka theksuar se nuk ka pasur mosdakordësi me draftin, duke kërkuar vetëm respektimin e vendimit nr. 35/2022 të Gjykatës dhe konkretisht garantimin e indeksimit të pagës, çka është respektuar në rastin konkret përmes formulës ligjore. Ndërkohë, edhe përfaqësuesit gjyqtarë të palëve në seancë plenare u shprehën se kanë dhënë mendimin e tyre në lidhje me draftin edhe pse nuk kanë qenë pjesë e grupit të punës dhe as janë thirrur nga komisionet përkatëse për të marrë mendim në lidhje me draftin. Megjithatë, asnjë nga këta përfaqësues nuk arriti të argumentojë konkretisht nëse ka pasur propozime konkrete prej tyre, ku kanë konsistuar ato ose pamundësinë e njohjes efektive me formulën e re ligjore, objekt i këtij gjykimi. Kjo nënkupton se, në ndryshim nga sa konkludon shumica, procedura parlamentare nuk rezultoi të ketë qenë joefektive, përkundrazi ka siguruar dhe ka mundësuar pjesëmarrjen e përfaqësuesve të grupeve të interesit në proces, përmes paraqitjes së mendimeve dhe opinioneve të tyre për projektligjin.

15. Në vlerësimin tim si gjyqtar në pakicë, qasja e shumicës në këtë çështje, duke ndërhyrë sërish përmes shfuqizimit të normës ligjore, ka sjellë në mënyrë indirekte ndërhyrje në vetë kufijtë e diskrecionit të ligjvënësit për të rregulluar këtë çështje.

16. Në përfundim, për të gjitha argumentet si më sipër, vlerësoj se pretendimet e parashtruara në kërkesë janë të pabazuara, ndaj duhej të ishte vendosur rrëzimi i kërkesës.

Anëtar: Genti Ibrahim

VENDIM
Nr. 24, datë 4.3.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Sonila Bejtja	anëtare;

Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Marsida Xhaferllari	anëtare,

me sekretare Farisja Idrizaj, në datën 4.3.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 13 (B) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Banka Kombëtare Tregtare, përfaqësuar nga administratori Ndue Maluta.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Erjon Kasmi, në mungesë.

Shoqëria “Dini 2009” sh.p.k., në mungesë.

Agjencia Shtetërore e Kadastrës, Drejtoria Vendore Tiranë, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 11950, datë 15.12.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 1624, datë 1.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2024-4563, datë 13.11.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, pika 1, 16, pika 2, 17, 41, 42, 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” e 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 27-31 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases, Bankës Kombëtare Tregtare (*kërkuessa*), e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjekteve të interesuara, Erjon Kasmi, shoqëria “Dini 2009” sh.p.k. (*shoqëria ndërtuese*), Agjencia Shtetërore e Kadastrës (*ASHK*) (Drejtoria Vendore Tiranë), si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes



1. Në datën 22.9.2010 subjekti i interesuar, shoqëria ndërtuese, ka lidhur kontratë porosisë për ndërtimin e një apartamenti me sipërfaqe 111.4 m² në fshatin Linzë, lagjia “Qesarakë”, Tiranë në favor të subjektit tjetër të interesuar Erjon Kasmi, kundrejt vlerës 33.420 euro. Sipas kontratës, shoqëria ndërtuese garantonte se dispononte personelin e duhur, materialet, mjetet dhe teknologjinë e nevojshme për ndërtimin e godinës (*neni 6, pika 4.1*), pronësia mbi apartamentin do të fitohej nga porositësi pas përfundimit të godinës dhe regjistrimit të saj në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP) Tiranë, ndërsa kalimi i pronësisë së apartamentit, aksesorëve e ambienteve të përbashkëta do të bëhej përmes kontratës së shitjes që do të nënshkruhej nga të dyja palët (*neni 3, paragrafi i parë*). Po sipas kontratës, dorëzimi i apartamentit do të bëhej brenda muajit prill 2012 (*neni 3, paragrafi i dytë*). Për përmbushjen e kontratës së porosisë, subjekti i interesuar Erjon Kasmi ka paguar me para në dorë shumën 15.000 euro, ndërsa pjesën tjetër 18.420 euro e ka paguar përmes kredisë bankare të datës 21.10.2010, të marrë nga kërkuesja BKT.

2. Me përfundimin e karabinasë, shoqëria ndërtuese e ka regjistruar në ZVRPP, sipas përcaktimeve të ligjit nr. 7843, datë 13.7.1994, “Për regjistrimin e pasurive të paluajtshme”, të ndryshuar (*Ligji për Regjistrimin e Pasurive të Paluajtshme*), në fuqi në kohën e kryerjes së veprimit.

3. Në datën 12.12.2011 shoqëria ndërtuese ka lidhur me kërkuesen kontratat e kredisë bankare dhe hipotekimit, përmes të cilave ajo ka marrë kredi bankare në shumën 14.000.000 lekë, duke lënë si kolateral edhe disa kate të godinës së banimit, përfshirë apartamentin e porositur nga subjekti i interesuar Erjon Kasmi. Kontrata e hipotekimit është regjistruar gjithashtu në ZVRPP.

4. Kredia bankare nuk është shlyer nga shoqëria ndërtuese, ndaj kërkuesja i është drejtuar gjykatës për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të saj. Kërkesa është pranuar me vendimin nr. 797 akti, datë 5.3.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Kjo e fundit, me vendimin e datës 4.7.2014, ka vendosur pranimin e kërkesës së subjektit të interesuar, Erjon Kasmi, për sigurimin e padisë, duke pezulluar ekzekutimin e kontratës së kredisë bankare të lidhur mes shoqërisë ndërtuese dhe kërkueses, për sa i takon apartamentit të tij.

5. Në datën 26.2.2014 subjekti i interesuar, Erjon Kasmi, i është drejtuar ZVRPP-së me kërkesë për regjistrimin e kontratës së porosisë. Me shkresën e datës 20.3.2014, ZVRPP-ja e ka informuar se pjesa e godinës së ndërtimit, ku përfshihej edhe apartamenti objekt i kontratës së porosisë, ishte regjistruar prej saj në hipotekë si karabina më 24.10.2011 dhe më 15.12.2011 për të ishte vendosur inskript në favor të kërkueses. Në këto rrethana, subjekti i interesuar ka ngritur padi në gjykatë, me objekt konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratës së hipotekimit për pjesën e tij takuese me sipërfaqe 111.4 m², fshirjen e inskriptit të bërë nga ZVRPP-ja në favor të kërkueses për apartamentin e tij, detyrimin e ZVRPP-së të regjistronte në regjistrin e karabinave kontratën e porosisë të lidhur mes tij e shoqërisë ndërtuese, si dhe detyrimin e kërkueses dhe ZVRPP-së të pushonin cenimin e të drejtave të fituara përmes kontratës së datës 22.9.2010 për apartamentin në fjalë.

6. Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 11950, datë 15.12.2014, ka vendosur pranimin e padisë për të gjitha kërkimet dhe ka lëshuar edhe urdhrin e ekzekutimit, me arsyetimin se subjekti i interesuar, Erjon Kasmi, kishte përmbushur detyrimet e kontratës së porosisë dhe ishte posedues i ligjshëm i apartamentit. Kundër vendimit kanë paraqitur ankim kërkuesja dhe ZVRPP-ja.

7. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1624, datë 1.7.2016, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit, me arsyetim të ndryshëm. Sipas asaj gjykate, kontrata e lidhur mes subjektit të interesuar, Erjon Kasmi, e shoqërisë ndërtuese, pavarësisht emrit që mbante, përbënte kontratë për shitjen e sendit të ardhshëm, e cila rregullohej nga neni 705 i Kodit Civil (KC). Në kushtet e pagesës së çmimit të plotë dhe posedimit të apartamentit të përfunduar, çka vërtetohej edhe nga librezja e energjisë elektrike, shoqëria ndërtuese nuk kishte asnjë të drejtë të vendoste në hipotekë një send që nuk ishte në pronësi të saj, ndaj pretendimi i subjektit të interesuar Erjon Kasmi për pushimin e cenimit të sendit ishte i bazuar. Kundër këtij vendimi kërkuesja ka paraqitur rekurs.

8. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-4563, datë 13.11.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se shkaqet e ngritura nuk parashikoheshin nga ligji.



9. Në datën 2.4.2025 kërkesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, i cili, pas plotësimit, sipas parashikimeve të nenit 27 të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 11.4.2025. Në datën 20.5.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

10. *Kërkesja*, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se nga vendimet gjyqësore të kundërshtuara i janë cenuar:

10.1. *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

10.1.1. *Parimi i sigurisë juridike*, pasi në kohën e shqyrtimit të çështjes nga gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë, ajo kishte fituar pronësinë mbi apartamentin me anë të procedurave përmbartimore për ekzekutimin e detyrueshëm të kredisë së pashlyer të shoqërisë ndërtuese.

10.1.2. *Standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi në vlerësimin e pavlefshmërisë absolute të kontratës së hipotekimit gjykatat e zakonshme kanë interpretuar dhe zbatuar ligjin në mënyrë të gabuar. Arsyetimi i tyre i ka cenuar edhe *parimin e paanshmërisë së gjykatës dhe barazisë së armëve në proces*. Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit pa u dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimeve të kërkeses.

10.2. *E drejta e pronës*, e garantuar nga neni 41 i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, pasi ajo është shpronësuar *de facto* pa shpërblim, çka i ka sjellë dëm të madh financiar. Kontrata e porosisë nuk përbën mënyrë të fitimit të pronësisë dhe veprimi juridik për kalimin e pronësisë së sendit të paluajtshëm dhe të drejtave reale mbi të është i vlefshëm kur sendi regjistrohet, sipas nenit 83 të KC-së, ndaj subjekti i interesuar nuk e ka fituar pronësinë rregullisht. Ndërsa kërkesja e ka fituar titullin e pronësisë sipas ligjit, pasi kontrata e hipotekës është nënshkruar nga pronari i sendit të vendosur në hipotekë dhe është regjistruar në ASHK. Kufizimi i së drejtës së saj të pronës është bërë në cenim të nenit 17 të Kushtetutës, pasi nuk ekzistonte një interes publik ose një e drejtë e porositësit të apartamentit që duhej të mbrohej.

11. *Subjektet e interesuara*, Erjon Kasmi, shoqëria “Dini 2009” sh.p.k dhe ASHK-ja, Drejtoria Vendore Tiranë, nuk kanë paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse janë njoftuar.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkeses

12. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo person juridik, subjekt i së drejtës private mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

13. Kërkesja, si person juridik i së drejtës private, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “P”, 134, pika 1, shkronja “I”, dhe 16 të Kushtetutës, pasi thelbi i të drejtave kushtetuese që ajo pretendon se i janë cenuar (e drejta për proces të rregullt dhe ajo e pronës) përputhen me qëllimet e përgjithshme të veprimtarisë tregtare të saj. Ajo ka qenë palë në procesin gjyqësor të kundërshtuar, ku është vendosur për të drejtën e saj të pronësisë, ndaj justifikon interesin në çështjen e parashtruar.

14. Për sa i përket kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në jurisprudencën e vazhdueshme të saj Gjykata ka theksuar se sipas nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, ky rregull nënkupton jo vetëm që individi t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme gjyqësore, por edhe vetë pretendimet t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 3, datë 21.1.2025; nr. 67, datë 3.10.2024; nr. 14, datë 21.6.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).



15. Në rastin konkret, Gjykata vëren se në ankimin kushtetues individual kërkesja ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të parimit të paanshmërisë së gjykatës dhe parimit të barazisë së armëve, pa i parashtruar ato më parë në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm. Në kushtet kur kërkesja nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion për këto pretendime, Gjykata vlerëson se ato nuk mund të merren në shqyrtim. Ndërsa për sa u përket pretendimeve të tjera, Gjykata vëren se kërkesja i ka ngritur më parë në formë e substancë në gjykatat e zakonshme, duke shteruar mjetet juridike efektive në lidhje me to, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës.

16. Kërkesja legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë, që ka përmbjllur procesin gjyqësor, është dhënë në datën 13.11.2024 dhe i është komunikuar kërkeses në datën 8.1.2025, ndërsa ankimi kushtetues është paraqitur në datën 2.4.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

17. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkesja ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor (në aspektet e parimit të sigurisë juridike e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor) dhe së drejtës së pronës, të garantuara nga nenet 42 dhe 41 të Kushtetutës, me argumentin se gjykatat e zakonshme kanë interpretuar ligjin në mënyrë të tillë, që i kanë asaj hequr të drejtën e pronësisë mbi apartamentin, që e kishte fituar për shkak të mosshlyerjes së kredisë bankare që i kishte dhënë shoqërisë ndërtuese.

18. Kërkesja e ka paraqitur pretendimin për cenimin e së drejtës së pronës sipas nenit 41 të Kushtetutës, me argumentin e humbjes të së drejtës së pronësisë, si rezultat i pavlefshmërisë absolute të hipotekës mbi apartamentin që garantonte kredinë bankare. Gjykata, duke mbajtur në konsideratë se argumenti lidhet në thelb me interpretimin e ligjit material civil nga gjykatat e zakonshme në procesin gjyqësor të zhvilluar ndaj kërkeses, çmon ta analizojë çështjen e paraqitur në këndvështrim të nenit 42 të Kushtetutës, sipas të cilit prona nuk mund të cenohet pa një proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese të pronës, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë. Në vlerësimin e së drejtës së pronës së kërkeses, Gjykata evidenton se prona përfshin çdo posedim të

sendeve ose të të drejtave të tjera materiale pasurore, të fituara në përputhje me ligjin (*shih vendimet nr. 7, datë 25.3.2025; nr. 31, datë 18.4.2024; nr. 53, datë 31.10.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se përfshihen në konceptin kushtetues të pronës private kamata ligjore e aktit të dhënies së kredisë bankare (*shih vendimin nr. 30, datë 2.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*) dhe vlera e interesit bankar (*vendimi nr. 5, datë 13.2.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Me të njëjtin arsyetim, Gjykata çmon se edhe kredia bankare dhe mjetet garantuese të saj, siç është hipoteka, përfshihen në konceptin kushtetues të pronës, për sa kohë ato respektivisht përcaktojnë detyrime monetare dhe sigurojnë shlyerjen e tyre.

19. Për sa më lart, për të përcaktuar nëse kërkeses i është cenuar e drejta e pronës, është e rëndësishme të analizohet në themel nëse procesi gjyqësor, në të cilin janë dhënë vendimet që kundërshtohen nga kërkesja, ka përmbushur standardet e procesit të rregullt në këndvështrim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

20. Kërkesja ka pretenduar se gjykatat kanë interpretuar në mënyrë të gabuar dispozitat ligjore për pavlefshmërinë absolute të kontratës së hipotekës, pasi kontrata e porosisë nuk përbën mënyrë të fitimit të titullit të pronësisë. Ato nuk kanë marrë parasysh faktin se titulli i pronësisë së saj për pasurinë në fjalë është fituar sipas ligjit, përmes procedurave përmbartimore për ekzekutimin e detyrueshëm të kredisë së pashlyer të shoqërisë ndërtuese, mbi bazën e të cilave pasuria objekt gjykimi është regjistruar në ASHK në emër të saj. Sipas kërkeses, arsyetimi i gjykatave ka çuar në shpronësimin e saj *de facto* dhe pa shpërblim. E drejta e pronës i është kufizuar kërkeses në shkelje të nenit 17 të Kushtetutës, pasi nuk ekziston një interes publik ose një e drejtë e porositësit të apartamentit që duhej të mbrohej. Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të saj në këtë drejtim.

21. Gjykata ka pohuar se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj (Gjykatës) është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë



eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 48, datë 22.9.2025; nr. 3, datë 23.2.2016; nr. 42, datë 7.7.2014, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 63, datë 23.10.2025; nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këto raste, për të mos vënë në dyshim të drejtën e gjykatave të zakonshme për të interpretuar ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, Gjykata kufizohet vetëm në identifikimin e gabimeve të dukshme, të cilat shkojnë përtej pretendimeve për interpretim të gabuar të ligjit dhe që cenojnë gjykimin e drejtë (*shih vendimin nr. 11, datë 11.2.2026, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Elementi thelbësor i një vendimi të drejtë është arsyetimi, i cili u tregon palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Detyrimi për arsyetim ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete dhe natyrës së vendimit (*shih vendimet nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 6, datë 16.2.2021; nr. 79, datë 14.12.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Arsyetimi i kufizuar i vendimeve të mospranimit të rekursit nga Gjykata e Lartë nuk cenon standardin kushtetues të arsyetimit, përderisa në thelb shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të saj gjatë shqyrtimit paraprak të tij në dhomën e këshillimit (*shih vendimet nr. 10, datë 7.3.2023; nr. 21, datë 16.4.2015; nr. 37, datë 19.9.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në kushtet kur kërkesja kundërshton mënyrën e interpretimit të ligjit nga gjykatat e zakonshme, Gjykata eidenton se KC-ja parashikon se kontrata e hipotekës është veprim juridik absolutisht i pavlefshëm kur i kalon kreditorit të drejtën reale të hipotekës mbi një send, për të cilin nuk ka të drejtën e pronësisë, sepse është në kundërshtim me dispozitat urdhëruese të ligjit (*nenet 92/a, 663, 141, 143, 149, 162, 560, 562, 566 dhe 572*). Gjithashtu, KC-ja ka përcaktuar se kontrata e shitjes është një ndër mënyrat e fitimit të pronësisë mbi sendin e paluajtshëm (*neni 705*). Shitja mund të ketë si objekt edhe fitimin në të ardhmen të një sendi ose të drejte, për të cilat fitimi i pronësisë bëhet sapo

sendi ose e drejta pranohet se ekzistojnë (*neni 706*). Veprimet juridike për kalimin e pronësisë së sendeve të paluajtshme dhe të drejtave reale mbi to janë të vlefshme vetëm kur bëhen me akt noterial dhe regjistrohen (*neni 83*). Kontratat me të cilat krijohen, njihen, ndryshohen ose pushojnë të drejtat e pronësisë mbi sendet e paluajtshme duhet të regjistrohen në regjistrin e pasurive të paluajtshme (*neni 193, shërkronja "b"*). Ndërkohë, Ligji për Regjistrimin e Pasurive të Paluajtshme, sipas përmbajtjes në kohën e lidhjes së kontratës së hipotekimit të apartamentit në favor të kërkuases, ka parashikuar regjistrimin e përkohshëm të karabinasë dhe regjistrimin e hipotekave. Regjistrimi është i vlefshëm deri në përfundimin e objektit, për efekt të kreditimit të investitorit ose regjistrimin e kontratave paraprake (*neni 41/a*).

24. Sipas jurisprudencës unifikuese të Gjykatës së Lartë, e drejta e pronësisë mbi një pasuri të paluajtshme kalon në çastin e lidhjes së kontratës së tjetërsimit të pasurisë. Blerësi ose përfituesi i pasurisë bëhet pronar i ligjshëm në momentin e nënshkrimit të kontratës, duke fituar edhe të gjitha të drejtat dhe detyrimet që lidhen me qenien e tij si pronar mbi këtë pasuri. Mosregjistrimi i kontratës së tjetërsimit të pasurive të paluajtshme në regjistrat publikë të pasurive të paluajtshme nuk cenon vlefshmërinë e veprimit juridik dhe nuk e bën atë absolutisht të pavlefshëm. Regjistrimi ose transkriptimi i një veprimi juridik nuk është një element i vlefshmërisë së tij (kontratës), por mosregjistrimi nuk i jep mundësinë blerësit që të tjetërsojë pronën tek të tretët (*shih vendimin unifikues nr. 1, datë 6.1.2009, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë*).

25. Duke mbajtur në konsideratë sa më sipër, Gjykata do të analizojë në vijim nëse gjykatat e zakonshme kanë identifikuar, pa gabime ligjore të dukshme, ligjin e zbatueshëm që rregullon kalimin e pronësisë me anë të shitjes të një sendi të ardhshëm dhe pavlefshmërinë e hipotekës, që ka qenë objekt i procesit gjyqësor të kundërshtuar dhe nëse vendimi i Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit të kërkuases është në përputhje me standardet kushtetuese të arsyetimit.

26. Në këtë këndvështrim, Gjykata vëren se gjykata e shkallës së parë në datën 15.12.2014 ka vendosur pranimin e padisë së subjektit të interesuar, Erjon Kasmi, duke vënë në dukje se apartamenti, objekt gjykimi, ishte vënë kolateral për dy kredi bankare, që të dyja të dhëna nga vetë



kërkuesja: i. kredia e dhënë fillimisht tek subjekti i interesuar, Erjon Kasmi, për të realizuar blerjen e apartamentit prej tij nga shoqëria ndërtuese; ii. kredia e dhënë më pas tek shoqëria ndërtuese për të realizuar ndërtimin e të gjithë godinës me apartamente. Sipas asaj gjykate, për zgjidhjen e mosmarrëveshjes ishin të zbatueshme nenet 305 e 309 të KC-së për posedimin e ligjshëm të sendit nga personi jo pronar dhe subjekti i interesuar Erjon Kasmi ishte posedues i ligjshëm i kësaj pasurie.

27. Kërkuesja ka paraqitur apel, duke ngritur si shkak zbatimin e keq të ligjit dhe vlerësimin e gabuar të provave. Sipas saj, kontrata e kredisë me shoqërinë ndërtuese ishte bërë me akt noterial, në përputhje me kërkesat e KC-së. Pasuria ishte regjistruar në ZVRPP në emër të shoqërisë ndërtuese dhe në regjistër nuk kishte asnjë inskriptim tjetër për efekt të drejtash pasurore. Sipas kërkueses, kontrata që subjekti i interesuar Erjon Kasmi kishte lidhur me shoqërinë ndërtuese ishte kontratë sipërmarrjeje, nuk ishte e regjistruar dhe e drejta e pronësisë do të kalonte në momentin e regjistrimit përfundimtar të saj nga shoqëria ndërtuese, përmes kontratës së shitjes, sipas neneve 83 e 164 të KC-së. Kontrata e lidhur nuk ishte kontratë shitjeje, për më tepër që leja e shfrytëzimit nuk ishte nxjerrë ende, ndaj subjekti i interesuar Erjon Kasmi, nuk mund të konsiderohej pronar.

28. Gjykata e Apelit Tiranë në datën 1.7.2016 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, por me tjetër arsytim, duke vënë në dukje se nuk ishin të zbatueshme rregullat për posedimin, por ato për fitimin e pronësisë. Sipas saj, duke interpretuar vullnetin e palëve kontraktore, nuk bëhej fjalë për kontratë porosie, por kontratë për shitjen e sendit në të ardhmen, e cila rregullohej nga neni 750 i KC-së. Sendi ishte krijuar *de facto* në fund të vitit 2010 dhe ishte pranuar se ekzistonte, pasi subjekti i interesuar, Erjon Kasmi, kishte marrë posedimin faktik mbi të, çka vërtetohej edhe nga librezja e energjisë elektrike. Po ashtu, gjykata e apelit ka vërejtur se regjistrimi i godinës karabina ishte bërë në vitin 2011 nga shoqëria ndërtuese (në ndryshim nga sa pretendon kërkuesja se sendi nuk ka ekzistuar *de jure*), ndonëse regjistrimi i objektit të përfunduar nuk ishte bërë ende. Mbi bazën e kësaj analize, gjykata e apelit ka arritur në përfundimin se subjektit të interesuar, Erjon Kasmi, i kishte kaluar e drejta e pronësisë që në momentin kur ky send ishte pranuar se ekzistonte, në përputhje me përmbajtjen e nenit

706 të KC-së. Për këtë arsye, sipas gjykatës së apelit, shoqëria ndërtuese nuk kishte asnjë të drejtë të vendoste në hipotekë një send që nuk ishte në pronësi të saj, ndaj me të drejtë gjykata e rrethit kishte vlerësuar të pavlefshme kontratën e hipotekimit.

29. Kërkuesja ka paraqitur rekurs, duke ngritur sërish si shkak zbatimin e keq të ligjit dhe vlerësimin e gabuar të provave. Krahas pretendimeve të ngritura në aktin e apelit, ajo ka parashtruar edhe pretendimin se ekzistenca e sendit nuk duhej lidhur vetëm me gjendjen e faktit, por edhe me ekzistencën juridike, pra ndërtimi nuk konsiderohej i përfunduar sipas ligjit, pasi shoqëria nuk kishte plotësuar të gjitha kërkesat ligjore dhe nuk e kishte regjistruar ende atë.

30. Në analizë të këtyre pretendimeve, Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkueses, duke vlerësuar se, në kundërshtim nga sa ajo pretendonte, gjykatat e faktit kishin respektuar ligjin material, duke e interpretuar dhe zbatuar drejt atë. Po kështu, vendimet e tyre nuk vinin në kundërshtim me ndonjë vendim të Kolegjit Civil ose të Kolegjeve të Bashkuara të saj, ndërsa pjesa e pretendimeve në rekurs që ngrinte çështje të vlerësimit të provave dilte jashtë funksionit rishikues dhe ekskluzivisht ligjor të saj.

31. Nga sa më lart, Gjykata vëren se gjykata e apelit e ka arsyetuar vendimmarrjen e saj në drejtim të përcaktimit të fakteve dhe legjislacionit të zbatueshëm për zgjidhjen e çështjes konkrete, duke identifikuar dispozitat e KC-së që rregullojnë kontratën e shitjes së sendit të ardhshëm dhe mënyrën e fitimit të pronësisë së subjektit të interesuar. Identifikimi dhe interpretimi i ligjit material prej saj i janë nënshtruar kontrollit të ligjshmërisë nga Gjykata e Lartë, e cila, në ushtrim të funksionit të saj si gjykatë ligji, i ka gjetur të drejtë. Në vlerësimin e Gjykatës, ligji i zbatueshëm që ka rregulluar titullin e pronësisë për pronën objekt procesi gjyqësor të kundërshtuar është identifikuar nga gjykatat e zakonshme pa gabime ligjore të dukshme. Vendimi i Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit të kërkueses, ndonëse me arsytim të kufizuar, është në përputhje me standardet kushtetuese të arsytimit, për sa kohë parashtron në pjesën hyrëse me saktësi shkaqet e rekursit.

32. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimi i kërkueses për cenimin e së drejtës për proces të



rregullt ligjor në aspektin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, sipas arsytimit të këtij vendimi, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 4.3.2026.

Shpallur më 7.4.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sandër Beci, Sonila Bejtja, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini

VENDIM

Nr. 27, datë 10.3.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Farisja Idrizaj, në datën 10.3.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 3 (Q) 2025, që u përket:

KËRKUES: QAZIM MUSABELLIU, përfaqësuar nga Eriold Musabelliu, me prokurë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 918, datë 25.6.2025, të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, si i papajtuësëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “P”, 132 dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, 8 dhe 11 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuarit Qazim Musabelliu (*kërkuesi*), që ka kërkuar pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesit (*i paditur kundërpaditës në procesin gjyqësor*), me vendimin nr. 3, datë 30.6.1999 (*vendimi nr. 3/1999*) të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP), Skrapar, i është njohur dhe kthyer një sipërfaqe 56 ha kullotë, e ndodhur në vendin e quajtur “Kulmak”. Me vendimin nr. 227, datë 23.12.2002 (*vendimi nr. 227/2002*) të KKKP-së, Berat, Kryegjyshitës Botërore Bektashiane (*paditës i kundërpaditur në procesin gjyqësor*), i është njohur pronësia për një sipërfaqe kullote 245 ha, duke iu kthyer sipërfaqja 189 ha, pasi sipërfaqja tjetër 56 ha kullotë i është njohur dhe kthyer më parë kërkuesit.

2. Kryegjyshitës Botërore Bektashiane i është drejtuar gjykatës me padi me objekt anulimin e vendimit nr. 3/1999 të KKKP-së, Skrapar dhe kthimin e plotë të sipërfaqes 245 ha. Kërkuesi ka paraqitur kundërpadi me objekt anulimin pjesërisht të vendimit nr. 227/2002 të KKKP-së, Berat.

3. Me vendimin nr. 125/1337, datë 7.10.2008, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat ka vendosur pranimin e padisë, duke anuluar vendimin nr. 3/1999 të KKKP-së, Skrapar dhe kthyer paditëses, Kryegjyshitës Botërore Bektashiane, sipërfaqen 56 ha, si dhe pranimin pjesërisht të kundërpadisë, duke



anuluar pjesërisht vendimin nr. 227/2002 të KKKP-së, Berat. Ky vendim është lënë në fuqi me vendimin nr. 582, datë 9.6.2010, të Gjykatës së Apelit Vlorë. Me vendimin nr. 614, datë 26.11.2014, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimeve të mësipërme të gjykatave të faktit dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Berat, me tjetër trup gjykues.

4. Me vendimin nr. 237, datë 17.3.2017, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat ka vendosur deklarimin e moskompetencës lëndore dhe dërgimin e akteve Gjykatës së Apelit Vlorë, si gjykata kompetente. Mbi ankimin e kërkesit, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2018-21, datë 18.1.2018, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 237, datë 17.3.2017, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Berat dhe kthimin e çështjes në atë gjykatë për vazhdimin e gjykimit.

5. Në datën 14.2.2018 çështja e kërkesit është regjistruar në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat me nr. 555/103/65/61/56/55/47 regjistri. Për shkak se çështja e tij nuk ishte shqyrtuar ende, në datën 20.1.2025 kërkesi i është drejtuar asaj gjykate me kërkesë për informacion për ecurinë e çështjes së tij. Me marrjen në shqyrtim të kësaj kërkesë, gjyqtarja relatore e çështjes ka planifikuar shqyrtimin e saj në datën 31.3.2025. Kjo seancë nuk është zhvilluar për shkak të një gabimi njerëzor në planifikim, pasi data e caktuar përkonte me ditë pushimi zyrtar. Më pas, gjyqtarja relatore ka planifikuar një seancë tjetër në muajin maj të vitit 2025.

6. Në datën 8.4.2025 kërkesi i është drejtuar Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm të gjykimit nga Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Berat dhe urdhërimin e masave të nevojshme e të domosdoshme për përfundimin e gjykimit të çështjes së tij.

7. Me vendimin nr. 918 (30-2025-5519), datë 25.6.2025, Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkesit si të pambështetur në prova dhe në ligj, duke arsyetuar se vonesa në shqyrtimin e çështjes nuk ka ardhur si pasojë e neglizhencës nga ana e gjyqtarës relatore, por për shkak të pamundësisë objektive për shqyrtimin e saj, shkaqe të njohura edhe në ligj si të tilla. Gjithashtu, sipas asaj gjykate, natyra komplekse e çështjes, e cila përfshin padinë

dhe kundërpadinë, volumi i lartë i dosjes gjyqësore, si dhe nevoja për përgatitje të kujdesshme nga trupi gjykues i sapocaktuar, justifikojnë kohën e nevojshme për një shqyrtim të drejtë dhe efektiv të saj.

8. Në datën 24.10.2025 kërkesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij. Kolegji i Gjykatës në datën 16.1.2026, bazuar në nenin 21, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. **Kërkesi**, në mënyrë të përmblëdhur, ka pretenduar se i është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

9.1. *Së drejtës për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm*, pasi pavarësisht se kanë kaluar më shumë se 8 vjet nga regjistrimi i çështjes në gjykatën e shkallës së parë, kjo e fundit nuk e ka shqyrtuar ende. Gjyqtarja L.Xh. është caktuar relatore e çështjes në datën 23.10.2023 dhe deri në datën 26.2.2025, kur kërkesi ka kërkuar informacion për ecurinë e gjykimit, ajo nuk kishte marrë asnjë masë me qëllim zhvillimin e gjykimit. Kërkesi ka shfaqur interes për ecurinë e çështjes dhe nuk është bërë shkak për shtyrjen e gjykimit të saj. Për më tepër, çështja nuk paraqitet komplekse, pasi Gjykata e Lartë në vendimin e saj i ka përcaktuar detyrat e lëna për gjykatën e rigjykimit. Edhe pse ka kërkuar nga gjykata e apelit përshpejtimin e gjykimit të çështjes, kërkesa e kërkesit është rrëzuar.

9.2. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi në vendimin e gjykatës së apelit nuk janë pasqyruar ndryshimet e përsëritura të trupit gjykues gjatë viteve dhe se konkluzionet e pjesës arsyetuese të këtij vendimi nuk bazohen në aktet ligjore dhe në parimet e rregullat që karakterizojnë mendimin logjik.

9.3. *Detyrimit për zbatimin e vendimeve të Gjykatës*, të cilat kanë elaboruar standardin e gjykimit brenda afatit të arsyeshëm, për shkak se nuk janë zbatuar në rastin e kërkesit dhe, për më tepër, gjykata e apelit ka përdorur arsyetime haptazi jologjike.



III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuësit

10. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, si dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

11. Gjykata vlerëson se kërkuesi, si bartës i të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara nga Kushtetuta, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në çështjen gjyqësore për të cilën ka pretenduar se i është cenuar e drejta për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, ndaj justifikon interesin në çështjen e parashtruar.

12. Për sa i përket kriterit të shterimit të mjeteve juridike efektive, të parashikuar nga neni 131, pika 1, shkronja “P”, i Kushtetutës dhe neni 71/a, pika 1, shkronja “a”, i Ligjit Organik të Gjykatës, kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual pasi i është drejtuar më parë gjykatës së apelit me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, në zbatim të nenit 399/6, pika 1, shkronja “a”, të KPC-së. Kjo kërkesë e kërkuësit është rrëzuar me vendimin e Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, i cili është dhe objekti i ankimit kushtetues, për rrjedhojë Gjykata çmon se i vetmi mjet në dispozicion të kërkuësit për rivendosjen e së drejtës së cenuar është ankimi kushtetues individual.

13. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi jo vetëm që shkelja është vazhduese, por edhe vendimi objekt kërkesë, që ka rrëzuar kërkesën për konstatimin e shkeljes, mban datën 25.6.2025, kurse ankimi kushtetues është

paraqitur në datën 24.10.2025, pra brenda afatit 4-mujor.

14. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt në drejtim të kohëzgjatjes së paarsyeshme të procesit gjyqësor në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat, si edhe në drejtim të *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe detyrimit për zbatimin e vendimeve të Gjykatës*, pretendime të cilat, edhe pse janë ngritur si të mëvetësishme, në thelb kanë të bëjnë me mënyrën sesi ka arsyetuar dhe argumentuar gjykata e apelit qëndrimin e saj për rrëzimin e kërkesës së kërkuësit për kohëzgjatjen e paarsyeshme të gjykimit në shkallë të parë dhe përsheptimin e procedurave. Për rrjedhojë, bazuar në natyrën dhe thelbin e këtyre pretendimeve, ato do të trajtohen në vijim në këndvështrim të së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm

15. Kërkuesi ka pretenduar se edhe pse çështja e tij është regjistruar në Gjykatën e Shkallës së Parë Berat në datën 14.2.2018 dhe pavarësisht se kanë kaluar gati 8 vjet, ajo nuk është gjykuar ende. Sipas kërkuësit, gjyqtarja L.Xh. është caktuar relatore e çështjes në datën 23.10.2023 dhe deri në datën 26.2.2025, kur ai ka kërkuar informacion për ecurinë e çështjes, ajo nuk kishte marrë asnjë masë me qëllim zhvillimin e gjykimit. Kërkuesi ka parashtruar se ka shfaqur interes për ecurinë e çështjes dhe nuk është bërë shkak për shtyrjen e gjykimit të saj, duke kërkuar nga gjykata e apelit përsheptimin e gjykimit të çështjes, kërkesë që është rrëzuar. Kërkuesi ka pretenduar se çështja nuk është komplekse, pasi Gjykata e Lartë i ka përcaktuar detyrat për gjykatën e rigjykimit dhe në rastin e tij, për më tepër, nuk është zbatuar jurisprudenca kushtetuese që ka elaboruar standardin e gjykimit brenda afatit të arsyeshëm.

16. Neni 42 i Kushtetutës parashikon, ndër të tjera, se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave ligjore, ka të drejtën e një gjykimi brenda një afati të arsyeshëm. Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se kohëzgjatja e gjykimit, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor deri në dhënien e vendimit dhe se në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit nuk përjashtohen vonesat e shkaktuara nga zbatimi i reformës në drejtësi, pasi



barra e këtyre vonesave nuk duhet të zhvendoset te palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 15, datë 3.4.2025; nr. 57, datë 17.9.2024; nr. 2, datë 17.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Në rastin konkret, Gjykata vëren se me vendimin e datës 7.10.2008, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Berat është pranuar kërkesëpadia e paraqitur nga Kryegjyshata Botërore Bektashiane (paditësi i kundërpaditur) dhe pjesërisht kundërpadia e kërkuarit (i paditur kundërpaditës), vendim që është lënë në fuqi me vendimin e datës 9.6.2010, të Gjykatës së Apelit Vlorë. Këto vendime janë prishur me vendimin e datës 26.11.2014, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe çështja është kthyer për rigjykim në gjykatën e shkallës së parë. Në vijim, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat ka deklaruar moskompetencën lëndore dhe i ka dërguar aktet Gjykatës së Apelit Vlorë, vendim që është prishur me vendimin e datës 18.1.2018, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, duke e kthyer çështjen në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Berat për vazhdimin e gjykimit. Për rrjedhojë, në datën 14.2.2018 çështja e kërkuarit është regjistruar në atë gjykatë me nr. 555/103/65/61/56/55/47 regjistri.

18. Në pritje të shqyrtimit të çështjes së tij, kërkuari i është drejtuar Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm me kërkesën e datës 8.4.2025 për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, për të cilën ajo gjykatë, me vendimin nr. 918 (30-2025-5519), datë 25.6.2025, ka vendosur rrëzimin, duke vlerësuar se nuk vërehet ndonjë zvarritje e qëllimshme nga gjyqtarja relatoe.

19. Gjykata vëren se gjatë shqyrtimit të kërkesës për konstatimin e cenimit në gjykatën e apelit, me shkresën e datës 24.4.2025 “*Dhënie mendimi*”, gjyqtarja relatoe e çështjes së kërkuarit ka renditur ecurinë e gjykimit, duke sqaruar: për shkak të ndryshimeve të përsëritura të trupit gjykues gjatë këtyre viteve, largimeve të gjyqtarëve për shkak të rivlerësimit kalimtar dhe komandimeve në Këshillin e Lartë Gjyqësor është pamundësuar vijimi normal dhe i pandërprerë i shqyrtimit gjyqësor të çështjes; çështja është shqyrtuar pranë trupit gjykues aktual në datën 23.10.2023, datë e cila përkon me fillimin e detyrës së asaj gjyqtareje në atë gjykatë; nga kjo datë dhe në vijim trupi gjykues ka qenë në pamundësi të shqyrtimit gjyqësor të çështjes, për shkak të lejeve shëndetësore, si dhe pushimeve vjetore të përcaktuara në ligj të gjyqtarës relatoe; në datën 20.1.2025 është planifikuar zhvillimi i seancës së

parë në datën 31.3.2025, e cila nuk është zhvilluar për shkak të një gabimi njerëzor në planifikim, pasi përkonte me ditë pushimi zyrtar dhe seanca tjetër është planifikuar në muajin maj 2025.

20. Në përgjigje të informacionit që i është kërkuar Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat gjatë shqyrtimit paraprak të ankimit kushtetues individual të kërkuarit, me shkresën nr. 2499/1, prot., datë 29.12.2025, ajo gjykatë ka informuar: “*Çështja e kërkuarit është duke u gjykuar dhe ndodhet në fazën ku është paraqitur akti i ekspertimit dhe do të raportohet nga ekspertët. Për arsye të njoftimit të ekspertëve seanca gjyqësore është shtyrë për në datën 26.1.2026, ora 13:15*”. Në vijim, por në përgjigje të informacionit të kërkuar nga Gjykata për gjendjen në të cilën ndodhet gjykimi i çështjes së kërkuarit, Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Berat, me shkresën nr. 336/1, prot., datë 12.2.2026, ka informuar: “*Sipas verifikimeve të kryera në Sistemin e Menaxhimit të Çështjeve Gjyqësore rezultojnë se çështja e kërkuarit është në proces gjykimi dhe seanca gjyqësore për shqyrtimin e saj është planifikuar në datën 17.3.2026, ora 14:00*”.

21. Për rrjedhojë, Gjykata vëren se nga data e regjistrimit për herë të parë të çështjes së kërkuarit në gjykatë dhe deri në paraqitjen e ankimit kushtetues individual ka kaluar një periudhë kohore prej 18 vjetësh, kurse nga regjistrimi i saj në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Berat, pas prishjes së vendimit të moskompetencës (datë 14.2.2018), ka kaluar një periudhë prej 8 vjetësh dhe kërkuari nuk ka ende një vendim përfundimtar për titullin e tij të pronësisë. Gjykata, në mbështetje të nenit 399/2, pika 1, shkronja “b”, të Kodit të Procedurës Civile, vëren se kohëzgjatja e gjykimit të çështjes së kërkuarit ka tejkaluar afatin 2-vjeçar të përcaktuar nga ligji si një afat i arsyeshëm për përfundimin e gjykimit në shkallën e parë. Në këto rrethana, për të vlerësuar nëse kërkuari i është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, ajo do të analizojë rrethanat e veçanta të çështjes konkrete dhe kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese që lidhen me: i. sjelljen e kërkuarit; ii. kompleksitetin e çështjes; iii. sjelljen e autoriteteve; iv. rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuari (*shih vendimet nr. 46, datë 3.10.2023; nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 13, datë 26.5.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Lidhur me sjelljen e kërkuarit, Gjykata çmon se ajo nuk ka qenë shkak për vonesën në gjykimin e çështjes në gjykatën e shkallës së parë, kurse në lidhje



me sjelljen e autoriteteve vëren se vonesa ka ardhur si shkak i mosveprimit të gjykatës së shkallës së parë për një periudhë të gjatë kohore pas kthimit të çështjes për rigjykim nga Gjykata e Lartë e lidhur kjo me ndryshimet e përsëritura të trupit gjykues, për shkak të largimeve të gjyqtarëve si pasojë e reformës në drejtësi, sikundër me periudhën e lejes shëndetësore të gjyqtarës relatore ose për shkak të një gabimi njerëzor në planifikimin e seancës gjyqësore. Për rrjedhojë, sjellja e gjykatës ka ndikuar në kohëzgjatjen e procesit gjyqësor të kërkuës.

23. Për sa i përket kompleksitetit të çështjes, Gjykata vëren se sipas gjykatës së apelit, që ka rrëzuar kërkesën për konstatimin e cenimit, vonesa justifikohet nga kompleksiteti i çështjes për shkak të volumit të lartë të dosjes gjyqësore, si dhe nevoja për përgatitje të kujdesshme nga trupi gjykues i sapocaktuar për një shqyrtim të drejtë dhe efektiv të saj. Gjykata, pa e mohuar kompleksitetin e çështjeve të tilla, për shkak të volumit të madh të akteve të dosjes gjyqësore dhe natyrës së tyre, vlerëson se kohëzgjatja tërësore e procesit gjyqësor, pra periudha kohore që ka kaluar që prej regjistrimit të saj për herë të parë (18 vjet), ashtu edhe kohëzgjatja prej 8 vjetësh pa u kryer asnjë veprim nga gjykata e shkallës së parë ku çështja është kthyer për rigjykim, nuk mund të justifikohet nga kompleksiteti i saj, për rrjedhojë ai nuk mund të konsiderohet në këtë analizë si një faktor përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procesit gjyqësor.

24. Kurse për sa i përket kriterit të *asaj se çfarë rrezikon kërkuesi*, Gjykata ka theksuar se ai përbën një aspekt të rëndësishëm të vlerësimit të kohëzgjatjes së arsyeshme të gjykimit. Gjykata ka theksuar se disa kategori çështjesh, për shkak të natyrës së tyre, kërkojnë përshpejtim të posaçëm të gjykimit. Kjo do të thotë se disa çështje që lidhen me interesa “vetjakë e jetësorë”, duhet të trajtohen me përparësi dhe shpejtësi të veçantë. Në këto raste duhet të merret parasysh rëndësia e asaj çfarë rrezikon kërkuesi në procesin gjyqësor, pra rëndësia që ka për të e drejta objekt gjykimi. Lista e këtyre çështjeve nuk mund të jetë shteruese dhe verifikimi i kriterit të interesit të kërkuës në proces verifikohet nga Gjykata rast pas rasti (*shih vendimet nr. 65, datë 2.10.2024; nr. 67, datë 7.12.2023; nr. 35, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Në rastin kur çështja gjyqësore ka në objektin e saj të drejtën e pronës private, Gjykata ka theksuar se zgjidhja përfundimtare e problemeve që kanë të bëjnë me procesin e kthimit dhe

kompensimit të pronave, si çështje jo vetëm me interes publik, por, para së gjithash, me natyrë kushtetuese, përbën prioritet, pasi e drejta e pronës përbën një nga shtyllat kryesore ku mbështetet sistemi ekonomik dhe zhvillimi i vendit (*shih vendimin nr. 1, datë 6.2.2013, të Gjykatës Kushtetuese*). Duke mbajtur në vëmendje rëndësinë që ka e drejta kushtetuese e pronës private, nga e cila rrjedh edhe e drejta për ta gëzuar e disponuar atë, si dhe e drejta e kompensimit sipas kuadrit ligjor në fuqi, kohëzgjatja e procedurave gjyqësore ka rëndësi në drejtim të asaj që rrezikojnë palët në procesin gjyqësor (*shih vendimin nr. 46, datë 3.10.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Gjykata vëren se thelbi i mosmarrëveshjes në gjykim përpara gjykatës së shkallës së parë ka të bëjë me mbrojtjen e së drejtës së pronës, për sa kohë që në atë gjykim është vënë në diskutim ligjshmëria e titullit të pronësisë të kërkuës (vendimi nr. 3/1999 i KKKP-së, Skrapar) në procesin e kthimit dhe kompensimit të pronave gjatë regjimit të kaluar për kthimin e plotë të sipërfaqes së pronës së pretenduar prej tij. Në këto kushte, për sa kohë që kjo çështje është ende në pritje të shqyrtimit të saj në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm që prej 8 vjetësh, që nga regjistrimi i saj pas kthimit për rigjykim në shkallë të parë, pa pasur ende kërkuesi një vendim në lidhje me objektin e atij gjykimi, si dhe duke pasur parasysh edhe kohëzgjatjen e mundshme të gjykimit në shkallët e tjera të gjykimit në rast të ankimit të vendimit nga pala gjyqëmbësore, kohëzgjatja e gjykimit, e parë në këndvështrim edhe të kohëzgjatjes tërësore të procedurave, merr rëndësi në drejtim të asaj që rrezikon kërkuesi si titullar i së drejtës së pronës private të cilën ai kërkon që të mbrojë në procesin civil. Për rrjedhojë, kjo çështje, për nga natyra e saj, është e tillë që duhet të shqyrtohet me prioritet nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

26. Në përmbledhje të arsytimit të mësipërm, Gjykata, duke pasur parasysh periudhën gjatë së cilës çështja e kërkuës është në pritje të shqyrtimit në gjykatën e shkallës së parë, arrin në përfundimin se ka pasur shkelje të së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës.

27. Në përfundim, Gjykata çmon se kërkesa e kërkuës duhet të pranohet, sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi.



PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.

2. Shfuqizimin e vendimit nr. 918, datë 25.6.2025, të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë.

3. Konstatimin e cenimit të së drejtës për një gjykim brenda afatit të arsyeshëm në shqyrtimin e çështjes civile nr. 555/103/65/61/56/55/47 regjistri, datë 14.2.2018, në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 10.3.2026.

Shpallur më 10.4.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Asim Vokshi

URDHËR

Nr. 330, datë 10.4.2026

PËR DELEGIM KOMPETENCE

Në mbështetje të gremës “d”, të nenit 28, të ligjit nr. 9000, datë 30.1.2003, “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”; të gremës “c”, të pikës 2, të nenit 9, të ligjit nr. 111/2018, “Për kadastrën”; të neneve 28 dhe 29, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative”, në funksion të mbarëvajtjes së veprimtarisë administrative dhe zbatimit të detyrimeve të parashikuara në kuadrin ligjor në fuqi,

URDHËROJ:

1. Delegimin e kompetencave znj. Ela Toçka, Përgjegjës i Sektorit të Apelimit, për sa vijon:

- Për të trajtuar dhe nënshkruar aktet dalëse, kërkesës për informacion dhe dokumentacionin, lidhur me korrespondencën zyrtare me institucionet e varësisë të ASHK-së, në kuadër të trajtimit të kërkesë/ankesave pjesë e fushës së përgjegjësisë të Sektorit të Apelimit.

2. Pavarësisht delegimit të kompetencave sipas këtij urdhri, Përgjegjësi i Sektorit të Apelimit, nëse e gjykon të nevojshme, mund t'i përcjellë për nënshkrim drejtorit të përgjithshëm shkresat që i vlerëson të një rëndësie të veçantë.

3. Delegimi i kompetencës sipas këtij urdhri nuk përfshin aktet administrative dhe detyrat të cilat duhet të miratohen dhe të ushtrohen nga drejtori i përgjithshëm, në zbatim të nenit 9, të ligjit nr. 111/2018, “Për kadastrën”.

4. Në rast mungese në detyrë të Përgjegjësit të Sektorit të Apelimit, delegimi i kompetencës konsiderohet i ndërprerë për periudhën e mungesës, në kuptim të nenit 29, pika 2, germa “c”, të Kodit të Procedurave Administrative. Gjatë mungesës kompetenca ushtrohet nga drejtori i përgjithshëm.

5. Kompetenca e deleguar sipas pikës 1 të këtij urdhri, të ushtrohet duke filluar nga data e miratimit të këtij urdhri deri në shfuqizimin e tij.

6. Urdhri i drejtorit të përgjithshëm nr. 1196, datë 10.11.2025, shfuqizohet.

7. Ngarkohet Sektori i Apelimit dhe znj. Ela Toçka, dhe Sektori i Arkiv Protokollit në Drejtorinë e Përgjithshme për zbatimin e këtij urdhri.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

DREJTOR I PËRGJITHSHËM
Lorena Goxhobelli

VENDIM
Nr. 66, datë 2.3.2026

**MBI DHËNIEN E AUTORIZIMIT NGA
ERE PËR VENDOSJEN E KUOTAVE TË
SHOQËRISË “SUNNY SIDE ENERGY”
SHPK SI MJET PËR GARANTIMIN E
DETYRIMIT NDAJ INTESA SANPAOLO
BANK ALBANIA SHA**

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të neneve 9, pika 8, dhe 10, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënie e autorizimit nga



ERE për ndryshimin e statusit ligjor të të licencuarit, ndryshimin e ortakut/aksionarit që kontrollojnë interesat e të licencuarit dhe vendosjen e kuotave/aksioneve të ortakut/aksionerit që kontrollojnë interesat e të licencuarit, si mjete për garantimin e përmbushjes së detyrimit/eve ndaj të tretëve”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 235, datë 26.11.2021; si dhe të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 2.3.2026, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 621/1 prot., datë 24.2.2026, të Drejtorisë së Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Sunny Side Energy’ sh.p.k. për dhënien e autorizimit nga ERE për vendosjen e kuotave të saj, si mjet për garantimin e përmbushjes së detyrimit ndaj të tretëve”,

konstatoi se:

Për qëllime të shqyrtimit të kërkesës për dhënien e autorizimit për shoqërinë “Sunny Side Energy” sh.p.k., është ndjekur procedura dhe është analizuar dokumentacioni si vijon:

1. Kërkesa për marrjen e autorizimit

- Shoqëria “Sunny Side Energy” sh.p.k., është licencuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 13, datë 16.1.2025, në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike.

- Me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 621 prot., datë 11.2.2026, shoqëria ka paraqitur aplikimin dhe dokumentacionin për marrjen e autorizimit nga ERE për vendosjen e kuotave të saj si mjet për të garantuar përmbushjen e detyrimit ndaj palës kredidhënëse “Intesa SanPaolo Bank Albania” sh.a.

2. Shqyrtimi i kërkesës dhe kërkesa për dokumentacion plotësues

- Dokumentacioni i këtij aplikimi është plotësuar tërësisht nga shoqëria që në momentin e depozitimit të kërkesës për aplikim, si pasojë, nuk ka pasur komunikim të mëtijshëm.

3. Përfundime dhe kërkesa të tjera për dhënien e autorizimit

- Nga analiza e dokumentacionit të përcjellë nga shoqëria “Sunny Side Energy” sh.p.k., rezulton se është dorëzuar dokumentacioni, në përputhje me kërkesat e parashikuara në nenet 5, dhe 8, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien e autorizimit nga ERE për ndryshimin e statusit ligjor të të licencuarit, ndryshimin e

ortakut/aksionarit që kontrollojnë interesat e të licencuarit dhe vendosjen e kuotave/aksioneve të ortakut/aksionerit që kontrollojnë interesat e të licencuarit, si mjete për garantimin e përmbushjes së detyrimit/eve ndaj të tretëve”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 235, datë 26.11.2021, si vijon:

- Neni 5, pika 2 – kërkesa dhe dokumentet shoqëruese janë nënshkruar nga administratori i shoqërisë, në përputhje me kërkesat e rregullores.

4. Plotësimi i kërkesave të nenit 5:

- Neni 5, pika 4 – dokumentacioni është paraqitur në gjuhën shqipe, në format origjinal ose fotokopjoje të noterizuar dhe i shoqëruar me kopje elektronike;

- Neni 5, pika 5 – shoqëria ka bërë me dije se, nuk ka pjesë të dokumentacionit të këtij aplikimi që konsideron se nuk duhet të jetë e hapur për publikun.

5. Plotësimi i kërkesës sipas nenit 8:

- Pika 1 – janë paraqitur të gjitha të dhënat e kërkuara mbi shoqërinë, përfaqësuesin e autorizuar, arsyet për vendosjen e barrës siguruese, përshkrimi i detyrimeve dhe deklarata mbi statusin e kuotave.

- Pika 2 – janë dorëzuar të gjitha dokumentet përkatëse, përfshirë ekstraktin historik të regjistrit tregtar, vendimet e organeve drejtuese, marrëveshjen përkatëse dhe dokumentacionin tjetër shtetëror si më poshtë vijon:

- germa “a” – ekstrakti historik i regjistrit tregtar;

- germa “b” – vendimi i organeve drejtuese: ka depozituar vendimin e ortakut të vetëm të saj, nr. 32, datë 24.12.2025, me anë të së cilës është shprehur dakordësia mbi vendosjen e kuotave të kësaj shoqërie si garanci për shlyerjen e detyrimit ndaj “Intesa SanPaolo Bank Albania” sh.a.;

- germa “c” – marrëveshjet përkatëse:

- “Kontratën e kredisë” nr. 7775 rep., nr. 2810 kol., datë 26.12.2025, nënshkruar midis palëve, do të shërbejë për rikthimin e pjesshëm të fondeve të dhëna nga ortakut dhe/ose borxhit brenda grupit të shoqërive dhe/ose financimi i detyrimeve ndaj furnitorit deri në masën 60% të kostos totale të projektit (që në këtë kontratë i referohet zhvillimit, ndërtimit dhe operimit të Impiantit Fotovoltaik me kapacitet të Instaluar 100 Mw, me vendndodhje në Darzezë, Fier);

- Pika 3 – shoqëria ka shlyer të gjitha detyrimet financiare ndaj ERE-s.

6. Kushtet e vendosura për dhënien e autorizimit



- Dhënia e autorizimit nga ERE për vendosjen e kuotave të shoqërisë “Sunny Side Energy” sh.p.k., si mjet për garantimin e detyrimit ndaj të tretëve, nuk e përjashton këtë të fundit nga detyrimi për të marrë autorizimet ose miratimet e nevojshme nga organet e tjera kompetente apo nga palët e treta përkatëse, në rast se kjo kërkohet nga kuadri ligjor ose nga marrëveshjet kontraktuale në fuqi.

Vendosja e këtij kushti bëhet për të garantuar se autorizimi i dhënë nga ERE mbetet i kufizuar vetëm në kuadër të ushtrimit të funksioneve të saj rregullatore, pa ndërhyrë apo anashkaluar detyrimet ligjore ose kontraktuale që mund të ketë shoqëria ndaj autoriteteve të tjera ose palëve të përfshira në marrëdhënie financiare apo tregtare. Në këtë rast, duke qenë se marrëveshja është nënshkruar me bankë vendase, është përgjegjësi e shoqërisë të respektojë çdo detyrim tjetër jashtë kompetencës së ERE-s që mund të rrjedhë nga këto marrëveshje.

- Në referencë të nenit 9, pika 8 të rregullores, ku citohet se shoqëria duhet të depozitojë në ERE ekstraktin historik të regjistrit tregtar, ku të reflektohet ndryshimi përkatës, lidhur me vendosjen e kolateralit mbi kuotat e saj, shoqëria duhet të depozitojë në ERE ekstraktin historik të regjistrit tregtar të QKB-së nga ku të reflektohet ky ndryshim/transferim.

- Shoqëria detyrohet të njoftojë ERE-n në rast të heqjes së barrës siguruese ose të ekzekutimit të saj të detyrueshëm.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Dhënien e autorizimit të ERE-s për vendosjen e kuotave të shoqërisë “Sunny Side Energy” sh.p.k. si mjet për të garantuar përmbushjen e detyrimit ndaj palës kredithënëse “Intesa SanPaolo Bank Albania” sh.a. (sipas kontratës së kredisë me nr. 7775 rep., nr. 2810 kol., datë 26.12.2025).

2. Dhënia e autorizimit nga ERE, sipas përcaktimeve të pikës 1 të këtij vendimi, nuk e çliron shoqërinë “Sunny Side Energy” sh.p.k. nga detyrimi për të marrë autorizimin/miratimin e organeve të tjera apo palëve të treta për këtë ndryshim, në rast se kjo kërkohet nga këto organe.

3. Shoqëria “Sunny Side Energy” sh.p.k. të njoftojë ERE-n për heqjen e barrës siguruese mbi kuotat ose në rast të ndodhjes së një ekzekutimi të detyrueshëm.

4. Ky vendim është objekt rishikimi nga ERE, në zbatim të pikave 2 dhe 3, si dhe në rast të depozitimit të dokumentacionit të ndryshëm nga ai që i ka shërbyer kësaj vendimmarrjeje.

5. Drejtoria e Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës të njoftojë shoqërinë “Sunny Side Energy” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni të vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM Nr. 67, datë 2.3.2026

MBI ZGJATJEN E AFATIT TË VENDIMMARRJES SË BORDIT TË ERE-s, LIDHUR ME SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË SHOQËRISË “EZ-5 ENERGY” SHPK PËR MARRJEN E AUTORIZIMIT NGA ERE PËR TRANSFERIMIN E ASETJEVE TË SAJ SI MJET PËR GARANTIMIN E DETYRIMIT NDAJ TË TRETËVE

Në mbështetje të neneve 16, 20, germa “a”, dhe 44, pika 1, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të nenit 67, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë”; si dhe të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 2.3.2026, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 46/8 prot., datë 26.2.2026, të Drejtorisë së Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘EZ-5 Energy’



sh.p.k. për dhënien e autorizimit nga ERE për vendosjen e aseteve fikse të saj si mjet për garantimin e detyrimit ndaj të tretëve”,

konstatohet se:

- Për qëllime të shqyrtimit të këtij aplikimi janë ndjekur procedurat dhe është analizuar dokumentacioni si vijon:

1. Paraqitja e kërkesës për autorizim

- Shoqëria “EZ-5 Energy” sh.p.k., është licencuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 237, datë 22.9.2022, në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike për Centralin Fotovoltaik me kapacitet 10 mw, me vendndodhje në Dërmenas, Bashkia Fier, qarku i Fierit.

- Me shkresën nr. 2627/2 prot., datë 3.12.2025, shoqëria ka paraqitur kërkesë dhe dokumentacion për marrjen e autorizimit nga ERE për vendosje kolateral asetet fikse të të licencuarit, si mjet për garantimin e përmbushjes së detyrimit ndaj “Raiffeisen Bank” sh.a.

2. Fillimi i procedurës për transferimin e aseteve

- Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 342, datë 23.12.2025, vendosi të fillojë procedurën për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë.

3. Procedura vijuese dhe vlerësimi i dokumentacionit

- ERE me *email*-in e datës 30.12.2025 dhe shkresën nr. 2627/5 prot., datë 30.12.2025, njoftoi shoqërinë në lidhje me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 342/2025 dhe e ftoi në seancën dëgjimore të planifikuar në datën 9.1.2026, seancë e cila, në bazë të kërkesës për shtyrje nga ana e shoqërisë, u mbajt në datën 19.1.2026. Në këtë seancë, shoqërisë iu kërkuar sqarimet përkatëse, në lidhje me kontratat e kredisë të cilat janë nënshkruar përpara licencimit të “EZ-5 Energy” sh.p.k., por nga ana tjetër bëhet me dije se kanë pësuar ndryshime e janë rishikuar në vijim pas licencimit të saj.

- ERE, me shkresën nr. 46/6 prot., datë 12.2.2026, ERE ka kërkuar sqarime në lidhje me dokumentacionin e munguar në aplikim.

- Me shkresat nr. 46/5 prot., datë 2.2.2026 dhe nr. 46/7 prot., datë 13.2.2026, shoqëria ka përcjellë dokumentacion/informacion plotësues.

- Nga sa analizuar, nga i gjithë dokumentacioni i përcjellë në kuadër të aplikimit, konstatohet se tri linjat e kredisë, përkatësisht kontrata me nr. 1518 rep., nr. 1122 kol., datë 19.4.2021, me nr. 4152 rep., nr. 3125 kol., datë 13.10.2021 dhe me nr. 4896 rep., nr. 3198 kol., datë 24.8.2022, janë nënshkruar

përpara licencimit të shoqërisë nga ERE dhe si e tillë vlerësohet se ERE nuk ka kompetencën për t'u shprehur, për sa kohë detyrimi kontraktor ka lindur përpara se shoqëria të merrte statusin e të licencuarit. Ndaj, këto tri kontrata nuk mund të përfshihen në ndjekjen në vazhdim të procedurës së nisur mbi kërkesën e shoqërisë për transferimin e aseteve fikse të saj.

- Nga ana tjetër, kontrata e kredisë nr. 7316 rep., nr. 3097 kol., datë 2.9.2025, nuk është dhënë me qëllim financimin në veprimtarinë e licencuar nga ERE, atë të prodhimit të energjisë elektrike, ndaj nevojitet të sqarohet/dokumentohet lidhja mes qëllimit të nënshkrimit të kontratës së kredisë (blerje lënde të parë për prodhimin e strukturave metalike për sistemet fotovoltaike) me veprimtarinë e licencuar nga ERE për prodhimin energjisë elektrike, si dhe nevojën për marrjen e një financimi tjetër, pasi nga të dhënat e tregut të energjisë elektrike që disponojmë, rezultojnë se shoqëria është futur në prodhim që në muajin janar 2023, që nënkupton se centrali tashmë është ndërtuar/financuar. Gjithashtu, si asetet fikse dhe pronat tokë/arë që janë vendosur kolateral për kredinë, janë të njëjtat që sigurojnë detyrimet e kontratave të kredive më lart cituar, pra në rast të mosshlyerjes së detyrimit nga ana e shoqërisë për kontratën e vitit 2025, ndodh ekzekutimi i të gjithë kolateralit edhe pse vlera e kredisë së dhënë është e vogël krahasuar me total asetet (në total prej 738,708,209.91 lekë) të cilat shoqëria i vendos si barrë për të siguruar pagesën e kësaj linje.

4. Zgjatja e vendimmarrjes së Bordit

- Për të gjitha sa më sipër, vlerësohet të bëhen sqarimet përkatëse me subjektin kërkues dhe bankën, në lidhje me procedurën që ndjek/trajton ERE në kuptim të akteve ligjore dhe nënligjore, ndaj vlerësohet të zgjatet me 30 (tridhjetë) ditë afati i vendimmarrjes së Bordit të ERE-s mbi kërkesën e shoqërisë “EZ-5 Energy” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin e aseteve fikse të saj si mjet për garantimin e shlyerjes së detyrimit ndaj “Raiffeisen Bank” sh.a.

- Referuar nenit 67, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë”, me qëllim që të bëhen sqarimet përkatëse për sa më sipër cituar dhe zhvillimin e një seance të mundshme dëgjimore me shoqërinë dhe bankën, vlerësohet zgjatja me 30 (tridhjetë) ditë e vendimmarrjes së Bordit të ERE-s, në lidhje me



kërkesën e shoqërisë “EZ-5 Energy” sh.p.k. për transferimin e aseteve fikse të saj. Shoqëria duhet të depozitojë në ERE sqarimet/dokumentet përkatëse brenda 20 (njëzet) ditëve.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të përfundojë procedurën në lidhje me tre kontratat e kredisë me nr. 1518 rep., nr. 1122 kol., datë 19.4.2021, nr. 4152 rep., nr. 3125 kol., datë 13.10.2021 dhe nr. 4896 rep., nr. 3198 kol., datë 24.8.2022, të nisur me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 342, datë 23.12.2025, pasi janë nënshkruar përpara licencimit të shoqërisë nga ERE.

2. Të zgjasë deri në 30 (tridhjetë) ditë afatin e vendimmarrjes së Bordit të ERE-s për kërkesën e shoqërisë “EZ-5 Energy” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin e aseteve fikse të saj, si mjet për garantimin e shlyerjes së detyrimit ndaj “Raiffeisen Bank” sh.a., në lidhje me kontratën e kredisë nr. 7316 rep., nr. 3097 kol., datë 2.9.2025.

3. Shoqëria duhet të depozitojë në ERE sqarimet/dokumentet përkatëse brenda 20 (njëzet) ditëve.

4. Drejtoria e Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës të njoftojë shoqërinë “EZ-5 Energy” sh.p.k. dhe “Raiffeisen Bank” sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrît Ahmeti

VENDIM Nr. 68, datë 2.3.2026

MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË SHOQËRISË “DION ENERGJI” SHPK, PËR LICENCIM NË VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE

Në mbështetje të neneve 16 dhe 37, pika 2, germa “a”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a”, dhe 10, pikat 1 dhe 3, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar; si dhe të neneve 15 dhe 19, pika 1, germa “a”, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 2.3.2026, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 667/1 prot., datë 26.2.2026, të Drejtorisë së Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Dion Energji’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Dion Energji” sh.p.k., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 667 prot., datë 17.2.2026, ka paraqitur kërkesën e saj për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaiik, me kapacitet të instaluar 2 mw, me vendndodhje në zonën e kadastrale nr. 3358, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier.

- Nga shqyrtimi i aplikimit, në referencë të përcaktimeve të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, rezulton se:

Përputhshmëria e aplikimit me rregulloren

- Në përputhje me nenin 9, pika 1 dhe 1.1 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin e kërkuar për pajisjen me licencë sipas germave “a”,



“b” dhe “c”, duke plotësuar formularin sipas formatit të përcaktuar në shtojcën 1;

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin juridik dhe administrativ të kërkuar sipas germave “a”, “b”, “c” dhe “d”;

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.3 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin financiar dhe fiskal të kërkuar sipas germave “a” dhe “b”;

- Në përputhje me nenin 9, pika 2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin specifik për licencimin në sektorin e prodhimit të energjisë elektrike sipas germave “a”, “b”, “c”, “d” dhe “e”.

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera

- Shoqëria ka nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë kontratën, datë 6.4.2023, “Për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e centralit gjenerues të energjisë elektrike fotovoltaike, me kapacitet prodhues 2 mw dhe veprave ndihmëse, në zonën kadastrale 3358, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier, nga shoqëria ‘Dion Energji’ sh.p.k.”;

- Shoqëria ka depozituar në ERE “Marrëveshjen e lidhjes së re” nr. 6359/2 prot., datë 28.6.2022, të nënshkruar ndërmjet palëve Operatori i Sistemit të Shpërndarjes (OSSH sh.a.) dhe shoqërisë “Dion Energji” sh.p.k.;

- Shoqëria është pajisur me VNM Paraprake, lëshuar më 13.11.2024 nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit (AKM), për zhvillimin e projektit “Centrali diellor fotovoltaike”, me kapacitet 2 mw.

- Në këtë aplikim duhet të plotësohet dhe sa vijon:

Neni 9. Formatit dhe dokumentacioni për aplikim

Pika 1, Dokumentacioni i përgjithshëm për të gjitha aplikimet për pajisje me licencë

Pika 1.3. Dokumentacioni financiar dhe fiskal

- germa “c”: shoqëria duhet të përditësojë planin e biznesit, duke paraqitur parashikimet përkatëse për një periudhë 30-vjeçare, aq sa është vlefshmëria e licencës.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë “Dion Energji” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaike, me kapacitet të instaluar 2 mw, me

vendndodhje në zonën kadastrale nr. 3358, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier.

2. Drejtoria e Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Originës të njoftojë shoqërinë “Dion Energji” sh.p.k. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni të vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM

(i shkurtuar)

Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës me vendimin nr. (11-2025-6745) 1528, datë 10.12.2025, vendosi shpalljen të zhdukur nga data 1.1.1995 të shtetasit Kol Gjegja, i datëlindjes 8.2.1955, lindur në Bushkash, Krujë dhe banues në Durrës, si dhe caktimin si kujdestare të pasurisë së tij kërkuar, shtetasen Dorina Gjegja.

KËRKESË

Shtetasja Nexhmije Zgura (Kalaja) kërkon pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë shpalljen të zhdukur të shtetasit Abdyl Zgura, me atësi Xhavit dhe me mëmësi Zylfije, i datëlindjes 10.8.1957, lindur dhe banues në rrugën “Stavri Themel”, Tiranë, si dhe caktimin e saj si kujdestare për administrimin e pasurisë së tij.

KËRKUESE
Nexhmije Zgura

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2026

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 352 lekë

